

Úřední věstník

Evropské unie

L 166

České vydání

Právní předpisy

Svazek 56

18. června 2013

Obsah

II Nelegislativní akty

ROZHODNUTÍ

2013/283/EU:

- ★ Rozhodnutí Komise ze dne 25. července 2012 o státní podpoře SA.23839 (C 44/2007) Poskytnuté Francií ve prospěch společnosti FagorBrandt (oznámeno pod číslem C(2012) 5043) ⁽¹⁾ 1

2013/284/EU:

- ★ Rozhodnutí Komise ze dne 19. prosince 2012 o státní podpoře SA.20829 (C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)) Režim týkající se osvobození od obecní daně z nemovitosti v případech nemovitostí užívaných nekomerčními subjekty ke zvláštním účelům, který Itálie uskutečnila (oznámeno pod číslem C(2012) 9461) ⁽¹⁾ 24

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

- ★ Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 53 – Jednotná ustanovení pro schvalování vozidel kategorie L₃ z hlediska montáže zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci 55
- ★ Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 74 – Jednotná ustanovení pro schvalování vozidel kategorie L₁ z hlediska montáže zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci 88

Cena: 7 EUR

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

II

(Nelegislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 25. července 2012

o státní podpoře SA.23839 (C 44/2007) Poskytnuté Francií ve prospěch společnosti FagorBrandt

(oznámeno pod číslem C(2012) 5043)

(Pouze francouzské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2013/283/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

- (2) Dopisem ze dne 10. října 2007 oznámila Komise Francii své rozhodnutí zahájit ve věci této podpory řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie („SFEU“).

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy ⁽¹⁾,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

- (3) Rozhodnutí Komise o zahájení řízení (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽³⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby se vyjádřily k podpoře, jež je předmětem tohoto řízení.

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s těmito články ⁽²⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

- (4) Komise obdržela připomínky od tří zúčastněných stran, a to od dvou konkurentů a od příjemce podpory. Společnost Electrolux předložila své připomínky dopisem ze dne 14. prosince 2007. Po jednání s útvary Komise dne 20. února 2008 tato společnost předložila dodatečné připomínky dopisy ze dne 26. února 2008 a ze dne 12. března 2008. Jedna konkurenční společnost, která si nepřeje uveřejnit svou totožnost, předložila své připomínky dopisem ze dne 17. prosince 2007 ⁽⁴⁾. Společnost FagorBrandt předložila své připomínky dopisem ze dne 17. prosince 2007. Komise předala uvedené připomínky Francii dopisy ze dne 15. ledna 2008 a 13. března 2008 s možností se k nim vyjádřit a obdržela její vyjádření dopisem ze dne 15. února 2008 a v dokumentu předloženém během jednání dne 18. března 2008 (viz bod odůvodnění č. 5).

1. POSTUP

- (1) Dopisem ze dne 6. srpna 2007 oznámila Francie Komisi podporu na restrukturalizaci ve prospěch skupiny FagorBrandt.

⁽¹⁾ S účinkem od 1. prosince 2009 se články 87 a 88 Smlouvy o ES staly články 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie („SFEU“). Články 81 a 82 Smlouvy o ES a články 101 a 102 SFEU jsou ve své podstatě identické. Pro účely tohoto rozhodnutí se případné odkazy na články 107 a 108 SFEU vykládají jako odkazy na články 87 a 88 Smlouvy o ES. SFEU rovněž zavedla některé terminologické změny, jako je nahrazení pojmu „Společenství“ pojmem „Unie“, „společný trh“ pojmem „vnitřní trh“ a „Soud prvního stupně“ pojmem „Tribunál“. Pojmy SFEU se použijí v celém tomto rozhodnutí.

⁽²⁾ Úř. věst. C 275, 16.11.2007, s. 18.

⁽³⁾ Viz poznámka č. 2.

⁽⁴⁾ Dotčená zúčastněná strana požádala telefonicky a dopisem ze dne 16. prosince 2007 o prodloužení termínu pro předložení připomínek o jeden měsíc, čemuž se Komise nebránila.

(5) Dopisem ze dne 13. listopadu 2007 oznámila Francie Komisi své připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení. Dne 18. března 2008 proběhlo jednání mezi útvary Komise, francouzskými orgány a společností Fagor-Brandt. Po tomto jednání předložily francouzské orgány informace dopisy ze dne 24. dubna 2008 a ze dne 7. května 2008. Druhé jednání se konalo za účasti stejných stran dne 12. června 2008. Po tomto jednání předložily francouzské orgány informace dopisem ze dne 9. července 2008. Dne 15. července 2008 si Komise vyžádala doplňkové informace, které francouzské orgány předložily dne 16. července 2008.

(6) Dne 21. října 2008 přijala Komise kladné rozhodnutí doplněné podmínkami ve věci podpory na restrukturalizaci ve výši 31 milionů EUR poskytnuté společnosti FagorBrandt⁽⁵⁾ (dále jen „rozhodnutí ze dne 21. října 2008“).

(7) Toto rozhodnutí zrušil Tribunál dne 14. února 2012⁽⁶⁾ (dále jen „rozsudek Tribunálu ze dne 14. února 2012“) z důvodu dvojího zjevně nesprávného posouzení: na jedné straně zohlednění neplatného vyrovnávacího opatření a na druhé straně chybějící analýzy kumulativního účinku na hospodářskou soutěž staré neslučitelné podpory poskytnuté italskými orgány (dále jen „italská podpora“), jež nebyla dosud vrácena, a schválené podpory.

(8) Komise proto musí přijmout nové konečné rozhodnutí. V souladu s judikaturou Tribunálu⁽⁷⁾ může Komise za tím účelem zohlednit pouze informace, které měla k dispozici v rozhodné době, tj. ke dni 21. října 2008 (viz oddíl 6.2.2 „Časový rámec analýzy“).

2. POPIS OPATŘENÍ

(9) Dotčená podpora je podporou na restrukturalizaci. Předpokládaná výše podpory je 31 mil. EUR. Uvedenou částku poskytuje francouzské ministerstvo hospodářství, financí a zaměstnanosti. Příjemcem podpory je společnost FagorBrandt S.A., která vlastní řadu dceřiných společností, v jejichž rámci se provozují výrobní a prodejní činnosti.

(10) Francouzské orgány uvádějí, že bez státní podpory by společnost FagorBrandt nebyla s dostupnými zdroji schopna čelit svým potížím. Podle Francie umožní

přímá podpora ve výši 31 mil. EUR financovat polovinu výdajů na restrukturalizaci⁽⁸⁾.

(11) Skupinu FagorBrandt (dále jen „skupina FagorBrandt“) nepřímo vlastní společnost Fagor Electrodomésticos S. Coop (dále jen „společnost Fagor“), která je družstvem podle španělského práva. Kapitál dotčené družstevní společnosti je rozdělen mezi přibližně 3 500 členů (zaměstnanců-společníků), z nichž žádný nesmí držet více jak 25 % kapitálu družstva.

(12) Sama společnost Fagor je součástí seskupení družstev s názvem Mondragón Corporación Cooperativa (dále jen „seskupení MCC“), v jehož rámci si každé družstvo uchovává svou právní a finanční samostatnost. Společnost Fagor patří do divize „Domácnost“ sektorové skupiny „Průmysl“ seskupení MCC.

(13) V roce 2007 dosáhla skupina FagorBrandt obrátu ve výši 903 mil. EUR. Působí ve všech oblastech velkých domácích elektrospotřebičů, které zahrnují tři hlavní skupiny výrobků: mycí zařízení (myčky nádobí, pračky, sušičky, pračky se sušičkou), chladicí zařízení (chladničky, mrazicí boxy a pulty) a varná zařízení (tradiční trouby, mikrovlnné trouby, sporáky, varné desky, digestoře).

3. DŮVODY, KTERÉ VEDLY K ZAHÁJENÍ VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

(14) V rozhodnutí o zahájení řízení vyjádřila Komise pochyby z těchto pěti důvodů: riziko obcházení zákazu poskytovat podporu na restrukturalizaci nově vzniklým podnikům; riziko obcházení povinnosti vrátit neslučitelnou podporu; pochybnost o obnovení dlouhodobé životaschopnosti podniku; nedostatečná vyrovnávací opatření; pochybnost o omezení podpory na nezbytné minimum, obzvláště pak pokud jde o příspěvek příjemce.

3.1 Riziko obcházení zákazu poskytovat podporu na restrukturalizaci nově vzniklým podnikům

(15) Jelikož skupina FagorBrandt vznikla v lednu 2002, byla podle odstavce 12 Pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích (dále jen „pokyny pro restrukturalizaci“)⁽⁹⁾ až do ledna 2005, to znamená během tří let od svého založení, nově vzniklým podnikem. To znamená, že v době, kdy podnik využil daňové osvobození podle článku 44f obecného daňového zákoníku (dále jen „podpora udělená podle článku 44f“), i v době, kdy Komise v prosinci 2003 prohlásila

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 160, 23.9.2009, s. 11.

⁽⁶⁾ Rozsudek Tribunálu ze dne 14. února 2012, *Electrolux a Whirlpool Europe v. Komise* (T-115/09 a T-116/09, dosud nezveřejněno ve Sb. rozh.).

⁽⁷⁾ Viz rozsudek Tribunálu ze dne 9. července 2008, *Alitalia v. Komise* (T-301/01, Sb. rozh. 2008, s. II-01753).

⁽⁸⁾ K popisu plánu restrukturalizace viz rozhodnutí o zahájení řízení, bod odůvodnění č. 11 a následující.

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2.

dotčenou podporu za neslučitelnou a nařídila její navrácení⁽¹⁰⁾, byla skupina FagorBrandt nově vzniklým podnikem. Podle bodu č. 12 pokynů pro restrukturalizaci tak nebyla způsobilá pro podporu na restrukturalizaci. Skutečnost, že v okamžiku, kdy podnik přestal být nově vzniklým podnikem, a stal se tak způsobilým pro poskytování podpor na restrukturalizaci, Francie dosud nezískala zpět podporu prohlášenou v prosinci roku 2003 za neslučitelnou, by mohla představovat obcházení zákazu stanoveného v odstavci 12 pokynů pro podpory na restrukturalizaci.

3.2. Riziko obcházení povinnosti vrátit neslučitelnou podporu

- (16) Jelikož Komise zaznamenala, že oznámená podpora zřejmě z velké části slouží k financování navrácení podpory udělené podle článku 44f, vyjádřila pochybnosti, zda dotčená podpora není obcházením povinnosti vrátit neslučitelnou podporu a zda nezbavuje vrácení podpory jeho podstaty a užitečného efektu.

3.3. Pochybnosti o životaschopnosti podniku v dlouhodobém výhledu

- (17) Pokud jde o obnovení dlouhodobé životaschopnosti podniku, vyjádřila Komise dvě pochybnosti. Na jedné straně Komise zaznamenala, že obrat očekávaný v roce 2007 je přibližně o 20 % vyšší než obrat dosažený v předchozím roce, a chtěla proto vědět, z čeho tato prognóza vychází. Na druhé straně Komise zjistila, že plán restrukturalizace neuvádí, jak se skupina FagorBrandt míní vypořádat s navrácením neslučitelné podpory, kterou obdržela její italská dceřiná společnost.

3.4. Nedostatečná vyrovnávací opatření

- (18) Komise rovněž vyjádřila pochybnosti, zda je přijatelné, aby nebyla prováděna další vyrovnávací opatření, která by doplnila opatření již zahájená v rámci plánu restrukturalizace. Komise připomněla, že:

- (i) pokyny pro restrukturalizaci (odstavce 38 až 41) stanoví, že příjemci, kteří splňují kritérium „velkého podniku“, jsou povinni provést vyrovnávací opatření;
- (ii) na jedné straně by skupina FagorBrandt bez podpory z trhu zmizela a na druhé straně jsou její konkurenti hlavně z Evropy. Konec činnosti skupiny FagorBrandt by proto umožnil jejím evropským konkurentům zvýšit v podstatné míře prodej a výrobu;

⁽¹⁰⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 16. prosince 2003 o režimu státních podpor provedených Francií v rámci oživení podniků v obtížích, Úř. věst. L 108, 16.4.2004, s. 38.

- (iii) se zdá, že všechna již prováděná opatření nemohou být považována na základě odstavce 40 pokynů pro restrukturalizaci za opatření vyrovnávací;

- (iv) Komise závěrem zdůraznila, že pokyny, které byly platné v době šetření případů společností Bull⁽¹¹⁾ a Euromoteurs⁽¹²⁾ a na něž se Francie odvolává, neukládaly povinnost provádět vyrovnávací opatření. Uvedla také jiné zásadní odlišnosti mezi zmíněnými případy a tímto konkrétním případem.

3.5. Pochybnosti o příspěvku příjemce

- (19) Komise vyjádřila nakonec pochybnosti ohledně splnění podmínek stanovených v odstavcích 43 a 44 pokynů pro restrukturalizaci. Na jedné straně nezahrnuly francouzské orgány navrácení podpory podle článku 44f do nákladů restrukturalizace a na druhé straně nevysvětlily původ některých částek započítaných jako „vlastní úsilí příjemce“.

4. PŘIPOMÍNKY ÚČASTNÍKŮ

4.1. Přípomínky společnosti Electrolux

- (20) Společnost Electrolux uvádí, že kvůli výzvám globální konkurence provedla zásadní a velmi nákladné plány restrukturalizace. Z důvodů udržení konkurenceschopnosti byl podnik nucen přijmout přísná opatření, jako bylo zavření osmi závodů v západní Evropě, jejichž výroba byla převedena hlavně do stávajících závodů v Evropě a do nových závodů v Polsku a v Maďarsku. Většina podniků odvětví „velkých domácích spotřebičů“ provedla obdobná restrukturalizační opatření. Dotčený podnik si proto stěžuje, že by skupina FagorBrandt mohla obdržet výpomoc na vyřešení situace, se kterou se zbytek odvětví musí vypořádat, aniž by podobnou pomoc dostal. Dotčená podpora by narušila hospodářskou soutěž na úkor ostatních podniků.

4.2. Přípomínky druhého konkurenta

- (21) Za prvé se tento konkurent, který si nepřeje zveřejnit svou totožnost, domnívá, že plánovaná podpora podniku neumožní obnovit v dlouhodobém výhledu jeho životaschopnost. Domnívá se, že pro zajištění přežití podniku je nutná zásadní průmyslová reorganizace. Tento konkurent si ale myslí, že skupina FagorBrandt nebude mít prostředky na financování nutných investic. Podpora

⁽¹¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 1. prosince 2004 o státní podpoře, kterou Francie zamýšlí poskytnout ve prospěch společnosti Bull, Úř. věst. L 342, 24.12.2005, s. 81, body odůvodnění 55 až 63.

⁽¹²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 26. dubna 2006 o státní podpoře, kterou Francie zamýšlí poskytnout ve prospěch společnosti Euromoteurs, Úř. věst. L 307, 7.11.2006, s. 213, body odůvodnění 30 až 31 a bod 42.

také neumožní skupině FagorBrandt dosáhnout takové velikosti, která by zlepšila její postavení při jednáních s velkými distribučními sítěmi, jež dávají přednost dodavatelům s větším působením na území Evropské unie.

- (22) Za druhé se tento konkurent domnívá, že podpora není omezena na nutné minimum, protože skupina FagorBrandt by mohla získat finanční prostředky nutné na svou restrukturalizaci od svého akcionáře a od družstva (tzn. seskupení MCC, jehož součástí je banka Caja Laboral), do kterého zmíněný akcionář patří.
- (23) Za třetí se konkurent domnívá, že dotčená podpora by narušila hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy. Na jedné straně většina podniků tohoto odvětví vyrábí v Evropě a mohou tak být považovány za evropské. Asijská a turecká konkurence se výrazněji týká jen několika druhů výrobků. Na druhé straně je skupina FagorBrandt na evropské úrovni pátým nejsilnějším subjektem a má silné postavení na francouzském, španělském a polském trhu. Konkurent se proto domnívá, že pokud vyrovnávací opatření chybí, nemůže Komise prohlásit dotčenou podporu za slučitelnou.
- (24) Za čtvrté, přidělení protiprávních podpor, které v minulosti poskytly Francie a Itálie, vede ke dvěma závěrům: na jedné straně se obtíže skupiny FagorBrandt opakují a její životaschopnost je proto otázkou; na druhé straně oznámená podpora zřejmě poslouží k navrácení protiprávních podpor, a tím dojde k obcházení povinnosti navrácení.

4.3. Připomínky skupiny FagorBrandt

- (25) Připomínky skupiny FagorBrandt jsou podobné připomínkám francouzských orgánů, které jsou shrnuty níže.

5. KOMENTÁŘE FRANCIE

5.1. Vyjádření Francie k rozhodnutí o zahájení řízení

- (26) Pokud jde o možné obcházení zákazu poskytovat podpory na restrukturalizaci nově vzniklým podnikům, francouzské orgány nepopírají, že skupina FagorBrandt má být podle odstavce 12 pokynů pro restrukturalizaci po dobu tří let od svého vzniku považována za „nově vzniklý podnik“. Upozorňují ale, že otázka možné podpory na restrukturalizaci ve prospěch skupiny FagorBrandt se poprvé objevila až během roku 2006 po nesnázích, kterým skupina čelila od roku 2004, a při zohlednění její finanční situace od roku 2005, to znamená během pátého roku její existence. Jinými slovy, podnik neměl důvod žádat o podporu na restrukturalizaci předtím, než se dostal do situace, která tuto podporu opravňuje, to znamená během roku 2006. Otázka

případného obcházení pravidla „tří let“ je proto bezpředmětná.

- (27) Pokud jde o možnost, že oznámená podpora zbavuje povinnost vrátit podporu jejího pozitivního účelu, připomíná Francie, že podnik se nedostal do nesnází pouze kvůli navrácení podpory. Finanční potíže začaly ve skutečnosti v roce 2004 a stav se v letech 2005 a 2006 výrazně zhoršil. Podle závěru, ke kterému dospěla Komise v rozhodnutí o zahájení řízení, je podnik ve smyslu pokynů pro restrukturalizaci skutečně v obtížích. Francie z toho dospívá k závěru, že podnik je z tohoto důvodu způsobilý pro podporu na restrukturalizaci, pokud jsou vedle toho splněny ostatní podmínky pro tuto podporu. Otázka, zda by podnik přežil nebo ne rok 2007 či 2008, kdyby nemusel vracet podporu, je bezpředmětná, protože navrácení podpory je od záporného rozhodnutí Komise o režimu článku 44 f z roku 2003 povinné. Žádost o podporu tedy opravňuje nahromadění finančních potíží, které mají původ v nákladech na restrukturalizaci, jež podnik již nesl, v nedokončené restrukturalizaci a dále ve všech ostatních nákladech, které musí podnik zohlednit, a to včetně navrácení podpory.
- (28) Pokud jde o obnovení dlouhodobé životaschopnosti a dvě návazné pochybnosti vyjádřené v rozhodnutí o zahájení řízení, francouzské orgány upozorňují na následující skutečnosti. Pokud jde o prognózu růstu obrátu v roce 2007 o 20 % v porovnání s rokem 2006, je možné ji vysvětlit především změnou oblasti působnosti skupiny FagorBrandt, ke které došlo v roce 2006. Pokud jde o nezohlednění navrácení protiprávní podpory, kterou získala italská dceřiná společnost (udělenou v rámci převzetí činnosti „domácí elektrospotřebiče“ společností Ocean Spa společností Brandt Italia), francouzské orgány udávají, že zmíněné navrácení podpory by nemělo mít vliv na životaschopnost podniku vzhledem k tomu, že konečná částka, kterou má uhradit společnost Brandt Italia, by měla být nižší než 200 000 EUR, protože zbytek hradí prodejce dotčených činností.

- (29) Pokud jde o absenci vyrovnávacích opatření, Francie opakuje, že podnik již v roce 2004 postoupil společnost Brandt Components (závod v Nevers). Společnost k tomu zastavením výroby mrazicích boxů a přenosných mikrovlnných trub snížila svou výrobní kapacitu. Francouzské orgány také připomínají, že podpora vyvolala jen velmi slabé narušení hospodářské soutěže, což oslabuje nutnost vyrovnávacích opatření. Na evropské úrovni má totiž skupina FagorBrandt na trhu podíl jen ve výši [0-5] % (*), což je ve srovnání s jejími hlavními konkurenty velmi málo. Kromě toho se francouzské orgány domnívají, že přítomnost podniku na trhu umožňuje vyhnout se situacím oligopolu. Během formálního vyšetřovacího řízení navrhly francouzské orgány provést dodatková vyrovnávací opatření.

(*) Obchodní tajemství.

- (30) Pokud jde o pochybnosti Komise ohledně omezení podpory na minimum a vlastního příspěvku příjemce, upozorňují francouzské orgány na následující skutečnosti. Pokud jde o nezohlednění navrácení podpory v nákladech na restrukturalizaci, udávají, že navrácení neslučitelné podpory nemůže být označeno za náklad restrukturalizace. Pokud jde o „vlastní příspěvek příjemce“, jak je uveden v oznámení, francouzské orgány vysvětlují, že se jedná o bankovní půjčky.

5.2. Vyjádření Francie k připomínkám zúčastněných stran

- (31) Pokud jde o připomínky společnosti Electrolux, Francie zdůrazňuje, že restrukturalizační opatření prováděná společností Electrolux a dalšími konkurenty neměla za cíl napravit obtížnou hospodářskou situaci, ale posílit jejich postavení na trhu velkých domácích elektrospotřebičů. Francie se proto domnívá, že případy skupiny FagorBrandt a jejích konkurentů nejsou srovnatelné, přičemž poslední jmenovaní disponují díky své podstatně větší velikosti mnohem vyššími finančními prostředky.
- (32) Pokud jde o připomínky k dlouhodobé životaschopnosti skupiny FagorBrandt vyjádřené podnikem, který si nepřál zveřejnit svou totožnost, francouzské orgány za prvé zdůrazňují, že skupina FagorBrandt přijala opatření, která mají napřed zamezit ztrátám a posílit míru ziskovosti, aby poté bylo možné dosáhnout lepšího postavení na trhu, a to především vývojem [...].
- (33) Pokud jde o tvrzení, že podpora není omezena na nutné minimum, protože skupina FagorBrandt by mohla získat finanční prostředky od svých akcionářů, francouzské orgány zdůrazňují, že seskupení MCC není *holdingem* ale družstevním hnutím. V tomto družstevním hnutí je každé družstvo včetně společnosti Fagor nebo banky Caja Laboral nezávislé a závisí na rozhodnutích svých pracovníků-družstevníků, kteří jsou jeho vlastníky. Skupina FagorBrandt tedy může počítat jen s finanční podporou od společnosti Fagor, která je omezena svými současnými možnostmi. Nabytí skupiny FagorBrandt omezilo finanční možnosti společnosti Fagor, která dnes nemůže poskytnout finanční prostředky nad určitou hranici.
- (34) Za třetí, v odpovědi na údajný záporný dopad na hospodářskou soutěž francouzské orgány zdůrazňují rozpory v připomínkách zúčastněné strany, která si nepřála zveřejnit svou totožnost. Tato strana jednak tvrdí, že podpora by ovlivnila podmínky hospodářské soutěže v rámci evropského trhu. Zároveň ale také tvrdí, že skupina FagorBrandt je ve srovnání s hlavními subjekty příliš malá, což ohrožuje její životaschopnost. Pokud jde o absenci vyrovnávacích opatření, francouzské orgány připomínají, že již provedly značná vyrovnávací opatření a že navrhuje provést další.
- (35) Za čtvrté, v odpovědi na tvrzení, která se týkala předchozího poskytnutí protiprávních podpor Francií a Itálií, Francie připomíná, že tyto protiprávní podpory nebyly

určeny na restrukturalizační program podniku, ale na program udržení zaměstnanosti na daném území. Na základě informací, které skupina FagorBrandt poskytla Komisi dne 17. prosince 2007, Francie dále zdůrazňuje, že mezi výší poskytnuté podpory (přibližně 20 mil. EUR čisté podpory po zdanění) a výší neslučitelné podpory (přibližně 27,3 mil. EUR po započítání úroku) není žádný skutečný vztah. Navíc jsou náklady na restrukturalizaci ohodnoceny na 62,5 mil. EUR, a jsou tak výrazně vyšší než požadovaná podpora na restrukturalizaci. Francouzské orgány na konec připomínají zastupitelnost výdajů.

- (36) Pokud jde o vyjádření skupiny FagorBrandt předložené Komisi, francouzské orgány uvádějí, že s těmito prvky vyjasnění mohou pouze souhlasit, protože doplňují jejich vlastní vyjádření.

6. POSOUZENÍ PODPORY

6.1. Existence podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

- (37) Komise zastává názor, že opatření představuje státní podporu podle čl. 107 odst. 1 SFEU. Má podobu dotace francouzské vlády, a je proto financováno ze státních prostředků a přičitatelné státu. Opatření se týká výlučně skupiny FagorBrandt, a je proto selektivní. Podpora zvýhodňuje skupinu FagorBrandt tím, že jí poskytuje dodatečné prostředky a zabraňuje, aby skupina nemusela ukončit svou činnost. Dotčené opatření tak může ohrozit hospodářskou soutěž mezi výrobcí velkých domácích elektrospotřebičů. Trh velkých domácích elektrospotřebičů se dále vyznačuje rozsáhlými obchodními výměnami mezi členskými státy. Komise proto dochází k závěru, že oznámené opatření představuje státní podporu. Proti tomuto závěru Francie nemá námitek.

6.2. Právní základ posouzení

6.2.1. Právní základ slučitelnosti podpory

- (38) V čl. 107 odst. 2 a 3 SFEU se stanoví výjimky z obecné neslučitelnosti stanovené v odst. 1 dotčeného článku. Je zřejmé, že výjimky stanovené v čl. 107 odst. 2 SFEU nelze v tomto konkrétním případě použít.
- (39) Pokud jde o výjimky uvedené v čl. 107 odst. 3 SFEU, Komise shledává, že lze uplatnit pouze výjimku uvedenou v písmeni c), protože cíl podpory není regionální a výjimku uvedenou v písmeni b) dotčeného odstavce nelze zcela zjevně použít. Písmeno c) umožňuje povolit státní podpory určené na rozvoj určitých hospodářských činností, pokud narušují podmínky obchodu v míře odporující společnému zájmu. V těchto souvislostech se ustálilo, že podpory byly poskytovány s cílem obnovit dlouhodobou životaschopnost podniku v obtížích. Komise vysvětlila v pokynech pro restrukturalizaci, jak vyhodnocuje slučitelnost těchto podpor. Pokyny proto poslouží jako právní základ pro hodnocení. Komise se domnívá, že na tento konkrétní případ nelze uplatnit žádný jiný rámec Společenství. Francie ostatně

neuveďla žádnou jinou výjimku SFEU. Žádná ze zúčastněných stran k tomu nekritizovala volbu uvedeného právního základu, který byl oznámen již v rozhodnutí o zahájení řízení.

6.2.2. Časový rámec analýzy

- (40) V souladu s judikaturou Tribunálu⁽¹³⁾ musí Komise po zrušení jednoho ze svých rozhodnutí založit svou novou analýzu výhradně na informacích, které měla k dispozici v době přijetí zrušeného rozhodnutí, to znamená v tomto konkrétním případě ke dni 21. října 2008.
- (41) Události, ke kterým mohlo dojít po 21. říjnu 2008, tak nesmí být zohledněny. Změny nebo vývoje na trhu či týkající se situace příjemce podpory musí být z analýzy vyloučeny. Stejně tak Komise nebere v úvahu období provádění plánu restrukturalizace po říjnu roku 2008⁽¹⁴⁾.
- (42) Komise není rovněž povinna provést znovu šetření případu a ani ho doplnit novými technickými znaleckými posudky⁽¹⁵⁾. Zrušení určitého aktu, kterým končí správní řízení zahrnující několik fází, nezpůsobuje nezbytně zrušení celého řízení. Pokud se i přes skutečnost, že vyšetřovací opatření umožňují vyčerpávající analýzu slučitelnosti podpory, jeví, jak je tomu v tomto konkrétním případě, že analýza provedená Komisí není úplná a způsobuje tak protiprávnost rozhodnutí, řízení směřující k nahrazení tohoto rozhodnutí může být znovu provedeno na základě již provedených vyšetřovacích opatření⁽¹⁶⁾.
- (43) Protože Komise musí založit svou novou analýzu výlučně na informacích, které měla k dispozici v říjnu roku 2008, to znamená na informacích, ke kterým se francouzské orgány a skupina FagorBrandt již vyjádřily, není nutno je znovu konzultovat⁽¹⁷⁾. Konečně právo třetích zúčastněných stran uplatnit své připomínky bylo zajištěno zveřejněním rozhodnutí o zahájení řízení v Úředním věstníku⁽¹⁸⁾ a žádné ustanovení nařízení č. 659/1999 neukládá povinnost jim opět nabídnout tuto možnost, pokud je původní plán restrukturalizace během vyšetřování změněn⁽¹⁹⁾.

- (44) Toto rozhodnutí se tak zakládá výlučně na informacích, které byly k dispozici ke dni 21. října 2008.

6.3. Způsobilost podniku pro podpory na restrukturalizaci

- (45) Pokud chce podnik využít podpor na restrukturalizaci, musí především splňovat kritéria podniku v obtížích podle definice uvedené v oddílu 2.1 pokynů pro restrukturalizaci.
- (46) V odstavci 24 rozhodnutí o zahájení řízení Komise uvedla, že dotčený podnik je ve smyslu odstavce 11 pokynů pro restrukturalizaci zřejmě v obtížích. V odstavci 27 rozhodnutí o zahájení řízení Komise také uvedla, že v souladu s odstavcem 13 pokynů pro restrukturalizaci se potíže podniku staly příliš vážnými, než aby je mohl financovat jeho španělský akcionář. Na rozdíl od tohoto předběžného hodnocení se konkurent, který si nepřál zveřejnit svou totožnost, domnívá, že skupina Fagor-Brandt by mohla získat od společnosti Fagor a od seskupení MCC finanční podporu nutnou pro to, aby čelila svým nesnázím. Je proto nutno analyzovat, zda je třeba změnit předběžné hodnocení provedené v rozhodnutí o zahájení řízení. Komise shledává, že uvedený konkurent vychází ve svém tvrzení z tiskového článku⁽²⁰⁾, který naznačuje, že společnost Fagor může na finančních trzích lehce získat finanční prostředky. Komise však konstatuje, že uvedený článek je z dubna 2005 a že finanční situace společnosti Fagor se v následném období prudce zhoršila. Francouzské orgány v tomto ohledu připomínají, že zadlužení společnosti Fagor (mimo konsolidace dluhů skupiny FagorBrandt) se v roce 2005 ztrojnásobilo, a to především po nabytí cenných papírů skupiny FagorBrandt a po vysokých průmyslových investičních výdajích společnosti Fagor. Společnost Fagor navíc v roce 2006 investovala do skupiny FagorBrandt 26,9 mil. EUR. Všechny uvedené prvky téměř vyčerpaly možnosti zadlužení družstva, jehož míry zadlužení zdaleka přesáhly všeobecně přijímané meze.
- (47) Francouzské orgány dále vysvětlily, že společnost Fagor, která je jediným akcionářem skupiny FagorBrandt, je družstvem pracovníků-společníků podle španělského práva. Jeho kapitál je rozdělen mezi přibližně 3 500 členů, jimiž jsou výlučně zaměstnanci-společníci, z nichž žádný nesmí držet více jak 25 % kapitálu družstva.
- (48) Kvůli této právní formě nemůže společnost Fagor přistoupit k navyšování kapitálu, jež by bylo otevřeno třetím upisovatelům. Družstvo může navyšovat svůj kapitál pouze tím, že se obrátí na své vlastní členy, jejichž finanční možnosti se omezují na jejich osobní úspory. Jediná možnost, kterou má na financování svého rozvoje, spočívá v půjčkách od bank nebo ve vydání dluhopisů.

⁽¹³⁾ Rozsudek ve věci *Alitalia v. Komise* uvedený výše v pozn. pod čarou č. 7.

⁽¹⁴⁾ Výše uvedený rozsudek ve věci *Alitalia v. Komise*, bod č. 137.

⁽¹⁵⁾ Výše uvedený rozsudek ve věci *Alitalia v. Komise*, body č. 144 a 159.

⁽¹⁶⁾ V tomto ohledu viz výše uvedený rozsudek ve věci *Alitalia v. Komise*, body č. 99 až 101 a bod č. 142.

⁽¹⁷⁾ Výše uvedený rozsudek ve věci *Alitalia v. Komise*, bod č. 174.

⁽¹⁸⁾ Viz poznámka pod čarou č. 2.

⁽¹⁹⁾ Výše uvedený rozsudek ve věci *Alitalia v. Komise*, bod č. 174.

⁽²⁰⁾ Deník „*La Tribune*“ ze dne 14. dubna 2005.

(49) Pokud jde o seskupení MCC, jedná se o seskupení družstev, jehož je společnost Fagor součástí. V rámci tohoto seskupení si každé družstvo uchovává svou právní a finanční samostatnost. Jinými slovy, mezi společnostmi Fagor a seskupením MCC neexistuje žádné kapitálové propojení. Seskupení MCC tak není *holdingem* ale družstevním hnutím. Každé družstvo, jež je součástí tohoto seskupení, jako je společnost Fagor nebo banka Caja Laboral, je nezávislé a závisí na rozhodnutích svých pracovníků-družstevníků, kteří jsou jeho vlastníky. Vztahy mezi seskupením MCC a jeho členy nelze proto pojímat jako vztahy tradiční kapitálové skupiny.

(50) Kvůli své právní formě nemůže proto seskupení MCC získávat finanční prostředky jako akciová společnost a nelze jej považovat za mateřskou společnost ve smyslu odstavce 13 pokynů pro restrukturalizaci. Skupina Fagor-Brandt proto mohla počítat pouze s pomocí od své mateřské společnosti, tj. společnosti Fagor, a to v míře jejích finančních možností.

(51) Komise se proto domnívá, že není třeba měnit hodnocení provedené v rozhodnutí o zahájení řízení ohledně způsobilosti společnosti na základě odstavců 11 a 13 pokynů pro restrukturalizaci.

(52) Pokud jde o způsobilost podniku na základě podmínek stanovených v oddílu 2.1 pokynů pro restrukturalizaci, rozhodnutí o zahájení řízení hovoří pouze o jedné pochybnosti, a to možném obcházení zákazu poskytovat podporu na restrukturalizaci nově vzniklým podnikům (viz výše uvedený bod 3 „Důvody, které vedly k zahájení řízení“).

(53) Komise analyzovala finanční situaci podniku, která je představena v níže uvedené tabulce č. 1. Jasně z ní vyplývá, že podnik během prvních tří let své existence, i kdyby splácel podporu udělenou podle článku 44f, neodpovídal kritériím stanoveným v odstavcích 10 a 11 pokynů pro restrukturalizaci a nemohl být považován za podnik v obtížích: pokud jde o odstavec 10 pokynů pro restrukturalizaci, podnik by v roce 2004 ještě zřejmě nepřišel o polovinu vlastního kapitálu i přesto, že by v roce 2004 splatil podporu ve výši 22,5 mil. EUR (to znamená v měsících, které následovaly po konečném záporném rozhodnutí Komise). Pokud jde o odstavec 11 pokynů pro restrukturalizaci, podnik by i přes splacení podpory v roce 2004 zaznamenal pouze jeden ztrátový rok (2004), což nestačí k tomu, aby mohl být považován na základě tohoto odstavce za podnik v obtížích. Je tedy zjevné, že finanční potíže skupiny FagorBrandt se zhoršily počínaje rokem 2005, a to v míře, že by podnik mohl být považován ve smyslu pokynů pro restrukturalizaci za podnik v obtížích (to znamená za podnik, který „bez vnějšího zásahu ze strany orgánů veřejné moci“ směřuje „v krátkodobém nebo střednědobém výhledu téměř jistě ... k ukončení podnikatelské činnosti“) bezpochyby počínaje následujícím rokem (při zohlednění povinnosti vrátit podporu udělenou podle článku 44f) a s jistotou v roce 2007.

Tabulka 1

milionů EUR	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Obrat	847,1	857,6	813,2	743,6	779,7	903,0
Hrubé ziskové rozpětí	205,2	215,1	207,0	180,6	171,6	190,4
Zisk po zdanění	15,5	13,8	(3,6)	(13,4)	(18,2)	(5,7)
Vlastní zdroje	69,8	83,4	79,8	70,6	79,4	73,6

(54) Komise také zaznamenala, že během prvního čtvrtletí roku 2005 se skupina Fagor rozhodla nakoupit 90 % akcií dotčeného podniku ve výši [150-200] mil. EUR. Tato skutečnost prokazuje, že trh nepovažoval podnik za podnik v obtížích ve smyslu pokynů pro restrukturalizaci, to znamená za podnik, který by byl bez vnějšího zásahu ze strany orgánů veřejné moci v krátkodobém nebo střednědobém výhledu téměř jistě odsouzen k ukončení podnikatelské činnosti.

(55) Na základě předchozího se Komise domnívá, že podnik založený v lednu 2002 nemohl být během prvních tří let své existence považován za podnik v obtížích, i kdyby okamžitě splatil podporu udělenou podle článku 44f. Komise se tím pádem domnívá, že skutečnost, že Francie ještě v lednu 2005 nezískala zpět podpory udělené podle článku 44f – tedy tři roky po založení společnosti Fagor-Brandt –, neměla za následek umělé udržování při životě podniku, který by jinak na trhu skončil. Komise se také domnívá, že v uvedeném období neměl podnik důvod, aby žádal o podporu na restrukturalizaci. Na základě předchozího se Komise domnívá, že skutečnost, že Francie ještě v lednu 2005 nezískala zpět podpory udělené podle článku 44f, nepředstavuje obcházení zákazu poskytovat podpory na restrukturalizaci nově založeným podnikům ve smyslu odstavce 12 pokynů pro restrukturalizaci.

(56) Lze dospět k závěru, že pochybnosti o způsobilosti podniku byly odstraněny, a Komise se domnívá, že podmínky stanovené v oddílu 2.1 pokynů pro restrukturalizaci byly splněny.

6.4. Ustanovení týkající se předchozích protiprávních a neslučitelných podpor

6.4.1. Podpora poskytnutá Francií

(57) Na základě odstavce 23 pokynů pro restrukturalizaci a na základě skutečnosti, že oznámená podpora zřejmě sloužila především k financování splacení podpory udělené podle článku 44f, uvedla Komise v bodě odůvodnění č. 30 rozhodnutí o zahájení řízení, že má pochybnosti o tom, zda oznámená podpora nepředstavuje obcházení povinnosti splácet a zbavuje tak tuto povinnost její podstaty a jejího užitečného efektu.

- (58) Při hodnocení této otázky Komise zohlednila následující prvky.
- (59) Za prvé: podle ustálené judikatury umožňuje splacení neslučitelných podpor s úrokem návrat do stavu před poskytnutím podpory, a odstraňuje tak narušení hospodářské soutěže, které tato podpora vyvolává. V tomto konkrétním případě má proto navrácení podpory udělené podle článku 44f s úrokem, které je podmínkou vyplacení nové podpory, umožnit návrat do stavu před jejím poskytnutím.
- (60) Za druhé: podnik je způsobilý pro podpory na restrukturalizaci. Na jedné straně není navrácení neslučitelné podpory hlavním důvodem finančních potíží podniku. Důvody jsou jiné a jsou příčinou ztrát zaznamenaných od roku 2004 (viz výše tabulka č. 1). Budoucí splacení neslučitelné podpory pouze tyto potíže zvýší do té míry, že jim podnik bez pomoci státu nebude schopen čelit. Na druhé straně byl proveden plán restrukturalizace činností, jehož náklady dosahují částky 62,5 mil. EUR. To ukazuje, že provozní restrukturalizace nutná k obnovení ziskovosti činností vyžaduje vysoké náklady, vyšší než navrácení podpory udělené podle článku 44f, které bez úroků činí 22,5 mil. EUR. Uvedené prvky prokazují, že skupina FagorBrandt je společností v obtížích, jejíž existence je ohrožena. Může proto jako každá jiná společnost v podobné situaci využít podpor na restrukturalizaci, pokud vyhoví dalším podmínkám stanoveným v pokynech pro restrukturalizaci.
- (61) Za třetí: ve svém rozhodnutí z roku 1991 v případě společnosti Deggendorf⁽²¹⁾ Komise konstatovala, že „nezákonně poskytnuté podpory, které společnost Deggendorf od roku 1986 odmítá vrátit, a nově poskytnuté podpory měly za kumulativní následek, že dotčená společnost získala nezaslouženou a neúměrnou výhodu, která narušila podmínky obchodní výměny v míře, jež byla v rozporu se společným zájmem“, a uznala nové podpory za slučitelné za podmínky, že „veřejné orgány (...) musí pozastavit vyplácení podpor společnosti Deggendorf do té doby, dokud nezískají zpět neslučitelné podpory (...)“. Ve svém rozsudku ze dne 15. května 1997⁽²²⁾ Soudní dvůr přístup Komise potvrdil. Od té doby přijala Komise několik rozhodnutí

za základě stejného přístupu, to znamená, že uznala novou podporu za slučitelnou a zároveň si vynutila pozastavení jejího vyplacení až do navrácení protiprávní podpory⁽²³⁾. V tomto konkrétním případě Komise konstatuje, že pokud nová podpora splní podmínky stanovené v pokynech pro restrukturalizaci, nestojí nic v cestě uplatnění zásady z rozsudku ve věci Deggendorf, to znamená považovat novou podporu za slučitelnou za podmínky, že její vyplacení bude pozastaveno až do navrácení podpory udělené podle článku 44f.

- (62) Pochybnosti Komise byly na základě výše uvedených skutečností odstraněny.
- (63) V této souvislosti si Komise přeje dodat následující upřesnění. Odstavec 23 pokynů pro restrukturalizaci klade v rámci posouzení podpory na restrukturalizaci Komisi povinnost „vzít v úvahu: za prvé kumulativní účinek předchozí a nové podpory a za druhé skutečnost, že předchozí podpora nebyla vrácena.“ Jak je uvedeno v poznámce pod čarou č. 14 pokynů pro restrukturalizaci, toto ustanovení vychází z judikatury ve věci Deggendorf⁽²⁴⁾. V tomto konkrétním případě se Francie zavázala získat zpět podporu udělenou podle článku 44f dříve, než vyplátí novou podporu. V tomto rozhodnutí je Komise nucena podle výše uvedené judikatury Deggendorf přeměnit tento závazek v podmínku slučitelnosti oznámené podpory. Zajistí tak, aby nedošlo ke kumulaci předchozí a nové podpory a aby byla předchozí podpora vrácena.

6.4.2. Protiprávní italská podpora

- (64) Ke dni 21. října 2008 zůstávala společnost Brandt Italia, která je italskou dceřinou společností skupiny Fagor-Brandt, dlužna část podpory poskytnuté italskými orgány. Komise prohlásila tuto podporu za neslučitelnou ve svém rozhodnutí ze dne 30. března 2004⁽²⁵⁾.

⁽²¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 26. března 1991 o podporách poskytnutých německou vládou ve prospěch společnosti Deggendorf GmbH (Úř. věst. L 215, 2.8.1991, s. 16).

⁽²²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 15. května 1997 ve věci C-355/95 P TWD v. Komise, Sb. rozh. I-2549, body 25 až 26 („rozsudek ve věci Deggendorf“). Tento rozsudek potvrdil opodstatnění rozsudku Soudu prvního stupně ze dne 13. září 1995, TWD v. Komise, T-244/93 a T-486/93, Sb. rozh., II-2265.

⁽²³⁾ V tomto směru oznámení Komise s názvem „Cesta k účinnému provádění rozhodnutí Komise, jimiž se členským státům nařizuje zajistit navrácení protiprávní a neslučitelné podpory“ (Úř. věst. C 272, 15.11.2007, s. 4) říká, že „Komise ... uplatňuje tzv. zásadu z rozsudku ve věci Deggendorf systematictěji. Tento rozsudek Komisi umožňuje, aby v případě, že jsou splněny určité podmínky, požadovala od členských států pozastavení vyplacení nové slučitelné podpory společnosti, dokud tato společnost nenahradí starou protiprávní a neslučitelnou podporu, na niž se vztahuje rozhodnutí o navrácení“.

⁽²⁴⁾ Citováno v pozn. pod čarou č. 22.

⁽²⁵⁾ Úř. věst. L 352, 27.11.2004, s. 10. Společnost Brandt Italia a Itálie vznesly proti tomuto rozhodnutí námítky u Soudu prvního stupně, který dne 12. září 2007 tyto žaloby zamítl (spojené věci T-239/04 a T-323/04). Vedle toho Soudní dvůr odsoudil dne 6. prosince 2007 italský stát za neprovedení rozhodnutí ze dne 30. března 2004 (věc C-280/05).

- (65) Jak je připomenuto v bodě odůvodnění č. 61, judikatura Deggendorf⁽²⁶⁾ v podobném případě potvrzuje, že Komise nepřekračuje svou diskreční pravomoc, pokud uloží navrácení předchozí podpory jako předběžnou podmínku pro vyplacení nové podpory. V případě, že Komise podmíní poskytnutí plánované podpory předchozím navrácením jedné či více předchozích podpor, není povinna přistoupit k přezkumu kumulativního účinku těchto podpor na hospodářskou soutěž, protože podobná podmíněnost umožňuje zabránit tomu, aby došlo ke kumulování zvýhodnění poskytnutého plánovanou podporou se zvýhodněními poskytnutými předchozími podporami⁽²⁷⁾.
- (66) Komise tak v rámci svého rozhodovacího postupu upřednostňovala navrácení neslučitelných podpor jako předpoklad pro vyplacení nových podpor⁽²⁸⁾ před uplatňováním odstavce 23 pokynů pro restrukturalizaci, který jí umožňuje zohlednit kumulativní účinek protiprávní podpory s novou.
- (67) Vzhledem ke zvláštním okolnostem tohoto případu hodlá ovšem Komise uplatňovat odstavec 23 pokynů. V tomto konkrétním případě Komise totiž musí přijmout nové rozhodnutí po zrušení svého rozhodnutí ze dne 21. října 2008 Tribunálem. V tomto rámci nemůže Komise zohlednit informace, které neměla v okamžiku přijetí svého prvního rozhodnutí. Komise tak nemůže brát v úvahu nové závazky, které členský stát případně přijal, a ani způsoby zpětného získání protiprávních podpor, ke kterým mohlo dojít po tomto dni.
- (68) Komise proto musí, jak ji k tomu ostatně vyzývá rozsudek Tribunálu ze dne 14. února 2012⁽²⁹⁾, přezkoumat kumulativní účinek na hospodářskou soutěž italské podpory s oznámenou podporou na restrukturalizaci.
- (69) Napřed je ale nutno stanovit výši italské podpory, která se měla zohlednit dne 21. října 2008.

⁽²⁶⁾ Citováno v pozn. pod čarou č. 22.

⁽²⁷⁾ Rozsudek ve věci *Electrolux a Whirlpool* uvedený výše v pozn. pod čarou č. 6, bod č. 67.

⁽²⁸⁾ Viz rovněž tato rozhodnutí Komise: rozhodnutí ze dne 21. října 2003 o podporách na výzkum a rozvoj určených pro závod Zamudio (Baskicko), které Španělsko plánovalo provést ve prospěch podniku „Industria de Turbo Propulsores, SA“ (ITP) (Úř. věst. L 61, 27.2.2004, s. 87, body odůvodnění č. 32–36, 55 a 117–119); rozhodnutí ze dne 16. března 2005 o státní podpoře, kterou Itálie – region Lazio – hodlá poskytnout na snížení emisí skleníkových plynů (Úř. věst. L 244, 7.9.2006, s. 8); rozhodnutí ze dne 8. listopadu 2006 o státní podpoře C 11/06 (ex N 127/05), kterou Itálie hodlá poskytnout společnosti AEM Torino (Úř. věst. L 366, 21.12.2006, s. 62, body odůvodnění č. 39 až 41).

⁽²⁹⁾ Rozsudek ve věci *Electrolux a Whirlpool* uvedený výše v pozn. pod čarou č. 6, bod č. 71: „Jelikož Komise nepodmínila poskytnutí dotčené podpory navrácením neslučitelné italské podpory, měla tedy nutně přezkoumat kumulativní účinek těchto dvou podpor, což v projednávané věci neučinila“.

Stanovení výše italské podpory

- (70) Skupina FagorBrandt se domnívá, že navrácení italské podpory, které připadá na společnost Brandt Italia, by mělo být pravděpodobně nižší než 200 000 EUR.
- (71) V roce 2003 odkoupila totiž skupina FagorBrandt prostřednictvím své dceřiné společnosti Brandt Italia závod ve Verolanuova a jeho aktiva od společnosti Ocean, jež se nacházela v řízení o nuceném vyrovnání. Za dotyčná aktiva nabídla společnost Brandt Italia částku 10 milionů EUR.
- (72) Protože insolvenční správci společnosti Ocean považovali tuto částku za nedostatečnou, přály si italské orgány rozšířit převzetí i na opatření z režimů „Mobilita“ a „Cassa Integrazione“, což byla opatření prohlášená za slučitelná s platným evropským právem. Tato opatření počítala především s tím, že podniky, které přijmou propuštěné zaměstnance, mohou využít osvobození od odvodů na sociální zabezpečení. Cílem rozšíření těchto opatření bylo, aby výhoda, kterou tím nabyvatel získá, přiměřeně navýšila nákupní cenu dotyčných aktiv.
- (73) Italské orgány tak vydaly dne 14. února 2003 legislativní nařízení, které stanovilo, že kupec aktiv každé společnosti v řízení o nuceném vyrovnání, která zaměstnává více než 1 000 zaměstnanců, bude osvobozen od odvodů na sociální zabezpečení a dodatečných odvodů u každého zaměstnance, kterého převezme. Nabytí činností v oblasti elektrospotřebičů společnosti Ocean SpA společností Brandt Italia dne 7. března 2003 bylo způsobilo pro tento režim zavedený na základě dotyčného legislativního nařízení. Výše těchto osvobození, která je odhadována na 8,5 mil. EUR, tak navýšila kupní cenu navrženou společností Brandt Italia, jež tím dosáhla částky 18,5 mil. EUR.
- (74) Ve svém rozhodnutí ze dne 30. března 2004⁽³⁰⁾ Komise usoudila, že legislativní nařízení ze dne 14. února 2003, které bylo dne 17. dubna 2003 přeměněno na zákon, představuje protiprávní a neslučitelný režim podpory. Jakmile se společnost Brandt Italia dozvěděla o tomto rozhodnutí Komise, získala od obchodního soudu v Brescii dne 5. července 2004 obstavení poslední částky splátky nákupní ceny (5,7 mil. EUR) a spojila se s orgány činnými v řízení se společností Ocean, aby získala zpět částku, kterou zaplatila navíc. Společnost Brandt Italia totiž soudila, že italský stát musí získat zpět protiprávní podporu od jejího skutečného příjemce.

⁽³⁰⁾ Úř. věst. L 352, 27.11.2004, s. 10.

- (75) Ačkoliv příjemcem předmětné podpory byla podle režimu odmítnutého Komisí společnost Brandt Italia (tedy společnost, která skutečně využila osvobození), domnívala se skupina FagorBrandt, že výsledný prospěch z této podpory byl téměř zcela převeden na věřitele zaevidované insolvenčními správci společnosti Ocean prostřednictvím navýšení nákupní ceny aktiv (navýšení ceny o 8,5 mil. EUR ve srovnání s 8 624 283 EUR skutečně poskytnutých osvobození). Francouzské orgány se proto domnívaly, že zůstatek, který by společnost Brandt Italia/skupina FagorBrandt měly uhradit, je údajně částka 124 283 EUR, ke které je nutno připočítat úroky.
- (76) Italské orgány však Komisi poskytly informace, které toto uvažování vyvrací.
- (77) Dne 13. května 2008 předaly italské orgány Komisi dva rozsudky soudu v Brescii. Tyto rozsudky se týkají sporu mezi Národním institutem sociálního zabezpečení (INPS) a společností Brandt Italia ohledně stanovení výše podpory, tj. osvobození od odvodů na sociální zabezpečení, kterého společnost Brandt Italia využila.
- (78) Prvním rozsudkem ze dne 1. února 2008 se pozastavuje příkaz k úhradě vydaný INPS vůči společnosti Brandt Italia dne 18. prosince 2007. INPS se proti tomuto rozsudku odvolal. Dne 29. dubna 2008 odvolací soud pozastavení příkazu k úhradě zrušil.
- (79) Třetí rozsudek ze dne 8. července 2008 předaný Komisi dne 20. října 2008 dává ve skutkové podstatě za pravdu IPNS, pokud jde o odsouzení společnosti Brandt Italia k úplnému navrácení podpory. Tento rozsudek byl oznámen společnosti Brandt Italia dne 15. září 2008.
- (80) Na základě těchto informací musí Komise stanovit částku podpory, kterou má společnost Brandt Italia/skupina FagorBrandt vrátit, a to ve výši, v jaké ji lze rozumně odhadnout ke dni 21. října 2008. Za tímto účelem bere Komise na vědomí, že rozsudek soudu v Brescii ze dne 8. července 2008 odsuzuje společnost Brandt Italia k navrácení částky 8 890 878,02 EUR.
- (81) Komise se přesto domnívá, že z této částky je nutno vyjmout výši obstavení, tj. částku 5,7 mil. EUR. Společnost Brandt Italia totiž touto částkou nedisponovala, protože byla od rozsudku obchodního soudu v Brescii ze dne 5. července 2004 předběžným opatřením zadržena. K tomuto rozhodnutí je přistoupeno z důvodu rozhodnutí přijatého Komisí dne 30. března 2004, a dotyčná částka je tak obstavena s výhledem na nutnost jejího vrácení. Ke dni 21. října 2008 se tak dalo předpokládat, že tato částka poslouží k navrácení části předmětné podpory. Tento závěr posiluje skutečnost, že:
- rozhodnutí Komise ze dne 30. března 2004 ve svém bodě odůvodnění č. 18 upřesňuje, že příjemci zakázaného režimu podpory mohli být jak nabyvatelé podniků v obtížích, tak podniky v obtížích. Jinými slovy, dalo se předpokládat, že alespoň část vrácení ponese společnost Ocean;
 - rozsudek soudu v Brescii ze dne 8. července 2008 uvádí existenci této částky zadržené na obstaveném účtu a považuje za „zřejmé“, že by mohla sloužit k částečnému vyrovnání INPS.
- (82) Vzhledem ke skutečnostem uvedeným v bodech odůvodnění č. 76 až 81 Komise soudí, že konečná výše italské podpory, již je nutno zohlednit pro účely této analýzy, dosahuje částky 3 190 878,02 EUR, k níž je nutno připočítat úroky počítané až do dne 21. října 2008.
- (83) Pokud jde o úroky, Komise se domnívá, že okamžik, který je nutno zohlednit pro stanovení jejich částky, není okamžik skutečného vrácení podpory ale okamžik zrušení rozhodnutí, protože Komise v tomto konkrétním případě analyzuje slučitelnost francouzské podpory ke dni 21. října 2008. Avšak ke dni 21. října 2008 je francouzská podpora kumulovaná s podporou italskou, jež obsahuje úroky vypočítávané až k tomuto dni. Komise proto musí zohlednit kumulativní účinek těchto prvků a nepřičítat k nim úroky počítané až ke dni skutečného navrácení.
- (84) Mimochodem zvýhodnění, jež představují úroky nabíhající mezi 21. říjnem 2008 a dnem skutečného vrácení, bude zrušeno vlastním navrácením, jehož budou muset být samozřejmě součástí.
- Přezkum kumulativního účinku podpory na restrukturalizaci a italské podpory**
- (85) Skupina FagorBrandt tak kromě částky 31 mil. EUR podpory poskytnuté francouzskými orgány disponovala částkou ve výši 3 190 878,02 EUR (navýšenou o úroky). Toto zvýhodnění má dopad na hospodářskou soutěž: podnik měl k dispozici dodatečné finanční prostředky, které by za běžných tržních podmínek neměl (tzn. bez neslučitelné italské podpory).
- (86) V souladu s odstavcem 23 pokynů pro restrukturalizaci a rozsudkem Tribunálu ze dne 14. února 2012 má Komise v úmyslu přezkoumat v rámci analýzy slučitelnosti podpory na restrukturalizaci kumulativní účinek této podpory a podpory italské.

(87) Tento přezkum kumulativního účinku vede Komisi k provedení dvojí kontroly. Na jedné straně musí Komise ověřit, zda vyrovnávací opatření (viz bod odůvodnění č. 89 a následující, a to zejména bod odůvodnění č. 118 a následující) umožňují konkrétně vyrovnat narušení hospodářské soutěže, jež představuje skutečnost, že skupina FagorBrandt vlastnila dodatečné finanční prostředky. Na druhé straně má Komise v úmyslu dohlédnout, aby vlastní příspěvek příjemce neobsahoval skutečně žádnou podporu (viz bod odůvodnění č. 154 a následující). Nelze totiž vyloučit, že se ve vlastním příspěvku, jak ho podnik plánuje, neskrývá dotčená částka.

(88) U příležitosti této dvojí kontroly může Komise uložit dotčenému členskému státu nové podmínky, a to nezávisle na jeho případných návrzích (které by Komise v tomto konkrétním případě nemohla zohlednit, pokud byly předloženy po 21. říjnu 2008). Jak potvrzuje odstavec 46 pokynů pro restrukturalizaci, „může Komise stanovit jakékoli podmínky nebo povinnosti, které považuje za nutné ve snaze zajistit, aby podpora nenarušovala hospodářskou soutěž v míře, která by byla v rozporu se společným zájmem, pokud se dotčený členský stát nezával, že přijme taková opatření sám“.

6.5. Zamezení přílišnému narušení hospodářské soutěže

6.5.1. Analýza nutnosti vyrovnávacích opatření

(89) Odstavec 38 pokynů pro restrukturalizaci uvádí, že Komise smí schválit podpory na restrukturalizaci pouze tehdy, jsou-li provázeny vyrovnávacími opatřeními, která snižují záporný dopad podpor na obchod. V případě, že tato opatření neexistují, podpory musí být považovány za „odporující společnému zájmu“ a musí být prohlášeny za neslučitelné se společným trhem. Tato podmínka má často podobu omezení působení, které si podnik smí zachovat na svém či svých trzích na konci restrukturalizačního období.

(90) Ve svém oznámení Francie tvrdila, že v tomto konkrétním případě nejsou vyrovnávací opatření nutná, a to především proto, že podpora údajně nevyvolá nadměrné narušení hospodářské soutěže. V odstavcích

37, 38 a 40 rozhodnutí o zahájení řízení Komise krátce vysvětlila, proč toto tvrzení odmítá.

(91) V následujících bodech odůvodnění Komise podrobněji vysvětluje, proč se domnívá, že podpora vede k narušení hospodářské soutěže a proč je provedení vyrovnávacích opatření, na rozdíl od tvrzení francouzských orgánů, nutné.

(92) Jak již bylo uvedeno, skupina FagorBrandt působí v odvětví výroby velkých domácích spotřebičů a prodává je distributorům (na rozdíl od distribuce a prodeje soukromým osobám). Pokud jde o zeměpisný rozměr trhu s velkými domácími spotřebiči, Komise v minulosti dospěla k názoru, že jej představuje přinejmenším Evropská unie, a to především z důvodu neexistence překážek na vstupu, technického sladění a poměrně nízkých dopravních nákladů⁽³¹⁾. Údaje poskytnuté skupinou FagorBrandt a dvěma konkurenty, kteří předložili své připomínky, potvrzují, že trh má rozměr Unie.

(93) Komise se domnívá, že podpora na restrukturalizaci vyvolává automaticky narušení hospodářské soutěže tím, že zamezí odchodu příjemce z trhu a tím zbrzdí rozvoj konkurenčních podniků. Působí tak proti ukončení činnosti nejméně výkonných podniků, což je, jak uvádí odstavec 4 pokynů pro restrukturalizaci, „obvyklou součástí fungování trhu“. Oznámená podpora ve prospěch skupiny FagorBrandt tak vyvolává výše uvedené narušení hospodářské soutěže. Komise ale poznamenává, že rozsah tohoto narušení hospodářské soutěže je omezen následujícími prvky. Za prvé: podíl skupiny FagorBrandt na evropském trhu velkých domácích elektrospotřebičů představuje nejvýše [0-5] %⁽³²⁾. Za druhé: na stejném

⁽³¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 21. června 1994 ve věci Electrolux/AEG (Úř. věst. C 187, 9.7.1994) dochází k závěru, že západní Evropa představuje zeměpisný rozměr trhů s velkými domácími elektrospotřebiči. Rozhodnutí Komise ze dne 24. ledna 1999 o postupu při uplatňování článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 dohody o EHP, který se týká CECED (Úř. věst. L 187, 26.7.2000, s. 47), dochází k závěru, že zeměpisným rozměrem je EHP. Tento poslední zmíněný rozměr se týkal odvětví praček.

⁽³²⁾ Společný podíl skupiny FagorBrandt a společnosti Fagor Electrodomesticos je nejvýše [5-10] %.

trhu působí čtyři konkurenti, každý s podílem 10 % a více (Indesit, Whirlpool, BSH a Electrolux) ⁽³³⁾. Ostatně konkurent, který si nepřál zveřejnit svou totožnost, uznává, že skupina FagorBrandt je na evropském trhu poměrně malým subjektem (viz pochybnosti vyjádřené tímto konkurentem o možnosti obnovit životaschopnost podniku vzhledem k jeho malé velikosti), jehož podíl na trhu klesá ⁽³⁴⁾. Za třetí: podpora je nízká v poměru k obchodnímu obratu skupiny FagorBrandt v Evropě (podpora představuje méně než 4 % obratu v roce 2007) a ještě více v poměru k obchodnímu obratu čtyř hlavních subjektů na trhu, jejichž obrat je vyšší než obrat skupiny FagorBrandt ⁽³⁵⁾.

prodej, a tím i výrobu. Podpora zachovává ve Francii výrobu, která by se jinak přemístila do jiných členských států. Má tedy nepříznivý dopad na podmínky obchodu tím, že omezuje možnost konkurentů sídlících v jiných členských státech vyvážet do Francie ⁽³⁷⁾. Podpora také omezuje možnosti prodeje do zemí, kam skupina FagorBrandt bude nadále vyvážet své výrobky. Vzhledem k objemu prodeje skupiny FagorBrandt a souvisejících pracovních míst není nepříznivý dopad na podmínky obchodu zanedbatelný.

- (94) Zatímco předchozí odstavec rozebírá otázku narušení hospodářské soutěže vyvolaného podporou, je také nutno podrobit analýze otázku rozsahu „nepříznivého dopadu na podmínky obchodování“ mezi členskými státy, jak uvádí odstavec 38 pokynů pro restrukturalizaci, který zde odráží čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU. Jak již bylo uvedeno v bodě odůvodnění č. 38 rozhodnutí o zahájení řízení, podpora narušuje umístění hospodářské činnosti mezi členskými státy, a tím podmínky obchodování mezi nimi. Skupina FagorBrandt je podnikem, který převážně vyrábí a zaměstnává ve Francii (k [80-100] % objemu vyrobeného podnikem dochází ve Francii). Bez podpory francouzského státu by skupina FagorBrandt z trhu rychle zmizela. Ovšem výrobky vyráběné ve výrobních závodech skupiny FagorBrandt konkurují převážně výrobkům, které její konkurenti vyrábějí v jiných členských státech ⁽³⁶⁾. Odchod skupiny FagorBrandt z trhu by tak jejím konkurentům umožnil výrazně zvýšit

- (95) Na základě předchozí analýzy se Komise domnívá, že skutečná vyrovnávací opatření (to znamená nezanedbatelná), byt' omezeného rozsahu, jsou nezbytná.

6.5.2. Rozbor již provedených opatření

- (96) V odstavci 39 rozhodnutí o zahájení řízení Komise vyjádřila své pochyby o tom, zda je možné považovat opatření oznámená francouzskými orgány za vyrovnávací, protože odstavec 40 pokynů pro restrukturalizaci uvádí, že „odpisy a ukončení ztrátových činností, které by bylo v každém případě nutné pro obnovení životaschopnosti podniku, nebude za účelem posouzení kompenzačních opatření považováno za snížení kapacity nebo omezení působnosti na trhu.“ Zdálo se, že všechna opatření popsaná francouzskými orgány spadají do oblasti působnosti této výjimky. V rámci formálního vyšetřovacího řízení Francie opakovala, že považuje ukončení výroby mrazicích pultů a přenosných mikrovlnných trub, stejně jako prodej společnosti Brandt Components za tři platná vyrovnávací opatření. Komise proto přistoupila k podrobnému rozboru uvedených opatření a dospěla k následujícím závěrům.

⁽³³⁾ Komise nemůže přijmout argument uváděný Francií, podle kterého zachování přítomnosti skupiny FagorBrandt na trhu má kladný dopad, protože brání vzniku oligopolního stavu. Francouzské orgány své tvrzení nijak neupřesnily. Toto tvrzení je navíc v rozporu s jejich vlastním oznámením, ve kterém popisovaly uvedený trh jako vysoce konkurenční, s mnohonásobnou konkurencí, a to především ze strany značek distributorů. K tomu odstavec 39 pokynů pro restrukturalizaci uvádí, že budou zohledněny situace „monopolu nebo neměnné oligopolní situace“, o což v tomto případě nejde, protože jen u hlavních subjektů se jedná o čtyři konkurenty.

⁽³⁴⁾ Podle údajů, které poskytl, se podíl na trhu v Evropě z hlediska objemu snížil z 5,3 % v roce 2004 na 5,2 % v roce 2005 a na 5 % v roce 2006 a roce 2007.

⁽³⁵⁾ Na světové úrovni je rozdíl ještě větší, protože skupiny jako Electrolux nebo Whirlpool působí výrazně mimo Evropu. Například společný obrat skupiny FagorBrandt a společnosti Fagor Electrodomesticos dosáhl v roce 2005 výše 2 miliard EUR, zatímco světový obchodní obrat ve velkých domácích elektrospotřebičích dosáhl u společností Whirlpool, Electrolux, BSH a Indesit v eurech v pořadí 11,8, 10,8, 7,3 a 3,1 miliardy.

⁽³⁶⁾ Jak je uvedeno, skupina FagorBrandt nebude nadále sama vyrábět [...]. Skupina FagorBrandt bude sama vyrábět výrobky [...]. Ovšem u těchto segmentů je podíl výrobků vyráběných mimo Evropskou unii nižší. Právě u [...] je podíl výrobků vyráběných mimo Evropskou unii vyšší.

⁽³⁷⁾ [50-80] % prodeje skupiny FagorBrandt se uskutečňuje na francouzském trhu. K tomu Soudní dvůr opakovaně uvedl, že „pokud členský stát udělí podniku podporu, může se tím vnitrostátní výroba udržet na stejné nebo vyšší úrovni s tím, že se o to sníží možnosti podniků sídlících v jiných členských státech vyvážet své výrobky do onoho členského státu“. Rozsudek ze dne 13. července 1988, *Francie v. Komise* (C-102/87, Sb. rozh., s. 04067) (viz odst. 19); rozsudek ze dne 14. září 1994, *Španělsko v. Komise* (C-278/92, C-279/92 a C-280/92, Sb. rozh., s. I-4103) (viz bod 40); rozsudek ze dne 7. března 2002, *Itálie v. Komise* (C-310/99, Sb. rozh., s. I-2289) (viz body 84 až 86); rozsudek ze dne 11. července 2002, *HAMSA v. Komise* (T-152/99, Sb. rozh., s. II-3049) (viz body 220 až 221).

(97) Pokud jde o uzavření továrny vyrábějící mrazicí pulty v roce 2005 (závod v Lesquin), Francie ve svém oznámení ze dne 6. srpna 2007 uvedla, že tento závod „vyrábějící pro celou skupinu FagorBrandt mrazicí pulty a skladovací skříně na víno dosáhl velikosti..., která mu neumožňovala krýt své jak přímé, tak fixní náklady, a v roce 2004 hospodařil s provozní ztrátou ve výši 5,8 mil. EUR“. Jedná se tedy bez pochyby o ukončení ztrátové činnosti, které je nutné pro obnovení životaschopnosti podniku⁽³⁸⁾ a které nemůže být při uplatnění odstavce 40 pokynů pro restrukturalizaci považováno za vyrovnávací opatření.

(98) Pokud jde o ukončení výroby přenosných mikrovlnných trub v závodě v Azenay, jednalo se rovněž o ukončení ztrátové činnosti, které bylo nutné pro obnovení životaschopnosti podniku, což ostatně francouzské orgány ve svých podáních výslovně připustily⁽³⁹⁾. Nevýnosnost této činnosti nepřekvapuje vzhledem k tomu, že právě přenosné mikrovlnné trouby jsou tržním segmentem, do něhož se nejvíce podařilo proniknout výrobkům ze země s nízkými náklady⁽⁴⁰⁾. Výrobní závod v Azenay navíc přišel o důležité smlouvy na výrobu mikrovlnných trub ve prospěch jiných skupin⁽⁴¹⁾. Lze uzavřít, že na

základě odstavce 40 pokynů pro restrukturalizaci nelze toto opatření považovat za vyrovnávací.

(99) Naproti tomu podnik v březnu 2004 přenechal svou dceřinou společnost Brandt Components (výrobní závod v Nevers) rakouské skupině ATB za cenu ve výši 3 mil. EUR. V tomto případě se nejedná ani o odpis⁽⁴²⁾, ani o ukončení činnosti. Toto opatření proto není výše uvedenými ustanoveními odstavce 40 pokynů pro restrukturalizaci vyloučeno. Činnost postoupená v březnu 2004⁽⁴³⁾ dosáhla v roce 2003 obrátu ve výši 35,4 mil. EUR, což odpovídalo 4 % obrátu podniku v roce 2003, a zaměstnávala 306 pracovníků, což odpovídalo 6 % zaměstnanců podniku. Byla zapojena do konstrukce, vývoje, výroby a uvádění na trh elektrických motorů pro automatické pračky. Uvedený převod měl tudíž za následek omezení působení podniku na trhu součástí automatických praček.

(100) Toto poslední opatření nelze přesto přijmout jako platné vyrovnávací opatření. K prodeji společnosti Brandt Components totiž došlo přibližně tři a půl roku před oznámením zkoumané podpory. Toto opatření k tomu neomezuje působení skupiny FagorBrandt na trhu velkých domácích elektrospotřebičů⁽⁴⁴⁾, což je hlavní trh, na kterém bude FagorBrandt nadále působit. Toto opatření proto nemělo za cíl a nemohlo mít za následek omezení narušení hospodářské soutěže, které by mohlo vyvolat poskytnutí plánované podpory.

⁽³⁸⁾ Francouzský tisk rozsáhle informoval o nedostatečné výnosnosti odvětví „mrazicí zařízení“. Tak například jistý článek deníku Ouest France ze dne 8. července 2004 uvedl: „Elco Brandt, francouzská skupina vyrábějící domácí elektrospotřebiče, uzavře v roce 2005 svou továrnu v Lesquin (departement Nord), ve které se vyrábí mrazicí zařízení, protože již „není efektivní“. Společnost Elco převzala závod od společnosti Brandt před dvěma lety. 600 zaměstnanců tehdy přijalo sociální plán, který předpokládal zachování 150 pracovních míst a který dnes přestal platit.“ Ještě přesněji se vyjádřili vedoucí pracovníci společnosti Brandt v deníku „Les Echos“ v článku, který vyšel dne 7. července 2004: „Přes velké úsilí v oblasti konkurenceschopnosti nakupováním 35 % součástek v Číně a zlepšení kvality a produktivity bylo snižování nákladů na trhu rychlejší než my“. A dodali: „Zachování výroby chladicích pultů v rámci skupiny ElcoBrandt nemá nadále hospodářský smysl. Prodej každého z těchto výrobků má totiž za následek 25 % ztrátu.“

⁽³⁹⁾ V oznámení francouzské orgány uvádějí, že jedním z cílů plánu restrukturalizace je „racionalizace výroby ukončením výroby určitých segmentů [...], která se stala strukturálně ztrátová, aby se omezily ztráty vyvolané nárůstem podílu na trhu výrobců ze země s nízkými náklady (přenosné mikrovlnné trouby, [...])“. V dopise ze dne 15. února 2008, ve kterém se vyjadřují k připomínkám zúčastněných stran, francouzské orgány uvádějí: „Francouzské orgány připomínají, že ... různá, již uplatňovaná opatření mají v prvním období za cíl zamezit ztrátám (uzavření ztrátového výrobního závodu v Lesquin a ukončení jisté nevýnosné výroby, přenosné mikrovlnné trouby)“. Tyto dvě citace ostatně potvrzují předchozí závěry ohledně uzavření továrny v Lesquin.

⁽⁴⁰⁾ Tuto skutečnost zdůraznily francouzské orgány, a to především v příloze 7 oznámení.

⁽⁴¹⁾ Viz například článek s titulkem „Brandt: konec smlouvy se společností Miele potvrzen. Další rána pro továrnu v Alzenay po stažení společnosti Electrolux“, který vyšel v deníku Ouest France dne 3. března 2005.

⁽⁴²⁾ A to o to méně, že podnik při převodu vlastnictví získal nadhodnotu ve výši 774 000 EUR.

⁽⁴³⁾ Jak je uvedeno v oddílu 2.2 rozhodnutí o zahájení řízení, restrukturalizace skupiny FagorBrandt začala v roce 2004, kdy se objevily první příznaky nedostatečné konkurenceschopnosti a první finanční potíže. Komise se domnívá, že uvedený převod „je součástí stejné restrukturalizace“, jak požaduje odstavec 40 pokynů pro restrukturalizaci.

⁽⁴⁴⁾ Francouzské orgány uvádějí, že činnost společnosti Brandt Components umožňovala podniku využívat výhod silně integrované výroby špičkových automatických praček, což je historicky silně postavení skupiny FagorBrandt. Podle francouzských orgánů je tento druh integrace mimořádně důležitý pro inovační výrobky nebo vyžaduje zvláštní know-how a uchylují se k němu všechny hlavní subjekty odvětví (např. společnosti BSH nebo Miele). Komise přesto upozorňuje, že přes výše uvedená tvrzení nepředložily francouzské orgány podklady, které by jí umožnily beze všech pochyb a ještě méně kvantitativně stanovit, že převedení společnosti Brandt Components omezí možnosti skupiny FagorBrandt vyvíjet konkurenceschopné automatické pračky a tím omezí působení skupiny FagorBrandt na trhu automatických praček. Komise tak nemůže dojít k závěru, že postoupení společnosti Brandt Components má skutečný dopad na trh s velkými domácími elektrospotřebiči.

6.5.3. Vyrovnávací opatření navržená francouzskými orgány

- (101) Jako odpověď na pochybnosti vyjádřené v rozhodnutí o zahájení řízení ohledně nedostatečnosti oznámených vyrovnávacích opatření francouzské orgány navrhuji zastavit uvádění na trh mrazicích a varných výrobků značky Vedette po dobu pěti let. K tomu navíc navrhuji zastavit buď uvádění na trh myček nádobí značky Vedette, nebo postoupení značky [...].
- (102) Jak již bylo uvedeno výše, skupina FagorBrandt uskutečňuje [50-80] % prodeje na francouzském trhu, kde měla v roce 2006 podíl na trhu ve výši [10-20] % z hlediska hodnoty a [10-20] % z hlediska objemu. To znamená, že pokud by skupina FagorBrandt ukončila své činnosti, prospělo by to především jejím konkurentům na francouzském trhu, kteří by mohli zvýšit svůj prodej. Jsou to tedy tyto podniky, jichž se nejvíce dotýká přežití skupiny FagorBrandt, které podpora umožňuje. Na italském trhu je naopak prodej skupiny FagorBrandt velmi omezený. Jako vyrovnávací opatření tak Komise upřednostňuje ukončení uvádění na trh myček nádobí pod značkou Vedette před postoupením značky [...], protože výrobky značky Vedette⁽⁴⁵⁾ jsou uváděny výlučně na francouzský trh, zatímco výrobky [...] jsou hlavně prodávány [...].
- (103) Je proto nutné analyzovat rozsah dodatečných vyrovnávacích opatření s cílem zjistit, zda jsou dostatečná.

Mrazicí zařízení

- (104) V roce 2007 představoval prodej mrazicích zařízení (chladničky a mrazničky) značky Vedette [10-20] mil. EUR, tedy [0-5] % obrátu skupiny FagorBrandt.
- (105) Zastavení uvádění na trh mrazicích zařízení po dobu pěti let umožní konkurentům působícím na francouzském trhu posílit jejich postavení v tomto odvětví. Podle studie ústavu GfK z roku 2007 jsou hlavními konkurenty skupiny FagorBrandt, která má podíl na trhu z hlediska hodnoty ve výši [...] %, na trhu chladniček ve Francii společnosti Whirlpool ([...] %), Indesit ([...] %) a Electrolux ([...] %). Na trhu mrazniček jsou hlavními konkurenty skupiny FagorBrandt ([...] %) společnosti Whirlpool ([...] %), Liebherr ([...] %) a Electrolux ([...] %).

⁽⁴⁵⁾ Na francouzském trhu je značka Vedette značkou představující [...] trhu výrobků [...]. Navrhovaná opatření proto neomezují působení skupiny FagorBrandt na trhu výrobků [...]. Ovšem většina skupin, které konkurují skupině FagorBrandt na trhu [...], vlastní také značky konkurující značce Vedette na trhu [...]. Tyto skupiny budou mít tudíž prospěch z výše popsaného stažení výrobků značky Vedette.

Varná zařízení

- (106) V roce 2007 představoval prodej varných zařízení značky Vedette [5-10] mil. EUR, tedy [0-5] % obrátu skupiny FagorBrandt.
- (107) Zastavení uvádění na trh varných zařízení po dobu pěti let tudíž umožní konkurentům posílit jejich postavení na trhu kuchyňských sporáků. Podle studie ústavu GfK z roku 2007 jsou hlavními konkurenty skupiny FagorBrandt (která má podíl na trhu z hlediska hodnoty ve výši [...] %) na trhu sporáků ve Francii společnosti Indesit ([...] %), Electrolux ([...] %) a Candy ([...] %).

Myčky nádobí

- (108) V roce 2007 představoval prodej myček nádobí značky Vedette [5-10] mil. EUR, tedy [0-5] % obrátu skupiny FagorBrandt.
- (109) Podle studie ústavu GfK z roku 2007 jsou hlavními konkurenty skupiny FagorBrandt (která má podíl na trhu z hlediska hodnoty ve výši [...] %) na trhu myček nádobí ve Francii společnosti BSH ([...] %), Whirlpool ([...] %) a Electrolux ([...] %). Zastavení uvádění na trh myček nádobí pod značkou Vedette tak umožní konkurentům rozšířit jejich působení na tomto trhu.

Závěr

- (110) Shrnuto, výrobky značky Vedette, jejichž uvádění na trh bude zastaveno, představují [0-5] % obrátu skupiny⁽⁴⁶⁾. Francouzské orgány uvádějí, že to bude vyžadovat významná přizpůsobení uvnitř podniku [...].

6.5.4. Závěr k vyrovnávacím opatřením navrhovaným francouzskými orgány a uložení dodatečného vyrovnávacího opatření Komisí

- (111) Navrhovanými vyrovnávacími opatřeními jsou zastavení uvádění na trh po dobu pěti let určitých výrobků (varná zařízení, mrazicí zařízení a myčky nádobí) značky Vedette⁽⁴⁷⁾ a postoupení společnosti Brandt Components. Jedná se o skutečné omezení působení na trhu (tzn. nezanedbatelné), ovšem omezeného rozsahu.

⁽⁴⁶⁾ V roce 2007 představovaly [30-40] % obrátu značky Vedette a [0-10] % prodeje skupiny FagorBrandt ve velkých domácích spotřebičích na francouzském trhu.

⁽⁴⁷⁾ Cílem tohoto opatření je stáhnout z trhu dotčené výrobky značky Vedette. Je tak jasné, že dopad opatření se vytratí, poskytne-li skupina FagorBrandt jinému podniku licenci na výrobu a/nebo uvádění na trh těchto výrobků pod značkou Vedette.

- (112) Komise se však domnívá, že vyrovnávací opatření, které se týká značky Vedette a které navrhuji francouzské orgány, představuje jediné platné vyrovnávací opatření a že není dostatečné. Komise proto přijímá rozhodnutí uložit jako podmínku slučitelnosti prodloužení zastavení uvádění na trh výrobků značky Vedette o další tři roky. Zatímco navrhované zastavení se týká pěti roků, konkrétně to znamená, že toto zastavení bude prodlouženo o tři roky na celkovou dobu osmi let.
- (113) Podle informací, které měla Komise k dispozici ke dni 21. října 2008, lze dopad tohoto vyrovnávacího opatření („VO“) odhadnout z hlediska ztráty obrátu na základě níže uvedené tabulky č. 2 ⁽⁴⁸⁾ dvěma způsoby.

Tabulka 2

miliónů EUR	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Obrat skupiny FagorBrandt	[900-1 200]	[900-1 200]	[900-1 200]	[900-1 200]	[900-1 200]	[900-1 200]	[900-1 200]	[900-1 200]
Dopad VO, horní hranice	- [40-60]	- [40-60]	- [40-60]	- [40-60]	- [40-60]	- [40-60]	- [40-60]	- [40-60]
Dopad VO, dolní hranice	- [55-75]	- [55-75]	- [55-75]	- [55-75]	- [55-75]	- [55-75]	- [55-75]	- [55-75]

- (114) U číselných údajů tabulky č. 2 za roky 2009 až 2012 se jedná o údaje poskytnuté francouzskými orgány a skupinou FagorBrandt ohledně dopadu vyrovnávacího opatření, jež navrhuji (k tomuto dopadu viz rovněž bod odůvodnění č. 143 a následující).
- (115) Prvním způsobem, jak vypočítat dopad dodatečného vyrovnávacího opatření uloženého Komisí, je vynásobit třemi ztrátu výnosů za poslední rok, který posuzovaly francouzské orgány (tj. rok 2012). Při optimistickém scénáři pro podnik je tedy tento dopad $3 \times [40-60]$ mil. EUR, tj. celkově [120-180] mil. EUR.
- (116) Druhým způsobem výpočtu dopadu dodatečného vyrovnávacího opatření je extrapolovat údaje za rok 2013 až 2016 uplatněním lineárního navýšení ve výši [1,5-3] % na údaje za rok 2012, což odpovídá pokračujícímu růstu obrátu, který podnik pro období 2009–2012 odhadoval na [1,5-3] %. Z důvodů vysvětlených v bodě odůvodnění č. 125 a následujících je tento předpoklad růstu obrátu považován vzhledem ke strategii skupiny a výhledům trhu za rozumný. Z tohoto pohledu připraví vyrovnávací opatření při optimistickém scénáři pro podnik skupinu FagorBrandt o obrat ve výši [120-180] mil. EUR.
- (117) Navrhované vyrovnávací opatření se proto jeví jako přiměřené a samo o sobě stačí k tomu, aby úměrně omezilo negativní důsledky poskytnutí předmětné podpory pro hospodářskou soutěž: při optimistickém scénáři připraví za období 2014–2016 podnik o obrat ve výši, jež se pohybuje mezi [120-180] mil. EUR. Tento nevytvořený obrat umožní konkurentům zvýšit jejich prodej. Uvedené vyrovnávací opatření rovněž podniku ztíží opětovné uvedení na trh dotčených výrobků značky Vedette po jejich osmileté nepřítomnosti (v současné době jsou na trh uváděny pouze pračky Vedette). I když značka úplně nemizí, náklady spojené s jejím návratem jsou úměrné roků její nepřítomnosti na trhu. Čím méně bude značka na trhu přítomna, tím více ztratí na známosti.
- (118) Dále je nutno ověřit, zda toto nové vyrovnávací opatření umožňuje vyrovnat také konkurenční zvýhodnění vyvolané kumulativním účinkem italské podpory a podpory na restrukturalizaci. Lze totiž konstatovat, že k 21. říjnu 2008 skupina FagorBrandt disponovala částkou ve výši 3 190 878,02 EUR (tj. s úroky přibližně 4 mil. EUR), na kterou neměla nárok. Toto zvýhodnění má dopad na hospodářskou soutěž: podnik měl totiž k dispozici dodatečné finanční prostředky. Dodatečné vyrovnávací opatření má ale za následek, že dojde k vyrovnání uvedeného narušení hospodářské soutěže.

⁽⁴⁸⁾ Tabulka vychází z předpokladu, že opatření začne být skutečně prováděno počínaje 1. lednem 2009.

- (119) Tabulka č. 3 níže dokládá čistou ztrátu (čili záporné volné hotovostní prostředky – *free cash flow*) ve spojení s vyrovnávacím opatřením. U číselných údajů za období 2009–2012 se jedná o údaje, které Komisi oznámily francouzské orgány. U číselných údajů za období 2013–2016 se jedná o extrapolaci pomocí zvýšení údajů za rok 2012 o [1,5-3] % ročně ⁽⁴⁹⁾.

Tabulka 3

milionů EUR	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Konečný výsledek bez VO	[0-5]	[5-10]	[10-15]	[10-15]	[15-20]	[15-20]	[15-20]	[15-20]
Dopad VO, horní hranice	– [10-15]	– [5-10]	– [5-10]	– [5-10]	– [5-10]	– [5-10]	– [5-10]	– [5-10]
Dopad VO, dolní hranice	– [15-20]	– [5-10]	– [5-10]	– [5-10]	– [5-10]	– [5-10]	– [5-10]	– [5-10]

- (120) Ukazuje se, že při optimistickém scénáři (pro podnik) připraví tři dodatečné roky skupinu FagorBrandt o hotovostní prostředky ve výši, jež se pohybuje mezi [10-20] mil. EUR (znásobí-li se třikrát údaj za rok 2012) a [10-20] mil. EUR (sečtou-li se extrapolované údaje). Jinými slovy: uložení tohoto nového vyrovnávacího opatření ve zcela značné míře vyrovnává zvýhodnění, jež spočívalo v tom, že podnik měl k dispozici hotovostní prostředky ve výši přibližně 4 milionů EUR.
- (121) Vyrovnávací opatření konečně nepřestávají být vhodná kvůli skutečnosti, že se uplatňují i po ukončení restrukturalizačního období (stanovenému na 31. prosince 2012). Jsou-li totiž vyrovnávací opatření nutná na základě poskytnutí podpory na restrukturalizaci, nejsou přesto součástí vlastního restrukturalizačního procesu, ale představují vyrovnání poskytnuté konkurentům podpořeného podniku za účelem vyrovnání narušení hospodářské soutěže, jímž tito konkurenti mohli být postiženi. Jejich účinek a užitečnost proto nezpochybňuje skutečnost, že platí po dobu, jež přesahuje období restrukturalizace, pokud byla zavedena z důvodu restrukturalizace usnadněné státní podporou a pokud mají za cíl a důsledek vyrovnání narušení hospodářské soutěže vyvolaného touto podporou.
- (122) Komise se proto domnívá, že uvedená opatření umožňují vyhnout se nadměrnému narušení hospodářské soutěže ve smyslu odstavců 38 až 40 pokynů pro restrukturalizaci.
- (123) Již zahájený plán restrukturalizace skupiny FagorBrandt v zásadě počítá:
- se soustředěním a rozvojem zaměřeným na [...];
 - s racionalizací nákupní politiky a [...];
 - s postoupením činností a uzavřením závodů ⁽⁵⁰⁾;
 - se snížením počtu zaměstnanců ⁽⁵¹⁾;
 - s opatřeními zaměřenými na posílení zachování podniku ⁽⁵²⁾.
- (124) Po přezkumu Komise potvrzuje, co již oznámila v rozhodnutí o zahájení řízení, a to že soudí, že tento plán je v souladu s podmínkami stanovenými v odstavcích 35 až 37 pokynů pro restrukturalizaci. Jinými slovy: dotčený plán restrukturalizace umožňuje obnovit dlouhodobou životaschopnost podniku.
- (125) Komise si přesto přeje vyložit níže svou analýzu a své závěry ohledně tržních výhledů a věrohodnosti prognóz zahrnutých do plánu restrukturalizace.
- (126) Komise vyhodnotila prognózy obsažené v plánu restrukturalizace, a to především z hlediska výhledů růstu. Komise si přeje připomenout, že v tomto rozhodnutí jsou zohledněny pouze údaje, které byly k dispozici v říjnu roku 2008.

6.6. Obnovení životaschopnosti podniku

6.6.1. Plán restrukturalizace, tržní výhledy a věrohodnost prognóz zahrnutých do plánu restrukturalizace

- (123) Již zahájený plán restrukturalizace skupiny FagorBrandt v zásadě počítá:

— se soustředěním a rozvojem zaměřeným na [...];

⁽⁴⁹⁾ Protože se jedná o stejné případy, volba míry ve výši [1,5-3] % se jeví jako přiměřená, protože tato míra se rovná míře přijaté jako předpoklad rozumného růstu obchodního obrátu vzhledem ke strategii skupiny a výhledům trhu (viz bod odůvodnění č. 125 a následující).

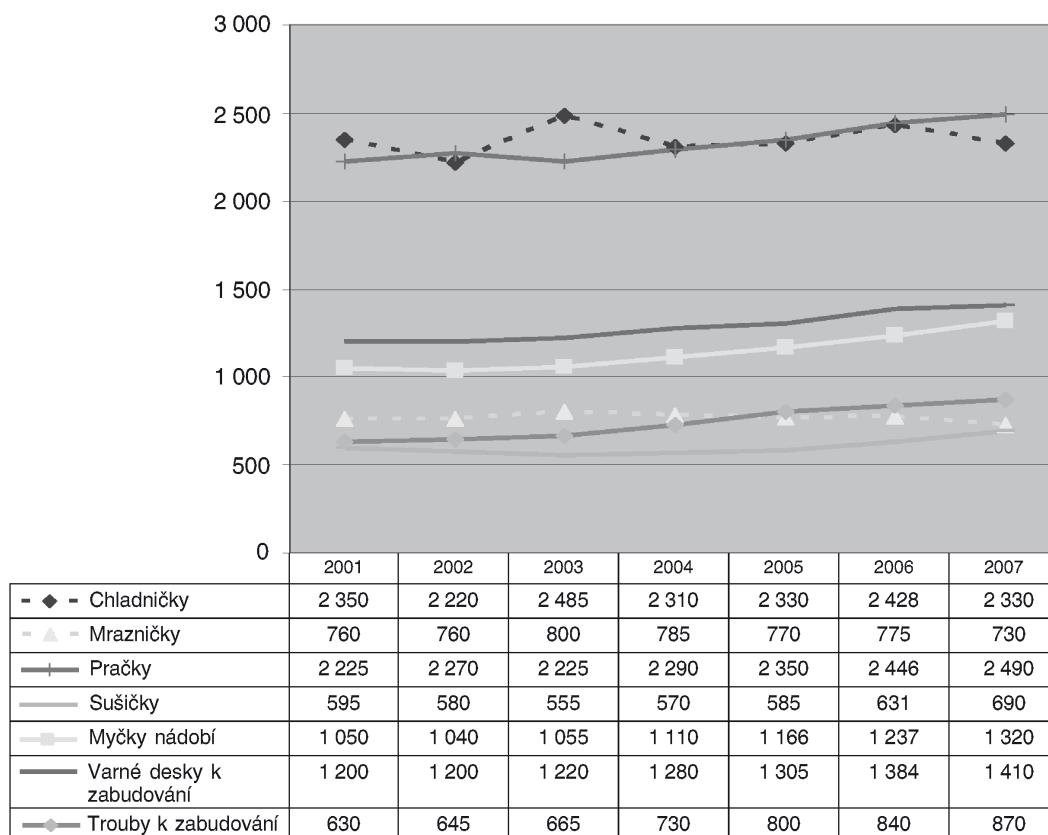
⁽⁵⁰⁾ V březnu roku 2004 skupina FagorBrandt prodala závod v Nevers (elektrické motory) a v lednu roku 2005 uzavřela závod v Lesquin (mrazicí zařízení). Konečně v roce 2006 skupina přestala ve svém závodu v Aizenay vyrábět přenosné mikrovlnné trouby.

⁽⁵¹⁾ Skupina zavedla [...]. V roce 2006 byla ve Francii přijata ještě další opatření. Ve stejném roce skupina rovněž zahájila racionalizaci italského závodu ve Verolanuova.

⁽⁵²⁾ Pokud jde o opatření zaměřená na rozvoj trvání podniku a po studiích provedených mezi březnem roku 2004 a únorem roku 2005, skupina: [...].

- (127) Podle organizace CECED⁽⁵³⁾ vývoj na evropském trhu z hlediska objemu v období 2005–2007 prokázal mírný růst v západní Evropě (o přibližně 2 % ročně) a trvalý ve východní Evropě (o přibližně 7 % ročně). Posledně uvedená míra růstu je ale proměnlivá, protože podléhá výkyvům hospodářství: dvoumístný hospodářský růst se může snadno střídát s dvoumístným hospodářským poklesem a obráceně.
- (128) Pokud je možno v dlouhodobém výhledu předpokládat sblížení nákupních zvyků ve východní Evropě s Evropou západní, slabá kupní síla v těchto zemích má za následek, že se poptávka soustředí na nejnужnější a nejlevnější výrobky (pračky nebo chladničky). A právě na tyto trhy vstoupila turecká a asijská konkurence.
- (129) Možné trhy pro skupinu FagorBrandt se tedy nacházejí v západní Evropě, protože jsou důležitější jak z hlediska hodnoty, tak z hlediska objemu a také proto, že se na nich méně uplatňují výrobky z dolní části sortimentu nabídky, ve kterých skupina FagorBrandt nemůže již být konkurenceschopná a které jsou příčinou prudkého růstu ve východní Evropě.
- (130) Přesněji řečeno, referenčním trhem skupiny FagorBrandt je francouzský trh, kde skupina uskutečňuje [50-80] % svého prodeje, vyrábí [80-100] % svého objemu a zaměstnává [80-100] % zaměstnanců skupiny. Podle organizace GIFAM⁽⁵⁴⁾ vzrostl ve Francii trh velkých domácích spotřebičů v roce 2007 o 1 % ve srovnání s rokem 2006, a to jak z hlediska objemu, tak z hlediska hodnoty. Konkrétněji, trh spotřebičů [...], na který se skupina FagorBrandt chce zaměřit, zaznamenal ve srovnání s rokem 2006 růst o [...] %, zatímco u spotřebičů [...] prodej klesl o [...] %.
- (131) Vývoj podle druhu výrobků ukazuje, že slibné trhy, které se v Evropě a především ve Francii rozvíjejí, jsou především trhy [...]. Růst u výrobků [...] je významný, zatímco chladicí zařízení téměř stagnují, jak dokládá tabulka převzatá ze studie sdružení GIFAM:

Tabulka 4

⁽⁵³⁾ CECED: Sdružení evropských výrobců domácích spotřebičů (Conseil Européen de la Construction d'appareils Domestiques) sdružuje 15 výrobců s víceméně celoevropskou působností a 26 sdružení odvětví působících v několika evropských zemích (členských státech Evropské unie nebo ne).

⁽⁵⁴⁾ GIFAM: Meziobvětvové sdružení výrobců domácích spotřebičů (Groupement Interprofessionnel des Fabricants d'Appareils d'équipements Ménagers) sdružuje na pět desítek podniků působících na trzích domácích spotřebičů.

- (132) Rozhodnutí skupiny FagorBrandt na jedné straně se soustředit především na [...] a na druhé straně rozvíjet [...] se proto jeví v souladu s vývojem jednotlivých segmentů a výrobků.
- (133) Komise se po analýze dalších zásadních prvků plánu restrukturalizace dokládajících věrohodnost prognóz provozní ziskovosti skupiny FagorBrandt v dlouhodobém výhledu domnívá, že tyto prognózy uvedené v tabulce č. 5 jsou realistické.

Tabulka 5

milionů EUR	2009	2010	2011	2012
Obrat skupiny FagorBrandt	[900-1 200]	[900-1 200]	[900-1 200]	[900-1 200]
Konečný výsledek	[0-5]	[5-10]	[10-15]	[10-15]

- (134) Zbývající část analýzy se proto omezí na dvě přesně vymezené pochybnosti v otázce, zda je plán restrukturalizace realistický a dostatečný, které byly vyjádřeny v rozhodnutí o zahájení řízení.
- (135) Za prvé: Komise si vyžádala vysvětlení ohledně očekávaného zvýšení obchodního obrátu o 20 % v roce 2007. Francouzské orgány vysvětlily, že v roce 2006 došlo ke změně oblasti činnosti skupiny FagorBrandt převodem distribuce značky Fagor na francouzském a anglickém trhu ze společnosti Fagor na skupinu FagorBrandt a později převodem všech činností společnosti Fagor ve Francii⁽⁵⁵⁾. Obchodní obrat těchto činností na rok 2007 byl odhadován na [50-100] mil. EUR a byl zahrnut do obchodního obrátu skupiny FagorBrandt na rok 2007. Z hlediska konstantní oblasti činnosti dosáhlo plánované zvýšení obrátu pouze [5-10] %. Od té doby oznámila Francie Komisi skutečný obchodní obrat dosažený v roce 2007. Dosáhl výše 903 mil. EUR oproti obrátu ve výši 779,7 mil. EUR dosaženému v roce 2006, což představuje meziroční růst řádově o 16 %.
- (136) Za druhé: Komise zaznamenala, že plán restrukturalizace neuvádí, jak se skupina FagorBrandt míní vypořádat s navrácením neslučitelné podpory, která byla poskytnuta její italské dceřiné společnosti, což představuje riziko pro obnovení životaschopnosti podniku. Francouzské orgány upřesnily, že vrácení italské podpory společností Brandt Italia by pravděpodobně nemělo dosáhnout částky 200 000 EUR (viz bod odůvodnění č. 70 a následující). Avšak, jak již Komise uvedla (viz bod odůvodnění č. 76 a následující), výše italské podpory, kterou je nutno zohlednit pro účely tohoto rozhodnutí, dosahuje částky 3 190 878,02 EUR, ke které je nutno připočítat úroky účtované až do dne 21. října 2008. Komise se přesto domnívá, že vrácení této částky, se kterým je nutno počítat, nezpochybňuje obnovení životaschopnosti podniku, protože skupina FagorBrandt je povinna navýšit svůj vlastní příspěvek o částku rovnající se částce 3 190 878,02 EUR a úrokům (v tomto ohledu viz bod odůvodnění č. 149 a následující).
- (137) Na základě výše uvedených skutečností dospívá Komise k závěru, že pochybnosti o obnovení životaschopnosti uvedené v rozhodnutí o zahájení řízení byly odstraněny.
- 6.6.2. *Pochybnosti o obnovení životaschopnosti vyjádřené jednou ze zúčastněných stran*
- (138) Jak již bylo uvedeno, konkurent nepřijímá si zveřejnit svou totožnost popírá, že by restrukturalizace mohla obnovit dlouhodobou životaschopnost podniku. Za prvé: domnívá se, že podnik měl převést část své výroby do výrobních oblastí s nízkými náklady, kde může výrazně ušetřit. Za druhé: podnik nebude mít prostředky na nutné investiční výdaje na zlepšení svých výrobků v průmyslovém odvětví, které vyžaduje každý rok značné investice do průmyslového vybavení, vývoje, výzkumu a rozvoje. Konečně: zdůrazňuje, že podnik zůstává v poměru ke svým konkurentům příliš malý. V následujících bodech odůvodnění se Komise pokusí ověřit, zda připomínky konkurenta, který si nepřije zveřejnit svou totožnost, nezpochybňují její vlastní závěry ohledně obnovení životaschopnosti.
- (139) Pokud jde o nutnost převést část výroby do zemí s nižšími náklady, Komise zjišťuje, že francouzské orgány odpověděly právě na tento bod. Připomínají, že rozvoj, na který se zaměřuje skupina FagorBrandt (inovační výrobky s vysokou přidanou hodnotou) stejně jako někteří z jejích čistě evropských konkurentů, nejde dohromady se systematizováním jejich výroby v zemích s nízkými náklady. [...] U hlavních subjektů odráží umístění výrobních jednotek v zemích s nízkými náklady také jejich vůli rozvíjet v těchto zemích prodej.

⁽⁵⁵⁾ Komise zkoumala, zda toto zvýšené zahrnutí skupiny FagorBrandt do společnosti Fagor nezpochybňuje závěry uvedené v odstavci 27 rozhodnutí o zahájení řízení týkající se způsobilosti skupiny FagorBrandt. Došla k závěru, že tomu tak není, protože velká většina skutečností uvedených v tomto odstavci zůstává v platnosti.

- (140) Pokud jde o tvrzení konkurenta, který si nepřál zveřejnit svou totožnost, ohledně skutečnosti, že skupina Fagor-Brandt nemůže vynaložit značné investice nutné pro zachování její konkurenceschopnosti, a ohledně malé velikosti podniku v porovnání s hlavními subjekty, Komise konstatuje, že sama uvedla v bodě odůvodnění č. 8 rozhodnutí o zahájení řízení, že právě tyto skutečnosti přispěly k potížím podniku. Poznamenává ale, že plán restrukturalizace zřejmě přináší odpovědi na tyto výzvy. Podnik totiž zamýšlí soustředit se na [...]. Komise navíc konstatuje, že některé podniky odvětví si dokáží i přes svou malou velikost v porovnání s hlavními subjekty a jejich značnou výrobu v zemích západní Evropy zachovat konkurenceschopnost tím, že se soustředí na určité výrobky a segmenty (jedná se buď o tzv. „specializované“ subjekty jako Miele, Smeg, Liebherr, Tekka nebo o malé výrobce vnitrostátního rozměru jako Candy a Gorenje). Komise ostatně konstatuje, že čím dál tím větší zahrnutí společnosti FagorBrandt do skupiny Fagor přispívá svým dílem k řešení problémů spojených s její velikostí. Souhrnem Komise uznává, že body přednesené konkurentem představují pro společnost FagorBrandt výzvy, ale domnívá se, že plán restrukturalizace je takové povahy, aby na ně přinesl odpovědi, a představuje dostatečnou pravděpodobnost obnovení životaschopnosti.
- (141) Na základě výše uvedeného se Komise domnívá, že připomínky předložené konkurentem, který si nepřál

zveřejnit svou totožnost, nezpochybňují její hodnocení, podle něžž plán restrukturalizace umožní obnovení dlouhodobé životaschopnosti skupiny FagorBrandt.

6.6.3. Dopad dodatečných vyrovnávacích opatření na obnovení životaschopnosti

- (142) Konečně a stále ještě ve věci obnovení dlouhodobé životaschopnosti podniku je Komise podle poslední věty odstavce 38 pokynů pro restrukturalizaci povinna ověřit, zda plánovaná vyrovnávací opatření neohrozí životaschopnost podniku. Jak bylo analyzováno, francouzské orgány navrhly vyrovnávací opatření, jež nebyla zahrnuta do finančních prognóz připojených k oznámení. Tato opatření budou muset být provedena, protože je Komise považuje za nutná. Pokud jde o tato opatření, tj. pětileté pozastavení prodeje chladicích a varných výrobků a myček nádobí značky Vedette, která vyvolají zhoršení finančních výsledků podniku, je nutno zjistit, zda jsou pro podnik únosná.
- (143) Podle francouzských orgánů uvádějí dvě následující tabulky č. 6 a 7 finanční výsledky podniku při zohlednění provedení dodatečných vyrovnávacích opatření, která navrhuje. Tabulka č. 6 zobrazuje optimistický scénář a tabulka č. 7 pesimistický.

Tabulka 6

Pozastavení prodeje mrazicích a varných výrobků a myček nádobí značky Vedette (v milionech EUR)	Optimistický scénář					
	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Obrat	903,0	[900-1 000]	[900-1 000]	[900-1 000]	[900-1 000]	[900-1 000]
Hrubé ziskové rozpětí	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Hospodářský výsledek před zahrnutím neopakujičích se položek	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Provozní výsledek (EBIT)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Hospodářský výsledek před zdaněním	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Zisk po zdanění	– [5-10]	– [5-10]	– [5-10]	[0-5]	[5-10]	[5-10]
Volné hotovostní prostředky (Free Cash Flow)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Kumulativní volné hotovostní prostředky (Cum. Free Cash Flow)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

Tabulka 7

Pozastavení prodeje mrazicích a varných výrobků a myček nádobí značky Vedette (v milionech EUR)	Pesimistický scénář					
	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Obrat	903,0	[900-1 000]	[900-1 000]	[900-1 000]	[900-1 000]	[900-1 000]
Hrubé ziskové rozpětí	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Hospodářský výsledek před zahrnutím neopakujících se položek	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Provozní výsledek (EBIT)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Hospodářský výsledek před zdaněním	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Zisk po zdanění	– [5-10]	– [5-10]	– [10-15]	[0-5]	[0-5]	[5-10]
Volné hotovostní prostředky (Free Cash Flow)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Kumulativní volné hotovostní prostředky (Cum. Free Cash Flow)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

(144) Tabulky č. 6 a 7 vycházejí z následujících předpokladů ohledně ztráty obrátu kvůli stažení několika skupin výrobků uváděných na trh pod značkou Vedette. Takové stažení může mít za následek:

- snížení tržeb u skupiny výrobků značky Vedette, jejíž uvádění na trh je pozastaveno;
- snížení tržeb u ostatních skupin výrobků prodávaných pod značkou Vedette ⁽⁵⁶⁾ (negativní dopad na výrobky značky Vedette);
- snížení tržeb u ostatních značek (negativní dopad na celé portfolio značek skupiny FagorBrandt).

(145) Optimistický scénář zohledňuje pouze důsledky a) a b) bodu odůvodnění č. 144 a ztráta způsobená zastavením uvádění na trh určitého výrobku představuje ztrátu ve výši [70-90] % obchodního obrátu u pozastavené výrobní řady (zbývající [10-30] % představuje částku, kterou skupina FagorBrandt získá zpět nárůstem prodeje

stejných výrobků uváděných na trh pod jinou značkou než Vedette) a [20-30] % obchodního obrátu u ostatních výrobků uváděných na trh pod značkou Vedette. Pesimistický scénář zohledňuje důsledky c) bodu odůvodnění č. 144 s předpokladem míry ztráty ve výši [110-130] % u zastavené výrobní řady (ztráta se může týkat nejenom 100 % u zastavené výrobní řady ale může se také projevit u ostatních výrobků a značek než jen u výrobní řady, jejíž uvádění na trh je zastaveno) a [20-40] % u ostatních výrobků uváděných na trh pod značkou Vedette. Francouzské orgány vysvětlují, že pesimistický předpoklad odpovídá zkušenosti, kterou již podnik získal: v roce 2003 se ve Francii rozhodl přestat uvádět na trh mikrovlnné trouby pod značkou Vedette a plně se soustředit na značku Brandt, pro kterou bylo vyvinuto mimořádné marketingové úsilí. Uvedené zastavení prodeje mělo velmi záporné následky, protože podnik přišel nejenom o celkový obchodní obrát usku- tečený pod značkou Vedette, ale ztráta zasáhla také značku Brandt (celková ztráta u obou značek představo- vala [...] výrobků během 2 let, již je nutno porovnat s původním prodejem [...] kusů, z toho [...] pod značkou Vedette, což představuje ztrátu [120-140] % pozastaveného objemu) ⁽⁵⁷⁾.

⁽⁵⁶⁾ Toto snížení je výsledkem dopadu na viditelnost značky Vedette u distributorů, které vyvolá zastavení uvádění výrobků značky Vedette na trh.

⁽⁵⁷⁾ Komise se na základě informací poskytnutých francouzskými orgány domnívá, že je málo pravděpodobné, že se pesimistický scénář uskuteční. Francouzské orgány vycházejí totiž ze zkušenosti s mikrovlnnými troubami Vedette. Ovšem jak bude uvedeno dále, jedná se o výrobek, se kterým již skupina FagorBrandt nebyla konkurenceschopná (důvod, proč se rozhodla zastavit jeho výrobu ve svých vlastních závodech) a se kterým na trh silně pronikají výrobci ze zemí s nízkými náklady. Předpoklad zvolený francouzskými orgány, to znamená přiknout celkový úpadek prodeje mikrovlnných trub zaznamenaný během těchto dvou let výlučně rozhodnutí zastavit uvádění na trh mikrovlnných trub pod značkou Vedette, se v tomto světle jeví jako extrémní.

(146) Na základě rozboru údajů z obou výše uvedených tabulek a ostatních údajů poskytnutých francouzskými orgány se Komise domnívá, že zvolená vyrovnávací opatření oslabí podnik, protože vyvolají zhoršení hospodářských výsledků podniku počínaje rokem 2009, kdy začnou být prováděna. Podnik se ale vrátí ke kladnému hospodářskému výsledku již v roce 2010 a ještě ho zlepší v následujících letech. Komise proto soudí, že vyrovnávací opatření navrhovaná francouzskými orgány sice podnik oslabí, ale nezabrání obnovení jeho životaschopnosti.

(147) Tento závěr není zpochybněn dodatečným vyrovnávacím opatřením uloženým Komisí, a to povinností prodloužit o tři roky zastavení uvádění na trh dotčených výrobků značky Vedette.

(148) Jak totiž vyplývá z tabulky č. 3, která zobrazuje dopad dodatečného vyrovnávacího opatření na konečný hospodářský výsledek podniku, zůstane tento výsledek v období 2014–2016 kladný a bude vykazovat růst odhadovaný na [1,5-3] %. Stejný závěr proto platí i pro vyrovnávací opatření uložené Komisí: podnik sice oslabí, ale nezabrání obnovení jeho životaschopnosti.

6.7. Omezení podpory na minimum: skutečný příspěvek bez podpory

(149) Aby podpora mohla být povolena, je podle odstavců 43 až 45 pokynů pro restrukturalizaci nutno, aby její výše a míra byly omezeny na minimum nutné pro provedení restrukturalizace s ohledem na dostupné finanční zdroje podniku, jeho akcionářů či skupiny, ke které náleží. Příjemci podpory musí k plánu restrukturalizace přispět významným dílem z vlastních zdrojů, včetně prodeje aktiv, která nejsou nezbytně nutná pro přežití podniku, nebo z vnějších zdrojů získaných za tržních podmínek.

(150) Jak uvádí odstavec 43 rozhodnutí o zahájení řízení, dosahují náklady na restrukturalizaci, tak jak jsou popsány v oznámení francouzských orgánů, výše 62,5 mil. EUR. Podnik počítá s tím, že přispěje částkou 31,5 mil. EUR a získá podporu ve výši 31 mil. EUR.

	Mil. EUR	%
Restrukturalizační náklady	62,5	100 %
Zdroj financování:		
Vlastní úsilí příjemce	4,6	7,4 %
Příspěvek akcionářů	26,9	43 %
Podpora státu	31	49,6 %

(151) V odstavci 44 rozhodnutí o zahájení řízení Komise vyjadřuje dvě pochybnosti ohledně uvedených údajů. Na jedné straně Komise žádá francouzské orgány o zdůvodnění, proč nezahrnuly vrácení podpory podle článku 44f do restrukturalizačních nákladů. Na druhé straně Komise žádá o vysvětlení povahy vlastního úsilí příjemce.

(152) Francouzské orgány k druhé pochybnosti odpověděly, že vlastní úsilí příjemce spočívá v bankovních půjčkách, které skupina FagorBrandt získala na trhu. Upřesňují, že v roce 2006 podnik smluvně získal bankovní půjčky ve výši [20-40] mil. EUR a že tato částka byla v roce 2007 navýšena na [20-40] mil. EUR⁽⁵⁸⁾. Půjčky byly jistěny [...]. Komise konstatuje, že se jedná o „financování z vnějších zdrojů za tržních podmínek“, jak jej stanoví odstavec 43 pokynů pro restrukturalizaci, a představuje tedy platný příspěvek.

(153) Pokud jde o první pochybnost vyjádřenou Komisí, francouzské orgány uvádějí, že navrácení neslučitelné podpory nemůže být předem označeno za náklad na restrukturalizaci (stejně tak za vlastní úsilí příjemce ve smyslu odstavců 43 a 44 pokynů pro restrukturalizaci). Z tohoto důvodu nezapočítaly podporu podle článku 44f jako restrukturalizační náklad. Udávají ale, že toto navrácení, ohodnocené na přibližně [25-30] mil. EUR (včetně úroků), je samozřejmě zahrnuto do podnikatelského záměru přiloženého k oznámení jako každý jiný běžný finanční výdaj. Komise považuje za nezbytné, aby navrácení bylo vzato v úvahu v podnikatelském plánu, k čemuž v tomto konkrétním případě došlo⁽⁵⁹⁾.

⁽⁵⁸⁾ Dopis francouzských orgánů ze dne 15. února 2008.

⁽⁵⁹⁾ Ve svém rozhodnutí ze dne 26. dubna 2006 týkajícího se státní podpory, kterou Francie zamýšlí uplatnit ve prospěch společnosti Euromoteurs (Úř. věst. L 307, 7.11.2006, s. 213), Komise považovala skutečnost, že předložený plán restrukturalizace nebere v úvahu navrácení neslučitelné podpory vyplacené podniku, za potvrzení závěru, že tento plán neumožní obnovení dlouhodobé životaschopnosti podniku.

(154) Je ale nutno také zohlednit skutečnost, že k 21. říjnu 2008 italská podpora obdržená společností Brandt Italia představuje částku 3 190 878,02 EUR, níž je nutno připočítat úroky. Nelze proto vyloučit, že se ve vlastním příspěvku, jak ho podnik plánuje, neskrývá dotčená částka. Vlastní příspěvek příjemce se tím dostává pod hranici 50 %, kterou vyžaduje odstavec 44 pokynů pro restrukturalizaci.

(155) Aby se proto zajistilo, že vlastní příspěvek podniku skutečně neobsahuje prvky podpory a představuje nejméně 50 % nákladů na restrukturalizaci, Komise ukládá jako podmínku tohoto kladného rozhodnutí navýšení vlastního příspěvku v míře odpovídající výši italské podpory, tj. 3 190 878,02 EUR, s tím, že k této částce je nutno připočítat úroky účtované až do dne 21. října 2008.

(156) Konkrétně to znamená, že je nutno navýšit vlastní příspěvek k nákladům na restrukturalizaci navrhovaný skupinou FagorBrandt o tuto částku (prostřednictvím půjčky, příspěvku akcionářů či jiným způsobem), a to před koncem období restrukturalizace podniku, který je stanoven na 31. prosince 2012. Francouzské orgány musí prokázat toto navýšení do dvou měsíců od uplynutí lhůty dne 31. prosince 2012.

(157) Pokud jde o tvrzení konkurenta, který si nepřál zveřejnit svou totožnost, že podpora není omezena na minimum, Komise potvrzuje, že kromě ověření dodržení formálního kritéria vlastního příspěvku přesahujícího 50 % rovněž posoudila, zda je podpora omezena na nutné minimum, a to zejména na základě kritérií stanovených v odstavci 45 pokynů pro restrukturalizaci. Komise se domnívá, že tomu tak je a že výše podpory neumožňuje podniku mít „nadbytek prostředků, jenž by mohl být použit pro agresivní a trh narušující činnosti, které nesouvisí s procesem restrukturalizace.“

(158) Komise zejména konstatuje, že po poskytnutí podpory a na konci období restrukturalizace zůstane skupina nadále výrazně zadlužena, a to s poměrem zadlužení k vlastnímu kapitálu stále vyšším než jedna. Skupina FagorBrandt tak bude nucena přednostně přidělovat vytvořené finanční prostředky na snížení této míry zadlužení.

6.8. Zásada „jednou a dost“

(159) Podle odstavce 72 a následujících pokynů pro restrukturalizaci smí být podpora na restrukturalizaci poskytnuta pouze jednou za období deseti roků.

(160) V tomto konkrétním případě nelze prohlásit italskou a francouzskou podporu, jejichž příjemcem byla skupina FagorBrandt, za podpory na záchranu a restrukturalizaci. V okamžiku poskytnutí těchto podpor, tj. v roce 2002 a roce 2003, nebyla totiž skupina FagorBrandt v obtížích, jak je prokázáno v bodech odůvodnění č. 45 až 56.

(161) Je proto dodržena zásada „jednou a dost“ stanovená v pokynech pro restrukturalizaci.

6.9. Úplné provedení plánu

(162) Plán restrukturalizace skupiny FagorBrandt, včetně všech závazků Francie, musí být proveden v plném rozsahu ⁽⁶⁰⁾. Komise žádá, aby byla informována o postupu provádění plánu a souvisejících závazků.

7. ZÁVĚR

(163) Podpora může být prohlášena za slučitelnou s vnitřním trhem, pokud budou splněny všechny uložené podmínky,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Podpora, kterou Francie zamýšlí poskytnout ve prospěch podniku FagorBrandt ve výši 31 mil. EUR, je slučitelná s vnitřním trhem za podmínek stanovených v článku 2.

Článek 2

1. Francouzské orgány musí pozastavit vyplácení podpory uvedené v článku 1 tohoto rozhodnutí podniku FagorBrandt, dokud tento podnik nevrátí neslučitelnou podporu, na kterou se vztahuje rozhodnutí Komise 2004/343/ES ze dne 16. prosince 2003 ⁽⁶¹⁾.

2. Plán restrukturalizace, s nímž Francie seznámila Komisi dne 6. srpna 2007, je proveden v plném rozsahu.

⁽⁶⁰⁾ Jak již bylo uvedeno předtím, plán restrukturalizace byl zahájen v roce 2004 a většina restrukturalizačních opatření již byla uplatněna.

⁽⁶¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 16. prosince 2003 týkající se režimu podpor uplatňovaných Francií při převodu vlastnictví podniků v obtížích, Úř. věst. L 108, 16.4.2004, s. 38.

3. Vlastní příspěvek k nákladům restrukturalizace navrhovaný skupinou FagorBrandt ve výši 31,5 mil. EUR se navýší o částku 3 190 878,02 EUR a úroky účtované z této částky od okamžiku, kdy skupina FagorBrandt dostala k dispozici italskou podporu, do dne 21. října 2008. K tomuto navýšení dojde před uplynutím restrukturalizačního období podniku, jehož konec je stanoven na 31. prosince 2012. Francouzské orgány prokáží toto navýšení do dvou měsíců po uplynutí lhůty dne 31. prosince 2012.

4. Skupina FagorBrandt zastaví uvádění na trh mrazicích a varných zařízení a myček nádobí značky Vedette po dobu osmi roků.

5. Pro zajištění kontroly plnění podmínek stanovených v odstavcích 1 až 4 tohoto článku bude Francie informovat Komisi prostřednictvím výročních zpráv o stavu postupu restrukturalizace skupiny FagorBrandt, o vracení neslučitelné podpory popsané v odstavci 1, o vyplácení slučitelné podpory a o uplatňování vyrovnávacích opatření.

Článek 3

Francie bude informovat Komisi do dvou měsíců po oznámení tohoto rozhodnutí o opatřeních, která provedla, aby mu vyhověla.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.

V Bruselu dne 25. července 2012.

Za Komisi

Joaquín ALMUNIA
místopředseda

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 19. prosince 2012

o státní podpoře SA.20829 (C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)) Režim týkající se osvobození od obecní daně z nemovitosti v případech nemovitostí užívaných nekomerčními subjekty ke zvláštním účelům, který Itálie uskutečnila

(oznámeno pod číslem C(2012) 9461)

(Pouze italské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2013/284/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

subjekty odpovědné za výstavbu sociálního bydlení, jakož i na nadace a sdružení s výhradně kulturním zaměřením.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními ⁽¹⁾ a s přihlédnutím k zaslaným připomínkám,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

(1) Komise v roce 2006 obdržela četné stížnosti týkající se v zásadě dvou režimů, z nichž se jeden týkal osvobození od obecní daně z nemovitosti a druhý snížení daně z příjmu právnických osob. Konkrétně jde o tyto režimy:

(a) osvobození od obecní daně z nemovitosti („*l'imposta comunale sugli immobili*“, dále jen „ICI“) v případech nemovitostí užívaných nekomerčními subjekty, které provozují výhradně sociální asistenci a pomoc nebo zdravotní, vzdělávací, ubytovací, kulturní, rekreační, sportovní a náboženské činnosti či bohoslužby (čl. 7 odst. 1 písm. i) legislativního dekretu č. 504 ze dne 30. prosince 1992);

(b) 50% snížení daně z příjmu právnických osob týkající se subjektů uvedených v článku 6 dekretu prezidenta republiky č. 601 ze dne 29. září 1973, tedy zejména subjektů zabývajících se sociální asistencí, neziskových vzdělávacích a výzkumných ústavů a dobročinných a vzdělávacích organizací (včetně církevních institucí). Toto ustanovení se vztahuje také na autonomní

(2) V reakci na obdržené stížnosti týkající se výše uvedeného osvobození od ICI Komise dne 5. května 2006 italským orgánům zaslala první žádost o informace. Vzhledem k informacím předloženým Itálií dne 6. června 2006 a po vstupu několika změn právních předpisů týkajících se ICI v platnost útvary Komise stěžovatelům na základě předběžného přezkumu dopisem ze dne 8. srpna 2006 oznámily, že neexistuje důvod k zahájení řízení.

(3) Dopisem ze dne 24. října 2006 však stěžovatelé opětovně zdůraznili, že osvobození nekomerčních subjektů od ICI není v souladu s čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Dopisem ze dne 14. listopadu 2006 útvary Komise stěžovatelům potvrdily, že z dostupných informací nevyplyvá nutnost dalšího přezkumu dotyčného osvobození.

(4) V lednu a září 2007 Komise od stěžovatelů obdržela další dopisy týkající se osvobození od ICI. V dopise ze dne 12. září 2007 stěžovatelé Komisi upozornili na článek 149 sbírky předpisů o dani z příjmu („*Testo unico delle imposte sui redditi*“, dále jen „TUIR“), schválenou dekretem prezidenta republiky č. 917 ze dne 22. prosince 1986. Podle jejich názoru uvedený článek přiznává daňové zvýhodnění pouze církevním institucím a amatérským sportovním klubům.

(5) Dne 5. listopadu 2007 Komise italské orgány a stěžovatele vyzvala, aby předložili další informace ke všem údajně preferenčním ustanovením uváděným stěžovateli. Italské orgány poskytly tyto informace v dopisech ze dne 3. prosince 2007 a 30. dubna 2008 a stěžovatelé v dopise ze dne 21. května 2008.

(6) Dne 20. října 2008 odeslali stěžovatelé výzvu (článek 265 Smlouvy), v níž Komisi žádají o zahájení formálního vyšetřovacího řízení a přijetí formálního rozhodnutí ve věci jejich stížností.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 348, 21.12.2010, s. 17.

- (7) Dne 24. listopadu 2008 zaslala Komise italským orgánům další žádost o informace, které jí zaslaly v dopise ze dne 8. prosince 2008.
- (8) Dopisem ze dne 19. prosince 2008 útvary Komise stěžovatele informovaly, že na základě předběžného přezkumu se domnívají, že předmětná opatření nepředstavují státní podporu, a proto není nutné pokračovat ve vyšetřování.
- (9) Dne 26. ledna 2009 vydalo italské ministerstvo financí oběžník 2/DF (dále jen „oběžník“) s cílem objasnit oblast působnosti osvobození nekomerčních subjektů od ICI. Dne 2. března 2009 se stěžovatelé písemně obrátili na Komisi, vyjádřili své zklamání z aktuálně platných právních předpisů a zkritizovali výše uvedený oběžník.
- (10) Prostřednictvím e-mailu ze dne 11. ledna 2010 stěžovatelé Komisi opět vyzvali, aby vzhledem k obsahu oběžníku zahájila formální vyšetřovací řízení. Po seznámení se s obsahem oběžníku zaslaly útvary Komise dne 15. února 2010 stěžovatelům dopis, v němž potvrdily argumentaci uvedenou ve svém dopise ze dne 19. prosince 2008.
- (11) Dne 26. dubna 2010 předložili oba stěžovatelé Tribunálu žádost o zrušení dopisu Komise ze dne 15. února 2010 ⁽²⁾. Na žádost žalujících stran Tribunál dne 18. listopadu 2010 rozhodl o vyškrtnutí věci z rejstříku Soudního dvora ⁽³⁾.
- (12) Rozhodnutím ze dne 12. října 2010 (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) zahájila Komise formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy ve věci osvobození nemovitostí užívaných nekomerčními subjekty ke zvláštním účelům od ICI a ve věci ustanovení čl. 149 odst. 4 TUIR ⁽⁴⁾. Rozhodnutí o zahájení řízení, v němž
- Komise zúčastněné strany vyzvala k předložení jejich připomínek, bylo dne 21. prosince 2010 zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽⁵⁾.
- (13) Dopisem ze dne 10. listopadu 2010 požádaly italské orgány Komisi o kopie dopisů zaslaných stěžovateli od roku 2006 do roku 2010. Tyto dopisy byly Itálii předány dne 2. prosince 2010.
- (14) V době od 21. ledna do 4. dubna 2011 obdržela Komise připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení od 80 zúčastněných stran, jež jsou uvedeny v příloze 1 tohoto rozhodnutí.
- (15) Dopisem ze dne 2. března 2011 obdržela Komise od Itálie připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení. Komise nato postoupila připomínky zúčastněných stran italským orgánům, které k nim dne 10. června 2011 předložily své připomínky.
- (16) Dne 19. července 2011 se uskutečnila technická schůzka útvarů Komise a italských orgánů.
- (17) Dopisem ze dne 15. února 2012 Itálie Komisi sdělila úmysl přijmout novou právní úpravu obecní daně z nemovitosti a oznámila, že počínaje 1. lednem 2012 byla ICI nahrazena jednotnou komunální daní („*Imposta Municipale Propria*“, dále jen „IMU“).
- (18) Poté, co Itálie přijala zákon č. 27 ze dne 24. března 2012, který mimo jiné obsahoval nová ustanovení týkající se osvobození nekomerčních subjektů provozujících zvláštní činnosti od IMU, a uvedla, že definici řady aspektů upřesní následné prováděcí opatření, poslala Komise dne 16. května 2012 italským orgánům žádost o informace.

⁽²⁾ Srov. rozsudek Soudního dvora ve věci *Ferracci v. Komise*, T-192/10 (Úř. věst. C 179, 3.7.2010, s. 45) a ve věci *Scuola Elementare Maria Montessori v. Komise*, T-193/10 (Úř. věst. C 179, 3.7.2010, s. 46).

⁽³⁾ Úř. věst. C 30, 29.1.2011, s. 57.

⁽⁴⁾ V rozhodnutí o zahájení řízení dospěla Komise k závěru, že snížení daně z příjmu právnických osob na polovinu, na něž se vztahuje článek 6 dekretu prezidenta republiky č. 601/73, by mohlo představovat stávající podporu (bod 18), přičemž současně uvedla, že by toto opatření vyšetřovala v rámci samostatného řízení o stávajících podporách, jež bylo zahájeno následně v únoru 2011. Subjekty, na něž se vztahuje článek 6 dekretu prezidenta republiky č. 601/73, jsou: a) subjekty a zařízení sociální pomoci, sdružení vzájemného pojištění, zdravotnická zařízení, dobročinná a pomocná zařízení; b) neziskové vzdělávací, studijní a výzkumné ústavy obecného zájmu, vědecká zařízení, akademie, historické, literární, vědecké nadace a sdružení s výhradně kulturním zaměřením; c) subjekty, jejichž cíle jsou ze zákona podobné dobročinným a vzdělávacím cílům; c bis) subjekty odpovědné za výstavbu sociálního bydlení a jejich sdružení.

⁽⁵⁾ Viz pozn. pod čarou 1.

- (19) Dne 27. června 2012 obdržela Komise od stěžovatelů doplňující informace, mimo jiné připomínky k nové právní úpravě IMU, které byly dne 6. července 2012 předány Itálii, aby se k nim mohla vyjádřit.
- (20) Dopisem ze dne 5. září 2012 předala Itálie Komisi žádané informace společně se svými připomínkami k připomínkám zúčastněných stran, které jí byly předány 6. července 2012.
- (21) Dopisem ze dne 21. listopadu 2012 předaly poté italské orgány Komisi kopii prováděcího opatření IMU, které bylo přijato dne 19. listopadu 2012.
- (25) Italské orgány upřesnily, že k osvobození od obecní daně z nemovitosti podle čl. 7 odst. 1 písm. i) docházelo, pouze pokud byly splněny dvě kumulativní podmínky:
- i. nemovitost musí být užívána nekomerčními subjekty⁽⁸⁾. Zákon definuje nekomerční subjekty jako veřejné a soukromé subjekty, které nejsou podniky a jejichž hlavní a výhradní činností není provozování komerčních činností;
 - ii. nemovitost musí být využívána výhradně k provozování činností uvedených v čl. 7 odst. 1 písm. i).

2. POPIS OPATŘENÍ

2.1 Osvobození nekomerčních subjektů od obecní daně z nemovitosti

- (22) V roce 1992 zavedly italské orgány obecní daň z nemovitosti (ICI). Podle legislativního dekretu č. 504 ze dne 30. prosince 1992 se tato daňová povinnost vztahuje na všechny fyzické a právnické osoby vlastníci nemovitost (za účelem vlastnictví, užívacího práva, užívání, bydlení či dědičného nájmu). Daň musely platit osoby rezidentní i nerezidentní nezávisle na druhu užití nemovitosti a její výše se vypočetla na základě katastrální hodnoty této nemovitosti.
- (23) Podle čl. 7 odst. 1 písm. i) legislativního dekretu č. 504/92 byly od ICI osvobozeny nemovitosti užívané nekomerčními subjekty, které provozují výhradně sociální asistenci a pomoc nebo zdravotní, vzdělávací, ubytovací, kulturní, rekreační, sportovní a náboženské činnosti či bohoslužby.
- (24) Podle čl. 7 odst. 2a legislativního dekretu č. 203 ze dne 30. září 2005⁽⁶⁾ se osvobození podle čl. 7 odst. 1 písm. i) legislativního dekretu č. 504/92 vztahovalo na činnosti uvedené v témže dopise, i kdyby měly komerční povahu. Článek 39 legislativního dekretu č. 223 ze dne 4. července 2006⁽⁷⁾ stanovil, že osvobození se použije pouze za předpokladu, že dotyčné činnosti nebudou mít výhradně komerční povahu.
- (26) V oběžníku 2/DF ze dne 26. ledna 2009 upřesnily italské orgány jednak subjekty, které lze považovat za nekomerční, a jednak povahu činností jimi provozovaných, tak aby mohly využít dotyčného osvobození.
- (27) V oběžníku se upozorňovalo, že nekomerční mohou být subjekty veřejné i soukromé. Za nekomerční veřejné subjekty se považovaly konkrétně tyto: stát, kraje, okresy, obce, obchodní komory, zdravotnická zařízení, státní orgány pověřené výhradním provozováním činností v oblasti sociální péče a asistence a zdravotnictví, neziskové státní organizace, pečovatelská a sociální zařízení, univerzity, výzkumná zařízení a veřejná zařízení nabízející služby konkrétním skupinám osob (bývalé IPAB). Jako příklad soukromých nekomerčních subjektů oběžník uváděl: sdružení, nadace a výbory, nevládní organizace, amatérské sportovní kluby, dobrovolnické organizace, subjekty spadající do daňové kategorie neziskových veřejně prospěšných organizací a církevní instituce katolické církve i jiných náboženských vyznání.
- (28) V oběžníku se rovněž upřeshňovalo, že činnosti provozované v nemovitostech osvobozených od ICI by ve skutečnosti neměly být dostupné na trhu⁽⁹⁾ a měly by se provozovat za účelem uspokojení společensky významných potřeb, což státní orgány či soukromé komerční subjekty vždy nedokáží.

⁽⁶⁾ Ve znění zákona č. 248 ze dne 2. prosince 2005.

⁽⁷⁾ Ve znění zákona č. 248 ze dne 4. srpna 2006.

⁽⁸⁾ Ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. i) legislativního dekretu č. 504/92 se v přísném smyslu vztahuje na subjekty podle čl. 87 [nyní článek 73] odst. 1 písm. c) dekretu prezidenta republiky č. 917/86, v kterém je rovněž obsažena definice nekomerčních subjektů.

⁽⁹⁾ Srov. oběžník, bod 5.

- (29) Oběžník u každé činnosti uvedený v čl. 7 odst. 1 písm. i) uváděl řadu kritérií, podle kterých bylo možné určit, kdy lze kterou považovat za činnost, jejíž povaha není výhradně komerční⁽¹⁰⁾.
- (30) Od 1. ledna 2012 byla ICI nahrazena IMU. V roce 2012 byla změněna také ustanovení týkající se komunální daně z nemovitosti v případě nekomerčních subjektů, jak je uvedeno v oddíle 5.
- (31) V čl. 149 odst. 2 TUIR se vymezuje „komerční status“ subjektu například tím, že v porovnání se základními příjmy většina jeho příjmů pochází z komerční činnosti a že hodnota aktiv u komerčních činností je vyšší než u ostatních činností⁽¹²⁾. Právní forma dotyčných subjektů nemá na ztrátu „nekomerčního statusu“ subjektu žádný vliv.
- (32) V čl. 149 odst. 4 TUIR se stanoví, že výše uvedená ustanovení (čl. 149 odst. 1 a 2) se nevztahují na církevní instituce uznané jako právnické osoby občanského práva ani na amatérské sportovní kluby.

2.2 Článek 149 sbírky předpisů o dani z příjmů

- (31) Článek 149 se nachází v hlavě II, kapitole III sbírky předpisů o dani z příjmů (TUIR). Hlava II obsahuje ustanovení o dani z příjmů společností a kapitola III obsahuje daňová ustanovení použitelná u nekomerčních subjektů, jako jsou pravidla pro výpočet daňového základu a jejich zdanění⁽¹¹⁾. Článek 149 vyjmenovává podmínky, za nichž subjekt může přijít o svůj „nekomerční status“.

- (32) V čl. 149 odst. 1 TUIR se zejména stanoví, že subjekt ztrácí svůj „nekomerční status“, pokud po celé daňové období provozuje převážně komerční činnosti.

⁽¹⁰⁾ Například, jak se naznačuje i v rozhodnutí o zahájení řízení, u činností v oblasti zdravotnické a sociální péče se v oběžníku požadovala dohoda s orgány veřejné moci. U vzdělávacích činností se v oběžníku požaduje jednak soulad s povinnými základními zásadami, tak aby tyto činnosti svou úrovní odpovídaly veřejnému vzdělávání, a poté, aby případné provozní přebytky byly reinvestovány do vzdělávacích činností. V případě kinosálů se jejich provozovatelům hodlajícím využít osvobození od daňové povinnosti v oběžníku ukládá, aby se zaměřili výhradně na určité segmenty trhu (filmy kulturního rázu, filmy disponující osvědčením kvality, dětské filmy). Podobně pokud jde o ubytovací činnosti, musí zařízení, která chtějí využít osvobození od daňové povinnosti, nabízet své služby za ceny nižší než tržní a nesmějí fungovat jako běžná hotelová zařízení.

⁽¹¹⁾ Viz článek 143 a násl. TUIR. Celkové příjmy nekomerčních subjektů jsou obvykle tvořeny příjmy z nemovitosti, kapitálem společnosti a dalšími položkami (článek 143 TUIR). Pokud splní určité podmínky, mohou si nekomerční subjekty zvolit jednodušší systémy určování příjmů (článek 145 TUIR).

3. DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

- (35) Komise zahájila formální vyšetřovací řízení ve věci osvobození od obecní daně z nemovitosti v případech nemovitostí užívaných nekomerčními subjekty ke zvláštním účelům, neboť se zdálo, že toto opatření splňuje podmínky proto, aby bylo považováno za státní podporu podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Komise obdobně zahájila formální vyšetřovací řízení ve věci čl. 149 odst. 4 TUIR, jenž stanoví, že se ustanovení o ztrátě „nekomerčního statusu“ subjektu na církevní instituce ani amatérské sportovní kluby nevztahují.

- (36) K tomu, aby Komise mohla určit, zda podle ustálené judikatury⁽¹³⁾ byla dotyčná opatření selektivní, identifikovala nejdříve u každého opatření referenční daňový systém, poté posoudila, zda opatření představuje výjimku z tohoto systému, a pokud ano, zda je tato výjimka odůvodněná povahou a obecnou strukturou daňového systému.

⁽¹²⁾ Prvky, které lze použít k posouzení podle čl. 149 odst. 2 TUIR, jsou: aktiva u komerčních činností mající vyšší hodnotu než u ostatních činností; příjmy z komerčních činností převyšující běžnou hodnotu převodů (cesí) či dávek týkajících se základních činností; většina příjmů pocházející z komerčních činností v porovnání se základními příjmy (tj. příspěvky, subvence, úlevy a členské příspěvky).

⁽¹³⁾ Srov. mimo jiné rozhodnutí Soudního dvora ve věci Portugalsko v. Komise, C-88/03, Sb. rozh. 2006, s. I-7115, bod 56 a ve věci British Aggregates, C-487/06 P, Sb. rozh. 2008, s. I-10505, body 81–83.

- (37) V případě osvobození od ICI dospěla Komise k závěru, že referenčním daňovým systémem pro posouzení dotyčného opatření je samotná ICI. Vzhledem k tomu, že tento systém poskytoval osvobození od daňové povinnosti nekomerčním subjektům užívajícím nemovitosti ke zvláštním činnostem, z nichž některé byly považovány za hospodářské činnosti, představovalo dotyčné opatření výjimku z referenčního systému (který stanovil, že každá právnická osoba, která vlastní nemovitost, musí uhradit odpovídající obecní daň nezávisle na druhu jejího užití). Komise neshledala, že osvobození od daňové povinnosti poskytované výhradně nekomerčním subjektům, jež provozovaly specifické činnosti s určitou společenskou hodnotou, je odůvodněno povahou a obecnou strukturou italského systému obecní daně z nemovitosti.
- (38) Jako referenční systém u čl. 149 odst. 4 TUIR stanovila Komise daň z příjmu. Komise dospěla k závěru, že toto opatření na první pohled selektivní výhodu představuje, neboť se zdálo, že umožňuje – ale pouze církevním institucím a amatérským sportovním klubům – zachovat si „nekomerční status“ i tehdy, když už za nekomerční subjekty považovány nebyly. Podobné opatření nelze zdůvodnit na základě zásad, kterými se řídí italský daňový systém.
- (39) Italské orgány neposkytly informace, jež by dokazovaly, že by dotyčná opatření splňovala podmínky stanovené v rozhodnutí Soudního dvora ve věci *Altmark* ⁽¹⁴⁾. Jelikož se všechna další kritéria stanovená čl. 107 odst. 1 Smlouvy zdála být splněna, zdálo se, že opatření státní podporu představují.
- (40) Pokud jde o slučitelnost, nezdálo se, že se ustanovení čl. 107 odst. 2 Smlouvy vztahuje na tato opatření. Dále se nezdálo možné použít výjimku stanovenou v čl. 107 odst. 3, s výhradou čl. 107 odst. 3 písm. d) týkajícího se podpory určené na pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví. Komise se skutečně domnívala, že v případě osvobození od ICI by se tato výjimka mohla vztahovat na nekomerční subjekty, které provozovaly výhradně vzdělávací, kulturní a rekreační činnosti. Komise nakonec nevyloučila, že některé činnosti by mohly být považovány za služby obecného hospodářského zájmu ve smyslu čl. 106 odst. 2 Smlouvy. Italské orgány však neposkytly žádné informace, jež by umožnily posoudit slučitelnost dotyčných opatření s vnitřním trhem.
- (41) Komise měla proto pochybnosti ohledně slučitelnosti opatření s vnitřním trhem podle čl. 4 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽¹⁵⁾, a rozhodla se, že zahájí formální vyšetřovací řízení, přičemž Itálii a další zúčastněné strany vyzvala k zaslání připomínek.
- (42) Klasifikovat osvobození od ICI i čl. 149 odst. 4 TUIR jako nové podpory bylo podle Komise možné. ICI, která se odvádí každoročně, byla zavedena v roce 1992, dotyčné osvobození od daňové povinnosti však nebylo Komisi ani oznámeno, ani jí schváleno. Osvobození se týkalo široké škály činností, které v době zavedení ICI neprobíhaly mimo hospodářskou soutěž. Každá výjimka z běžných ustanovení tohoto daňového režimu musela být proto nutně pokládána za novou podporu, pokud se zdálo, že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Obdobně ani článek 149 TUIR ⁽¹⁶⁾, který byl zaveden v roce 1998, nebyl Komisi oznámen ani Komisí schválen. Z tohoto důvodu bylo nezbytné označit toto opatření za novou podporu, neboť se zdálo, že splňuje podmínky stanovené v čl. 107 odst. 1 Smlouvy.
- #### 4. PŘIPOMÍNKY ITALSKÝCH ORGÁNŮ A ZÚČASTNĚNÝCH STRAN
- (43) V souladu s čl. 20 odst. 2 nařízení (ES) č. 659/1999 a v reakci na zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽¹⁷⁾ obdržela Komise připomínky italských orgánů a 80 zúčastněných stran.
- (44) Stručně řečeno, subjekty osvobozené od ICI nebyly podle italských orgánů „podniky“ ve smyslu právních předpisů Unie. V každém případě se však činnosti jimi provozované vyznačovaly důležitou veřejnou a společenskou funkcí. Poskytnout rozdílné daňové zacházení čistě hospodářským činnostem na jedné straně a činnostem jako sociální péče, charitativní činnost, projevy solidarity a náboženská činnost na straně druhé bylo proto v souladu s povahou a logikou daňového systému jako takového. Italské orgány rovněž odmítly, že by ICI představovala novou podporu, a prohlásily, že toto opatření by se mělo posuzovat v jeho úzké návaznosti na předchozí daně z nemovitosti (které byly v platnosti již před

⁽¹⁴⁾ Rozhodnutí Soudního dvora ve věci *Altmark* Trans a *Regierungspräsidium Magdeburg* C-280/00, Sb. rozh. 2003, s. I-7747.

⁽¹⁵⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽¹⁶⁾ Bývalý článek 111a TUIR.

⁽¹⁷⁾ Viz pozn. pod čarou 1.

vstupem smlouvy o EHS v platnost) jako jejich pokračování. Na základě úředních dopisů o zamítnutí stížností, jež byly zaslány stěžovatelům, by se opatření mělo nadto považovat za schválené Komisí. Komise svou odpovědí na písemný dotaz Evropského parlamentu, a, jak už bylo naznačeno, sdělením svého předběžného stanoviska stěžovatelům, s nímž byly neformálním způsobem seznámeny i italské orgány, každopádně vzbudila oprávněnou důvěru na straně příjemců podpory.

(45) Pokud jde o čl. 149 odst. 4 TUIR, jsou i přes formulaci ustanovení italské orgány toho názoru, že církevní instituce a amatérské sportovní kluby svůj „nekomerční status“ ztratit mohou. V takovém případě by se na ně již žádné daňové zvýhodnění nevztahovalo.

(46) Z 80 zúčastněných stran sdílí 78 (dále jen „78 zúčastněných stran“) stanovisko italských orgánů, zatímco dvě (dále jen „dvě zúčastněné strany“ či „stěžovatelé“), které patřily mezi původní stěžovatele, se domnívají, že ICI a čl. 149 odst. 4 TUIR představují nezákonnou státní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem. Argumentace 78 zúčastněných stran bude projednána společně se stanoviskem italských orgánů, zatímco důvody stěžovatelů budou projednány zvlášť.

4.1 Připomínky italských orgánů a 78 zúčastněných stran

4.1.1 ICI: zvláštní činnosti provozované nekomerčními subjekty nelze považovat za hospodářské činnosti

(47) Italské orgány a 78 zúčastněných stran především tvrdí, že zvláštní činnosti provozované nekomerčními subjekty, jež byly osvobozeny od ICI, nelze považovat za hospodářskou činnost, protože tyto činnosti, jež se zásadně zaměřují na zcela konkrétní kategorie uživatelů, nepředstavují nabídku zboží či služeb na trhu, a proto činnostem provozovaným komerčními subjekty nekonkurují. Tyto nekomerční subjekty působící ve veřejné prospěšných odvětvích proto nelze považovat za podniky, což je předpokladem použití čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

(48) Podle italských orgánů a některých ze 78 zúčastněných stran má většina těchto činností specifickou povahu, neboť jde například o činnosti obecného zájmu provozované za účelem solidarity buďto zdarma, nebo za snížené poplatky. Vzhledem k výše uvedené povaze a specifickým účelům zkoumaných nekomerčních subjektů nelze tyto subjekty považovat za podniky.

4.1.2 ICI: opatření je odůvodněno logikou italského daňového systému

(49) Podle italských orgánů a 78 zúčastněných stran osvobození od ICI žádnou výjimku z daňového systému nepředstavuje, naopak je prostým uplatněním zásad, kterými se tento systém řídí.

(50) Rozdílné daňové zacházení, pokud jde o hospodářské činnosti za účelem zisku na jedné straně a pečovatelské, charitativní či náboženské činnosti provozované ke zvláštním účelům⁽¹⁸⁾ na straně druhé, je ve skutečnosti v souladu s logikou italského daňového systému. Posledně uvedený druh činností je založen na zásadě solidarity, která je základní zásadou italského práva i práva Unie. Zavedením tohoto rozdílu v daňovém zacházení chtěl zákonodárce zohlednit rozdílnou právní a faktickou situaci subjektů, které provozují výše uvedené veřejně prospěšné činnosti s vysokou společenskou hodnotou.

(51) Vymezit, co je veřejně prospěšnou činností, je nadto v kompetenci členského státu. Jediné omezení postupu členského státu představuje skutečnost, že rozdílné daňové zacházení musí být konsistentní, tj. musí být v souladu s logikou daňového systému v jeho celku a musí disponovat odpovídajícím systémem kontrol. Obě podmínky jsou v případě osvobození od ICI splněny.

⁽¹⁸⁾ Dotyčné subjekty nadto působí převážně na omezeném území (na místní úrovni) a jejich činnosti se obrací na specifické kategorie uživatelů/příjemců.

(52) Logika osvobození od ICI je založena na člancích 2 a 3 italské ústavy, které požadují, aby vůči občanům byly splněny povinnosti politické, hospodářské a sociální solidarity, a na článku 38 italské ústavy, který občanům v hmotné nouzi přiznává právo na sociální pomoc. Rovněž je třeba připomenout, že nekomerční subjekty pomáhají státu při plnění zvláštních úkolů společenského významu. Stát vždy uznával tuto zvláštní úlohu uvedených subjektů a byl si vědom toho, že poskytnout služby pečovatelského, zdravotního, kulturního, vzdělávacího a sportovního zaměření by sám nedokázal.

(53) Italské orgány potvrdily tvrzení uvedené v oběžníku, tedy že předpokladem získání osvobození od ICI jsou dvě kumulativní podmínky podle bodu (25) (subjektivní a objektivní podmínka).

(54) Pokud jde o subjektivní podmínku (být nekomerčním subjektem) a zejména pokud jde o církevní instituce, italské orgány zdůraznily, že církevní instituce coby právnické osoby občanského práva spadají do kategorie nekomerčních subjektů, ať už se jedná o instituce církve katolické, nebo jiných náboženských vyznání⁽¹⁹⁾.

(55) Pokud jde o objektivní podmínku (provozovat jednu z činností uváděných zákonem), italské orgány upozornily na opakovaná rozhodnutí kasačního soudu, že k přiznání osvobození od ICI je nezbytné zohlednit činnost, která je v nemovitosti skutečně provozována. Je tudíž nezbytné ověřit, zda tato činnost, která jinak patří k činnostem osvobozeným od ICI, není v konkrétním případě prováděna na způsob nějaké hospodářské činnosti⁽²⁰⁾. Kromě toho, jak již stanovila Státní rada⁽²¹⁾, pokud pouhá, i když větší část celé nemovitosti slouží účelům uváděným zákonem, brání restriktivní povaha daňového osvobození tomu, aby bylo zvýhodnění přiznáno celé nemovitosti.

4.1.3 Opatření představuje stávající podporu

(56) Podle italských orgánů představuje ICI přirozený právní vývoj předchozích daní z nemovitosti, s nimiž je v úzkém vztahu formální a obsahové návaznosti. Osvobození nemovitostí užívaných pro zvláštní činnosti

vysoké společenské hodnoty tvořilo vždy ústřední prvek všech právních předpisů v oblasti nemovitostí od roku 1931, tedy dávno před vstupem smlouvy o EHS v platnost.

(57) Italské orgány a 78 zúčastněných stran se dále domnívají, že na základě dopisů o zamítnutí stížností zaslaných stěžovatelům, o nichž byla Itálie zpravena, bylo osvobození od ICI Komisí schváleno.

(58) Z těchto důvodů by se osvobození od ICI v případě, že představuje podporu, mělo považovat za podporu stávající.

4.1.4 Slučitelnost

(59) Italské orgány rozhodly, že nepředloží žádné připomínky k možné slučitelnosti opatření podle čl. 107 odst. 2 a čl. 107 odst. 3 Smlouvy a k jejich možné kvalifikaci jako služby obecného hospodářského zájmu ve smyslu čl. 106 odst. 2 Smlouvy a podle rozhodnutí Soudního dvora ve věci *Altmark*.

(60) Některé ze 78 zúčastněných stran jsou přesvědčeny o slučitelnosti osvobození od ICI s čl. 106 odst. 2 a s čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy, neboť toto opatření považují za nezbytné k provozování společensky prospěšných činností opírajících se o zásadu solidarity. Toto opatření nadto neznamená žádné zásadní narušení hospodářské soutěže ani zásadním způsobem neovlivňuje obchod mezi členskými státy.

4.1.5 Oprávněná důvěra

(61) Italské orgány se domnívají, že odpovědi Komise stěžovatelům ve věci osvobození od ICI, o nichž byla Itálie neformálním způsobem informována, vzbudily v nekomerčních subjektech oprávněnou důvěru ve slučitelnost osvobození od ICI s právem Unie.

(62) Oprávněnou důvěru vzbudila nadto rovněž odpověď Komise na písemný dotaz Evropského parlamentu v roce 2009 ohledně daňového zacházení s nekomerčními subjekty⁽²²⁾.

⁽¹⁹⁾ V případě všech státem uznávaných náboženských vyznání, včetně katolické církve, zákon stanoví, že pro daňové účely se účel vyznání rovná účelu dobročinnosti a vzdělávání.

⁽²⁰⁾ Srov. rozsudky č. 20776 ze dne 26. října 2005, č. 23703 ze dne 15. listopadu 2007, č. 5485 ze dne 29. února 2008 a č. 19731 ze dne 17. září 2010. Srov. dále rozsudek č. 8495 ze dne 9. dubna 2010.

⁽²¹⁾ Srov. stanovisko č. 266 ze dne 18. června 1996.

⁽²²⁾ Písemný dotaz E-177/2009 (Úř. věst. C 189, 13.7.2010).

(63) Z toho plyne, že pokud Komise považuje opatření za nezákonnou a neslučitelnou státní podporu, aniž by souhlasila s její kvalifikací jako stávající podpory, neměla by nařídit její navrácení podle čl. 14 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999.

(64) Podle některých zúčastněných stran by se v žádném případě nemělo nařídit navrácení podpory ani v případě čl. 149 odst. 4 TUIR, neboť by bylo velmi složité vyjádřit v číslech hypotetickou výhodu, která byla poskytnuta, a italské orgány by musely vynaložit nadměrné úsilí, aby tento úkol splnily.

4.1.6 Článek 149 TUIR

(65) Italské orgány ve svých připomínkách poskytly podrobný popis zvláštních norem týkajících se zdanění nekomerčních subjektů, mimo jiné církevních institucí a amatérských sportovních klubů. Italské orgány zdůraznily, že čl. 149 odst. 2 TUIR obsahuje neúplný seznam parametrů⁽²³⁾, podle nichž je možné označit určitý subjekt za komerční organizaci. Splnění jednoho či více z těchto předpokladů ještě neznamená, že nekomerční subjekt automaticky ztrácí svůj status, neboť tyto parametry nelze považovat za právní domněnky. Splnění těchto předpokladů by pouze naznačovalo možnou, převážně komerční povahu činností provozovaných dotyčným subjektem.

(66) Jak je uvedeno v oběžníku č. 124/E daňového úřadu ze dne 12. května 1998, církevní instituce uznané za právnické osoby občanského práva lze považovat za nekomerční subjekty, pouze pokud výhradní či hlavní předmět jejich činností není ze své podstaty komerční.

(67) Podle Itálie proto čl. 149 odst. 4 TUIR vylučuje pouze použití zvláštních dočasných a obchodních parametrů vymezených v čl. 149 odst. 1 a 2⁽²⁴⁾. Ustanovením čl. 149 odst. 4 TUIR není vyloučena možnost, že by církevní instituce mohly ztratit svůj „nekomerční status“. Podle některých ze 78 zúčastněných stran by takové opatření každopádně nevedlo k žádnému přesunu veřejných prostředků ani k žádnému zvýhodnění.

(68) Italské orgány upřesnily, že cílem tohoto opatření je zachovat výhradní pravomoc přiznanou Italskému národnímu olympijskému výboru (dále jen „CONI“) v případě amatérských sportovních klubů a ministerstvu vnitra v případě udělení či odebrání statusu právnické osoby občanského práva církevním institucím⁽²⁵⁾. Je samozřejmé, že kdykoliv daňové úřady v průběhu kontrol zjistí, že tyto subjekty provozují převážně komerční činnosti, okamžitě o tom zpraví ministerstvo vnitra nebo CONI. Daňové úřady pak u dotyčného subjektu nařídí navrácení příslušného rozdílu z danění.

(69) Italské orgány potvrdily, že byly provedeny kontroly jak u církevních institucí, tak u amatérských sportovních klubů. Zejména pokud jde o církevní instituce, provedlo ministerstvo vnitra kontroly, jež jsou v jeho pravomoci, aniž by přitom zjistilo jakékoliv případy zneužití.

4.2 Připomínky dvou zúčastněných stran

(70) Ve svých připomínkách odkazují dvě zúčastněné strany⁽²⁶⁾ na veškeré dokumenty a připomínky, jež během správního řízení, které rozhodnutí o zahájení řízení předcházelo, zaslaly Komisi. Dotyčné dokumenty podle nich dokazují, že ve skutečnosti církevní instituce hospodářské činnosti provozují.

(71) V případě osvobození od ICI dvě zúčastněné strany vyzdvihují, že sporné opatření přijala Itálie v roce 2005. Po vstupu dekretu-zákona č. 203/2005 v platnost se osvobození od ICI vztahovalo na nekomerční subjekty, jež provozovaly činnosti uvedené v právním předpisu, i když se jednalo o činnosti komerční povahy⁽²⁷⁾. Po několika změnách zákona o ICI, k nimž došlo v roce 2006, se osvobození od ICI vztahovalo na stejné činnosti pod podmínkou, že jejich povaha nebude výhradně komerční⁽²⁸⁾. Změna z roku 2006 však nevedla k tomu, že by dotyčné opatření ztratilo povahu státní podpory.

⁽²³⁾ Viz pozn. pod čarou 12.

⁽²⁴⁾ Srov. předchozí bod (31) a násl.

⁽²⁵⁾ Tím je rovněž zaručeno dodržování mezinárodních dohod uzavřených mezi Itálií a Svatým stolcem týkajících se církevních institucí.

⁽²⁶⁾ Z původních stěžovatelů připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení předložili pouze Pietro Ferracci a Scuola Elementare Maria Montessori s.r.l.

⁽²⁷⁾ Dekret-zákon č. 203/2005 ve znění zákona č. 248 ze dne 2. prosince 2005.

⁽²⁸⁾ Dekret-zákon č. 223/2006 ve znění zákona č. 248 ze dne 4. srpna 2006.

(72) Tentýž oběžník uděloval selektivní výhodu subjektům, které je ve skutečnosti nutné považovat za podniky. V mnoha případech týkajících se činností popsaných v oběžníku závisela možnost udělit osvobození od ICI pouze na tom, že subjekt nevytvářel zisk. Na základě zásad stanovených v judikatuře Unie je však skutečnost, že daný subjekt je neziskový, pro účely uplatnění právních předpisů o státních podporách irelevantní. Oběžník tudíž v případě otázek týkajících se státních podpor v souvislosti s osvobozením od ICI nepřinášel žádné řešení, neboť se toto osvobození i nadále vztahovalo na nekomerční subjekty provozující hospodářskou činnost, ne však na subjekty provozující tutéž činnost za účelem zisku.

(73) Podle stěžovatelů by však bylo prakticky nemožné získat konkrétní informace týkající se nemovitostí patřících dotyčným subjektům, a to zejména proto, že tyto subjekty nemusely přiznávat nemovitosti osvobozené od placení ICI.

(74) Pokud jde o čl. 149 odst. 4 TUIR, stěžovatelé připomínají, že církevní instituce nekomerční status ztratit nemohou.

(75) Pokud jde o osvobození od ICI a čl. 149 odst. 4 TUIR, stěžovatelé souhlasí s předběžnými závěry Komise obsaženými v rozhodnutí o zahájení řízení, které se týkají přítomnosti státních prostředků a existence výhody, jakož i selektivnosti, narušení hospodářské soutěže a vlivu na obchod.

(76) Pokud jde o slučitelnost dotyčných opatření, stěžovatelé souhlasí s předběžným závěrem Komise, že čl. 107 odst. 2 Smlouvy a čl. 107 odst. 3 písm. a), b) a c) Smlouvy nelze použít. Stěžovatelé naopak nesouhlasí s možností uplatnit výjimku uvedenou v čl. 107 odst. 3 písm. d) Smlouvy v případě určitých subjektů, které provozují výhradně vzdělávací, kulturní a rekreační činnosti. Domnívají se, že v tomto případě by nebyly splněny podmínky stanovené v rozhodnutí Soudního dvora ve věci *Altmark*.

4.3 Připomínky italských orgánů k připomínkám zúčastněných stran

(77) Dopisem ze dne 10. června 2011 předložily italské orgány připomínky k připomínkám zúčastněných stran.

(78) Připustí-li se za prvé, že určité činnosti provozované nekomerčními subjekty, na něž se vztahuje osvobození, je skutečně možné označit za činnosti hospodářské, musí Komise přesto dokázat, že získaná výhoda je selektivní a není odůvodněna logikou italského daňového systému.

(79) V případě obecných připomínek týkajících se oběžníku se italské orgány za druhé domnívají, že úlohou Komise je přezkoumat opatření, které spočívá v osvobození od daňové povinnosti. To znamená, že úkolem Komise je posoudit kritéria výkladu právního předpisu uvedená italskými orgány, jakož i existenci vhodného systému kontrol.

(80) V souvislosti zejména s údajnými problémy se shromažďováním údajů o nemovitostech patřících nekomerčním subjektům italské orgány upřesňují, že povinnost přiznávat ICI byla v podstatě zrušena v roce 2006. Italské orgány rovněž upřesnily, že v současné době provádí revizi systému katastru nemovitostí i databáze nemovitostí.

(81) K čl. 149 odst. 4 TUIR italské orgány uvádějí, že – jak uznávají i sami stěžovatelé – tento právní předpis neplatí sám o sobě a ani nemá zásadní význam. Jedná se o ustanovení prováděcí povahy, které má význam výhradně z hlediska kontrol.

5. NOVÝ PRÁVNÍ PŘEDPIS O KOMUNÁLNÍ DANI Z NEMOVITOSTI

5.1 Popis nové komunální daně z nemovitosti: IMU

(82) V rámci tzv. reformy fiskálního federalismu bylo legislativním dekretem č. 23 ze dne 14. března 2011 stanoveno, že od 1. ledna 2014 IMU nahradí ICI. V dekretu-zákonu č. 201 ze dne 6. prosince 2011 ve znění zákona č. 214 ze dne 22. prosince 2011 se Itálie rozhodla posunout přijetí IMU na rok 2012.

(83) IMU se vztahuje na všechny osoby vlastníci nemovitost. Daňový základ se vypočítává vzhledem k hodnotě nemovitosti. Konkrétně se tato hodnota vypočte na základě katastrálního výnosu nemovitosti a při použití kritérií článku 5 dekretu o ICI (legislativní dekret č. 504/92) spolu s kritérii stanovenými v dekretu-zákona č. 201/2011. Hodnota určená podle výše uvedených kritérií se vynásobí stanovenými koeficienty, jež se liší podle zařazení nemovitosti v katastru nemovitostí. Základní sazba IMU činí 0,76 %.

(84) Systém katastru nemovitostí má tudíž při stanovování daně z nemovitosti zásadní význam. Základní jednotkou s významem pro katastrální účely může být budova nebo její část nebo soubor budov nebo území, pokud jsou funkčně a příjmově samostatné. Italský systém katastru nemovitostí, který brzy projde revizí, zná šest druhů nemovitostí. Do skupiny A patří obytné budovy nebo budovy pro podobné účely; do skupiny B budovy pro kolektivní využití např. koleje, nemocnice, veřejné úřady, školy; do skupiny C budovy s komerčním využitím jako obchody, sklady, budovy a haly ke sportovním účelům; do skupiny D budovy zvláštního určení jako hotely, divadla, nemocnice, budovy a haly ke sportovním účelům; do skupiny E budovy zvláštního určení jako nádraží, přístavy a letiště, zpoplatněné mosty, majáky, bohoslužebné budovy; do skupiny F fiktivní budovy.

(85) Se zvláštním odkazem na novou IMU zavedl článek 91a dekretu-zákona č. 1 ze dne 24. ledna 2012 ve znění zákona č. 27 ze dne 24. března 2012 řadu změn týkajících se zdanění nemovitostí nekomerčních subjektů provozujících zvláštní činnosti. Nový zákon zrušil zejména změnu z roku 2006, která rozšířila oblast působnosti osvobození od ICI na nemovitosti, v nichž

se provozují činnosti, „jež nemají výhradně komerční povahu“⁽²⁹⁾ (odstavec 4), a dále upřesnil, že osvobození od IMU je omezeno na činnosti uvedené v zákoně⁽³⁰⁾ a provozované nekomerčními subjekty nekomerčním způsobem (odstavec 1). Prostřednictvím dekretu-zákona č. 1/2012 byly také zavedeny zvláštní normy umožňující poměrnou platbu IMU v případě, že táž nemovitost je využívána k činnostem jak komerčním, tak nekomerčním. Zejména v čl. 91a odst. 2 se stanoví, že pro každý případ tohoto dvojího využití nemovitosti se od 1. ledna 2013 použije osvobození pouze na tu její část, v níž se provádí nekomerční činnost, pokud je možné tuto část nemovitosti určenou výhradně k uvedené činnosti identifikovat. Pokud taková identifikace možná není, použije se od 1. ledna 2013 osvobození úměrně k nekomerčnímu využití nemovitosti, jež vyplývá z příslušného prohlášení (čl. 91a odst. 3). Pokud jde o vymezení celé řady prvků, odkazuje dekret-zákon č. 1/2012 na následné prováděcí nařízení, které přijímá ministr hospodářství a financí, jehož předmětem jsou: podmínky k předložení uvedeného prohlášení; prvky sloužící k identifikaci části nemovitosti využívané k nekomerčním činnostem a v důsledku změn zavedených dekretem-zákonom č. 174/2012⁽³¹⁾ obecné a odvětvové podmínky, které musí být splněny, aby určitá činnost mohla být označena za nekomerční.

(86) Po vyslechnutí stanoviska Státní rady a zohlednění jejich připomínek⁽³²⁾ vyjádřených v dekretu č. 200 z 19. listopadu 2012 vydal ministr hospodářství a financí prováděcí nařízení o IMU (dále jen „nařízení“)⁽³³⁾. Toto nařízení stanoví, kdy se zvláštní činnosti, na něž se vztahuje osvobození od IMU a jež jsou definovány tímto nařízením, mají považovat za činnosti provozované „nekomerčním způsobem“. Obecnou podmínkou je zejména, že tyto činnosti musí být neziskové. Další podmínkou je, že v souladu s právem Unie tyto činnosti svou povahou nesmí konkurovat jiným účastníkům trhu, kteří své činnosti provozují za účelem zisku, a musí být

⁽²⁹⁾ Ustanovení čl. 7 odst. 2a dekretu-zákona č. 203 ze dne 30. září 2005; čl. 91a, odst. 4 dekretu-zákona č. 1/2012.

⁽³⁰⁾ Srov. čl. 13 odst. 13 dekretu-zákona č. 201/2011 a také čl. 9 odst. 8 legislativního dekretu č. 23/2011, který odkazuje na čl. 7 odst. 1 zákona o ICI. Pokud jde o popis čl. 7 odst. 1 písm. i) zákona o ICI viz bod (23).

⁽³¹⁾ Srov. čl. 9 odst. 6 dekretu-zákona č. 174 ze dne 10. října 2012 v pozměněném znění zákona č. 213 ze dne 7. prosince 2012, Úř. věst. 286, 7.12.2012.

⁽³²⁾ Srov. stanovisko č. 4802/2012, uložené dne 13. prosince 2012 (věc č. 10380/2012).

⁽³³⁾ Dekret č. 200 ze dne 19. listopadu 2012 zveřejněný v Úř. věst. 274, 23.11.2012.

výrazem zásad solidarity a subsidiarity⁽³⁴⁾. Dále musí být splněna řada kumulativních kritérií týkajících se jednak nekomerčních subjektů (subjektivní podmínky) a jednak zvláštních, jimi provozovaných činností (objektivní podmínky). V případě subjektivních podmínek nařízení stanoví obecné podmínky, které nekomerční subjekty musí splnit, aby se na ně mohlo vztahovat osvobození od IMU⁽³⁵⁾. Nařízení konkrétně upřesňuje, že v aktu, kterým se nekomerční subjekt zakládá, a v jeho stanovách musí být obsažen všeobecný zákaz rozdělování každého druhu zisku, provozních přebytků, fondů a rezerv. Dále je stanovena povinnost reinvestice možných zisků výhradně do rozvoje činností sloužících plnění základního účelu společenské solidarity; v případě zániku nekomerčního subjektu se stanoví povinnost převést jeho jmění na jiný nekomerční subjekt provozující obdobnou činnost. V případě objektivních podmínek⁽³⁶⁾ jsou u různých druhů činností definovány jejich specifické vlastnosti podle článku 1⁽³⁷⁾. U pečovatelských a zdravotnických činností musí být splněny dvě různé podmínky: a) příjemce byl státem schválen a s orgány veřejné moci uzavřel smlouvu či dohodu; provozované činnosti jsou součástí veřejné služby nebo ji doplňují a uživatelům poskytují službu zdarma nebo za poplatek, který odpovídá pouze příspěvku na náklady za univerzální službu; b) pokud subjekt nebyl schválen ani neuzavřel smlouvu či dohodu, jsou služby poskytovány zdarma nebo za symbolický poplatek, rozhodně ne vyšší než poloviční průměrná cena obdobných činností prováděných na stejném území konkurenčním způsobem, přičemž se dbá na to, aby nevznikl žádný vztah ke skutečným nákladům za službu. V případě vzdělávacích činností je třeba splnit tři kumulativní podmínky: a) činnost musí svou úroveň odpovídat veřejnému školství a při přijímání žáků musí škola vyloučit diskriminaci; b) škola se nesmí bránit přijímání žáků s postižením, musí uplatňovat kolektivní vyjednávání, disponovat infrastrukturou odpovídající stanoveným normám a zveřejňovat svůj rozpočet; c) činnost je poskytována zdarma nebo za symbolický poplatek pokrývající pouze část skutečných nákladů za službu, přičemž se dbá na to, aby nevznikl žádný vztah ke skutečným nákladům za tuto službu. V případě ubytovacích, kulturních, rekreačních a sportovních činností příjemce poskytuje služby zdarma nebo za symbolický poplatek, rozhodně ne vyšší než poloviční průměrná cena obdobných činností

prováděných na stejném území, přičemž se dbá na to, aby nevznikl žádný vztah ke skutečným nákladům za službu.

5.2 Přípomínky dvou zúčastněných stran k právnímu předpisu o IMU

(87) Podle dvou zúčastněných stran se čl. 91a odst. 2 a 3 dekretu-zákona č. 1/2012 odchyluje od běžných pravidel zdanění nemovitostí.

(88) Oba stěžovatelé se ve svých připomínkách zaměřují především na čl. 91a odst. 2, v němž se stanoví, že v jakémkoliv případě dvojího využití nemovitosti se osvobození od IMU použije pouze na tu její část, v níž se provádí nekomerční činnost, za předpokladu, že je možné tuto část nemovitosti užívanou výhradně k uvedené činnosti identifikovat. Na zbývající část nemovitosti se v míře, v níž je funkčně samostatná a trvale rentabilní, použijí ustanovení čl. 2 odst. 41, 42 a 44 dekretu-zákona č. 262 ze dne 3. října 2006 v pozměněném znění zákona č. 286 ze dne 24. listopadu 2006. Výše uvedená ustanovení upravují postup platný pro nemovitosti spadající do skupiny E katastru nemovitostí, u nichž je nutné provést rekvizifikaci a přehodnocení výnosu z pozemku. Podle téhož právního předpisu mezi nemovitosti spadající do skupiny E (nemovitosti se zvláštním určením)⁽³⁸⁾ nepatří budovy či jejich části s komerčním či průmyslovým využitím nebo využívané k různým účelům, pokud by byly funkčně a příjmově samostatné.

⁽³⁴⁾ Srov. čl. 1 odst. 1 písm. p) nařízení ministra hospodářství a financí ze dne 19. listopadu 2012.

⁽³⁵⁾ Článek 3 nařízení ministra hospodářství a financí ze dne 19. listopadu 2012.

⁽³⁶⁾ Článek 4 nařízení ministra hospodářství a financí ze dne 19. listopadu 2012.

⁽³⁷⁾ Další podmínky je možné nalézt v definicích obsažených v článku 1 nařízení. Zejména u ubytovacích činností se v čl. 1 odst. 1 písm. j) nařízení stanoví, že budou dostupné pouze určitým kategoriím osob a že nebudou dostupné nepřetržitě. Konkrétně v případě „sociálního bydlení“ se v nařízení upřesňuje, že činnosti musí být zaměřeny na osoby se zvláštními dočasnými či trvalými potřebami nebo na osoby znevýhodněné z tělesných, duševních, hospodářských, sociálních nebo rodinných důvodů. Osvobození se podle článku 9 legislativního dekretu č. 79 ze dne 23. května 2011 v žádném případě neuděluje činnostem provozovaným v hotelových či podobných zařízeních. V případě „sportovních činností“ čl. 1 odst. 1 písm. m) stanoví, že osvobození se vztahuje na neziskové sportovní kluby přidružené k národním sportovním federacím nebo na subjekty provozující sport uznané článkem 90 zákona č. 289 ze dne 27. prosince 2002.

⁽³⁸⁾ Srov. předchozí bod (84).

- (89) Dvě zúčastněné strany připomínají, že odkaz na dekret-zákon č. 262/2006 uvedený v čl. 91a odst. 2 je třeba chápat jako obecný odkaz na postup katastrální reklasifikace. Pokud by bylo možné postup stanovený v dekretu-zákonu č. 262/2006 použít pouze na nemovitosti spadající do skupiny E, bylo by podle dvou zúčastněných stran možné uplatnit povinnost „rozdělení“ nemovitosti určené k dvojímu využití na části pouze u velmi omezeného počtu budov, rozuměj u budov kategorie E7 a E9.
- (90) Dvě zúčastněné strany nadto upozorňují, že prohlášení uvedené v čl. 91a odst. 3 by mohlo vést k problémům s obcházením a že nový zákon by orgánům veřejné moci nechal příliš prostoru k vlastnímu uvážení. Kromě toho by nové právní předpisy začaly platit až od 1. ledna 2013, a Komise by tak v každém případě musela nařídit navrácení podpory nezákonně poskytované od roku 2006 do roku 2012 v rámci osvobození od ICI.

5.3 Připomínky italských orgánů k připomínkám dvou zúčastněných stran

- (91) Italské orgány vysvětlily, že odkaz na čl. 2 odst. 41, 42 a 44 dekretu-zákona č. 262/2006 uvedený v článku 91a je třeba chápat jako obecný odkaz na druh postupu, který se používá při rozdělení nemovitosti dvojího využití na části. Tento postup se používá nezávisle na příslušnosti k určité skupině katastru nemovitostí.
- (92) Itálie dále upřesnila, že italský daňový systém je v zásadě založen na povinnosti poplatníků podávat daňové přiznání a že úpravy specifických aspektů za pomoci prováděcích opatření jsou běžnou právní praxí. Kvůli zavedení nového systému daňových přiznání pro nemovitosti užívané nekomerčními subjekty zákonem přijatým v březnu 2012 bylo rovněž nutné odložit datum vstupu v platnost nového systému pro tyto subjekty.
- (93) Pokud jde o navrácení podpory, italské orgány upřesnily, že není zpětně možné určit, které nemovitosti vlastněné nekomerčními subjekty byly využívány k provozování činností, jejichž povaha nebyla výhradně komerční (a proto se na ně vztahovalo osvobození od ICI). Údaje z katastru nemovitostí ve skutečnosti neposkytují informace o druhu činnosti provozované v určité nemovitosti⁽³⁹⁾. Ani jiné daňové databáze neumožňují identifikovat

nemovitosti, které nekomerční subjekty užívaly k základním činnostem, jež nebyly provozovány výhradně komerčním způsobem.

6. POSOUZENÍ

- (94) Ke zjištění, zda určité opatření představuje státní podporu, musí Komise posoudit, zda dotyčné opatření splňuje všechny podmínky stanovené v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, který stanoví: „Podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem, nestanoví-li Smlouvy jinak.“ Podle tohoto ustanovení Komise přezkoumá: i) zda je opatření financováno státem nebo ze státních prostředků; ii) zda opatření poskytuje selektivní výhodu; iii) zda opatření ovlivňuje obchod mezi členskými státy a narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž.
- (95) Předtím však Komise musí posoudit, zda alespoň někteří z dotyčných nekomerčních subjektů nejsou ve skutečnosti podniky pro účely právních předpisů Unie v oblasti hospodářské soutěže.

6.1 Označení nekomerčních subjektů za podniky

- (96) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise poukazovala na to, že nekomerční subjekty, na něž se vztahovala dotyčná opatření, provozovaly alespoň částečně hospodářské činnosti, a byly proto na základě těchto činností označeny za podniky.
- (97) Italské orgány a 78 zúčastněných stran se domnívají, že zvláštní činnosti provozované nekomerčními subjekty nelze považovat za hospodářskou činnost, a zdůrazňují zejména, že v rámci opatření ICI činnosti jako pomoc mladým matkám v obtížích nebo letní provoz domu v horách, kde stráví své prázdniny děti z farnosti, hospodářskou činnost nepředstavují. Tyto činnosti (jež se zaměřují na jasně definované kategorie příjemců) nepředstavují nabídku zboží a služeb, jež by nekomerční subjekty nabízely na trhu a která by konkurovala činnostem provozovaným komerčními podniky. Tyto nekomerční subjekty působící ve veřejném zájmu nelze tudíž považovat za podniky, čímž odpadá předběžná podmínka pro použití čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Podle italských orgánů a některých ze 78 zúčastněných stran nadto v mnoha případech skutečný trh s tímto druhem činností ani neexistuje. Téměř všechny tyto činnosti se rovněž vyznačují specifickými vlastnostmi, jež lze shrnout takto:

⁽³⁹⁾ Srov. také oběžník č. 4/2006 územní agentury (Agenzia del Territorio) ze dne 16. května 2006.

- a) jsou poskytovány zdarma nebo za nižší ceny či se slevou;
- b) jsou poskytovány ze solidárních pohnutek a za účelem společenského užitku, které jsou chování komerčních podniků cizí;
- c) ve srovnání s komerčními podniky, jejichž chování se řídí logikou trhu, je jejich daňová schopnost omezená;
- d) hospodaří se schodkem či s nízkými příjmy a jejich veškeré zisky musí být reinvestovány v souladu s jejich zaměřením.
- (98) Vzhledem k výše uvedeným vlastnostem a specifickým účelům zkoumaných nekomerčních subjektů nelze tyto subjekty považovat za podniky.
- (99) Komise upozorňuje, že podle ustálené judikatury se pojmem „podnik“ rozumí všechny subjekty provozující hospodářskou činnost bez ohledu na právní postavení takového subjektu a způsob jeho financování⁽⁴⁰⁾. Označení určitého subjektu za podnik závisí zcela na povaze jeho činnosti. Tato zásada má tři následující významné důsledky.
- (100) Za prvé postavení, které určitému subjektu přiznává příslušný vnitrostátní předpis, je irelevantní. To znamená, že irelevantní jsou právní forma i organizační struktura. Subjekt, který je na základě vnitrostátních právních předpisů označován jako sdružení či sportovní klub, lze tedy nicméně považovat za podnik podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Jediným relevantním kritériem v tomto ohledu je, zda podnik provozuje hospodářskou činnost či ne.
- (101) Za druhé uplatnění právních předpisů o státních podporách nezávisí na tom, že subjekt byl založen za účelem zisku, neboť i neziskový subjekt může nabízet zboží a služby na trhu⁽⁴¹⁾.
- (102) Za třetí je určitý subjekt za podnik označován ve spojitosti se zvláštní činností. Subjekt provozující činnost jak hospodářské, tak nehospodářské povahy se za podnik považuje pouze s ohledem na první druh činnosti.
- (103) Za hospodářskou činnost se považuje každá činnost, jejímž účelem je nabízet zboží a služby na trhu. V tomto ohledu Komise konstatuje, že Itálií a dalšími 78 zúčastněnými stranami vznesené vlastnosti a prvky uvedené v bodě (97), které se i v případě jejich připuštění netýkají všech případů, samy o sobě k vyloučení hospodářské povahy dotyčných činností nestačí.
- (104) Jak již bylo upřesněno, v souladu s čl. 7 odst. 2a dekretu-zákona č. 203/2005 ve znění dekretu-zákona č. 223/2006 (dnes zrušeného) činnosti uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. i) zákona o ICI mohly mít komerční povahu za předpokladu, že tato povaha u nich nebude výhradní. Oběžník ze dne 29. ledna 2009 u každé činnosti uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. i) uváděl řadu kritérií, podle kterých bylo možné určit, kdy je nutné každou z nich považovat za činnost, která nemá povahu výhradně komerční. Pokud byly splněny podmínky uvedené v oběžníku, byly nekomerční subjekty osvobozeny od ICI, přestože činnosti jimi provozované vykazovaly prvky hospodářské povahy. Jak je doloženo v rozhodnutí o zahájení řízení, bylo v oblasti zdravotnických činností ve skutečnosti zásadním požadavkem, aby nekomerční subjekty s orgány veřejné moci uzavřely dohodu nebo smlouvu. Je zřejmé, že tato podmínka k vyloučení hospodářské povahy dotyčných činností sama nestačí. Stejným způsobem v případě vzdělávacích činností musely mít školy určitou úroveň vyučování, přijímat žáky s postižením, uplatňovat kolektivní vyjednávání, při přijímání žáků vyloučit diskriminaci a případné provozní přebytky reinvestovat do vzdělávací činnosti. Ani tyto podmínky však nevylučují hospodářskou povahu vzdělávacích činností provozovaných výše uvedeným způsobem. Pokud jde o kinosály, ty musely promítat filmy kulturního rázu, filmy disponující osvědčením kvality nebo dětské filmy. V případě ubytovacích činností se vyžadovalo, aby nebyly otevřeny široké veřejnosti, nýbrž pouze předem stanoveným kategoriím osob, a aby své služby neposkytovaly po celý kalendářní rok. Poskytovatel služeb byl povinen používat tarif nižší než tržní ceny a budova nesměla fungovat coby běžný hotel. Avšak ani v tomto případě výše uvedené podmínky nevylučují hospodářskou povahu dotyčných činností.

⁽⁴⁰⁾ Mimo jiné srov. rozhodnutí Soudního dvora ve věci Höfner, C-41/90, Sb. rozh. 1991, s. I-1979, bod 21; ve věci Cassa di Risparmio di Firenze, C-222/04, Sb. rozh. 2006, s. I-289, bod 107 a násled.

⁽⁴¹⁾ Rozhodnutí Soudního dvora ve spojených věcech Van Landewyck, 209/78 až 215/78 a 218/78, Sb. rozh. 1980, s. 3125, bod 21; ve věci FFSA a další, C-244/94, Sb. rozh. 1995, s. I-4013; ve věci MOTOE, C-49/07, Sb. rozh. 2008, s. I-4863, body 27 a 28.

(105) Komise dále upozorňuje, že i přesto, že ve většině případů se dotyčné činnosti provozují za účelem společenského užitku, není ani tento prvek k vyloučení hospodářské povahy dostačující. V každém případě platí, že ani u činnosti provozované za sociálním účelem není tento účel dostatečným důvodem k vyloučení její hospodářské povahy. I když se připustí, že nekomerční subjekty mají nižší daňovou schopnost, nevyplyvá z toho neexistence hospodářské činnosti ani to nemá vliv na daň z nemovitosti založenou na vlastnictví nemovitostí, která nebere ohled na další prvky daňové schopnosti.

(106) Vzhledem k výše uvedenému a při zvážení skutečnosti, že tentýž zákon z roku 2005 povoloval osvobození od ICI i u činností komerční povahy, a protože kritéria uvedená v oběžníku ani prvky zdůrazněné Itálií jako takové k vyloučení hospodářské povahy provozovaných činností nepostačují, má Komise za to, že dotyčné nekomerční subjekty je vzhledem k výše uvedeným činnostem nutné označit za podniky. Totéž platí pro nekomerční subjekty, které jsou předmětem čl. 149 odst. 4 TUIR, jimž bylo výslovně povoleno provozovat hospodářskou činnost, což je závěr, který italské orgány nepopírají.

(107) V souladu s jurisdikcí Soudního dvora⁽⁴²⁾ Komise v žádném případě nepovažuje za nutné, aby za účelem označení určitého režimu za státní podporu prokazovala, že každé jednotlivé opatření povolené v rámci režimu tvoří státní podporu podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Aby bylo možné dospět k závěru, že určitý režim obsahuje prvky podpory podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy, stačí, že při jeho provádění dojde k situacím, jež představují podporu. Obdobně není nutné se v rámci tohoto rozhodnutí zabývat povahou každé jednotlivé činnosti uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. i) legislativního dekretu č. 504/92. Jak již bylo upřesněno v bodě (104), Komise skutečně zjistila, že některá konkrétní uplatnění sporného režimu podpory se týkala podniků.

(108) Vzhledem k těmto důvodům dospěla Komise k závěru, že není důvod k revizi stanoviska vyjádřeného v rozhodnutí o zahájení řízení: zkoumaný režim zahrnuje rovněž hospodářské činnosti. Specifické rysy alespoň některých dotyčných činností Komisi umožňují, aby je označila za činnosti hospodářské. Příjemci dotyčných opatření smí vykonávat hospodářské činnosti, a proto je možné je označit za podniky v míře, v níž takové činnosti provozují.

6.2 Osvobození od ICI

(109) V tomto oddíle Komise provede analýzu osvobození od ICI uděleného nekomerčním subjektům podle čl. 7 odst. 1 písm. i) legislativního dekretu č. 504/92 ve znění platném před změnami provedenými dekretem-zákonem č. 1/2012 nezávisle na tom, zda bylo financováno státem či ze státních prostředků. Komise dále prověří, zda toto osvobození poskytlo selektivní výhodu a zda bylo zdůvodněno vnitřní logikou italského daňového systému, zda mělo vliv na obchod mezi členskými státy a zda narušilo či mohlo narušit hospodářskou soutěž.

6.2.1 Státní prostředky

(110) Opatření počítalo s použitím státních prostředků a obnášelo zřeknutí se daňových příjmů ve prospěch poplatku odpovídajícímu daňové úlevě.

(111) Ztráta daňových příjmů se ve skutečnosti rovná využití státních prostředků formou daňových výdajů. Tím, že italské orgány povolily prostřednictvím osvobození snížit daňovou zátěž subjektům, které bylo možné označit za podniky, zřekly se příjmů, které by jim v opačném případě náležely.

(112) Z výše uvedených důvodů se Komise domnívá, že zkoumané opatření způsobilo ztrátu státních prostředků ve výši odpovídající garantovanému osvobození od daní.

6.2.2 Zvýhodnění

(113) Podle judikatury koncept podpory neobnáší jen kladné přínosy, nýbrž také zásahy, jež různým způsobem snižují zátěž, která by za normálních okolností byla součástí rozpočtu podniku⁽⁴³⁾.

(114) Snížením zátěže, jež je běžně součástí provozních nákladů podniků vlastních nemovitostí v Itálii, poskytlo osvobození od ICI dotyčným subjektům hospodářskou výhodu vůči podnikům, na které se daňová zvýhodnění nevztahovala.

⁽⁴²⁾ Srov. rozhodnutí Soudního dvora ve věcech Diputación Foral de Álava a další v. Komise, C-471/09 P až C-473/09 P, (ještě nezveřejněno, bod 98); srov. další rozhodnutí ve spojených věcech, Comitato „Venezia vuole vivere“ v. Komise, C-71/09 P, C-73/09 P a C-76/09 P (ještě nezveřejněno, bod 130 a zde citovanou jurisdikci).

⁽⁴³⁾ Rozhodnutí Soudního dvora ve věci *Adria-Wien Pipeline*, C-143/99, Sb. rozh. 2001, s. I-8365, bod 38.

6.2.3 Selektivnost

- (115) K tomu, aby určité opatření představovalo státní podporu musí být selektivní⁽⁴⁴⁾ v tom smyslu, že zvýhodňuje určité podniky nebo určitá odvětví výroby. Podle ustálené judikatury⁽⁴⁵⁾ předpokladem označení vnitrostátního daňového opatření za „selektivní“ je v zásadě nejprve identifikace a přezkum řádného či „běžného“ daňového režimu, jenž platí v daném členském státě. Poté se vzhledem k tomuto daňovému režimu zjišťuje, zda by daňové výhody vyplývající z dotyčného opatření nemohly být selektivní. K tomu je nutné prokázat, že ustanovení se odchyluje od řádného režimu v míře, v níž rozlišuje mezi hospodářskými subjekty, kteří se z hlediska cíle daného režimu nachází v obdobné faktické a právní situaci. Zjistí-li se takové odchýlení, pak je nutné přezkoumat, zda vyplývá z povahy nebo z obecné struktury daňového systému, jehož je součástí, a zda proto může být jeho povahou nebo obecnou strukturou odůvodněno. V této souvislosti je úlohou členského státu dokázat, že se rozdílné daňové zacházení přímo opírá o základní zásady, kterými se jeho daňový systém řídí⁽⁴⁶⁾.

a) Referenční systém

- (116) ICI je samostatnou daní, která se každoročně odvádí obecním úřadům. V rozhodnutí o zahájení řízení dospěla Komise k závěru, že referenčním systémem pro posouzení osvobození od ICI musí být tatáž obecní daň z nemovitostí. Itálie ani další zúčastněné strany proti tomuto závěru neměly námitek.
- (117) Komise dospěla k závěru, že není důvod k revizi stanoviska vyjádřeného v rozhodnutí o zahájení řízení: v tomto případě je referenčním systémem samotná ICI.

b) Odchylka od referenčního systému

- (118) Podle právních předpisů o ICI se ICI⁽⁴⁷⁾ vztahuje na všechny právnické osoby vlastníci nemovitost nezávisle na způsobu jejího užívání. Článek 7 stanovil, které kategorie nemovitostí byly od daně osvobozeny.

⁽⁴⁴⁾ Srov. rozhodnutí Soudního dvora ve věci Itálie v. Komise, C-66/02, Sb. rozh. 2005, s. I-10901, bod 94.

⁽⁴⁵⁾ Srov. rozhodnutí Soudního dvora ve věci Portugalsko v. Komise, C-88/03, Sb. rozh. 2006, s. I-7115, bod 56 a ve spojených věcech Paint Graphos, C-78/08 až C-80/08, ještě nezveřejněno, bod 49.

⁽⁴⁶⁾ Rozhodnutí Soudního dvora ve věci Adria-Wien Pipeline GmbH a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, C-143/99, Sb. rozh. 2001, s. I-8365, bod 42.

⁽⁴⁷⁾ Viz články 1 a 3 legislativního dekretu č. 504/92.

- (119) Komise upozorňuje, že čl. 7 odst. 1 písm. i) legislativního dekretu č. 504/92 se odklání od referenčního systému, podle kterého ICI byla povinna odvádět každá osoba vlastníci nemovitost nezávisle na způsobu jejího užívání. Jak bylo doloženo výše, směly příslušné nekomerční subjekty provozovat činnosti komerční povahy stejně jako každý jiný podnik, který provozoval obdobné hospodářské činnosti. Vůči podnikům, které musely odvádět ICI, se nekomerční subjekty nacházely ve fakticky a právně obdobné situaci z hlediska cíle daňového režimu ICI, tj. zdanění vlastnictví nemovitosti ze strany obecních úřadů.

- (120) V souladu s podmínkami stanovenými v oběžníku se osvobození od ICI vztahovalo například na kinosály provozované nekomerčními subjekty způsobem, který nebyl výhradně komerční. Pokud se však tyto služby poskytují na trhu organizovaným způsobem a za poplatek, představují hospodářskou činnost. Je nesporné, že v případech, kdy činnosti podle čl. 7 odst. 1 písm. i) provozovaly nekomerční subjekty, byly tyto subjekty osvobozeny od ICI u nemovitosti, v níž byly uvedené činnosti provozovány, za předpokladu, že byly dodrženy minimální předpisy uvedené v oběžníku. Na komerční subjekty se totéž daňové osvobození nevztahovalo, a to ani v případě, že provozovaly totožné činnosti a splňovaly podmínky stanovené oběžníkem, pokud jde o povahu filmu.

- (121) Komise proto dospěla k závěru, že se osvobození od ICI podle čl. 7 odst. 1 písm. i) ve znění platném před změnami provedenými dekretem-zákonem č. 1/2012 odchýlilo od referenčního systému a představovalo selektivní opatření podle judikatury Soudního dvora.

c) Zdůvodnění na základě povahy a obecné struktury daňového systému

- (122) Komise považuje zkoumané daňové osvobození za selektivní, a proto musí v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie stanovit, zda je toto osvobození zdůvodněno povahou nebo obecnou strukturou systému, jehož je součástí. Opatření, které se odchyluje od uplatňování obecného daňového systému, lze zdůvodnit povahou a obecnou strukturou daňového systému, pokud je příslušný členský stát schopen dokázat, že toto opatření přímo vyplývá ze základních zásad, kterými se jeho daňový systém řídí.

(123) Italské orgány se spolu se 78 zúčastněnými stranami domnívají, že osvobození od ICI je uplatněním zásad, kterými se italský daňový systém řídí. Rozdílné zdanění činností s vysokou společenskou hodnotou prováděných s úmyslem společenského užitku je podle jejich názoru součástí logiky daňového systému. Tyto činnosti jsou založeny na zásadě solidarity, která je základní zásadou italského práva i práva Unie. Kromě toho se dotyčné nekomerční subjekty spolu se státem podílejí na plnění určitých úkolů celospolečenského významu. Logika osvobození od ICI je založena na článcích 2 a 3 italské ústavy, které požadují, aby vůči občanům byly splněny povinnosti politické, hospodářské a sociální solidarity, jakož i na článku 38 italské ústavy, který občanům v hmotné nouzi přiznává právo na sociální pomoc.

(124) Komise má však za to, že italské orgány neprokázaly, že dotyčné opatření přímo vyplývá ze základních zásad, kterými se italský daňový systém řídí. Články italské ústavy, na které se Itálie odvolává, ve skutečnosti na žádnou zásadu, kterou se řídí italský daňový systém, neodkazují, odkazují pouze na všeobecné zásady sociální solidarity.

(125) Komise dále konstatuje, že cíl státních opatření nepostačuje k tomu, aby u těchto opatření vyloučil status „podpory“ podle článku 107 Smlouvy⁽⁴⁸⁾. Soudní dvůr při více příležitostech zastával mimo jiné názor, že čl. 107 odst. 1 Smlouvy nijak mezi příčinou a účelem státních podpor nerozlišuje, nýbrž je definuje v závislosti na jejich účinku⁽⁴⁹⁾. Vzhledem k výše uvedenému Komise dále uvádí, že k vyloučení kvalifikace zkoumaného opatření jako státní podpory nestačí ani sociální účel ani provozování činností společenského zájmu.

(126) Dále Komise rovněž uvádí, že, jak již bylo zmíněno, opatření, které se odchyluje od uplatňování řádného daňového režimu, může být odůvodněno povahou

a obecnou strukturou daňového (referenčního) systému, v tomto případě ICI. V této souvislosti, jak také upřesňuje bod 26 sdělení Komise o použití předpisů o státní podpoře v případě opatření týkajících se přímého zdanění podnikatelské činnosti⁽⁵⁰⁾, je nutné zavést rozlišení mezi dvěma druhy cílů: cíle přidělené určitému daňovému režimu, které mu jsou vnější (zejména sociální či regionální cíle), a cíle, jež jsou součástí daňového systému jako takového. Daňové úlevy, které vyplývají z cílů, jež jsou referenčnímu daňovému režimu vnější, proto nemohou obcházet to, co stanoví čl. 107 odst. 1 Smlouvy⁽⁵¹⁾. Důvodem existence zkoumaného daňového režimu je výběr příjmů k financování státních výdajů⁽⁵²⁾ prostřednictvím daní z nemovitosti. Komise má tudíž za to, že společenské cíle sledované subjekty, na něž se vztahovalo použití osvobození od ICI, nezapadají do logiky daňového systému ICI, a proto se na ně nelze odvolávat za účelem odůvodnění selektivity opatření *prima facie*.

(127) Za čtvrté při určování, zda lze určité opatření zdůvodnit povahou či obecnou strukturou systému, jehož je součástí, je podle jurisdikce⁽⁵³⁾ nezbytné zjistit nejen, zda je opatření nedílnou součástí základních zásad daňového systému v příslušném členském státě, ale také zda je v souladu se zásadami soudržnosti a proporcionality. Vzhledem k tomu, že dotyčné opatření přímo nevyplývá ze základních zásad referenčního daňového systému, nepovažuje Komise za nutné analyzovat kontrolní systém, jenž byl podle popisu italských orgánů Itálií zřízen k tomu, aby se zajistilo dodržování podmínek nezbytných k osvobození nekomerčních subjektů od ICI. V každém případě není rozdílné daňové zacházení s nekomerčními subjekty, jež bylo zavedeno prostřednictvím zkoumaného opatření, na základě logiky daňového systému ani nezbytné ani přiměřené.

(128) Na základě bodů (122) až (127) dospěla Komise k závěru, že selektivní povaha dotyčného daňového opatření není zdůvodněna logikou daňového systému. Z tohoto závěru vyplývá, že nekomerčním subjektům, jež provozují určité činnosti, sporné opatření selektivní výhodu poskytuje.

⁽⁴⁸⁾ Rozhodnutí Soudního dvora ve spojených věcech *Paint Graphos*, C-78/08 až C-80/08, bod 67; srov. také rozhodnutí Soudního dvora ve věci *British Aggregates v. Komise*, C-487/06, Sb. rozh. 2008, s. I-10505, bod 84 a judikaturu zde citovanou.

⁽⁴⁹⁾ Rozhodnutí Soudního dvora ve věci *British Aggregates v. Komise*, C-487/06, Sb. rozh. 2008, s. I-10505, bod 85.

⁽⁵⁰⁾ Úř. věst. C 384, 10.12.1998, s. 3.

⁽⁵¹⁾ Rozhodnutí Soudního dvora ve spojených věcech *Paint Graphos*, C-78/08 až C-80/08, bod 70.

⁽⁵²⁾ Viz bod 26 sdělení Komise o použití předpisů o státní podpoře v případě opatření týkajících se přímého zdanění podnikatelské činnosti.

⁽⁵³⁾ Rozhodnutí Soudního dvora ve spojených věcech *Paint Graphos*, C-78/08 až C-80/08, bod 73 a násl.

6.2.4 Dopad na obchod mezi členskými státy a narušení hospodářské soutěže

(129) Ustanovením čl. 107 odst. 1 Smlouvy se zakazují podpory, které ovlivňují obchod mezi členskými státy a narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž. Podle judikatury Soudního dvora⁽⁵⁴⁾ není pro účely označení vnitrostátního opatření za státní podporu nutné dokazovat faktický vliv takové podpory na obchod mezi členskými státy ani faktické narušení hospodářské soutěže, ale postačuje přezkoumat, zda podpora je způsobilá ovlivnit uvedený obchod a narušit hospodářskou soutěž. Dále je třeba připomenout, že, jak je vysvětleno v bodě (107), proto, aby se dospělo k závěru, že určitý režim představuje státní podporu, není nutné prokázat, že každé jednotlivé opatření poskytnuté v rámci režimu představuje státní podporu podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy. K tomu, aby bylo možné dospět k závěru, že určitý režim obsahuje prvky podpory podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy, stačí, že v rámci jeho provádění dojde k situacím, jež podporu představují.

(130) Konkrétně pokud jde o podmínku ovlivnění obchodu mezi členskými státy, je podle judikatury nutné považovat poskytnutí podpory členským státem několika subjektům formou daňové úlevy za takové ovlivnění výše uvedeného obchodu, a tudíž za splnění zkoumané podmínky v případě, že tyto subjekty provozují hospodářskou činnost, jež je předmětem téhož obchodu, nebo v případě, že nelze vyloučit, že konkurují hospodářským subjektům usazeným v jiných členských státech⁽⁵⁵⁾. Když podpora poskytnutá jedním členským státem posílí postavení určitého podniku vůči jiným podnikům, jež spolu při obchodování v rámci Unie soutěží, je třeba tyto podniky považovat za ovlivněné podporou. K tomu není ani nutné, aby se podnik, který podporu obdržel, podílel na obchodování v rámci Unie. Když jeden členský stát poskytne určitému podniku podporu, aktivita na vnitrostátním trhu může zůstat beze změny nebo se zvýšit s tím důsledkem, že se sníží šance podniků se sídlem v jiných členských státech proniknout na trh tohoto členského státu.

⁽⁵⁴⁾ Rozhodnutí Soudního dvora ve věci Itálie v. Komise, C-372/97, Sb. rozh. 2004, s. I-3679, bod 44; ve věci Unicredito Italiano, C-148/04, Sb. rozh. 2005, s. I-11137, bod 54; ve věci Cassa di Risparmio di Firenze, C-222/04, Sb. rozh. 2006, s. I-289, bod 140; ve spojených věcech Paint Graphos, C-78/08 až C-80/08, bod 78 (dosud nezveřejněno); ve věci Wam Industriale Spa v. Komise, T-303/10, bod 25 a násl. (dosud nezveřejněno).

⁽⁵⁵⁾ Viz rozhodnutí Soudního dvora ve věci Portugalsko v. Komise, C-88/03, bod 91 a ve věci Heiser, C-172/03, Sb. rozh. 2005, s. I-1627, bod 35; rozhodnutí Soudního dvora ve věci Komise v. Wam, C-494/06 P, Sb. rozh. 2009, s. I-3639, bod 51.

(131) Pokud jde o podmínku narušení hospodářské soutěže, je třeba připomenout, že přímé podpory zbavující podnik nákladů, jež by za běžného provozu či v rámci svých běžných činností měl, v zásadě narušují podmínky hospodářské soutěže⁽⁵⁶⁾.

(132) V této souvislosti italské orgány žádné připomínky nepředložily. Některé ze 78 zúčastněných stran se domnívají, že osvobození od ICI nemohlo významně ovlivnit obchod ani narušit hospodářskou soutěž, a to z důvodu specifické povahy příjemců podpory a způsobu, kterým provozovali činnosti, na něž se osvobození vztahovalo.

(133) Komise nesouhlasí s názorem zúčastněných stran, které se domnívají, že dotyčné osvobození, jež bylo poskytnuto nekomerčním subjektům působícím na místní úrovni, nemělo významný vliv na obchod ani nevedlo k vážným narušením hospodářské soutěže. Podle ustálené judikatury k negativnímu vlivu na obchod ve skutečnosti stačí, aby podnik přijímající podporu byl činný na trhu, který je otevřen hospodářské soutěži (dovoz či vývoz zboží nebo poskytování služeb na nadnárodní úrovni)⁽⁵⁷⁾. Není podstatné, zda jsou příslušné trhy místní, regionální, vnitrostátní nebo se odehrávají na úrovni Unie. Rozhodujícím není skutečné a zeměpisné vymezení příslušných trhů, ale spíše možný negativní vliv na obchodování v rámci Unie. Relativně nízká výše podpory či relativně malá dimenze podniku přijímajícího podporu předem nevylučují možnost ovlivnění obchodování v rámci Unie⁽⁵⁸⁾. Nízká výše podpory ani malá velikost podniků přijímajících podporu existenci podpory nevylučují⁽⁵⁹⁾.

⁽⁵⁶⁾ Srov. rozhodnutí Soudního dvora ve věci Německo v. Komise, C-156/98, Sb. rozh. 2000, s. I-6857, bod 30 a ve věci Heiser, bod 55.

⁽⁵⁷⁾ Srov. rozhodnutí Soudního dvora ve věci Alzetta, T-298/97, Sb. rozh. 2000, s. II-2319, body 93 a násl.

⁽⁵⁸⁾ Rozhodnutí Soudního dvora ve věci Belgie v. Komise, C-142/87, Sb. rozh. 1990, s. I-959, bod 43; ve spojených věcech Španělsko v. Komise, C-278/92, C-279/92 a C-280/92, Sb. rozh. 1994, s. I-4103, bod 42; ve věci Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg C-280/00, Sb. rozh. 2003, s. I-7747, bod 81.

⁽⁵⁹⁾ Rozhodnutí Soudního dvora ve věci Sardínie v. Komise, T-171/02, Sb. rozh. 2005, s. II-2123, body 86 a násl.; ve věci Španělsko v. Komise, C-113/00, Sb. rozh. 2002, s. I-7601, bod 30; ve věci Van den Bergh Foods v. Komise, T-288/97, Sb. rozh. 2001, s. I-1169, body 44 a 46.

(134) V tomto případě Komise konstatuje, že minimálně některá odvětví, jichž se osvobození od ICI týkalo, jako ubytovací a zdravotnické služby, byla a jsou ve skutečnosti otevřena hospodářské soutěži i obchodování v rámci Unie. Komise má za to, že u zkoumaného opatření byly podmínky stanovené judikaturou splněny. Opatření přináší skutečnou výhodu v podobě financování činností provozovaných příslušnými subjekty tím, že je zbavilo nákladů, které by jinak musely nést. Opatření je proto způsobilé k narušení hospodářské soutěže.

(135) Komise tudíž dospěla k závěru, že zkoumané opatření je způsobilé ovlivnit obchod mezi členskými státy a narušit hospodářskou soutěž podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

6.2.5 Závěr týkající se kvalifikace sporného opatření

(136) Vzhledem k výše uvedenému dospěla Komise k závěru, že zkoumané opatření splňuje všechny podmínky podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy a je nutné považovat je za státní podporu.

6.2.6 Opatření představuje novou podporu

(137) V rozhodnutí o zahájení řízení vyjádřila Komise názor, že osvobození od ICI podle čl. 7 odst. 1 písm. i) legislativního dekretu č. 504/92 představuje novou podporu. V roce 1992 zavedená ICI, která se každoročně odvádí obecním úřadům, nebyla Komisi oznámena, ani ji Komise nikdy neschválila. Dotyčné osvobození se vztahovalo na širokou škálu činností, které byly v okamžiku jeho zavedení otevřeny hospodářské soutěži.

(138) Itálie tvrdí, že názor Komise vyjádřený v rozhodnutí o zahájení řízení není správný, neboť se domnívá, že pokud by se osvobození od ICI mělo považovat za podporu, jednalo by se o podporu stávající. ICI by tak představovala logický vývoj právních předpisů o daních z nemovitosti, neboť s předchozími daněmi ji pojí vztah věcné a formální kontinuity. Udělení osvobození nemovitostem užívaným k provozování zvláštních činností s vysokou společenskou hodnotou byla základním prvkem veškerých daní z nemovitosti, jež byly od roku 1931, tedy dávno před vstupem Smlouvy o EHS v platnost, zavedeny.

(139) Italské orgány jsou dále toho názoru, že odpovědi Komise stěžovatelům ve věci osvobození od ICI, o nichž byla Itálie neformálním způsobem informována, vzbudily v nekomerčních subjektech oprávněnou důvěru ve slučitelnost osvobození ICI s právem Unie.

(140) Itálie předložila podrobný popis daní z nemovitosti, jež byly v platnosti před zavedením ICI. V roce 1931 zavedla Itálie zákonem o místním financování odvody na částečnou i celkovou rekonstrukci nemovitostí. V roce 1963 pak zákon č. 246 ze dne 5. března 1963 zavedl daň z nárůstu hodnoty stavebních pozemků. Dekretem prezidenta republiky č. 643 ze dne 26. října 1972 byla nakonec zavedena daň z nárůstu hodnoty nemovitostí (dále jen „INVIM“). Při výpočtu příspěvků na částečnou a celkovou rekonstrukci nemovitosti bylo nutné zohlednit nárůst její hodnoty. Obdobně se postupovalo u daně z roku 1963 v případě nadhodnoty stavebních pozemků. Tato nadhodnota se však zdaňovala v případě vyvlastnění úkony mezi živými (*inter vivos*) a běžně na konci každého desetiletí trvání vlastnictví nemovitosti. V roce 1972 zavedená INVIM nahradila jak daň z roku 1931, tak daň z roku 1963. V souladu se zákonem o INVIM osoby, na něž se tato daň vztahovala, byly převodce za úplatu nebo bezúplatný nabyvatel. Daň se odváděla vždy na konci každého desetiletí trvání vlastnictví nemovitosti. Zavedením ICI byla INVIM zrušena. Tato analýza podle Itálie dokazuje úzký vztah návaznosti mezi jednotlivými nástroji ke zdanění nemovitostí používanými od roku 1931. Itálie dále zdůrazňuje, že právní předpisy týkající se osvobození od daní z nemovitosti braly vždy zřetel na druh činnosti provozovaný subjektem, na nějž se osvobození vztahovalo. Skutečnost, že se počet kategorií subjektů, na něž se osvobození vztahovalo, v průběhu let zvyšoval, je pouhým důsledkem toho, jak rostl počet subjektů provozujících činnosti společenského významu.

(141) Komise se nedomnívá, že argumentace italských orgánů je správná. Za prvé Komise konstatuje, že ICI představuje druh daně, který je naprosto odlišný od předchozích daní z nemovitosti, jež nahradila. ICI a předchozí daně z nemovitosti se od sebe v mnoha ohledech zásadně liší, např. pokud jde o osoby, na něž se vztahují, či o daňový základ a události, jež byly podnětem ke vzniku daňové povinnosti. Zatímco se až do zavedení ICI daně z nemovitosti vypočítávaly z nadhodnoty nemovitosti, ICI se počítala na základě katastrálního výnosu nemovitosti. Zatímco se INVIM vztahovala na převodce za úplatu nebo bezúplatného nabyvatele, ICI odváděla

každá fyzická nebo právnická osoba vlastníci nemovitost. Zatímco se INVIM odváděla v podstatě každých deset let, ICI bylo nutné odvádět každý rok. Vzhledem k výše uvedenému má Komise za to, že změny zaváděné v průběhu let a zejména zákonem o ICI mění samou podstatu původního režimu, přičemž je nelze od něj oddělit, což vede k tomu, že z původní režimu se stal nový režim podpor (⁶⁰). Komise nevidí důvod, proč revidovat názor vyjádřený v rozhodnutí o zahájení řízení, a potvrzuje, že osvobození od ICI představuje novou podporu.

- (142) Pokud jde o údajné schválení opatření týkajícího se ICI, Komise zdůrazňuje, že dotyčná podpora nebyla nikdy schválena ani Komisí, ani Radou. Pokud by toto opatření schváleno bylo, považovalo by se za stávající podporu podle čl. 1 písm. b) bodu ii) nařízení (ES) č. 659/1999, avšak dopisy obsahující předběžné posouzení Komise, které útvary Komise zasílají stěžovatelům během správního řízení, jež předchází přijetí rozhodnutí o zahájení řízení, nelze ztotožňovat s rozhodnutími Komise. Za stávající podpory lze podle čl. 1 písm. b) bodu ii) považovat pouze podpory schválené výslovným rozhodnutím Komise nebo Rady. Proti dopisu zaslaném stěžovateli dne 15. února 2010 bylo dvěma z nich podáno odvolání k Tribunálu, a proto se tento dopis nestal pravomocným; žaloba byla stažena až po přijetí rozhodnutí o zahájení řízení. Komise proto dospěla k závěru, že při neexistenci rozhodnutí Komise nebo Rady se čl. 1 písm. b) bod ii) nařízení (ES) č. 659/1999 nepoužije. Dotyčnou podporu proto nelze považovat za podporu stávající, naopak, tato podpora představuje podporu novou.

6.2.7 Slučitelnost

- (143) V rozhodnutí o zahájení řízení vyjádřila Komise názor, že na dotyčný režim podpory nelze použít žádnou z výjimek uvedených v čl. 107 odst. 2 a 3 Smlouvy a že italské orgány slučitelnost podpory podle čl. 106 odst. 2 neprokázaly.
- (144) Během řízení italské orgány nepředložily argumenty dokazující, že na dotyčný režim podpory lze použít výjimky uvedené v čl. 107 odst. 2 a 3 a čl. 106 odst.

2 Smlouvy. Podle některých ze 78 zúčastněných stran byl režim slučitelný s čl. 106 odst. 2 a čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy. Podle jejich názoru bylo osvobození ve skutečnosti u činností společenského významu založených na zásadě solidarity nutné. Dva stěžovatelé se domnívají, že nelze použít žádnou z výjimek uvedených ve Smlouvě.

- (145) Podle Komise nelze v tomto případě použít výjimky uvedené v čl. 107 odst. 2 Smlouvy, jež se vztahují na podpory sociální povahy poskytované individuálním spotřebitelům, podpory určené k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi a podpory poskytované hospodářství určitých oblastí Spolkové republiky Německo.
- (146) Totéž platí pro výjimku uvedenou v čl. 107 odst. 3 písm. a), která umožňuje schválení podpor, jež mají napomáhat hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností, jakož i rozvoji regionů uvedených v článku 349 s ohledem na jejich strukturální, hospodářskou a sociální situaci. Zkoumané opatření nelze považovat za slučitelné ani s podporou napomáhající uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu anebo napravení vážné poruchy v hospodářství Itálie, jak je stanoveno v čl. 107 odst. 3 písm. b).
- (147) V souladu s čl. 107 odst. 3 písm. c) lze za slučitelné považovat podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. Komisi však nebyly předloženy konkrétní prvky umožňující posoudit, zda se daňové osvobození udělené prostřednictvím zkoumaného opatření týká zvláštních investic nebo projektů s oprávněním obdržet podpory podle právních předpisů a obecných směrů Unie či přímo slučitelných s čl. 107 odst. 3 písm. c). Komise proto neshoduje se stanoviskem

⁽⁶⁰⁾ Viz rozhodnutí Soudního dvora ve spojených věcech vláda Gibraltar v. Komise, T-195/01 a T-207/01, Sb. rozh. 2002, s. II-2309, bod 111.

zúčastněných stran, které se dovolávají slučitelnosti opatření podle čl. 107 odst. 3 písm. c) a přitom se odvolávají na potřebu umožnit nekomerčním subjektům provozovat činnosti založené na zásadě solidarity a s vysokou společenskou hodnotou. Zejména vzhledem k povaze výhody jako takové, která prostě souvisí s odpuštěním daně z vlastnictví nemovitosti, není možné zjistit, zda je nutná a přiměřená k tomu, aby byl v jednotlivých případech splněn cíl společného zájmu. Komise proto trvá na tom, že dotyčné opatření nelze považovat za slučitelné na základě žádného z obecných směrů založených na čl. 107 odst. 3 písm. c).

činnosti klasifikovat jako služby obecného hospodářského zájmu. Podobně není možné stanovit, zda byla podpora v každém jednotlivém případě nutná a přiměřená k uhrazení obecných nákladů nutných ke splnění povinností veřejné služby či k poskytnutí služeb obecného hospodářského zájmu.

(148) V souladu s čl. 107 odst. 3 písm. d) lze považovat za slučitelné s vnitřním trhem podpory určené na pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví, jestliže neovlivní podmínky obchodu a hospodářské soutěže v Unii v míře odporující společnému zájmu. V rozhodnutí o zahájení řízení Komise nepovažovala za možné předem vyloučit, že některé subjekty (například nekomerční subjekty, které provozují výhradně vzdělávací, kulturní a rekreační činnosti) mají za cíl pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví, a že by se na ně proto mohl vztahovat čl. 107 odst. 3 písm. d) Smlouvy. Ani Itálie ani zúčastněné strany však Komisi nepředložily jakýkoliv podklad umožňující u určitých subjektů prokázat slučitelnost dotyčného opatření podle čl. 107 odst. 3 písm. d) Smlouvy⁽⁶¹⁾. Ani v této souvislosti povaha výhody jako taková neumožňuje zvážit, zda je podpora v každém jednotlivém případě nutná a přiměřená.

(150) Vzhledem k výše uvedenému dospěla Komise k závěru, že režim dotyčných podpor není slučitelný s vnitřním trhem.

6.3 Ustanovení čl. 149 odst. 4 TUIR

(151) V rozhodnutí o zahájení řízení se Komise domnívala, že dotyčné opatření zřejmě státní podporu představuje. V tomto oddíle Komise posoudí, zda čl. 149 odst. 4 TUIR představuje státní podporu podle čl. 107 odst. 1 SFEU.

(149) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise nevyloučila, že některé činnosti, na něž se dotyčná opatření vztahovala, by na základě italského práva mohly být klasifikovány jako služby obecného hospodářského zájmu, a to podle čl. 106 odst. 2 Smlouvy a rozhodnutí Soudního dvora ve věci *Altmark*. Některé zúčastněné strany se domnívají, že Komise by měla opatření posoudit podle čl. 106 odst. 2 Smlouvy. Komisi však žádné vhodné podklady k analýze nepředložily. Dvě zúčastněné strany se domnívají, že opatření nespĺňuje kritéria stanovená v rozhodnutí Soudního dvora ve věci *Altmark*. Vzhledem k právě uvedeným skutečnostem a vzhledem k tomu, že ani Itálie ani zúčastněné strany nepředložily žádné informace, které by Komisi umožnily posoudit opatření podle čl. 106 odst. 2 Smlouvy, dospěla Komise k závěru, že není možné stanovit, zda podle uvedeného článku lze dotyčné

(152) Italské orgány vysvětlily, že čl. 149 odst. 2 TUIR obsahuje neúplný seznam parametrů, podle nichž je možné posoudit komerční povahu určitého subjektu⁽⁶²⁾. Splněním jednoho či více parametrů daný subjekt ještě automaticky neztrácí svůj „nekomerční status“ (tyto parametry nemají váhu právní domněnky), jedná se spíše o náznak možné komerční povahy daného subjektu. Pokud jde o občanským právem uznané církevní instituce, odkázala Itálie na oběžník daňového úřadu č. 124/E ze dne 12. května 1998, v němž stojí, že daňové zacházení vyhrazené nekomerčním subjektům se na církevní instituce může vztahovat, pouze pokud hlavním těžištěm jejich činnosti není provozování komerčních činností. V každém případě musí občanským právem uznané církevní instituce upřednostňovat základní činnosti vykonávané na základě výsostně idealistických pohnutek. Ustanovení čl. 149 odst. 4 TUIR v případě církevních institucí a amatérských sportovních klubů vylučuje

⁽⁶¹⁾ Ve svých připomínkách k připomínkám zúčastněných stran zastávaly italské orgány názor, že čl. 107 odst. 3 písm. d) Smlouvy lze technicky vzato použít pouze na některé činnosti uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. i). V této otázce však žádné další argumenty předloženy nebyly.

⁽⁶²⁾ Viz pozn. pod čarou 12.

pouze použití zvláštních parametrů dočasné a komerční povahy podle čl. 149 odst. 1 a 2, nevylučuje však, že tyto subjekty mohou pozbyt svůj „nekomerční status“.

umožňující posoudit činnosti provozované amatérskými sportovními kluby také z daňového hlediska.

(153) Italské orgány zdůraznily, že cílem opatření je zachovat výhradní pravomoc přiznanou CONI v případě amatérských sportovních klubů, jakož i výhradní pravomoc ministerstva vnitra v případě církevních institucí.

(154) Konkrétně v případě církevních institucí zákon č. 222/1985 o provedení mezinárodních dohod mezi Itálií a Svatým stolicí upravuje mimo jiné pravomoci ministerstva vnitra. Itálie podtrhuje, že ministerstvo vnitra má u církevních institucí výhradní pravomoc udělovat i odebrat status právnické osoby občanského práva⁽⁶³⁾. V ustanovení čl. 149 odst. 4 TUIR se přiznání této výhradní pravomoci potvrzuje a současně se daňovým orgánům zapovídá možnost, aby církevním institucím implicitně upíraly status právnické osoby občanského práva. Kdykoli ministerstvo vnitra určité církevní instituci status právnické osoby občanského práva odebere, ztrácí tato instituce „nekomerční status“ a daňové zacházení platné pro nekomerční subjekty se na ni již nevztahuje. Podle dekretu prezidenta republiky č. 361/2000 úředníci ministerstva financí také ověřují, zda církevní instituce splňují i nadále podmínky nezbytné k udržení statusu právnické osoby občanského práva.

(155) V případě amatérských sportovních klubů Itálie potvrdila, že CONI je jedinou organizací schopnou posoudit, zda kluby skutečně provozují sportovní činnosti. Italské orgány dále vysvětlily, že amatérské sportovní kluby mohou přijít o svůj „nekomerční status“, pokud CONI dospěje k závěru, že neprovozují amatérské sportovní činnosti. Amatérské sportovní kluby jsou o sobě povinny sdělovat příslušné daňové údaje prostřednictvím vzoru EAS, jež byl za tímto účelem vytvořen⁽⁶⁴⁾. Amatérské sportovní kluby, které neprovozují komerční činnosti, tento vzor předkládat nemusí. Z výše uvedeného plyne, že italské orgány zřídily a aktivovaly vhodné nástroje

(156) Itálie dále vysvětlila, že pokud daňové úřady zjistí, že církevní instituce či amatérské sportovní kluby provozují převážně komerční činnosti, oznámí tento nález okamžitě ministerstvu vnitra a CONI. Je samozřejmé, že ministerstvo vnitra a CONI provedou samostatné kontroly, a to v souladu s pravomocemi, které jim ze zákona přísluší. Souběžně s tím daňové úřady zajistí, aby daňové přiznání příslušného nekomerčního subjektu bylo opraveno, a nařídí navrácení příslušného rozdílu při zdanění.

(157) Italské orgány potvrdily, že ke kontrolám nekomerčních subjektů skutečně došlo⁽⁶⁵⁾. V této souvislosti vydal daňový úřad nedávno zvláštní provozní pokyny týkající se nekomerčních subjektů určené oblastním úřadům⁽⁶⁶⁾. V případě církevních institucí nadto ministerstvo vnitra provedlo řadu kontrol kancelář těchto institucí, aniž by přitom zjistilo případy zneužití.

(158) Vzhledem k výše uvedenému se Komise domnívá, že existují právní nástroje zaručující účinnou prevenci a stíhání církevních institucí a amatérských sportovních klubů v případě, že zneužijí svůj „nekomerční status“. Italské orgány mimoto dokázaly, že příslušné orgány plní své kontrolní povinnosti a že jak církevní instituce, tak amatérské sportovní kluby ve skutečnosti o svůj „nekomerční status“ přijít mohou, pokud provozují převážně hospodářské činnosti. I církevní instituce a amatérské sportovní kluby mohou tedy pozbyt výhod vyplývajících z daňového zacházení, jež jsou v zásadě vyhrazeny nekomerčním subjektům. Stěžovateli zmiňovaný systém „udělování trvalého nekomerčního statusu“ proto neexistuje. Prostý fakt, že při kontrolách týkajících se dotyčných církevních institucí se statusem právnické osoby občanského práva a amatérských sportovních klubů dojde k uplatnění specifických postupů, ještě žádnou výhodu neznamená.

⁽⁶³⁾ Pokud jde o odebrání tohoto statusu viz zejména článek 19 zákona č. 222 ze dne 20. května 1985.

⁽⁶⁴⁾ Srov. článek 30 zákona č. 185 ze dne 29. listopadu 2008 a také oběžník č. 12/E daňového úřadu ze dne 9. dubna 2009 a opatření ředitele daňového úřadu ze dne 2. září 2009.

⁽⁶⁵⁾ V období 2010–2011 provedla Itálie 2 030 kontrol nekomerčních subjektů a vydala 5 086 daňových výměrů.

⁽⁶⁶⁾ Viz oběžník č. 20/E daňového úřadu ze dne 16. dubna 2010.

(159) Komise proto dospěla k závěru, že církevními institucím ani amatérským sportovním klubům čl. 149 odst. 4 TUIR žádnou selektivní výhodu nepřináší. Opatření proto státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy nepředstavuje.

(164) Pokud jde o IMU, považuje Komise za zásadní předběžně určit, zda pro účely vyloučení komerční povahy činností, na něž se vztahuje osvobození od IMU, jsou kritéria stanovená italským právním systémem v souladu s pojmem nehmotná činnost, s nímž pracuje právo Unie.

6.4 Osvobození od IMU

(160) Komise po zavedení IMU (nové komunální daně z nemovitosti, která nahradila ICI) na žádost italských orgánů a vzhledem k připomínkám stěžovatelů k novému právnímu předpisu souhlasila, že posoudí, zda je nové osvobození od IMU týkající se nekomerčních subjektů, jež provozují zvláštní činnosti, v souladu s právními předpisy v oblasti státních podpor. Komise proto posoudí, zda dotyčné osvobození od IMU představuje státní podporu podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

(165) Za tímto účelem, jak je uvedeno v bodech (82) a násl., italské orgány nedávno schválily prováděcí opatření obsažená v čl. 91a odst. 3 dekretu-zákona č. 1/2012. Nařízení ministerstva hospodářství a financí ze dne 19. listopadu 2012 stanoví mimo jiné obecné a odvětvové podmínky, podle nichž je možné určit, kdy jsou činnosti podle čl. 7 odst. 1 písm. i) legislativního dekretu č. 504/92 provozovány nekomerčním způsobem.

(161) Komise konstatuje, že ode dne vstupu v platnost dekretu-zákona č. 1/2000 ve znění zákona č. 27/2012 se osvobození uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. i) legislativního dekretu č. 504/92 na nemovitosti nekomerčních subjektů vztahuje pouze tehdy, pokud se zde uvedené činnosti provozují nekomerčním způsobem. Ustanovení týkající se „dvojího využití“ nemovitostí nabydou účinnosti od 1. ledna 2013, a to jak v případě, že části nemovitosti jsou funkčně i příjmově samostatné, tak i v případě, že příslušné subjekty musí podat daňové prohlášení.

(166) V čl. 1 odst. 1 písm. p) nadto ministerské nařízení ze dne 19. listopadu 2012 definuje pojem „nekomerční způsob“. Podle tohoto ustanovení jsou základní činnosti provozovány nekomerčním způsobem, když a) jsou neziskové; b) v souladu s právem Evropské unie svou povahou nekonkurují jiným účastníkům trhu, kteří své činnosti provozují za účelem zisku, a c) jsou výrazem zásady solidarity a subsidiarity. V této souvislosti představuje podmínka uvedená v písm. b) důležitou ochranu, neboť svým výslovným odkazem na právo Unie představuje všeobecnou záruku, že činnosti nekonkurují jiným účastníkům trhu, kteří své činnosti provozují za účelem zisku, což je základní charakteristika nehmotných činností ⁽⁶⁷⁾.

(162) Podle Komise nové právní předpisy jasně stanoví, že osvobození lze udělit, pouze pokud nedochází k provozování komerčních činností. Nemůže již tedy docházet k hybridním situacím, které umožňovaly právní předpisy o ICI, kdy se v některých nemovitostech osvobozených od daňové povinnosti provozovaly činnosti komerční povahy.

(163) Výklad pojmu „hospodářská činnost“ závisí mimo jiné na zvláštních okolnostech, způsobu, kterým ji stát organizuje, a kontextu její organizace. Ke stanovení, zda má podle judikatury Unie určitá činnost hospodářskou povahu, je nutné přezkoumat povahu, účel a právní předpisy, kterými se taková činnost řídí. Skutečnost, že některé činnosti lze kvalifikovat jako „sociální“, k vyloučení hospodářské povahy nestačí. Nicméně i Soudní dvůr Evropské unie uznal, že některé činnosti, které plní čisté sociální funkci, nelze považovat za hospodářské, zejména v odvětvích souvisejících se základními závazky a odpovědnostmi státu.

(167) Za druhé článek 3 nařízení definuje obecné podmínky subjektivní povahy, které je třeba uvést v zakládajícím aktu či ve stanovách nekomerčního subjektu, aby zamýšlené činnosti mohly být prováděny nekomerčním způsobem. Jedná se o tato kritéria: a) zákaz i nepřímého rozdělování zisku, provozních přebytků, fondů, rezerv či kapitálu po dobu působení subjektu, pokud toto rozdělení není stanoveno zákonem nebo se neuskutečňuje ve prospěch subjektů, jež sdílí tutéž jednotnou nemovitost a provozují tytéž činnosti; b) povinnost reinvestovat možné zisky či provozní přebytky výhradně do rozvoje činností sloužících plnění základního cíle sociální solidarity; c) v případě zániku nekomerčního subjektu povinnost převést jeho jmění na jiný nekomerční subjekt

⁽⁶⁷⁾ Viz rozhodnutí Soudního dvora ve věci Cassa di Risparmio di Firenze, C-222/04, Sb. rozh. 2006, s. I-289, body 121–123.

provozující obdobnou základní činnost, pokud zákon pro toto jmění nestanoví jinak.

zdravotního systému⁽⁶⁸⁾. Vzhledem k hlavním rysům tohoto případu a v souladu se zásadami stanovenými v judikatuře Unie⁽⁶⁹⁾ a při zvážení skutečnosti, že italský zdravotní systém je založen na všeobecné dostupnosti, dospěla Komise k závěru, že dotyčné subjekty, jež provozují výše uvedené činnosti a splňují veškeré podmínky stanovené zákonem, nelze považovat za podniky.

(168) Za třetí článek 4 nařízení hovoří o třech podmínkách, které musí být spolu s podmínkami stanovenými v článcích 1 a 3 splněny, aby se činnosti podle čl. 7 odst. 1 písm. i) legislativního dekretu č. 504/92 považovaly za činnosti provozované nekomerčním způsobem.

(169) Zejména pokud jde o provozování pečovatelských a zdravotnických činností, je stanoveno, že jsou provozovány nekomerčním způsobem, pokud je splněna alespoň jedna z těchto podmínek: a) činnosti jsou schváleny státem a jsou poskytovány v rámci smlouvy či dohody uzavřené se státem, regionem nebo místním orgánem a provozují se jako doplněk veřejné služby, přičemž uživatelům poskytují službu zdarma nebo za poplatek, který odpovídá pouhé části nákladů na uhrazení univerzální služby; b) pokud nebyly schváleny a neprovozují se v rámci smlouvy či dohody, jsou služby poskytovány zdarma nebo za poplatek odpovídající symbolické částce, rozhodně ne vyšší než poloviční průměrná cena obdobných činností prováděných na stejném území konkurenčním způsobem, přičemž se dbá na to, aby nevznikl žádný vztah ke skutečným nákladům na službu.

(170) U první podmínky Komise zejména upozorňuje, že podle vysvětlení poskytnutého italskými orgány musí být příslušné subjekty nedílnou součástí italského zdravotního systému, který je všeobecně dostupný a je založen na zásadě solidarity. V rámci tohoto systému jsou veřejné nemocnice financovány přímo z příspěvků na sociální zabezpečení a z dalších státních zdrojů. Tyto nemocnice nabízejí své služby zdarma na základě všeobecné dostupnosti nebo za menší poplatek pokrývající malou část skutečných nákladů na službu. Nekomerční subjekty, jež spadají do téže kategorie a splňují tytéž podmínky, jsou rovněž považovány za nedílnou součást italského

(171) Pokud jde o druhou podmínku, nařízení stanoví, že činnosti se provozují zdarma nebo za poplatek odpovídající symbolické částce. Služby poskytované zdarma zpravidla hospodářskou činnost nepředstavují. To platí zejména v případě, že poskytované služby nekonkurují jiným účastníkům na trhu, jak je stanoveno v článku 1. Totéž platí pro služby poskytované za symbolický poplatek. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že podle nařízení nesmí být poplatek, který má být symbolický, ve vztahu k nákladům na službu. Nařízení rovněž stanoví, že mez, jež byla stanovena na polovinu průměrné ceny za tytéž činnosti provozované na stejném území konkurenčním způsobem, lze použít pouze k vyloučení práva na osvobození (jak naznačují slova „v každém případě“), což naopak nevylučuje, že by se osvobození mohlo vztahovat na poskytovatele služeb za cenu nižší než uvedená mez. Vzhledem k tomu tedy, že pečovatelské i zdravotnické činnosti splňují obecné i subjektivní podmínky podle článků 1 a 3 nařízení, dospěla Komise k závěru, že tyto činnosti provozované podle zásad stanovených platnými právními předpisy hospodářskou činnost nepředstavují.

(172) Pokud jde o vzdělávací činnosti, ty jsou provozovány nekomerčním způsobem, pokud splňují některé zvláštní podmínky. Činnost musí zejména svou úrovní odpovídat veřejnému školství a při přijímání žáků musí škola vyloučit diskriminaci; škola se dále nesmí bránit přijímání žáků s postižením, musí uplatňovat kolektivní vyjednávání, disponovat infrastrukturou odpovídající stanoveným

⁽⁶⁸⁾ Viz zejména čl. 1 odst. 18 legislativního dekretu č. 502 ze dne 30. prosince 1992.

⁽⁶⁹⁾ Srov. rozhodnutí Soudního dvora ve věci FENIN v. Komise, T-319/99, Sb. rozh. 2003, s. II-357, bod 39, potvrzené rozhodnutím ve věci FENIN v. Komise, C-205/03 P, Sb. rozh. 2006, s. I-6295; rozhodnutí ve spojených věcech AOK Bundesverband a další, C-264/01, C-306/01, C-354/01 a C-355/01, Sb. rozh. 2004, s. I-2493, body 45 až 55; srov. také rozhodnutí ve věci CBI v. Komise, T-137/10, dosud nezveřejněno.

normám a zveřejňovat svůj rozpočet. Činnost je dále poskytována zdarma nebo za poplatek odpovídající symbolické částce pokrývající pouze část skutečných nákladů na službu, přičemž se dbá na to, aby nevznikl žádný vztah ke skutečným nákladům na tuto službu. V této souvislosti Komise upozorňuje, že podle judikatury ⁽⁷⁰⁾ hospodářskou činností není vyučování poskytované určitými zařízeními, jež jsou součástí systému veřejného školství a jsou v plné či převážné míře financovány ze státních prostředků. Nehospodářská povaha veřejného školství není v zásadě v rozporu se skutečností, že v některých případech musí žáci či jejich rodiče platit školné či zápisné coby příspěvek na provozní náklady školského systému, neboť tyto příspěvky pokrývají pouze část skutečných nákladů na službu, a proto je nelze považovat za odměnu za poskytnutou službu. Jak Komise uznala také ve svém sdělení o použití pravidel Evropské unie v oblasti státní podpory na vyrovnávací platbu udělenou za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu ⁽⁷¹⁾, vztahují se tyto zásady na odborné vzdělávání, soukromé a veřejné základní školy a školky, činnosti středoškolského vzdělávání na vysokých školách, jakož i na poskytování vzdělání na vysokých školách. Vzhledem k výše uvedenému se Komise domnívá, že poplatky v symbolické výši, o nichž hovoří dekret, nelze považovat za odměnu za poskytnutou službu. Vzhledem k obecným a subjektivním podmínkám podle článků 3 a 4 nařízení a zvláštním objektivním podmínkám podle článku 4 se proto v tomto případě Komise domnívá, že vzdělávací činnosti poskytované dotyčnými subjekty nelze považovat za hospodářskou činnost.

- (173) V případě ubytovacích, kulturních, rekreačních a sportovních činností článek 4 nařízení stanoví, že musí být poskytovány zdarma nebo za poplatek odpovídající symbolické částce, rozhodně ne vyšší než poloviční průměrná cena obdobných činností prováděných konkurenčním způsobem na stejném území, přičemž se dbá na to, aby nevznikl žádný vztah ke skutečným nákladům na službu. Tato podmínka je totožná s druhou podmínkou uloženou pečovatelským a zdravotnickým činnostem, jež byly předmětem zkoumání v bodě (171), a proto zde platí též argumentace uvedená výše. Služby poskytované zdarma zpravidla hospodářskou činnost nepředstavují. Totéž platí pro služby poskytované za symbolický poplatek. V této souvislosti je třeba na jedné straně zdůraznit,

že podle nařízení poplatek, který má být symbolický, se nesmí zakládat na nákladech za službu. Nařízení rovněž stanoví, že mez, která byla stanovena na polovinu průměrné ceny za tytéž činnosti provozované na stejném území komerčním způsobem, lze použít pouze k vyloučení práva na osvobození (jak naznačují slova „v každém případě“), což naopak nevylučuje, že by se osvobození mohlo vztahovat na poskytovatele služeb za cenu nižší než uvedená mez.

- (174) V případě ubytovacích a sportovních činností Komise dále zohlednila také další podmínky vyplývající z definic těchto činností uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. j) a m) nařízení. Zejména v případě ubytovacích činností nařízení omezuje osvobození na činnosti provozované nekomerčními subjekty, jež jsou přístupné určitým kategoriím osob a nejsou poskytovány nepřetržitě. Pokud jde o „sociální ubytování“, v nařízení se upřesňuje, že činnosti musí být zaměřeny na osoby se zvláštními dočasnými či trvalými potřebami nebo na osoby znevýhodněné z tělesných, duševních, hospodářských, sociálních nebo rodinných důvodů. Je samozřejmé, že subjekt smí žádat pouze poplatek v symbolické výši, rozhodně ne vyšší než poloviční průměrná cena obdobných činností prováděných komerčním způsobem na stejném území, přičemž se dbá na to, aby nevznikl žádný vztah ke skutečným nákladům na službu. Nařízení dále stanoví, že v žádném případě se osvobození nevztahuje na činnosti provozované v nemovitostech hotelového či podobného typu, jak stanoví článek 9 legislativního dekretu č. 79 ze dne 23. května 2011 ⁽⁷²⁾. Osvobození se proto nevztahuje na činnosti provozované např. v hotelech, motelech a zařízeních bed and breakfast. Vzhledem k tomu, že v tomto případě nekomerční subjekty provozující ubytovací činnosti musí splnit obecné subjektivní i objektivní podmínky podle článků 1, 3 a 4 nařízení, má Komise za to, že vzhledem k zvláštnostem dotyčného případu předmětné činnosti s výše uvedenými vlastnostmi hospodářskou činnost podle práva Unie nepředstavují.

⁽⁷⁰⁾ Rozhodnutí Soudního dvora ve věci Humbel a Edel, C-263/86, Sb. rozh. 1988, s. 5365, body 17 a 18; ve věci Wirth, C-109/92, Sb. rozh. 1993, s. I-6447, body 15 a 16; ve věci Schwarz, C-76/05, Sb. rozh. 2007, s. I-6849, bod 39. Srov. také rozhodnutí Soudního dvora ESVO ze dne 21. února 2008 ve věci Private Barnehagers Landsforbund v. Kontrolní úřad ESVO, E-5/07, body 80–83.

⁽⁷¹⁾ Úř. věst. C 8, 11.1.2012, s. 4.

⁽⁷²⁾ Legislativní dekret č. 79 ze dne 23. května 2011, Zákoník o státní regulaci členění a trhu cestovního ruchu, podle článku 14 zákona č. 246 ze dne 28. listopadu 2005, jakož i provádění směrnice 2008/122/ES o ochraně spotřebitele ve vztahu k některým aspektům smluv o dočasném užívání ubytovacího zařízení (timeshare), o dlouhodobých rekreačních produktech, o dalším prodeji a o výměně, Úř. věst. 129, 6.6.2011 – řádná příloha č. 139. Podle článku 9 legislativního dekretu se zařízeními hotelového a podobného typu rozumí tato ubytovací zařízení: a) hotely, b) motely, c) prázdninové osady, d) turistické ubytovny, e) penziony, f) sezónní hotelová zařízení, g) zařízení bed and breakfast provozovaná na bázi podniku, h) léčebná zařízení – beauty farm, i) každé další turistické ubytovací zařízení vyznačující se prvky jedné či více výše uvedených kategorií.

- (175) Vzhledem ke zvláštním okolnostem zkoumaného případu a ke skutečnosti, že nekomerční subjekty, které provozují ubytovací, kulturní, rekreační nebo sportovní činnosti, musí splnit rovněž podmínky stanovené v článcích 1 a 3 nařízení, dospěla Komise k závěru, že se tyto činnosti provozované v souladu se zásadami stanovenými zákonem za hospodářskou činnost nepovažují.
- (176) Závěrem Komise je, že vzhledem k informacím předloženým italskými orgány a zvláštností předmětného případu činnosti zkoumané v předchozích bodech provozované nekomerčními subjekty za plného dodržování obecných subjektivních i objektivních kritérií stanovených v článcích 1, 3 a 4 nařízení hospodářskou povahu nemají. Pokud dotyčné nekomerční subjekty při provozování výše uvedených činností plně dodržují podmínky stanovené v italských právních předpisech, pro účely práva Unie se nechovají jako podniky. Vzhledem k tomu, že se čl. 107 odst. 1 Smlouvy vztahuje pouze na podniky, opatření v tomto případě do oblasti působnosti uvedeného článku nespadá.
- (177) Komise na závěr připomíná, že od 1. ledna 2013 italské právní předpisy umožňují, aby se v případě dvojího využití nemovitosti vypočítal poměrný podíl komerčního využití nemovitosti a IMU se vztahovala pouze na činnosti hospodářské povahy. Komise v této souvislosti upozorňuje, že v případech, kdy subjekt provozuje činnosti jak hospodářské, tak nehospodářské povahy, částečné osvobození, jež se vztahuje na část nemovitosti užívanou k nekomerčním činnostem, není zvýhodněním tohoto subjektu, který provozuje hospodářskou činnost coby podnik. Opatření proto za těchto okolností státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy nepředstavuje.
- (178) Komise na závěr připomíná, že od 1. ledna 2013 italské právní předpisy umožňují, aby se v případě dvojího využití nemovitosti vypočítal poměrný podíl komerčního využití nemovitosti a IMU se vztahovala pouze na činnosti hospodářské povahy. Komise v této souvislosti upozorňuje, že v případech, kdy subjekt provozuje činnosti jak hospodářské, tak nehospodářské povahy, částečné osvobození, jež se vztahuje na část nemovitosti užívanou k nekomerčním činnostem, není zvýhodněním tohoto subjektu, který provozuje hospodářskou činnost coby podnik. Opatření proto za těchto okolností státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy nepředstavuje.
- (179) Na základě tohoto rozhodnutí se v čl. 14 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/99 ⁽⁷⁶⁾ stanoví, že „je-li v případech protiprávní podpory přijato záporné rozhodnutí, Komise rozhodne, že dotyčný členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil“.
- (180) Jakmile se tedy stanoví, že opatření spočívající v osvobození od ICI představuje nezákonnou a neslučitelnou podporu, je v zásadě nutné poskytnutou podporu vrátit, aby byl obnoven stav, který na trhu existoval před jejím poskytnutím.
- (181) Nařízení (ES) č. 659/99 však rozhodnutí o navrácení podpory stanoví meze. Konkrétně podle čl. 14 odst. 1 „Komise nebude vyžadovat navrácení podpory, pokud by to bylo v rozporu s obecnými zásadami práva Společenství“, například ochranou oprávněné důvěry. Také Soudní dvůr připustil výjimku z povinnosti uložené jednomu členskému státu provést jemu určené rozhodnutí o navrácení podpory, a to když existují výjimečné okolnosti, jež pro členský stát znamenají absolutní nemožnost toto rozhodnutí řádně vykonat ⁽⁷⁷⁾.
- (182) Vzhledem k tomu, že se italské orgány během formálního vyšetřování na tyto výjimky odvolaly, musí Komise přezkoumat, jestli je lze v daném případě použít, tak aby bylo možné rozhodnout, zda je nutné nařídit navrácení podpory.

6.5 Navrácení podpory

- (178) V případě zjištění neslučitelnosti podpory s vnitřním trhem má Komise v souladu s ustanoveními Smlouvy a ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie pravomoc rozhodnout, že příslušný členský stát musí podporu buď zrušit, nebo ji změnit ⁽⁷³⁾. Cílem povinnosti uložené danému státu, aby zrušil podporu, kterou Komise považuje za neslučitelnou s vnitřním trhem, je podle ustálené judikatury Soudního dvora obnova stavu existujícího před poskytnutím podpory ⁽⁷⁴⁾. V tomto ohledu Soud rozhodl, že tento cíl je splněn, jakmile příjemce vrátí nezákonně obdržené prostředky, čímž

6.5.1 Oprávněná důvěra

- (183) Podle judikatury Soudního dvora a v souladu s rozhodovací praxí Komise je příkaz navrácení podpory porušením obecné zásady práva Unie, pokud činnost Komise v příjemci vzbudila oprávněnou důvěru, že podpora byla poskytnuta v souladu s právními předpisy Unie.

⁽⁷³⁾ Rozhodnutí Soudního dvora ve věci Německo v. Komise, C-70/72, Sb. rozh. 1973, s. 813, bod 13.

⁽⁷⁴⁾ Rozhodnutí Soudního dvora v spojených věcech Španělsko v. Komise, C-278/92, C-279/92 a C-280/92, Sb. rozh. 1994, s. I-4103, bod 75.

⁽⁷⁵⁾ Rozhodnutí Soudního dvora ve věci Belgie v. Komise, C-75/97, Sb. rozh. 1999, s. I-030671, body 64–65.

⁽⁷⁶⁾ Úř. věst. C 83, 27.3.1999, s. 17.

⁽⁷⁷⁾ Oznámení Komise „Cesta k účinnému provádění rozhodnutí Komise, jimiž se členskými státy nařizuje zajistit navrácení protiprávní a neslučitelné podpory“, Úř. věst. C 272, 15.11.2007, s. 4, bod 18.

- (184) Soudní dvůr opakovaně potvrdil, že právo použít zásadu ochrany oprávněné důvěry se týká všech osob, kterým dal některý z orgánů Unie podnět k vzniku oprávněného očekávání. Daná osoba se však může dovolávat ochrany oprávněné důvěry pouze v případě, že jí správní orgány poskytly výslovné ujištění⁽⁷⁸⁾.
- (185) V předmětném případě se italské orgány a 78 zúčastněných stran v zásadě odvolávaly na ochranu oprávněné důvěry na základě jedné odpovědi na písemný dotaz Evropského parlamentu z roku 2009⁽⁷⁹⁾. V odpovědi na tento dotaz Komise prohlásila, že „provedla předběžné posouzení a dospěla k závěru, že není důvod k dalšímu vyšetřování, neboť je nepravděpodobné, že by režim ICI konkurenčně zvýhodňoval církevní instituce“.
- (186) Komise se domnívá, že tato odpověď nevzbudila žádnou oprávněnou důvěru, a to z následujících důvodů.
- (187) Za prvé se prohlášení Komise opíralo pouze o „*předběžné posouzení*“; Komise neprohlásila, že přijala rozhodnutí, nýbrž pouze dospěla k názoru, že neexistují důvody k provádění dalšího šetření. Za druhé se Komise vyjádřila nerozhodně, když zastávala názor, že je nepravděpodobné, že by osvobození od ICI církevní instituce zvýhodnilo. Za třetí se dotaz i odpověď týkají výhradně církevních institucí, jež jsou jen jednou z kategorií nekomerčních subjektů, na něž se vztahuje osvobození od ICI.
- (188) Vzhledem k výše uvedenému má Komise zato, že neposkytla žádné zvláštní, bezpodmínečné a souhlasné ujištění, jehož povaha by příjemce dotyčného opatření vedla k důvodnému očekávání ohledně zákonnosti režimu v tom smyslu, že tento režim nespadá do oblasti působnosti právních předpisů o státní podpoře a že možné výhody z něj plynoucí tudíž předmětem řízení o navrácení podpory být nemohou. Závěrem Komise je, že neposkytla žádné jasné a bezpodmínečné prohlášení s cílem ujistit, že není třeba dotyčné osvobození od ICI považovat za státní podporu.
- (189) Itálie se dále domnívala, že odpovědi Komise stěžovatelům ve věci osvobození od ICI, o nichž byly italské orgány neformálním způsobem informovány, vzbudily v nekomerčních subjektech oprávněnou důvěru ve slučitelnost osvobození od ICI s právem Unie. Komise s připomínkami Itálie nesouhlasí. Dopisy obsahující předběžné posouzení, které zaslaly útvary Komise stěžovatelům a o nichž je členský stát informován pouze neformálním způsobem, konečné stanovisko Komise ve skutečnosti nepředstavují. Zatímco se rozhodnutí Komise zveřejňují a vyhláší v Úředním věstníku, v rámci prostého správního řízení, při němž útvary Komise díky dostupným informacím nemají důvod k pochybnostem o slučitelnosti zkoumaných opatření, se tak neděje. Proti dopisu, který byl dne 15. února 2010 zaslán stěžovatelům, bylo dvěma z nich podáno odvolání k Tribunálu, a proto se tento dopis nestal pravomocným; tato žaloba byla stažena až po přijetí rozhodnutí o zahájení řízení.
- (190) Komise proto dospěla k závěru, že žádný orgán Unie neposkytl Itálii ani 78 zúčastněným stranám jakoukoliv záruku, jež by dala podnět k vzniku oprávněné důvěry a Komisi znemožnila nařídit navrácení podpory.
- 6.5.2 Výjimečné okolnosti: absolutní nemožnost provést navrácení podpory
- (191) Podle článku 288 Smlouvy je provedení rozhodnutí o navrácení podpory závazné pro každý stát, kterému je určeno. Jak je uvedeno výše, existuje výjimka z této povinnosti v případě, že členský stát prokáže existenci výjimečných okolností, jež představují absolutní nemožnost řádně vykonat toto rozhodnutí.
- (192) Členské státy se této možnosti v rámci jednání s Komisí, která se konají po přijetí rozhodnutí, běžně dovolávají⁽⁸⁰⁾. V tomto případě se však Itálie ještě před přijetím rozhodnutí domnívala, že by navrácení podpory nařízeno být nemělo, neboť jeho provedení by bylo absolutně nemožné. Jelikož Itálie vznesla tuto otázku v rámci formálního šetření a jelikož podle obecné právní zásady nelze nikomu uložit, aby učinil něco nemožného, považuje Komise za nutné tuto otázku vyřešit v tomto rozhodnutí.

⁽⁷⁸⁾ Rozhodnutí Soudního dvora ve věcech *Belgie a Forum 187 ASBL v. Komise*, C-182/03 a C-217/03, Sb. rozh. 2006, s. I-5479, bod 147.

⁽⁷⁹⁾ Písemný dotaz E-177/2009, Úř. věst. C 189, 13.7.2010.

⁽⁸⁰⁾ Rozhodnutí Soudního dvora ve věci *Španělsko v. Komise*, C-214/07, Sb. rozh. 2008, s. I-08357, body 13 a 22.

- (193) Především je třeba upozornit, že Soudní dvůr vykládá pojem „absolutní nemožnosti“ velmi restriktivně. Podmínka absolutní nemožnosti provedení navrácení podpory není splněna, když členský stát Komisi pouze sdělí, jaké právní, politické či praktické obtíže si výkon rozhodnutí vyžádá⁽⁸¹⁾. Jediným případem, v němž je možné uznat absolutní nemožnost, je situace, kdy je od samého počátku objektivně a absolutně nemožné navrácení podpory provést⁽⁸²⁾.
- (194) V předmětném případě zastávaly italské orgány názor, že by bylo absolutně nemožné určit, které z nemovitostí náležejících nekomerčním subjektům byly určeny k provozování činností, jež neměly povahu výhradně komerční, a shromáždit informace nezbytné k určení výše daně, kterou bylo nutné odvést.
- (195) Italské orgány skutečně vysvětlily, že z katastru nemovitostí je kvůli jeho struktuře nemožné zpětně získat údaje týkající se nemovitostí náležejících nekomerčním subjektům a určených k činnostem, které nemají výhradně komerční povahu uvedenou v ustanoveních o osvobození od ICI. Informace obsažené v katastru nemovitostí neumožňují zpětně vysledovat činnosti provozované v nemovitosti. Jinými slovy, na základě údajů obsažených v katastru nemovitostí není možné určit, zda v určité nemovitosti daný subjekt provozoval činnosti komerční, nebo nekomerční povahy. Každá jednotlivá nemovitost (včetně částí nemovitosti klasifikovaných zvlášť) je do katastru zanesena pouze na základě svých objektivních vlastností, v nichž se odráží hmotné a strukturální prvky související s účelem jejího využití.
- (196) V souvislosti s daňovými databázemi, a zejména s archívy daňových příznání nekomerčních subjektů Itálie objasnila, že na jejich základě je možné určit pouze nemovitosti užívané nekomerčním způsobem. V tomto případě se v jednotném vzoru daňového příznání u nemovitostí vytvářejících příjem zaškrtnou okénko RB týkající se příjmu z nemovitostí, zatímco okénko RS týkající se smíšených výdajů a příjmů se ponechá nevyplněné. Avšak v případě, že určitý nekomerční subjekt vlastní nemovitosti, v nichž se provozují komerční činnosti, zaškrtnou se okénka obě, RB i RS. Jestliže se však zaškrtnutím okénka RB přiznává více nemovitostí, není možné zjistit nemovitost, v níž byla provozována činnost, z níž pochází příjem uvedený v daňovém příznání. V každém případě je třeba zohlednit, že pod okénkem RS v daňovém příznání jsou obsaženy shromážděné údaje o výdajích a příjmech týkajících se zboží a služeb užívaných jak komerčním, tak nekomerčním způsobem (zboží a služby užívané společně k provozu komerčních i jiných činností). I když se zaškrtnutím okénka RB přiznává pouze jedna nemovitost, není kvůli struktuře systému katastru nemovitostí (jež neumožňuje poměrné rozčlenění komerčního a nekomerčního využití nemovitosti) možné zjistit, v které části nemovitosti se provozovaly hospodářské činnosti, z nichž vzešel příjem uvedený v daňovém příznání.
- (197) Komise se proto domnívá, že italské orgány prokázaly, že nelze zjistit příjemce dotyčné podpory ani objektivně vypočítat podporu kvůli nedostatku dostupných údajů. Daňové databáze ani databáze katastru nemovitostí neumožňují zjistit nemovitosti patřící nekomerčním subjektům, jež byly určeny k výhradně komerčním činnostem uvedeným v ustanoveních o osvobození od ICI, a proto ani získat informace nezbytné k výpočtu výše daně, kterou je třeba vrátit. Provedení případného příkazu k navrácení podpory by proto bylo objektivně a absolutně nemožné.
- (198) Závěrem Komise je, že vzhledem ke zvláštnostem zkoumaného případu je absolutně nemožné, aby Itálie přistoupila k vymáhání případných podpor, jež byly nezákonně poskytnuty na základě ustanovení o osvobození od ICI. Navrácení podpor vyplývajících z nezákonného a neslučitelného osvobození od obecní daně z nemovitostí proto nařízeno nebude.

7. ZÁVĚR

- (199) Komise dospěla k závěru, že osvobození od obecní daně z nemovitostí podle čl. 7 odst. 1 písm. i) legislativního dekretu č. 504/92 bylo Itálií provedeno nezákonným způsobem, čímž došlo k porušení čl. 108 odst. 3 Smlouvy.
- (200) U dotyčného režimu nelze zjistit žádný důvod jeho slučitelnosti, a proto je tento režim s vnitřním trhem neslučitelný. Vzhledem k výjimečným okolnostem, na něž se Itálie odvolala, však navrácení podpory nařízeno nebude. Itálie totiž prokázala absolutní nemožnost jeho provedení.

⁽⁸¹⁾ Rozhodnutí Soudního dvora ve věci Španělsko v. Komise, C-404/00, Sb. rozh. 2003, s. I-6695, bod 47.

⁽⁸²⁾ Rozhodnutí Soudního dvora ve věci Belgie v. Komise („Maribel I“), C-75/97, Sb. rozh. 1999, s. I-3671, bod 86; ve věci Komise v. Francie, C-214/07, Sb. rozh. 2008, s. I-08357, body 13 a 22 a 48.

(201) Komise se domnívá, že čl. 149 odst. 4 TUIR státní podporu podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy nepředstavuje.

(202) Vzhledem k zvláštní povaze opatření spočívajícího v osvobození nekomerčních subjektů od IMU, které v souladu s podmínkami stanovenými italskými právními předpisy provozují výhradně zvláštní činnosti nekomerční povahy, dospěla Komise k závěru, že tyto činnosti nelze považovat za hospodářskou činnost podle právních předpisů v oblasti státních podpor, a proto toto opatření nespadá do oblasti působnosti čl. 107 odst. 1 Smlouvy,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora poskytnutá formou osvobození od ICI, které bylo uděleno nekomerčním subjektům, jež v nemovitostech provozovaly výhradně činnosti uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. i) legislativního dekretu č. 504/92, jejímž zavedením Itálie porušila čl. 108 odst. 3 Smlouvy, je s vnitřním trhem neslučitelná.

Článek 2

Ustanovení čl. 149 odst. 4 TUIR státní podporu podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy nepředstavuje.

Článek 3

Osvobození od IMU udělené nekomerčním subjektům, jež v nemovitostech provozují činnosti uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. i) legislativního dekretu č. 504/92, státní podporu podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy nepředstavuje.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne 19. prosince 2012.

Za Komisi

Joaquín ALMUNIA
místopředseda

PŘÍLOHA 1

SEZNAM ZÚČASTNĚNÝCH STRAN, KTERÉ PŘEDLOŽILY VLASTNÍ PŘPOMÍNKY K ROZHODNUTÍ O ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

Jméno (název), adresa

1. Santa Maria Annunciata in Chiesa Rossa, Via Neera 24, Milano, Italia
2. Fondazione Pro-Familia, Piazza Fontana 2, Milano, Italia
3. Pietro Farracci, San Cesareo, Italia
4. Scuola Elementare Maria Montessori s.r.l., Roma, Italia
5. Parrocchia S. Luca Evangelista, Via Negarville 14, Torino, Italia
6. Parrocchia S. Nicolò di Bari, Piazza Principe Napoli 3, Tortorici (Messina), Italia
7. Parrocchia S. Nicolò di Bari, Via Libertà 30, Caronia (Messina), Italia
8. Parrocchia S. Nicolò di Bari, Piazza Matrice, S. Stefano di Camastra (Messina), Italia
9. Parrocchia S. Orsola, Contrada S. Orsola, S. Angelo di Brolo (Messina), Italia
10. Parrocchia Sacro Cuore di Gesù, Frazione Galbato, Gioiosa Marea (Messina), Italia
11. Parrocchia Sacro Cuore di Gesù, Corso Matteotti 51, Patti (Messina), Italia
12. Parrocchia Sacro Cuore di Gesù, Via Medici 411, S. Agata Militello (Messina), Italia
13. Istituto Sacro Cuore di Gesù, Via Medici 411, S. Agata Militello (Messina), Italia
14. Parrocchia Santi Nicolò e Giacomo, Discesa Sepolcri, Capizzi (Messina), Italia
15. Istituto Diocesano Sostentamento Clero, Via Cattedrale 7, Patti (Messina), Italia
16. Parrocchia Madonna del Buon Consiglio e S. Barbara, Con. Cresta, Naso (Messina), Italia
17. Parrocchia Maria SS. Annunziata, Frazione Marina, Marina di Caronia (Messina), Italia
18. Parrocchia Maria SS. Assunta, Via Battisti, Militello Rosmarino (Messina), Italia
19. Parrocchia Maria SS. Assunta, Via Monte di Pietà 131, Cesarò (Messina), Italia
20. Parrocchia Maria SS. Assunta, Piazza S. Pantaleone, Alcara Li Fusi (Messina), Italia
21. Parrocchia Maria SS. Assunta, Via Oberdan 6, Castell'Umberto (Messina), Italia
22. Parrocchia Maria SS. Assunta, Piazza Duomo, Tortorici (Messina), Italia
23. Parrocchia Maria SS. Assunta, Via Roma 33, Mirto (Messina), Italia
24. Parrocchia Maria SS. Del Rosario, Contrada Scala, Patti (Messina), Italia
25. Parrocchia Maria SS. Della Scala, Contrada Sceti, Tortorici (Messina), Italia

26. Parrocchia Maria SS. Della Visitazione, Contrada Casale, Gioiosa Marea (Messina), Italia
27. Parrocchia Maria SS. Delle Grazie, Via Campanile 3, Montagnareale (Messina), Italia
28. Parrocchia Maria SS. Delle Grazie, Via Cappellini 2, Castel di Lucio (Messina), Italia
29. Parrocchia Maria SS. Annunziata, Piazza Regina Adelasia 1, Frazzanò (Messina), Italia
30. Parrocchia Maria SS. Annunziata, Contrada Sfaranda, Castell'Umberto (Messina), Italia
31. Parrocchia Maria SS. Di Lourdes, Frazione Gliaca, Piraino (Messina), Italia
32. Parrocchia S. Giuseppe, Contrada Malvicino, Capo d'Orlando (Messina), Italia
33. Parrocchia s. Maria del Carmelo, Piazza Duomo 20, S. Agata Militello (Messina), Italia
34. Parrocchia S. Maria di Gesù, Via Giovanni XXIII 43, Raccuja (Messina), Italia
35. Parrocchia S. Maria Maddalena, Contrada Maddalena, Gioiosa Marea (Messina), Italia
36. Parrocchia S. Maria, Via S. Maria, San Angelo di Brolo (Messina), Italia
37. Parrocchia S. Michele Arcangelo, Via San Michele 5, Patti (Messina), Italia
38. Parrocchia S. Michele Arcangelo, Via Roma, Sinagra (Messina), Italia
39. Parrocchia S. Antonio, Via Forno Basso, Capo d'Orlando (Messina), Italia
40. Parrocchia S. Caterina, Frazione Marina, Marina di Patti (Messina), Italia
41. Parrocchia Cattedrale S. Bartolomeo, Via Cattedrale, Patti (Messina), Italia
42. Parrocchia Maria SS. Addolorata, Contrada Torre, Tortorici (Messina), Italia
43. Parrocchia S. Nicolò di Bari, Via Risorgimento, San Marco d'Alunzio (Messina), Italia
44. Parrocchia Immacolata Concezione, Frazione Landro, Gioiosa Marea (Messina), Italia
45. Parrocchia Maria SS Assunta, Piazza Mazzini 11, Tusa (Messina), Italia
46. Parrocchia Maria SS Assunta, Frazione Torremuzza, Motta d'Affermo (Messina), Italia
47. Parrocchia Maria SS Assunta, Salita Madre Chiesa, Ficarra (Messina), Italia
48. Parrocchia Maria SS. Della Catena, Via Madonna d. Catena 10, Castel di Tusa (Messina), Italia
49. Parrocchia Maria SS. Delle Grazie, Via N. Donna 2, Pettineo (Messina), Italia
50. Parrocchia Ognissanti, Frazione Mongiove, Mongiove di Patti (Messina), Italia
51. Parrocchia S. Anna, Via Umberto 155, Floresta (Messina), Italia
52. Parrocchia S. Caterina, Vico S. Caterina 2, Mistretta (Messina), Italia
53. Parrocchia S. Giorgio Martire, Frazione S. Giorgio, San Giorgio di Gioiosa M. (Messina), Italia
54. Parrocchia S. Giovanni Battista, Frazione Martini, Sinagra (Messina), Italia
55. Parrocchia S. Lucia, Via G. Rossini, S. Agata Militello (Messina), Italia

56. Parrocchia S. Maria delle Grazie, Via Normanni, S. Fratello (Messina), Italia
 57. Parrocchia S. Maria, Piazzetta Matrice 8, Piraino (Messina), Italia
 58. Parrocchia S. Michele Arcangelo, Piazza Chiesa Madre, Librizzi (Messina), Italia
 59. Parrocchia S. Michele Arcangelo, Via Umberto I, Longi (Messina), Italia
 60. Parrocchia S. Nicolò di Bari, Piazza S. Nicola, Patti (Messina), Italia
 61. Parrocchia S. Nicolò di Bari, Via Ruggero Settimo 10, Gioiosa Marea (Messina), Italia
 62. Parrocchia S. Nicolò di Bari, Via S. Nicolò, S. Fratello (Messina), Italia
 63. Parrocchia Santa Maria e San Pancrazio, Via Gorgone, S. Piero Patti (Messina), Italia
 64. Parrocchia Maria SS Assunta, Piazza Convento, S. Fratello (Messina), Italia
 65. Parrocchia Maria SS. Del Rosario, Via Provinciale 7, Caprileone (Messina), Italia
 66. Parrocchia Maria SS Assunta, Via Monachelle 10, Caprileone (Messina), Italia
 67. Parrocchia Maria SS del Tindari, Via Nazionale, Caprileone (Messina), Italia
 68. Parrocchia S. Febronia, Contrada Case Nuove, Patti (Messina), Italia
 69. Parrocchia Maria SS. della Stella, Contrada S. Maria Lo Piano, S. Angelo di Brolo (Messina), Italia
 70. Parrocchia S. Erasmo, Piazza del Popolo, Reitano (Messina), Italia
 71. Parrocchia Maria SS. della Catena, Via Roma, Naso (Messina), Italia
 72. Parrocchia S. Benedetto il Moro, Piazza Libertà, Acquedolci (Messina), Italia
 73. Parrocchia S. Giuseppe, Frazione Tindari, Tindari (Messina), Italia
 74. Parrocchia Santi Filippo e Giacomo, Via D. Oliveri 2, Naso (Messina), Italia
 75. Parrocchia SS. Salvatore, Via Cavour 7, Naso (Messina), Italia
 76. Santuario Maria SS del Tindari, Via Mons. Pullano, Tindari (Messina), Italia
 77. Parrocchia S. Maria Assunta, Via Roma, Galati Mamertino (Messina), Italia
 78. Fondazione Opera Immacolata Concezione O.N.L.U.S., Padova, Italia
 79. Parrocchia San Giuseppe, Piazza Dante 11, Oliveri (Messina), Italia
 80. Parrocchia S. Leonardo, Frazione San Leonardo, Gioiosa Marea (Messina), Italia
-

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

Pouze původní texty EHK/OSN mají podle mezinárodního práva veřejného právní účinek. Je zapotřebí ověřit si status a datum vstupu tohoto předpisu v platnost v nejnovější verzi dokumentu EHK/OSN o statusu TRANS/WP.29/343, který je k dispozici na internetové adrese:

<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocsts.html>.

Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 53 – Jednotná ustanovení pro schvalování vozidel kategorie L₃ z hlediska montáže zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci

Zahrnuje veškerá platná znění až po:

doplněk 13 k sérii změn 01 – datum vstupu v platnost: 28. října 2011

doplněk 14 k sérii změn 01 – datum vstupu v platnost: 15. července 2013

OBSAH

PŘEDPIS

1. Oblast působnosti
2. Definice
3. Žádost o schválení
4. Schválení
5. Všeobecné požadavky
6. Jednotlivé požadavky
7. Změny typu vozidla nebo montáže jeho zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci
8. Shodnost výroby
9. Postihy za neshodnost výroby
10. Definitivní ukončení výroby
11. Přechodná ustanovení
12. Názvy a adresy technických zkušeben odpovědných za provádění schvalovacích zkoušek a správních orgánů

PŘÍLOHY

Příloha 1 – Sdělení týkající se udělení schválení nebo rozšíření, zamítnutí či odnětí schválení nebo definitivního ukončení výroby typu vozidla kategorie L₃ z hlediska montáže zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci podle předpisu č. 53

Příloha 2 – Uspořádání značek schválení

Příloha 3 – Povrchy svítilen, vztažná osa a vztažný střed a úhly geometrické viditelnosti

Příloha 4 – Viditelnost červených světél směrem dopředu a viditelnost bílých světél směrem dozadu

Příloha 5 – Kontrola shodnosti výroby

Příloha 6 – Vysvětlení „horizontálního náklonu“, „úhlu náklonu“ a úhlu „ δ “

1. OBLAST PŮSOBNOSTI

Tento předpis se vztahuje na vozidla kategorie L₃ ⁽¹⁾ z hlediska montáže jejich zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci.

2. DEFINICE

Pro účely tohoto předpisu:

- 2.1 „schválením vozidla“ se rozumí schválení typu vozidla z hlediska počtu a způsobu montáže zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci;
- 2.2 „typem vozidla“ se rozumí kategorie vozidel, které se navzájem neliší v takových podstatných hlediscích, jako:
 - 2.2.1 rozměry a vnější tvar vozidla;
 - 2.2.2 počet a umístění zařízení;
 - 2.2.3 Za „vozidla odlišného typu“ se rovněž nepovažují:
 - 2.2.3.1 vozidla, která se liší ve smyslu odstavců 2.2.1 a 2.2.2 výše, ale nikoliv v takové míře, aby došlo ke změně druhu, počtu, umístění a geometrické viditelnosti světlometů a svítilen předepsaných pro příslušný typ vozidla; a
 - 2.2.3.2 vozidla, na nichž jsou namontovány světlomety a svítilny schválené podle některého z předpisů připojených k Dohodě z roku 1958, nebo světlomety a svítilny schválené v zemi, ve které jsou vozidla registrována, nebo nejsou namontovány, jestliže jejich montáž je nepovinná;
- 2.3 „příčnou rovinou“ se rozumí svislá rovina kolmá k podélné střední rovině vozidla;
- 2.4 „nenaloženým vozidlem“ se rozumí vozidlo bez řidiče nebo cestujícího, avšak s plnou nádrží paliva a s normálním vybavením náradím;
- 2.5 „světlometem nebo svítilnou“ se rozumí zařízení určené k osvětlování vozovky nebo k vyzařování světelného signálu ostatním uživatelům vozovky. Zařízení k osvětlení zadní registrační tabulky a odrazky se rovněž považují za svítilny;
 - 2.5.1 „rovnocennými světlomety nebo svítilnami“ se rozumí světlomety nebo svítilny, které mají stejnou funkci a stejné schválení v zemi, ve které je vozidlo registrováno; takové světlomety nebo svítilny mohou mít odlišné vlastnosti oproti světlometům nebo svítilnám, jimiž bylo vozidlo vybaveno při schválení, za předpokladu, že vyhovují požadavkům tohoto předpisu;
 - 2.5.2 „samostatnými světlomety nebo svítilnami“ se rozumí zařízení, která mají samostatné svítící plochy, samostatné zdroje světla a samostatná pouzdra světlometů nebo svítilen;
 - 2.5.3 „skupinovými světlomety nebo svítilnami“ se rozumí zařízení, která mají samostatné svítící plochy a samostatné zdroje světla, avšak společné pouzdro svítilen nebo světlometů;
 - 2.5.4 „sdruženými světlomety nebo svítilnami“ se rozumí zařízení, která mají samostatné svítící plochy, avšak společný zdroj světla a společné pouzdro svítilen nebo světlometů;

⁽¹⁾ Podle definice v příloze 7 úplného znění usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3), (dokument TRANS/WP.29/78/Rev.1/Amend.2, ve znění změny č. 4).

- 2.5.5 „sloučenými světlometry nebo svítilnami“ se rozumí zařízení, která mají samostatné zdroje světla nebo jediný zdroj světla působící různými způsoby (např. odlišnosti optické, mechanické nebo elektrické), zcela nebo částečně společné svítící plochy a společné pouzdro svítilen nebo světlo-
metů;
- 2.5.6 „dálkovým světlometem“ se rozumí světlomet sloužící k osvětlení vozovky na velkou vzdálenost před vozidlem;
- 2.5.7 „potkávacím světlometem“ se rozumí světlomet sloužící k osvětlení vozovky před vozidlem, aniž by nepatřičně oslňoval nebo obtěžoval řidiče přijíždějící z opačného směru nebo jiné uživatele vozovky;
- 2.5.7.1 „hlavním potkávacím světlem (hlavním klopeným světlem)“ se rozumí potkávací světlo vyzařované bez pomoci infračervených zářičů a/nebo doplňkových zdrojů světla pro osvětlení zatáčky;
- 2.5.8 „směrovou svítilnou“ se rozumí svítilna sloužící k upozornění ostatních uživatelů silnice, že řidič zamýšlí změnit směr vpravo nebo vlevo.
- Směrová svítilna nebo svítilny mohou být také užity podle ustanovení předpisu č. 97;
- 2.5.9 „brzdovou svítilnou“ se rozumí svítilna sloužící k upozornění ostatních uživatelů vozovky za vozidlem, že jeho řidič brzdí provozní brzdou;
- 2.5.10 „zařízením k osvětlení zadní registrační tabulky“ se rozumí zařízení užívané k osvětlení prostoru určeného pro zadní registrační tabulku; toto zařízení se může skládat z několika optických součástí;
- 2.5.11 „přední obrysovou svítilnou“ se rozumí svítilna užívaná k označení přítomnosti vozidla při pohledu zepředu;
- 2.5.12 „zadní obrysovou svítilnou“ se rozumí svítilna užívaná k označení přítomnosti vozidla při pohledu zezadu;
- 2.5.13 „odrazkou“ se rozumí zařízení užívané k označení přítomnosti vozidla odrazem světla vyzařovaného ze zdroje světla, který není spojen s vozidlem, přičemž pozorovatel je v blízkosti tohoto zdroje světla.
- Pro účely tohoto předpisu se za odrazky nepovažují registrační tabulky se zpětným odrazem;
- 2.5.14 „výstražným signálem nebezpečí“ se rozumí současná činnost všech směrových svítilen vozidla upozorňující na to, že vozidlo dočasně představuje zvláštní nebezpečí pro ostatní uživatele vozovky;
- 2.5.15 „předním mlhovým světlometem“ se rozumí světlomet sloužící ke zlepšení osvětlení vozovky v případě mlhy, sněžení, bouřky nebo v mrazech prachu;
- 2.5.16 „zadní mlhovou svítilnou“ se rozumí svítilna užívaná pro zlepšení viditelnosti vozidla zezadu při husté mlze;
- 2.5.17 „denní svítilnou“ se rozumí svítilna, která směřuje dopředu a která činí vozidlo snáze viditelným za jízdy ve dne;
- 2.6 „plochou výstupu světla“ se rozumí „zařízení pro osvětlení“, „zařízení pro světelnou signalizaci“ nebo odrazky se rozumí celý vnější povrch nebo jen část vnějšího povrchu průsvitného materiálu podle prohlášení výrobce zařízení na výkrese v žádosti o schválení (viz příloha 3);
- 2.7 „svítící plocha“ (viz příloha 3);
- 2.7.1 „svítící plochou zařízení pro osvětlení“ (odstavce 2.5.6, 2.5.7 a 2.5.15) se rozumí kolmý průmět celého otvoru odrážače nebo u světlometů s elipsoidním odrážačem kolmý průmět „projekční čočky“ na příčnou rovinu. Nemá-li zařízení pro osvětlení žádný odrážač, použije se definice podle odstavce 2.7.2. Jestliže plocha výstupu světla pokrývá jen část celého otvoru odrážače, posuzuje se jen průmět této části.

V případě potkávacího světlometu je svítící plocha omezena zdánlivou stopou světelného rozhraní na rozptylovém skle. Jsou-li odrážače a rozptylové sklo vzájemně seřaditelné, použije se střední poloha seřízení.

V případě, kdy jsou jakékoli kombinace světlometu vytvářejícího hlavní potkávací světlo a doplňujících světelných celků nebo zdrojů světla konstruovaných k vytváření osvětlení zatáčky provozovány současně, vytvářejí jednotlivé svítící plochy společnou svítící plochu;

- 2.7.2 „svítící plochou zařízení pro světelnou signalizaci kromě odrazky“ (odstavce 2.5.8, 2.5.9, 2.5.11, 2.5.12, 2.5.14 a 2.5.16) se rozumí kolmý průmět svítilny na rovinu kolmou k její vztahné ose a dotýkající se vnějšího povrchu plochy výstupu světla svítilny, přičemž tento průmět je ohraničen okraji stínítek umístěných v této rovině, z nichž každý dovoluje propustit ve směru vztahné osy pouze 98 % celkové svítivosti svítilny. Pro stanovení spodního, horního a bočních okrajů svítící plochy se použijí jen stínítka s vodorovným nebo svislým okrajem;
- 2.7.3 „svítící plochou odrazky“ (odstavec 2.5.13) se rozumí kolmý průmět odrazky do roviny kolmé na její vztahnou osu, ohraničený rovinami přilehlými k vnějším okrajovým částem optické soustavy odrazky a rovnoběžnými s touto osou. Pro stanovení spodního, horního a bočních okrajů zařízení se uvažují jen vodorovné a svislé roviny;
- 2.8 „přivrácenou plochou“ pro určitý směr pozorování se podle požadavku výrobce nebo jeho řádně pověřeného zástupce rozumí kolmý průmět:
- okraje svítící plochy promítnuté na vnější povrch rozptylového skla (a–b),
- nebo plochy výstupu světla (c–d),
- do roviny kolmé ke směru pozorování a tečné k nejvzdálenějšímu bodu rozptylového skla (viz příloha 3 tohoto předpisu);
- 2.9 „vztahnou osou“ se rozumí charakteristická osa světloometu nebo svítilny, určená výrobcem (světlometu nebo svítilny) pro použití jako vtažný směr ($H = 0^\circ$, $V = 0^\circ$) pro úhly pole při fotometrických měřeních a pro montáž světloometu nebo svítilny na vozidlo;
- 2.10 „vztahným středem“ se rozumí průsečík vztahné osy s vnějším povrchem vyzařujícím světlo; stanovuje jej výrobce světloometu nebo svítilny;
- 2.11 „úhly geometrické viditelnosti“ se rozumí úhly, které ohraničují pole minimálního prostorového úhlu, ve kterém musí být viditelná přivrácená plocha světloometu/svítilny. Tato oblast prostorového úhlu je vymezena úsečemi koule, jejíž střed se shoduje se vztahným středem světloometu nebo svítilny a jejíž rovník je rovnoběžný s vozovkou. Tyto úseče jsou určovány ve vztahu ke vztahné ose. Vodorovné úhly β odpovídají zeměpisné délce, svislé úhly α zeměpisné šířce. Uvnitř úhlů geometrické viditelnosti nesmí být při pozorování z nekonečna žádná překážka, bránící šíření světla z kterékoliv části přivrácené plochy světloometu/svítilny. Je-li měřeno v blízkosti světloometu/svítilny, musí být směr pozorování rovnoběžně posouván, aby bylo dosaženo shodné přesnosti.
- K překážkám uvnitř úhlů geometrické viditelnosti se nepřihlíží, pokud existovaly již při schválení typu světloometu nebo svítilny.
- Jestliže je po montáži světloometu nebo svítilny kterákoli část přivrácené plochy stíněna jakoukoli další částí vozidla, musí být ověřeno, zda část světloometu nebo svítilny nezastíněná překážkami ještě vyhovuje požadavkům na fotometrické hodnoty předepsané pro schválení zařízení jako optické jednotky (viz příloha 3 tohoto předpisu). Pokud však může být svislý úhel geometrické viditelnosti pod horizontálu snížen na 5° (světlomet nebo svítilna montována níže než 750 mm nad vozovkou), může být fotometrické pole měření montovaného optického celku zmenšeno pod horizontálou na 5° ;
- 2.12 „vnějším obrysem“ na kterékoli straně vozidla se rozumí rovina rovnoběžná s podélnou střední rovinou vozidla, dotýkající se vnějšího bočního okraje vozidla, přičemž se nepřihlíží k přečnívání:
- 2.12.1 zpětných zrcátek;
- 2.12.2 směrových svítilen;
- 2.12.3 předních a zadních obrysových svítilen a odrazek;
- 2.13 „celkovou šířkou“ se rozumí vzdálenost mezi dvěma svislými rovinami určenými ve výše uvedeném odstavci 2.12;

- 2.14 „jednotlivým světlometem nebo jednotlivou svítilnou“ se rozumí:
- a) zařízení nebo část zařízení, které má jednu funkci osvětlení nebo světelné signalizace, jeden nebo více zdrojů světla a které má ve směru vztahné osy jednu přivrácenou plochu, která může být souvislá nebo složená ze dvou či více samostatných částí; nebo
 - b) jakákoli soustava dvou samostatných světlometů nebo svítilen, ať shodných nebo odlišných, které mají stejnou funkci, jsou obě schváleny jako světlomety nebo svítilny typu „D“ a namontovány tak, že průměty jejich přivrácených ploch ve směru vztahné osy zaujímají nejméně 60 % plochy nejmenšího čtyřúhelníku opsaného průmětům zmíněných přivrácených ploch ve směru vztahné osy;
- 2.15 „vzdáleností mezi dvěma světlometry nebo svítilnami“ směřujícími tímž směrem se rozumí nejkratší vzdálenost mezi dvěma přivrácenými plochami ve směru vztahné osy. Splňuje-li vzdálenost mezi dvěma světlometry nebo svítilnami požadavky tohoto předpisu, není třeba stanovovat přesné okraje přivrácených ploch;
- 2.16 „kontrolkou činnosti“ se rozumí optický nebo zvukový signál (nebo jakýkoli rovnocenný signál) udávající, že zařízení bylo uvedeno v činnost a zda funguje správně, či nikoli;
- 2.17 „kontrolkou zapojení obvodu“ se rozumí optický (nebo jakýkoli rovnocenný) signál udávající, že zařízení bylo uvedeno v činnost, avšak neudávající, zda toto zařízení funguje správně, či nikoli;
- 2.18 „nepovinným světlometem nebo svítilnou“ se rozumí světlomet nebo svítilna, jejichž montáž je ponechána na úvaze výrobce;
- 2.19 „vozovkou“ se rozumí povrch, na němž vozidlo stojí a který by měl být v zásadě vodorovný;
- 2.20 „zařízením“ se rozumí část nebo soubor částí použitých za účelem výkonu jedné nebo více funkcí;
- 2.21 „barva světla vyzařovaného zařízením“: V tomto předpise se použijí definice barvy vyzařovaného světla uvedené v předpise č. 48 a jeho sériích změn platných v době podání žádosti o schválení typu;
- 2.22 „celkovou hmotností vozidla“ nebo „maximální hmotností“ se rozumí maximální technicky přípustná hmotnost naloženého vozidla podle údaje výrobce;
- 2.23 „naloženým vozidlem“ se rozumí vozidlo naložené natolik, aby bylo dosaženo celkové hmotnosti vozidla podle definice v odstavci 2.22;
- 2.24 „horizontálním náklonem“ se rozumí úhel vytvořený mezi svazkem světla, když je motocykl v poloze podle odstavce 5.4, a svazkem světla, když je motocykl naklopen (viz výkres v příloze 6);
- 2.25 „systémem seřízení horizontálního náklonu (HIAS)“ se rozumí zařízení, které nastavuje horizontální náklon světlometu směrem k nule;
- 2.26 „úhlem náklonu“ se rozumí úhel mezi vertikálou a svislou podélnou rovinou motocyklu v době, kdy se motocykl naklání podél své podélné osy (viz výkres v příloze 6);
- 2.27 „signálem HIAS“ se rozumí jakýkoli řídicí signál nebo jakýkoli další řídicí vstup do systému nebo jakýkoli řídicí výstup ze systému do motocyklu;
- 2.28 „generátorem signálu HIAS“ se rozumí zařízení schopné vytvářet jeden nebo více signálů HIAS za účelem zkoušky systému;
- 2.29 „zkušebním úhlem HIAS“ se rozumí úhel δ mezi světelným rozhraním světlometu a horizontálou HH (u světlometu asymetrického světla se použije horizontální část rozhraní) (viz výkres v příloze 6);
- 2.30 „osvětlením zatáčky“ se rozumí světelná funkce, která zajišťuje zlepšené osvětlení v zatáčkách.
3. ŽÁDOST O SCHVÁLENÍ
- 3.1 Žádost o schválení typu vozidla z hlediska montáže zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci podává výrobce vozidla nebo jeho pověřený zástupce.

- 3.2 K žádosti se musí připojit dále uvedené dokumenty ve trojím vyhotovení a následující informace:
- 3.2.1 popis typu vozidla, pokud jde o položky uvedené v odstavcích 2.2.1 až 2.2.3 výše, přičemž musí být řádně vyznačen typ vozidla;
- 3.2.2 seznam zařízení, která podle výrobce mají tvořit vybavení pro osvětlení a světelnou signalizaci. Seznam může pro každou funkci zahrnovat několik typů zařízení. Každý typ musí být řádně vyznačen (státní nebo mezinárodní značkou schválení typu, byl-li typ schválen, názvem výrobce atd.); kromě toho může být v seznamu u každé funkce uvedena přídavná poznámka „nebo rovnocenná zařízení“;
- 3.2.3 nákres celého uspořádání zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci s vyznačením umístění jednotlivých zařízení na vozidle; a
- 3.2.4 pro ověření, zda je vyhověno požadavkům tohoto předpisu, nákres (nákrasy) vyznačující u každého světometu nebo svítilny svítící plochu podle definice v odstavci 2.7.1, plochu výstupu světla podle definice v odstavci 2.6, vztahnou osu podle definice v odstavci 2.9 a vztahný střed podle definice v odstavci 2.10. Tyto informace se nepožadují pro zařízení k osvětlení zadní registrační tabulky (odstavec 2.5.10.);
- 3.2.5 žádost musí zahrnovat údaj o metodě zvolené ke stanovení přivrácené plochy (viz odstavec 2.8).
- 3.3 Technické zkušební odpovědné za provádění schvalovacích zkoušek musí být předáno nenaložené vozidlo vybavené kompletní soupravou zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci podle popisu v odstavci 3.2.2 výše představující typ vozidla, který má být schválen.
4. SCHVÁLENÍ
- 4.1 Schválení typu vozidla se udělí, pokud vozidlo předané ke schválení podle tohoto předpisu vyhoví požadavkům tohoto předpisu z hlediska všech zařízení uvedených v seznamu.
- 4.2 Každému schválenému typu se přidělí číslo schválení. První dvě číslice (v současnosti 01 pro předpis ve znění série změn 01) udávají sérii změn zahrnující nejnovější podstatné technické úpravy předpisu v době udělení schválení.
- Tatáž smluvní strana nesmí totéž číslo přidělit jinému typu vozidla ani témuž typu vozidla předvedenému s vybavením neuvedeným na seznamu uvedeném v odstavci 3.2.2 výše, s výjimkou případů, na něž se vztahuje odstavec 7 tohoto předpisu.
- 4.3 Sdělení o schválení nebo o prodloužení, zamítnutí nebo odnětí schválení nebo definitivním ukončení výroby typu vozidla v souladu s tímto předpisem musí být sděleno stranám dohody, které uplatňují tento předpis, prostřednictvím formuláře sdělení v souladu se vzorem uvedeným v příloze 1 tohoto předpisu.
- 4.4 Na každé vozidlo odpovídající typu vozidla schválenému podle tohoto předpisu se na dobře viditelném a snadno přístupném místě uvedeném ve formuláři schválení umístí mezinárodní značka schválení sestávající z:
- 4.4.1 písmene „E“ v kružnici, za nímž následuje rozlišovací číslo země, která schválení udělila; ⁽¹⁾
- 4.4.2 čísla tohoto předpisu, za nímž následuje písmeno „R“, pomlčka a číslo schválení vpravo od kružnice předepsané v odstavci 4.4.1.
- 4.5 Vyhovuje-li vozidlo typu vozidla schválenému podle jednoho nebo více dalších předpisů připojených k dohodě v zemi, která udělila schválení podle tohoto předpisu, není třeba symbol předepsaný v odstavci 4.4.1 opakovat; v takovém případě se čísla předpisů a čísla schválení a další symboly podle všech předpisů, podle nichž bylo uděleno schválení v zemi, která schválení podle tohoto předpisu udělila, umístí ve svislých sloupcích napravo od symbolu uvedeného v odstavci 4.4.1.

⁽¹⁾ Rozlišovací čísla smluvních stran Dohody z roku 1958 jsou uvedena v příloze 3 úplného usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3), dokument TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend.1.

- 4.6 Značka schválení musí být jasně čitelná a nesmazatelná.
- 4.7 Značka schválení musí být umístěna v blízkosti štítku s údaji o vozidle, který připevňuje výrobce, nebo přímo na něj.
- 4.8 V příloze 2 tohoto nařízení jsou uvedeny příklady uspořádání značek schválení.
5. VŠEOBECNÉ POŽADAVKY
- 5.1 Zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci musí být namontována tak, aby za normálních podmínek používání a přes otřesy, kterým mohou být vystavena, si zachovala vlastnosti předepsané tímto předpisem, a vozidlo tak splňovalo požadavky tohoto předpisu.
- Zvláště nesmí být možné neúmyslné porušení seřízení světlometů nebo svítlen.
- 5.2 Světlomety musí být namontovány tak, aby bylo možné snadno správně seřídít jejich orientaci.
- 5.3 U všech zařízení pro světelnou signalizaci musí být vztázná osa světlometu nebo svítilny namontované na vozidle rovnoběžná s rovinou, na níž vozidlo na vozovce stojí; nadto musí být tato osa u bočních odrazek kolmá k podélné střední rovině vozidla a rovnoběžná s touto rovinou u všech ostatních zařízení pro světelnou signalizaci. V každém směru se připouští tolerance $\pm 3^\circ$. Kromě toho musí být dodrženy jakékoliv zvláštní předpisy výrobce pro montáž.
- 5.4 V případě, že nebyly vydány zvláštní pokyny, přezkouší se výška a orientace světlometů nebo svítlen s nenaloženým vozidlem, stojícím na rovné vodorovné ploše, přičemž jeho podélná střední rovina musí být svislá a řídítka v poloze odpovídající přímé jízdě dopředu. Tlak v pneumatikách musí odpovídat předpisu výrobce pro dané podmínky naložení, vyžadované tímto předpisem.
- 5.5 Pokud nebyly vydány zvláštní pokyny:
- 5.5.1 jednotlivé světlomety nebo svítilny nebo odrazky musí být montovány tak, aby jejich vztázný střed ležel v podélné střední rovině vozidla;
- 5.5.2 světlomety nebo svítilny tvořící dvojici a mající tutéž funkci musí:
- 5.5.2.1 být namontovány souměrně k podélné střední rovině;
- 5.5.2.2 být vzájemně souměrné vzhledem k podélné střední rovině;
- 5.5.2.3 splňovat shodné kolorimetrické požadavky; a
- 5.5.2.4 mít shodné jmenovité fotometrické vlastnosti;
- 5.5.2.5 být zapínány a vypínány současně.
- 5.6 Skupinové, sdružené nebo sloučené světlomety nebo svítilny
- 5.6.1 Světlomety nebo svítilny mohou být skupinové, sdružené nebo sloučené s jinými za předpokladu, že jsou dodrženy veškeré požadavky na barvu, umístění, seřízení, geometrickou viditelnost, elektrické zapojení a případné další požadavky.
- 5.6.1.1 Fotometrické a kolorimetrické požadavky na světlomet nebo svítilnu musí být splněny, jestliže všechny ostatní funkce, se kterými jsou světlomet nebo svítilna ve skupině, sdruženy nebo sloučeny, jsou VYPNUTY.
- Pokud je však přední nebo zadní obrysová svítilna sloučená s jednou nebo více dalšími funkcemi, které mohou být aktivovány společně s nimi, požadavky týkající se barvy každé z těchto funkcí musí být splněny, jestliže sloučená/sloučené funkce a přední nebo zadní obrysové svítilny jsou ZAPNUTY.
- 5.6.1.2 Brzdové a směrové svítilny nesmí být sloučené.

- 5.6.1.3 Pokud však jsou brzdové a směrové svítily spolu ve skupině, žádná vodorovná nebo svislá přímka procházející průmětem přivrácených ploch těchto funkcí na rovinu kolmou ke vztažné ose nesmí protínat více než dvě hraniční čáry oddělující sousední plochy různé barvy.
- 5.6.2 Je-li přivrácená plocha jednotlivé svítilny tvořena dvěma nebo více samostatnými částmi, musí splňovat tyto požadavky:
- 5.6.2.1 buď celková plocha průmětu samostatných částí na rovinu tečnou k vnějšímu povrchu průsvitného materiálu a kolmou na vztažnou osu musí zabírat nejméně 60 % nejmenšího čtyřúhelníku opsaného tomuto průmětu, nebo vzdálenost mezi dvěma sousedními nebo dotýkajícími se samostatnými částmi nesmí překročit hodnotu 15 mm, měřeno kolmo na vztažnou osu.
- 5.7 Maximální výška nad vozovkou se měří od nejvyššího bodu a minimální výška od nejnižšího bodu přivrácené plochy ve směru vztažné osy. U potkávacích světlometů se minimální výška nad vozovkou měří od nejnižšího bodu činného výstupu optického systému (např. odrazky, rozptylového skla, projekční čočky) nezávisle na jeho užití.
- Pokud (maximální a minimální) výška nad vozovkou jednoznačně vyhovuje požadavkům tohoto předpisu, není třeba určovat přesné okraje jakékoli plochy.
- Z hlediska šířky se určuje poloha pro vzdálenost mezi světlomety nebo svítilnami od vnitřních okrajů přivrácené plochy ve směru vztažné osy.
- Pokud umístění z hlediska šířky jednoznačně vyhovuje požadavkům tohoto předpisu, není třeba určovat přesné okraje jakékoli plochy.
- 5.8 V případě, že nebyly vydány zvláštní pokyny, nesmí žádný světlomet nebo svítilna, s výjimkou směrových svítilen a výstražného signálu nebezpečí, mít přerušované světlo.
- 5.9 Žádné červené světlo nesmí být viditelné zepředu a žádné bílé světlo nesmí být viditelné zezadu. Splnění této podmínky se ověří způsobem uvedeným dále (viz výkres v příloze 4):
- 5.9.1 viditelnost červeného světla zepředu: červená svítilna nesmí být přímo viditelná pro pozorovatele, který se pohybuje uvnitř pásma 1 příčné roviny ležící ve vzdálenosti 25 m před vozidlem;
- 5.9.2 viditelnost bílého světla zezadu: bílá svítilna nesmí být přímo viditelná pro pozorovatele, který se pohybuje uvnitř pásma 2 příčné roviny ležící ve vzdálenosti 25 m za vozidlem;
- 5.9.3 pásma 1 a 2 zkoumaná okem pozorovatele jsou ve svých rovinách ohraničena:
- 5.9.3.1 na výšku dvěma vodorovnými rovinami umístěnými ve výšce 1 a 2,2 m nad vozovkou;
- 5.9.3.2 na šířku dvěma svislými rovinami svírajícími dopředu i dozadu úhel 15° směrem ven od podélné střední roviny vozidla a procházejícími bodem nebo body styku svislých rovin rovnoběžných s podélnou střední rovinou vozidla a vymezujících celkovou šířku vozidla; je-li více bodů styku, nejpřednější z nich odpovídá přední rovině a nejzadnější zadní rovině.
- 5.10 Elektrická zapojení musí být taková, aby přední obrysová svítilna nebo potkávací světlomet, jestliže přední obrysová svítilna není, zadní obrysová svítilna a zařízení k osvětlení zadní registrační tabulky nemohly být ZAPÍNÁNY a VYPÍNÁNY jinak než současně, pokud není stanoveno jinak.
- 5.11 V případě, že nebyly vydány zvláštní pokyny, elektrické zapojení musí zajistit, aby dálkový světlomet, potkávací světlomet a mlhový světlomet nemohly být zapnuty, nejsou-li rovněž zapnuty svítilny uvedené v odstavci 5.10. Splnění této podmínky se však nevyžaduje u dálkového světlometu a potkávacího světlometu, jestliže jejich světelná výstraha spočívá v přerušovaném rozsvěcování potkávacího světlometu v krátkých intervalech nebo v přerušovaném rozsvěcování dálkového světlometu v krátkých intervalech nebo ve střídavém rozsvěcování potkávacího a dálkového světlometu v krátkých intervalech.

- 5.11.1 Pokud je namontována denní svítlna, musí se automaticky ROZSVÍTIT, pokud motor běží. Pokud je rozsvícen přední světlomet, denní svítlna se automaticky nerozsvítí, pokud motor běží.
- Pokud není denní svítlna namontována, musí se automaticky rozsvítit potkávací světlomet, pokud motor běží.
- 5.12 Kontrolky
- 5.12.1 Každá kontrolka musí být dobře viditelná řidičem v normální jízdní poloze.
- 5.12.2 Je-li tímto předpisem předepsána kontrolka zapojení obvodu, může být nahrazena kontrolkou činnosti.
- 5.13 Barvy světel
- Barvy světel uvedených v tomto předpisu, musí být:
Dálkový světlomet:	bílá
Potkávací světlomet:	bílá
Směrová svítlna:	oranžová
Brzdová svítlna:	červená
Svítlna zadní registrační tabulky:	bílá
Přední obrysová svítlna:	bílá nebo oranžová
Zadní obrysová svítlna:	červená
Zadní odrazka jiná než trojúhelníková:	červená
Boční odrazka jiná než trojúhelníková:	oranžová vpředu
oranžová nebo červená vzadu
Výstražný signál nebezpečí:	oranžová
Přední mlhový světlomet:	bílá nebo selektivní žlutá
Zadní mlhová svítlna:	červená
- 5.14 Každé vozidlo předané ke schválení podle tohoto předpisu musí být vybaveno těmito zařízeními pro osvětlení a světelnou signalizaci:
- 5.14.1 dálkovým světlometem (odstavec 6.1);
- 5.14.2 potkávacím světlometem (odstavec 6.2);
- 5.14.3 směrovými svítlami (odstavec 6.3);
- 5.14.4 brzdovou svítlou (odstavec 6.4);
- 5.14.5 zařízením k osvětlení zadní registrační tabulky (odstavec 6.5);
- 5.14.6 přední obrysovou svítlou (odstavec 6.6);
- 5.14.7 zadní obrysovou svítlou (odstavec 6.7);
- 5.14.8 zadní odrazkou jinou než trojúhelníkovou (odstavec 6.8);
- 5.14.9 bočními odrazkami jinými než trojúhelníkovými (odstavec 6.12).
- 5.15 Kromě toho může být vozidlo vybaveno těmito zařízeními pro osvětlení a světelnou signalizaci:
- 5.15.1 výstražným signálem nebezpečí (odstavec 6.9);
- 5.15.2 mlhovými světlomety nebo svítlami;
- 5.15.2.1 předním mlhovým světlometem (odstavec 6.10);

- 5.15.2.2 zadní mlhovou svítilnou (odstavec 6.11);
- 5.15.3 denní svítilnou (odstavec 6.13).
- 5.16 Montáž každého ze zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci podle odstavců 5.14 a 5.15 musí odpovídat příslušným požadavkům v odstavci 6 tohoto předpisu.
- 5.17 Pro účely schválení typu je zakázána montáž jakýchkoliv jiných zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci než zařízení uvedených v odstavcích 5.14 a 5.15.
- 5.18 Zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci schválená na čtyřkolových vozidlech kategorií M₁ a N₁ a uvedená v odstavcích 5.14 a 5.15 mohou být rovněž namontována na motocykly.
6. JEDNOTLIVÉ POŽADAVKY
- 6.1 DÁLKOVÝ SVĚTLOMET
- 6.1.1 Počet:
- 6.1.1.1 U motocyklů se zdvihovým objemem motoru $\leq 125 \text{ cm}^3$
Jeden nebo dva typu schváleného podle:
- a) třídy B, C, D nebo E předpisu č. 113;
 - b) předpisu č. 112;
 - c) předpisu č. 1;
 - d) předpisu č. 8;
 - e) předpisu č. 20;
 - f) předpisu č. 57;
 - g) předpisu č. 72;
 - h) předpisu č. 98.
- 6.1.1.2 U motocyklů se zdvihovým objemem motoru $> 125 \text{ cm}^3$
Jeden nebo dva typy schválené podle:
- a) třídy B, D nebo E předpisu č. 113;
 - b) předpisu č. 112;
 - c) předpisu č. 1;
 - d) předpisu č. 8;
 - e) předpisu č. 20;
 - f) předpisu č. 72;
 - g) předpisu č. 98.
- Dva typy schválené podle:
- h) třídy C předpisu č. 113.
- 6.1.2 Uspořádání
Žádné zvláštní požadavky.
- 6.1.3 Umístění
- 6.1.3.1 Na šířku
- 6.1.3.1.1 samostatný dálkový světlomet může být namontován nad jiný přední světlomet / jinou přední svítilnu, nebo pod něj/ni, nebo po jeho/její jedné straně; jsou-li tyto světlometry nad sebou, musí vztažný střed dálkového světlometu ležet na podélné střední rovině vozidla; jsou-li tyto světlometry vedle sebe, musí jejich vztažné středy ležet symetricky k podélné střední rovině vozidla;

- 6.1.3.1.2 dálkový světlomet, který je sloučen s jiným předním světlometem / jinou přední svítilnou, musí být namontován tak, aby jeho vztažný střed ležel na podélné střední rovině vozidla. Pokud je však vozidlo vybaveno také samostatným světlometem hlavního potkávacího světla, nebo světlometem hlavního potkávacího světla, který je sloučen s přední obrysovou svítilnou a který je vedle dálkového světlometu, musí být jejich vztažné středy vůči podélné střední rovině vozidla symetrické;
- 6.1.3.1.3 dva dálkové světlometry, z nichž jsou jeden nebo oba sloučeny s jiným předním světlometem / jinou přední svítilnou, musí být namontovány tak, aby jejich vztažné středy ležely symetricky k podélné střední rovině vozidla.
- 6.1.3.2 Na délku: na přední části vozidla. Tento požadavek se považuje za splněný, jestliže vyzařované světlo neobtěžuje řidiče ani přímo, ani nepřímo přes zpětná zrcátka nebo jiné plochy na vozidle odrážející světlo.
- 6.1.3.3 V žádném případě nesmí být okraj svítící plochy kteréhokoli samostatného dálkového světlometu vzdálen od okraje svítící plochy světlometu vytvářejícího hlavní potkávací světlo více než 200 mm. Vzdálenost mezi okrajem svítící plochy kteréhokoli samostatného dálkového světlometu a povrchem vozovky musí být v rozmezí 500 mm až 1 300 mm.
- 6.1.3.4 V případě dvou dálkových světlometů: vzdálenost mezi svítícími plochami dvou dálkových světlometů nesmí překročit 200 mm.
- 6.1.4 Geometrická viditelnost
- Viditelnost svítící plochy, včetně pásu, která se nejeví jako osvětlená v uvažovaném směru pozorování, musí být zajištěna uvnitř rozbíhajícího se prostoru ohraničeného přímkami vycházejícími od obrysu svítící plochy a svírajícími se vztažnou osou světlometu úhel nejméně 5°.
- 6.1.5 Orientace
- 6.1.5.1 Směrem dopředu. Světlomet (světlometry) může (mohou) být pohyblivý (pohyblivé) s úhlem řízení.
- 6.1.5.2 Pro dálkový světlomet může být namontován systém seřízení horizontálního náklonu (HIAS).
- 6.1.6 Elektrická zapojení
- Potkávací světlomet (světlometry) smí zůstat zapnut (zapnuty) současně s dálkovým světlometem (dálkovými světlometry).
- 6.1.7 Kontrolky
- 6.1.7.1 Kontrolka „zapojení obvodu“.
- Povinná, nepřerušované modré světlo.
- 6.1.7.2 Kontrolka „porucha HIAS“
- Povinná, blikající oranžová signální kontrolka, která může být kombinována s kontrolkou podle odstavce 6.2.8.2. Aktivuje se, kdykoli je zjištěna závada z hlediska signálů HIAS. Musí zůstat rozsvícena po celou dobu trvání poruchy.
- 6.1.8 Jiné požadavky
- 6.1.8.1 Úhrnná maximální svítivost dálkových světlometů, které mohou být zapnuty současně, nesmí překročit 430 000 cd, což odpovídá referenčnímu číslu 100. (hodnota podle schválení).
- 6.1.8.2 V případě poruchy systému HIAS dálkového světlometu musí být bez potřeby speciálního nářadí možné:
- a) deaktivovat HIAS do doby jeho znovuseřízení podle pokynů výrobce; a
- b) obnovit nastavení dálkového světlometu tak, aby jeho horizontální a vertikální seřízení bylo ve stejné poloze, jako je u světlometu nevybaveného HIAS.

Výrobce musí zajistit detailní popis postupu pro seřizování HIAS.

Alternativně si může výrobce zvolit montáž automatického systému, který buď pokrývá obě výše uvedené funkce, nebo který obnovuje nastavení HIAS. V takovém případě musí výrobce dodat zkušební popis automatického systému a do doby, než budou vyvinuty harmonizované požadavky, dokládat ověření, že automatický systém pracuje podle popisu.

6.2 POTKÁVACÍ SVĚTLOMET

6.2.1 Počet:

6.2.1.1 U motocyklů se zdvihovým objemem motoru $\leq 125 \text{ cm}^3$

Jeden nebo dva typu schváleného podle:

- a) třídy B, C, D nebo E předpisu č. 113;
- b) předpisu č. 112;
- c) předpisu č. 1;
- d) předpisu č. 8;
- e) předpisu č. 20;
- f) předpisu č. 57;
- g) předpisu č. 72;
- h) předpisu č. 98.

6.2.1.2 U motocyklů se zdvihovým objemem motoru $> 125 \text{ cm}^3$

Jeden nebo dva typy schválené podle:

- a) třídy B, D nebo E předpisu č. 113;
- b) předpisu č. 112;
- c) předpisu č. 1;
- d) předpisu č. 8;
- e) předpisu č. 20;
- f) předpisu č. 72;
- g) předpisu č. 98.

Dva typy schválené podle:

- a) třídy C návrhu předpisu č. 113.

6.2.2 Uspořádání

Žádné zvláštní požadavky.

6.2.3 Umístění

6.2.3.1 Na šířku

6.2.3.1.1 samostatný potkávací světlomet může být namontován nad jiný přední světlomet / jinou přední svítilnu, nebo pod něj/ni, nebo po jeho/její jedné straně: jsou-li tyto světlometry nad sebou, musí vztažný střed světlometu vytvářejícího hlavní potkávací světlo ležet v podélné střední rovině vozidla; jsou-li tyto světlometry vedle sebe, musí jejich vztažné středy ležet symetricky k podélné střední rovině vozidla;

- 6.2.3.1.2 světlo vytvářející hlavní potkávací světlo, který je sloučen s jiným předním světlometem / jinou přední svítilnou, musí být namontován tak, aby jeho vztažný střed ležel na podélné střední rovině vozidla. Pokud je však vozidlo vybaveno také samostatným dálkovým světlometem, nebo dálkovým světlometem, který je sloučen s přední obrysovou svítilnou a který je vedle světlometu vytvářejícího hlavní potkávací světlo, musí být jejich vztažné středy vůči podélné střední rovině vozidla symetrické;
- 6.2.3.1.3 dva světlomety vytvářející hlavní potkávací světlo, z nichž je jeden nebo oba sloučeny s jiným předním světlometem / jinou přední svítilnou, musí být namontovány tak, aby jejich vztažné středy ležely symetricky k podélné střední rovině vozidla;
- 6.2.3.1.4 v případě montáže musí být dodatečná (dodatečné) osvětlovací jednotka (jednotky) zajišťující osvětlení zatáčky, typ schválený jako součást potkávacího světla podle předpisu č. 113, montována (montovány) za následujících podmínek:
- v případě dvojice (dvojic) dodatečných osvětlovacích jednotek musí být (namontována) namontovány tak, aby jejich vztažný střed (střed) ležel (ležely) symetricky k podélné střední rovině vozidla;
- v případě jediné dodatečné osvětlovací jednotky musí být její vztažný střed totožný s podélnou střední rovinou vozidla.
- 6.2.3.2 Na výšku: minimálně 500 mm a maximálně 1 200 mm nad vozovkou.
- 6.2.3.3 Na délku: vpředu na vozidle. Tento požadavek se považuje za splněný, jestliže vyzařované světlo neobtěžuje řidiče ani přímo, ani nepřímo přes zpětná zrcátka nebo jiné plochy na vozidle odrážející světlo.
- 6.2.3.4 V případě dvou světlometů vytvářejících hlavní potkávací světlo nesmí být vzdálenost oddělující jejich svítící plochy větší než 200 mm.
- 6.2.4 Geometrická viditelnost
- Je určena úhly α a β uvedenými v odstavci 2.11:
- $\alpha = 15^\circ$ směrem nahoru a 10° směrem dolů;
- $\beta = 45^\circ$ směrem doleva a doprava pro jednotlivý světlomet;
- $\beta = 45^\circ$ směrem ven a 10° směrem dovnitř pro každou dvojici světlometů.
- Přítomnost přepážek nebo jiných součástí vybavení v blízkosti světlometu nesmí vytvářet sekundární efekty, které by obtěžovaly ostatní uživatele vozovky.
- 6.2.5 Orientace
- 6.2.5.1 Směrem dopředu. Světlomet (světlomety) může (mohou) být pohyblivý (pohyblivé) s úhlem řízení.
- 6.2.5.2 Svislý sklon světlometu vytvářejícího hlavní potkávací světlo musí zůstat mezi $-0,5\%$ a $-2,5\%$ s výjimkou případu, kdy existuje zařízení pro vnější seřízení.
- 6.2.5.3 U světlometu vytvářejícího hlavní potkávací světlo se zdrojem světla se světelným tokem přesahujícím 2 000 lm musí být vertikální sklon mezi $-0,5\%$ a $-2,5\%$. Pro dodržení požadavků tohoto odstavce je možno užít ovládač sklonu světlometů, který však musí fungovat samočinně⁽¹⁾.
- 6.2.5.4 Požadavek odstavce 6.2.5.3 se na vozidle zkouší za dále uvedených podmínek:
- Stav A (samotný řidič):
- Na vozidlo se umístí hmotnost $75\text{ kg} \pm 1\text{ kg}$, která simuluje řidiče, a to tak, aby byla dodržena výrobcem stanovená zatížení na nápravách pro tuto podmínku naložení.
- Vertikální sklon (počáteční seřízení) světlometu vytvářejícího hlavní potkávací světlo musí podle výrobce ležet v rozsahu $-1,0\%$ a $-1,5\%$.

⁽¹⁾ Do 60 měsíců od data vstupu série změn 01, doplňku 10, v platnost je možno tento postup zajišťovat bez pomocných prostředků manuálně. V takovém případě musí výrobce vozidla uvést v návodu k obsluze upozornění na ruční seřizování sklonu světlometů.

Stav B (plně naložený motocykl):

Na vozidlo se umístí hmotnost, která simuluje celkovou maximální hmotnost podle výrobce, a to tak, aby byla dodržena výrobcem stanovená zatížení na nápravách pro tuto podmínku naložení.

Před měřením musí být vozidlo třikrát zhoupnuto nahoru a dolů a musí se s ním v délce nejméně jedné otáčky kola popojet zpět a vpřed.

6.2.5.5 Pro potkávací světlo může být namontován systém seřízení horizontálního náklonu (HIAS). HIAS nesmí seřizovat horizontální náklon o více, než je úhel náklonu vozidla.

6.2.5.6 Požadavek odstavce 6.2.5.5 se zkouší za dále uvedených podmínek:

Zkoušené vozidlo musí být seřizeno podle odstavce 5.4. Nakloňte vozidlo a změřte zkušební úhel HIAS.

Vozidlo se zkouší za následujících podmínek:

- a) úhel maximálního seřízení horizontálního náklonu podle výrobce (nalevo a napravo);
- b) poloviční úhel maximálního seřízení horizontálního náklonu podle výrobce (nalevo a napravo).

A pokud je vozidlo navraceno do polohy podle odstavce 5.4, musí se zkušební úhel HIAS rychle vrátit do nulové polohy.

Řídítka mohou být v poloze pro přímou jízdu vpřed zaaretována, aby se během naklánění vozidla nepohybovala.

Při zkoušce se HIAS aktivuje signálním generátorem HIAS.

Systém se považuje za vyhovující požadavkům odstavce 6.2.5.5, pokud nejsou veškeré měřené zkušební úhly HIAS menší než nula. To může výrobce prokázat užitím jiných prostředků schválených orgánem odpovědným za schvalování typu.

6.2.5.7 Doplnkový (doplňkové) zdroj (zdroje) světla nebo dodatečná (dodatečné) osvětlovací jednotka (jednotky) mohou být pro osvětlení zatáčky aktivovány pouze ve spojení s hlavním potkávacím světlem. Osvětlení vytvářené osvětlením zatáčky nesmí překročit nad horizontální rovinu rovnoběžnou s vozovkou, ve které leží vztázná osa světlometu vytvářejícího hlavní potkávací světlo, a to při všech úhlech náklonu podle specifikací výrobce při schvalování typu zařízení podle předpisu č. 113.

6.2.5.8 Požadavek odstavce 6.2.5.7 se zkouší za dále uvedených podmínek:

Zkoušené vozidlo musí být seřizeno podle odstavce 5.4.

Změřte úhly náklonu na obě strany vozidla při všech podmínkách, kdy je aktivováno osvětlení zatáčky. Měřenými úhly náklonu jsou úhly náklonu podle specifikací výrobce při schvalování typu zařízení podle předpisu č. 113.

Řídítka mohou být v poloze pro přímou jízdu vpřed zaaretována, aby se během naklánění vozidla nepohybovala.

Při zkoušce se osvětlení zatáčky může aktivovat pomocí signálního generátoru dodaného výrobcem.

Systém se považuje za vyhovující požadavkům odstavce 6.2.5.7, pokud všechny měřené úhly náklonu na obě strany vozidla jsou stejné nebo větší než minimální úhly náklonu uvedené ve formuláři sdělení pro schválení typu zařízení podle předpisu č. 113.

Vyhovění odstavci 6.2.5.7 může výrobce prokázat užitím jiných prostředků schválených orgánem odpovědným za schvalování typu.

6.2.6 Elektrická zapojení

Přepínač pro přepínání na potkávací světlo (světla) musí současně vypnout dálkový (dálkové) světlomet (světlomety).

Potkávací světlomety se zdrojem světla schváleným podle předpisu č. 99 musí zůstat zapnutý, pokud je zapnutý dálkový světlomet.

6.2.6.1 Doplnkový (doplňkové) zdroj (zdroje) světla nebo dodatečná (dodatečné) osvětlovací jednotka (jednotky) použité k osvětlení zatáčky musí být (zapojen) zapojeny tak, aby nemohl (nemohly) být aktivován (aktivovány), aniž by byl (byly) také aktivován (aktivovány) světlomet (světlomety) vytvářející hlavní potkávací světlo.

Doplňkový (doplňkové) zdroj (zdroje) světla nebo dodatečná (dodatečné) osvětlovací jednotka (jednotky) použité k osvětlení zatáčky do obou stran vozidla může (mohou) být automaticky aktivován (aktivovány), pokud je (jsou) úhel (úhly) náklonu větší nebo roven (rovny) minimálnímu (minimálním) úhlu (úhlům) náklonu podle údajů ve formuláři sdělení pro schválení typu zařízení podle předpisu č. 113.

Doplňkový (doplňkové) zdroj (zdroje) světla nebo dodatečná (dodatečné) osvětlovací jednotka (jednotky) však nesmí být aktivován (aktivovány), pokud je úhel náklonu menší než 3 stupně.

Doplňkový (doplňkové) zdroj (zdroje) světla nebo dodatečná (dodatečné) osvětlovací jednotka (jednotky) musí být deaktivován (deaktivovány), pokud je (jsou) úhel (úhly) náklonu menší než minimální úhel (úhly) náklonu podle údajů ve formuláři sdělení pro schválení typu zařízení podle předpisu č. 113.

6.2.7 Kontrolky

6.2.7.1 Kontrolka „zapojení obvodu“

Volitelná; nepřerušované zelené signální světlo.

6.2.7.2 Kontrolka „porucha HIAS“

Povinná, blikající oranžová signální kontrolka, která může být kombinována s kontrolkou podle odstavce 6.1.8.2. Aktivuje se, kdykoli je zjištěna závada z hlediska signálů HIAS. Musí zůstat rozsvícena po celou dobu trvání poruchy.

6.2.7.3 V případě selhání řídicího systému se doplňkový (doplňkové) zdroj (zdroje) světla nebo dodatečná (dodatečné) osvětlovací jednotka (jednotky) použitá (použité) k osvětlení zatáčky automaticky VYPNOU.

6.2.8 Jiné požadavky

V případě poruchy systému HIAS potkávacího světla musí být bez potřeby speciálního nářadí možné:

- a) deaktivovat HIAS do doby jeho znovuseřízení podle pokynů výrobce; a
- b) obnovit nastavení potkávacího světla tak, aby jeho horizontální a vertikální seřízení bylo ve stejné poloze, jako je u světlometu nevybaveného HIAS.

Výrobce musí zajistit detailní popis postupu pro seřizování HIAS.

Alternativně si může výrobce zvolit montáž automatického systému, který buď pokrývá obě výše uvedené funkce, nebo který obnovuje nastavení HIAS. V takovém případě musí výrobce dodat zkušební popis automatického systému a do doby, než budou vyvinuty harmonizované požadavky, dokládat ověření, že automatický systém pracuje podle popisu.

6.3 SMĚROVÁ SVÍTILNA

6.3.1 Počet

Dvě na každé straně.

6.3.2 Uspořádání

Dvě přední směrové svítilny (kategorie 1 podle specifikace v předpisu č. 6 nebo kategorie 11 podle specifikace v předpisu č. 50).

Dvě zadní směrové svítilny (kategorie 2 podle specifikace v předpisu č. 6 nebo kategorie 12 podle specifikace v předpisu č. 50).

6.3.3 Umístění

6.3.3.1 Na šířku: Pro přední směrové svítilny musí být splněny následující požadavky:

- a) mezi svítícími plochami musí být minimální vzdálenost 240 mm;
- b) směrové svítilny musí být umístěny na vnější straně podélné svislé roviny tečné k vnějším okrajům svítící plochy dálkového (dálkových) světlometu (světlometů) a/nebo hlavního (hlavních) potkávacího (potkávacích) světla (světla);
- c) mezi svítícími plochami směrových svítilen a světlometu vytvářejícího hlavní potkávací světlo vzájemně v nejužším místě musí být minimální vzdálenost:

minimální intenzita směrového světla (cd)	minimální oddělení (mm)
90	75
175	40
250	20
400	≤ 20

U zadních směrových svítilen musí vzdálenost mezi vnitřními okraji svítících ploch být nejméně 180 mm za podmínky, že byla dodržena ustanovení odstavce 2.11, i když je namontována registrační tabulka.

6.3.3.2 Na výšku: nejméně 350 mm a nejvýše 1 200 mm nad vozovkou.

6.3.3.3 Na délku: vzdálenost směrem dopředu mezi vztažným středem zadních směrových svítilen a příčnou rovinou, představující nejzadnější mez celkové délky vozidla, nesmí být větší než 300 mm.

6.3.4 Geometrická viditelnost

Vodorovné úhly: 20° směrem dovnitř, 80° směrem ven

Svislé úhly: 15° nad a pod horizontálou.

Svislý úhel pod horizontálou však může být zmenšen na 5°, je-li výška svítilen menší než 750 mm.

6.3.5 Orientace

Přední směrové svítilny mohou být pohyblivé s úhlem řízení.

6.3.6 Elektrická zapojení

Směrové svítilny musí být zapínány nezávisle na ostatních světlometech nebo svítilnách. Všechny směrové svítilny na téže straně vozidla se musí zapínat a vypínat týměž ovládačem.

6.3.7 Nesmí být „sloučené“ s žádnou jinou svítilnou s výjimkou u přední obrysové svítilny s oranžovým světlem.

- 6.3.8 Kontrolka „činnosti“
Povinná. Může být optická nebo akustická nebo obojí. Je-li optická, musí svítit přerušovaným zeleným světlem, které při vadné funkci kterékoli směrové svítilny zůstane zhasnuté, zůstane rozsvícené bez přerušování, nebo výrazně změní frekvenci přerušování.
- 6.3.9 Jiné požadavky
Dále uvedené charakteristické vlastnosti se změří za stavu, kdy elektrický systém není vystaven jinému zatížení, než jaké vyžaduje provoz motoru a zařízení pro osvětlení. U všech vozidel:
- 6.3.9.1 musí být světlo přerušováno frekvencí 90 ± 30 za minutu;
- 6.3.9.2 přerušování světla směrových svítlen na téže straně vozidla se musí dít současně nebo střídavě;
- 6.3.9.3 po zapnutí spínače světelného signálu musí nejdéle do jedné sekundy následovat rozsvícení světla a nejdéle do jedné a půl sekundy první zhasnutí světla;
- 6.3.9.4 v případě selhání některé ze směrových svítlen, s výjimkou zkratu, musí ostatní směrové svítilny ukazující též směr dále vyzařovat přerušované světlo nebo zůstat rozsvíceny, avšak frekvence se v tomto stavu může od předepsané frekvence lišit.
- 6.4 BRZDOVÁ SVÍTILNA
- 6.4.1 Počet
Jedna nebo dvě.
- 6.4.2 Uspořádání
Žádné zvláštní požadavky.
- 6.4.3 Umístění
- 6.4.3.1 Na výšku: nejméně 250 mm a nejvýše 1 500 mm nad vozovkou.
- 6.4.3.2 Na délku: na zadní části vozidla.
- 6.4.4 Geometrická viditelnost
Vodorovný úhel: 45° směrem doleva a doprava pro jednotlivou svítilnu;
 45° směrem ven a 10° směrem dovnitř pro každou dvojici svítlen;
Svislý úhel: 15° nad a pod horizontálou.
Svislý úhel pod horizontálou však může být zmenšen na 5° , je-li svítlna umístěna níže než 750 mm nad vozovkou.
- 6.4.5 Orientace
Směrem dozadu od vozidla.
- 6.4.6 Elektrická zapojení
Musí se rozsvítit při každém použití provozní brzdy.
- 6.4.7 Kontrolka
Kontrolka je volitelná; pokud je namontována, musí být kontrolkou vyzařující nepřerušované výstražné světlo a musí se rozsvítit v případě poruchy brzdových svítlen.

- 6.4.8 Jiné požadavky
Žádné.
- 6.5 ZAŘÍZENÍ K OSVĚTLENÍ ZADNÍ REGISTRAČNÍ TABULKY
- 6.5.1 Počet
Jedno, schválené jako zařízení kategorie 2 podle předpisu č. 50. Zařízení se může skládat z několika optických součástí sloužících k osvětlení prostoru určeného pro registrační tabulku.
- 6.5.2 Uspořádání
6.5.3 Umístění
6.5.3.1 Na šířku:
6.5.3.2 Na výšku:
6.5.3.3 Na délku:
6.5.4 Geometrická viditelnost
6.5.5 Orientace
- } Takové, aby zařízení osvětlovalo prostor určený pro registrační tabulku.
- 6.5.6 Kontrolka
Volitelná: Její funkci musí zastávat kontrolka předepsaná pro obrysovou svítilnu.
- 6.5.7 Jiné požadavky
Je-li svítilna zadní registrační tabulky sdružena se zadní obrysovou svítilnou nebo sloučena s brzdovou svítilnou nebo se zadní mlhovou svítilnou, mohou se fotometrické vlastnosti svítilny zadní registrační tabulky měnit při rozsvícení brzdové svítilny nebo zadní mlhové svítilny.
- 6.6 PŘEDNÍ OBRYSOVÁ SVÍTILNA
- 6.6.1 Počet
Jedna nebo dvě, pokud jsou bílé,
nebo
dvě (na každé straně jedna), pokud jsou oranžové.
- 6.6.2 Uspořádání
Žádné zvláštní požadavky.
- 6.6.3 Umístění
6.6.3.1 Na šířku:
Samostatná přední obrysová svítilna může být namontována nad jiný přední světlomet / jinou přední svítilnu, nebo pod něj/ni, nebo po jeho/její jedné straně: jsou-li tyto svítilny jedna nad druhou, musí vztažný střed přední obrysové svítilny ležet na podélné střední rovině vozidla; jsou-li tyto svítilny vedle sebe, musí jejich vztažné středy ležet symetricky k podélné střední rovině vozidla.
Přední obrysová svítilna, která je sloučena s jiným předním světlometem / jinou přední svítilnou, musí být namontována tak, aby její vztažný střed ležel na podélné střední rovině vozidla. Je-li však vozidlo vybaveno těsně vedle přední obrysové svítilny vybaveno také jiným předním světlometem / jinou přední svítilnou, musí jejich vztažné středy ležet symetricky k podélné střední rovině vozidla.
Dvě přední obrysové svítilny, z nichž jsou jedna nebo obě sloučeny s jiným předním světlometem / jinou přední svítilnou, musí být namontovány tak, aby jejich vztažné středy ležely symetricky k podélné střední rovině vozidla.
- 6.6.3.2 Na výšku: nejméně 350 mm a nejvýše 1 200 mm nad vozovkou.
- 6.6.3.3 Na délku: vpředu na vozidle.

6.6.4 Geometrická viditelnost

Vodorovný úhel: 80° směrem doleva a doprava pro jednotlivou svítilnu:

vodorovný úhel může být 80° směrem ven a 20° směrem dovnitř pro každou dvojici svítilen;

Svislý úhel: 15° nad a pod horizontálou.

Svislý úhel pod horizontálou však může být zmenšen na 5°, je-li svítlna umístěna níže než 750 mm nad vozovkou.

6.6.5 Orientace

Směrem dopředu. Svítlna (svítilny) může (mohou) být pohyblivá (pohyblivé) s úhlem řízení.

6.6.6 Kontrolka „zapojení obvodu“

Povinná, nepřerušované zelené signální světlo. Tato kontrolka se nepožaduje, pokud je možno rozsvítit nebo zhasnout osvětlení přístrojové desky jen současně s obrysovou (obrysovémi) svítilnou (svítilnami).

6.6.7 Jiné požadavky

Pokud je přední obrysová svítlna sloučená s přední směrovou svítilnou, musí být elektrické zapojení takové, aby se obrysová svítlna na straně použité směrové svítilny vypnula v době, kdy tato směrová svítlna přerušovaně svítí.

6.7 ZADNÍ OBRYSOVÁ SVÍTILNA

6.7.1 Počet

Jedna nebo dvě.

6.7.2 Uspořádání

Žádné zvláštní požadavky.

6.7.3 Umístění

6.7.3.1 Na výšku: nejméně 250 mm a nejvýše 1 500 mm nad vozovkou;

6.7.3.2 Na délku: na zadní části vozidla.

6.7.4 Geometrická viditelnost

Vodorovný úhel: 80° směrem doleva a doprava pro jednotlivou svítilnu:

vodorovný úhel může být 80° směrem ven a 45° směrem dovnitř pro každou dvojici svítilen;

Svislý úhel: 15° nad a pod horizontálou.

Svislý úhel pod horizontálou však může být zmenšen na 5°, je-li svítlna umístěna níže než 750 mm nad vozovkou.

6.7.5 Orientace

Směrem dozadu.

6.7.6 Kontrolka „zapojení obvodu“

Volitelná: Její funkci musí zastávat zařízení předepsané pro přední obrysovou svítilnu.

6.7.7 Jiné požadavky

Pokud je zadní obrysová svítlna sloučená se směrovou svítilnou, elektrické zapojení zadní obrysové svítilny na příslušné straně vozidla nebo její sloučené části může být takové, že je její funkce VYPNUTÁ během celého cyklu (ZAPÍNÁNÍ i VYPÍNÁNÍ) aktivace směrové svítilny.

- 6.8 ZADNÍ ODRAZKA JINÁ NEŽ TROJÚHELNÍKOVÁ
- 6.8.1 Počet
Jedna nebo dvě.
- 6.8.2 Uspořádání
Žádné zvláštní požadavky.
- 6.8.3 Umístění
Na výšku: nejméně 250 mm a nejvýše 900 mm nad vozovkou.
- 6.8.4 Geometrická viditelnost
Vodorovný úhel: 30° směrem doleva a doprava pro jednotlivou odrazku;
30° směrem ven a 10° směrem dovnitř pro každou dvojici odrazek;
Svislý úhel: 15° nad a pod horizontálou.
Svislý úhel pod horizontálou však může být zmenšen na 5°, je-li odrazka umístěna níže než 750 mm nad vozovkou.
- 6.8.5 Orientace
Směrem dozadu.
- 6.9 VÝSTRAŽNÝ SIGNÁL NEBEZPEČÍ
- 6.9.1 Signál se dává současnou funkcí směrových světilen podle požadavků odstavce 6.3 výše.
- 6.9.2 Elektrická zapojení
Signál musí být zapínán samostatným ovládačem dovolujícím současné napájení všech směrových světilen.
- 6.9.3 Kontrolka „zapojení obvodu“
Povinná. Přerušované červené signální světlo nebo v případě samostatných kontrollek současná činnost kontrollek předepsaných v odstavci 6.3.8.
- 6.9.4 Jiné požadavky
Přerušování světla (90 ± 30) za minutu.
Po zapnutí spínače světelného signálu musí nejdéle do jedné sekundy následovat rozsvícení světla a nejdéle do jedné a půl sekundy první zhasnutí světla.
- 6.10 PŘEDNÍ MLHOVÝ SVĚTLOMET
- 6.10.1 Počet
Jeden nebo dva.
- 6.10.2 Uspořádání
Žádné zvláštní požadavky.
- 6.10.3 Umístění
- 6.10.3.1 Na šířku: pro jednotlivý světlomet musí být vztahný střed umístěn na podélné střední rovině vozidla; nebo okraj svítící plochy, který je nejbližší této rovině, nesmí být od ní vzdálen více než 250 mm.
- 6.10.3.2 Na výšku: nejméně 250 mm nad vozovkou. Žádný bod svítící plochy nesmí být výše než nejvyšší bod svítící plochy potkávacího světlometu.
- 6.10.3.3 Na délku: vpředu na vozidle. Tento požadavek se považuje za splněný, jestliže vyzařované světlo neobtěžuje řidiče ani přímo, ani nepřímo přes zpětná zrcátka nebo jiné plochy na vozidle odrážející světlo.

- 6.10.4 Geometrická viditelnost
Je určena úhly α a β uvedenými v odstavci 2.11:
 $\alpha = 5^\circ$ směrem nahoru a směrem dolů;
 $\beta = 45^\circ$ směrem doleva a směrem doprava pro jednotlivý světlomet, s výjimkou výstředného světla, v kterémžto případě je vnitřní úhel $\beta = 10^\circ$;
 $\beta = 45^\circ$ směrem ven a 10° směrem dovnitř pro každou dvojici světlometů.
- 6.10.5 Orientace
Směrem dopředu. Světlomet (světlometry) může (mohou) být pohyblivý (pohyblivé) s úhlem řízení.
- 6.10.6 Nesmí být sdružený s kterýmkoliv jiným předním světlometem / jinou přední svítilnou.
- 6.10.7 Kontrolka „zapojení obvodu“
Volitelná; nepřerušované zelené signální světlo.
- 6.10.8 Jiné požadavky
Žádné.
- 6.10.9 Elektrická zapojení
Mlhový (mlhové) světlomet (světlometry) musí být možno rozsvěcovat a zhasínat nezávisle na dálkovém (dálkových) světlometu (světlometech) a/ nebo potkávacím (potkávacích) světlometu (světlometech).
- 6.11 ZADNÍ MLHOVÁ SVÍTILNA
- 6.11.1 Počet
Jedna nebo dvě.
- 6.11.2 Uspořádání
Žádné zvláštní požadavky.
- 6.11.3 Umístění
- 6.11.3.1 Na výšku: nejméně 250 mm a nejvýše 900 mm nad vozovkou.
- 6.11.3.2 Na délku: vzadu na vozidle.
- 6.11.3.3 Vzdálenost mezi svítící plochou zadní mlhové svítilny a svítící plochou brzdové svítilny nesmí být menší než 100 mm.
- 6.11.4 Geometrická viditelnost
Je určena úhly α a β uvedenými v odstavci 2.11:
 $\alpha = 5^\circ$ směrem nahoru a směrem dolů;
 $\beta = 25^\circ$ směrem doleva a doprava pro jednotlivou svítilnu;
 25° směrem ven a 10° směrem dovnitř pro každou dvojici svítilen.
- 6.11.5 Orientace
Směrem dozadu.
- 6.11.6 Elektrické zapojení
Musí být takové, aby se mohla zadní mlhová svítilna rozsvítit jen tehdy, je-li zapnut jeden nebo více z těchto světlometů: dálkový světlomet, potkávací světlomet nebo přední mlhový světlomet.
Je-li namontován přední mlhový světlomet, musí být možno vypnout zadní mlhovou svítilnu nezávisle na předním mlhovém světlometu.
Zadní mlhová (mlhové) svítilna (svítilny) může (mohou) svítit do doby, než jsou vypnuty obrysové svítilny, a poté musí zůstat vypnutá (vypnuté), dokud není (nejsou) znovu úmyslně zapnuta (zapnuty).
- 6.11.7 Kontrolka „zapojení obvodu“
Povinná. Nepřerušované oranžové signální světlo.

- 6.11.8 Jiné požadavky
Žádné.
- 6.12 BOČNÍ ODRAZKA JINÁ NEŽ TROJÚHELNÍKOVÁ
- 6.12.1 Počet na každé straně:
Jedna nebo dvě.
- 6.12.2 Uspořádání
Žádné zvláštní požadavky.
- 6.12.3 Umístění
- 6.12.3.1 na boku vozidla.
- 6.12.3.2 Na výšku: nejméně 300 mm a nejvýše 900 mm nad vozovkou.
- 6.12.3.3 Na délku: měla by být umístěna v takové poloze, aby za normálních podmínek nemohla být zakryta oděvem řidiče nebo cestujícího.
- 6.12.4 Geometrická viditelnost
Vodorovný úhel $\beta = 30^\circ$ směrem dopředu a směrem dozadu.

Svislé úhly $\alpha = 15^\circ$ nad a pod horizontálou.

Svislý úhel pod horizontálou však může být zmenšen na 5° , je-li odrazka umístěna níže než 750 mm nad vozovkou.
- 6.12.5 Orientace
Vztažná osa odrazek musí být kolmá k podélné střední rovině a musí směřovat na vnější stranu. Přední boční odrazky mohou být pohyblivé s úhlem řízení.
- 6.13 DENNÍ SVÍTILNA
- 6.13.1 Užití
U motocyklů volitelné.
- 6.13.2 Počet
Jeden nebo dva typu schváleného podle předpisu č. 87.
- 6.13.3 Uspořádání
Žádné zvláštní požadavky.
- 6.13.4 Umístění
- 6.13.4.1 Na šířku:
- 6.13.4.1.1 Samostatná denní svítilna může být namontována nad jiný přední světlomet / jinou přední svítilnu, pod něj/ni, nebo po jeho/její jedné straně: jsou-li tyto svítilny jedna nad druhou, musí vztažný střed denní svítilny ležet na podélné střední rovině vozidla; pokud jsou tyto svítilny vedle sebe, nesmí být okraj svítící plochy dále než 250 mm od podélné střední roviny vozidla.
- 6.13.4.1.2 Denní svítilna, která je sloučená s jiným předním světlometem / jinou přední svítilnou (dálkový světlomet nebo přední obrysová svítilna), musí být namontována tak, aby okraj její svítící plochy nebyl dále než 250 mm od podélné střední roviny vozidla.
- 6.13.4.1.3 Dvě denní svítilny, z nichž jsou jedna nebo obě sloučeny s jiným předním světlometem / jinou přední svítilnou, musí být namontovány tak, aby jejich vztažné středy ležely symetricky k podélné střední rovině vozidla.

- 6.13.4.1.4 V případě dvou denních svítilen nesmí být vzdálenost mezi jejich svítícími plochami větší než 420 mm.
- 6.13.4.1.5 Maximální vzdálenost oddělení se nepoužije, pokud denní svítilny:
- a) jsou ve skupině, sdružené nebo sloučené s jiným světlometem / jinou svítilnou; nebo
 - b) leží na průmětu předního obrysu motocyklu na kolmé rovině, která je kolmá k podélné střední rovině vozidla.
- 6.13.4.2 Na výšku:
Nejméně 250 mm a nejvýše 1 500 mm nad vozovkou.
- 6.13.4.3 Na délku:
na přední části vozidla.
- 6.13.5 Geometrická viditelnost
Vodorovná: 20° směrem ven a 10° směrem dovnitř.
Svislá: 10° směrem nahoru a směrem dolů.
- 6.13.6 Orientace
Směrem dopředu. Svítilna (svítilny) může (mohou) být pohyblivá (pohyblivé) s úhlem řízení.
- 6.13.7 Elektrická zapojení
- 6.13.7.1 Denní svítilny se musí automaticky VYPNOUT, jakmile se ZAPNOU světlometry, s výjimkou případů, kdy jsou světlometry užity k přechodnému výstražnému rozsvícení v krátkých intervalech.
- Zadní obrysová svítilna se ZAPNE, pokud je (jsou) ZAPNUTA (ZAPNUTY) denní svítilna (svítilny). Přední obrysová (obrysové) svítilna (svítilny) a zařízení k osvětlení zadní registrační značky se mohou ZAPÍNAT samostatně nebo společně, pokud je (jsou) ZAPNUTA (ZAPNUTY) denní svítilna (svítilny).
- 6.13.7.2 Pokud je vzdálenost mezi přední směrovou svítilnou a denní svítilnou 40 mm nebo menší, mohou být elektrická zapojení denní svítilny na příslušné straně vozidla taková, že:
- a) se denní svítilna VYPNE; nebo
 - b) je její svítivost snížena během celého cyklu (ZAPÍNÁNÍ i VYPÍNÁNÍ) aktivace přední směrové svítilny.
- 6.13.7.3 Je-li směrová svítilna sloučená s denní svítilnou, elektrická zapojení denní svítilny na příslušné straně vozidla musí být taková, že denní svítilna je VYPNUTÁ během celého cyklu (ZAPÍNÁNÍ i VYPÍNÁNÍ) aktivace směrové svítilny.
- 6.13.8 Kontrolka
Zelená kontrolka zapojení obvodu je volitelná.
- 6.13.9 Jiné požadavky
Symbol DRL (= symbol pro denní svítilnu) v ISO 2575: 2004 Silniční vozidla, Symboly pro ovládače, sdělovače a indikátory, může být použit pro informaci řidiče, že je denní svítilna zapnuta.
7. ZMĚNY TYPU VOZIDLA NEBO MONTÁŽE JEHO ZAŘÍZENÍ PRO OSVĚTLENÍ A SVĚTELNOU SIGNALIZACI
- 7.1 Každá změna typu vozidla nebo montáže jeho zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci nebo změna seznamu uvedeného v odstavci 3.2.2 výše musí být oznámena správním orgánem, který daný typ vozidla schválil. Správní orgán může buď:
- 7.1.1 usoudit, že provedené změny pravděpodobně nemají znatelný nepříznivý vliv a že vozidlo i tak stále splňuje požadavky; nebo

- 7.1.2 požadovat od technické zkušebny odpovědné za provádění zkoušek nový zkušební protokol.
- 7.2 Potvrzení nebo zamítnutí schválení s uvedením příslušných změn se sdělí smluvním stranám dohody, které používají tento předpis, postupem stanoveným výše v odstavci 4.3.
- 7.3 Příslušný orgán, který vydává rozšíření schválení, přidělí každému rozšíření pořadové číslo a uvědomí o tom ostatní smluvní strany dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis, a to prostřednictvím formuláře sdělení podle vzoru v příloze 1 tohoto předpisu.
8. SHODNOST VÝROBY
- Postupy pro kontrolu shodnosti výroby musí být v souladu s postupy stanovenými v dohodě, dodatku 2 (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2), a s těmito požadavky:
- 8.1 Motocykly schválené podle tohoto předpisu musí být vyrobeny tak, aby byly shodné se schváleným typem tím, že splňují požadavky stanovené v odstavcích 5 a 6.
- 8.2 Musí být splněny minimální požadavky na postupy pro kontrolu shodnosti výroby stanovené v příloze 5 tohoto předpisu.
- 8.3 Orgán, který udělil schválení typu, může kdykoliv ověřit metody kontroly shodnosti používané v každém výrobním zařízení. Četnost těchto ověření je obvykle jednou za rok.
9. POSTIHY ZA NESHODNOST VÝROBY
- 9.1 Schválení udělené pro určitý typ vozidla podle tohoto předpisu může být odňato, pokud není dodržen požadavek stanovený v odstavci 8.1 nebo pokud vozidlo neprošlo kontrolami předepsanými v odstavci 8 výše.
- 9.2 Pokud strana dohody, která používá tento předpis, odejme schválení, které dříve udělila, musí o tom ihned uvědomit ostatní strany dohody, které používají tento předpis, prostřednictvím formuláře sdělení podle vzoru v příloze 1 tohoto předpisu.
10. DEFINITIVNÍ UKONČENÍ VÝROBY
- Pokud držitel schválení zcela ukončí výrobu typu vozidla schváleného podle tohoto předpisu, musí o tom informovat orgán, který schválení udělil. Ihned po obdržení takovéto zprávy o tom tento orgán informuje ostatní strany dohody, které používají tento předpis, prostřednictvím formuláře sdělení podle vzoru v příloze 1 tohoto předpisu.
11. PŘECHODNÁ USTANOVENÍ
- 11.1 Od data oficiálního vstupu doplňku 10 k sérii změn 01 v platnost neodmítne žádná smluvní strana, která používá tento předpis, udělit schválení typu podle tohoto předpisu ve znění doplňku 10 k sérii změn 01.
- 11.2 Po uplynutí 60 měsíců od data vstupu v platnost uvedeného výše v odstavci 11.1 udělí smluvní strany, které používají tento předpis, schválení pouze tehdy, pokud typ vozidla odpovídá z hlediska počtu a způsobu montáže zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci požadavkům doplňku 10 k sérii změn 01 tohoto předpisu.
- 11.3 Stávající schválení udělená podle tohoto předpisu před datem uvedeným výše v odstavci 11.2 zůstávají v platnosti. U vozidel registrovaných poprvé více než 84 měsíců po datu vstupu v platnost uvedeném výše v odstavci 11.1 mohou smluvní strany, které používají tento předpis, zamítnout typ vozidla z hlediska počtu a způsobu montáže zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci, pokud nesplňuje požadavky doplňku 10 k sérii změn 01 tohoto předpisu.

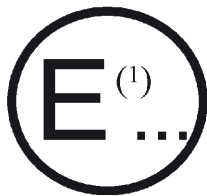
12. NÁZVY A ADRESY TECHNICKÝCH ZKUŠEBEN ODPOVĚDNÝCH ZA PROVÁDĚNÍ SCHVALOVACÍCH ZKOUŠEK A SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ

Strany dohody z roku 1958, které používají tento předpis, sdělí sekretariátu Spojených národů názvy a adresy technických zkušeben odpovědných za provádění schvalovacích zkoušek a správních orgánů, které schválení udělují a kterým se zasílají osvědčení o schválení a o rozšíření, zamítnutí či odnětí schválení vydaných v jiných zemích.

PŘÍLOHA 1

SDĚLENÍ

(Maximální formát: A4 (210 × 297 mm))

Vydal: Název správního orgánu

.....

.....

.....

Sdělení týkající se: ⁽²⁾ UDĚLENÍ SCHVÁLENÍ
 ROZŠÍŘENÍ SCHVÁLENÍ
 ZAMÍTNUTÍ SCHVÁLENÍ
 ODNĚTÍ SCHVÁLENÍ
 DEFINITIVNÍHO UKONČENÍ VÝROBY

typu vozidla kategorie L₃ z hlediska montáže zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci podle předpisu č. 53

Číslo schválení Číslo rozšíření

1. Obchodní název nebo značka vozidla:

2. Název výrobce pro daný typ vozidla:

3. Název a adresa výrobce:

4. Jméno a adresa případného zástupce výrobce:

5. Vozidlo předáno ke schválení dne:

6. Technická zkušebna odpovědná za provádění schvalovacích zkoušek:

7. Datum zkušebního protokolu:

8. Číslo zkušebního protokolu:

9. Stručný popis:

Zařízení pro osvětlení na vozidle:

9.1 Dálkové světlomety: ano/ne ⁽²⁾

9.2 Potkávací světlomety: ano/ne ⁽²⁾

9.3 Přední mlhové světlomety: ano/ne ⁽²⁾

9.4 —

9.5 Směrové svítlny: ano/ne ⁽²⁾

9.6 —

9.7 —

9.8 Výstražný signál nebezpečí: ano/ne ⁽²⁾

9.9 Brzdové svítlny: ano/ne ⁽²⁾

- 9.10 Zařízení k osvětlení zadní registrační tabulky: ano/ne ⁽²⁾
- 9.11 Přední obrysové svítilny: ano/ne ⁽²⁾
- 9.12 Zadní obrysové svítilny: ano/ne ⁽²⁾
- 9.13 Zadní mlhové svítilny: ano/ne ⁽²⁾
- 9.14 —
- 9.15 —
- 9.16 Zadní odrazky jiné než trojúhelníkové: ano/ne ⁽²⁾
- 9.17 —
- 9.18 —
- 9.19 Boční odrazky jiné než trojúhelníkové: ano/ne ⁽²⁾
- 9.20 Rovnocenné světlomety/svítilny: ano/ne ⁽²⁾
10. Případné poznámky:
11. Hmotnost podle údaje výrobce ⁽³⁾
- 11.1 Hmotnost v provozním stavu:
- Celková hmotnost: kg
- Hmotnost na předním kole: kg
- Hmotnost na zadním kole: kg
- 11.2 Celková hmotnost vozidla (maximální hmotnost):
- Celková hmotnost: kg
- Hmotnost na předním kole: kg
- Hmotnost na zadním kole: kg
12. Umístění značky schválení:
13. Důvod (důvody) (případného) rozšíření:
14. Schválení uděleno/zamítnuto/rozšířeno/odňato: ⁽²⁾
15. Vydáno v
16. Datum:
17. Podpis:
18. K tomuto sdělení je přiložen seznam dokumentů uložených u správního orgánu, který udělil schválení.
Dokumenty lze obdržet na vyžádání.

⁽¹⁾ Rozlišovací kód země, která udělila/rozšířila/zamítla/odňala schválení (viz ustanovení o schvalování v tomto předpisu).

⁽²⁾ Nehodící se škrtněte.

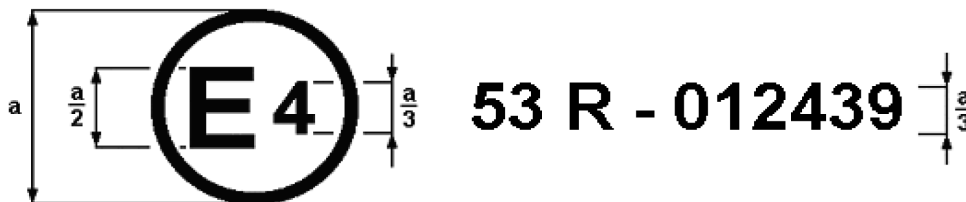
⁽³⁾ Tuto část je třeba vyplnit pouze tehdy, pokud se zkouší podle odstavce 6.2.5.4.

PŘÍLOHA 2

USPOŘÁDÁNÍ ZNAČEK SCHVÁLENÍ

MODEL A

(viz odstavec 4.4 tohoto předpisu)

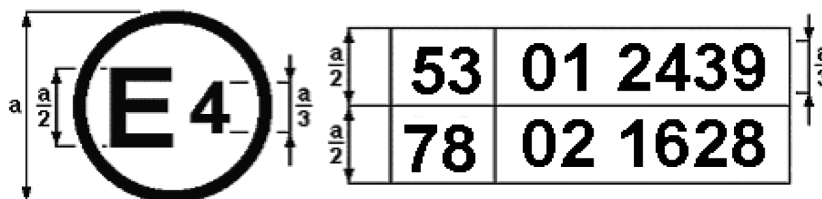

a = 8 mm (minimum)

Uvedená značka schválení umístěná na motocyklu udává, že dotčený typ vozidla byl z hlediska montáže zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci schválen v Nizozemsku (E4) podle předpisu č. 53 ve znění série změn 01. Číslo schválení udává, že schválení bylo uděleno v souladu s požadavky předpisu č. 53.

MODEL B

(viz odstavec 4.5 tohoto předpisu)

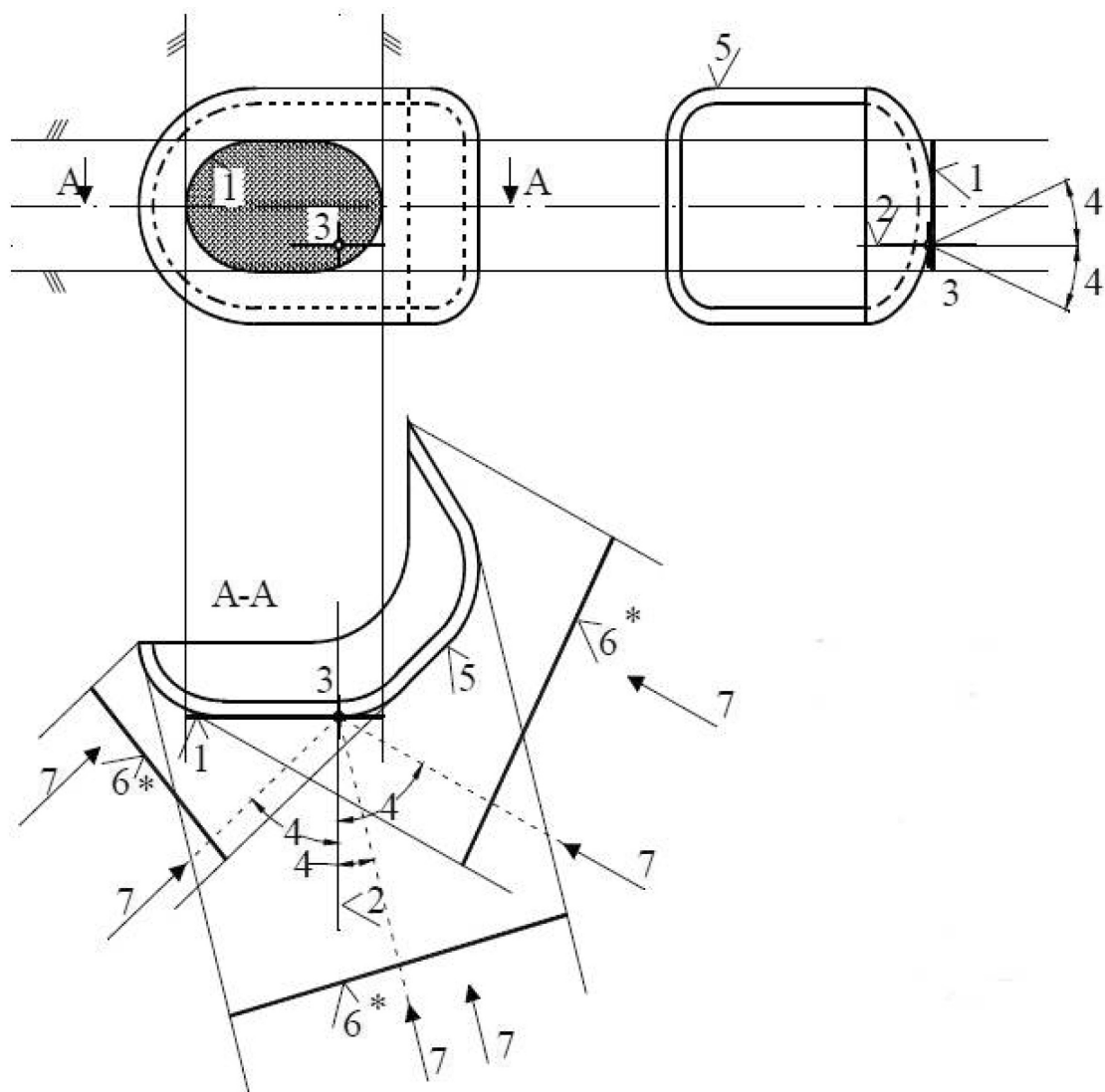
a = 8 mm (minimum)

Uvedená značka schválení umístěná na motocyklu udává, že dotčený typ vozidla byl schválen v Nizozemsku (E4) podle předpisů č. 53 a č. 78 ⁽¹⁾. Číslo schválení udávají, že k datu, kdy byla příslušná schválení udělena, zahrnoval předpis č. 53 sérii změn 01 a předpis č. 78 sérii změn 02.

⁽¹⁾ Druhé číslo je uvedeno pouze jako příklad.

PŘÍLOHA 3

POVRCHY SVÍTILEN, VZTAŽNÁ OSA A VZTAŽNÝ STŘED A ÚHLY GEOMETRICKÉ VIDITELNOSTI

* Tato plocha se považuje za tečnou k ploše výstupu světla

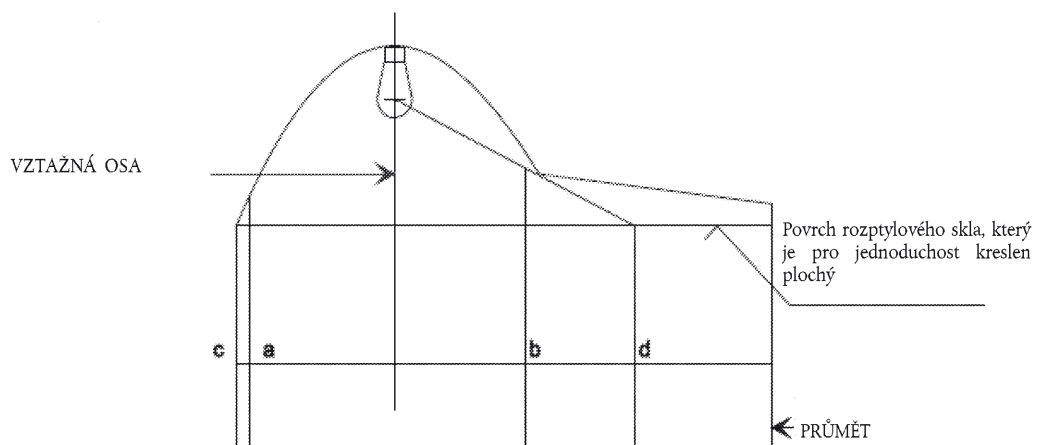
LEGENDA:

- 1 Svítící plocha
- 2 Vzažná osa
- 3 Vzažný střed
- 4 Úhel geometrické viditelnosti
- 5 Plocha výstupu světla
- 6 Přivrácená plocha
- 7 Směr pozorování

SROVNÁNÍ SVÍTÍCÍ PLOCHY A PLOCHY VÝSTUPU SVĚTLA

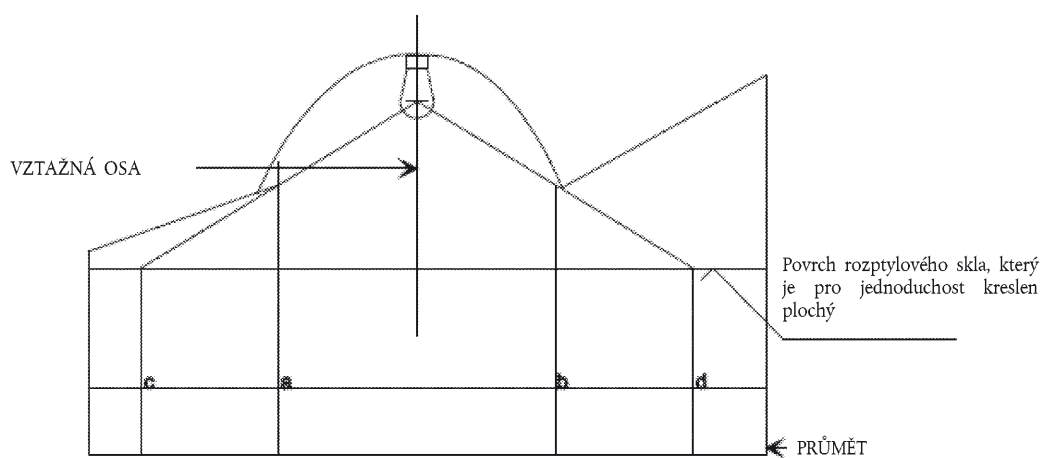
(viz odstavce 2.9 a 2.8. tohoto předpisu)

NÁKRES A

	Svítící plocha	Plocha výstupu světla
Okraje jsou	a a b	c a d

NÁKRES B

	Svítící plocha	Plocha výstupu světla
Okraje jsou	a a b	c a d

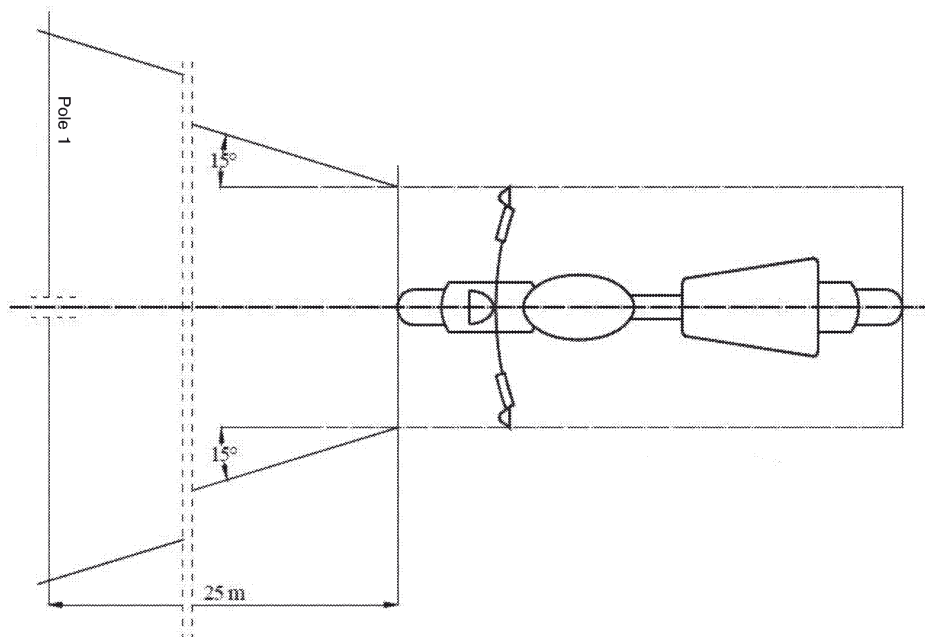
PŘÍLOHA 4

VIDITELNOST ČERVENÝCH SVĚTEL SMĚREM DOPŘEDU A VIDITELNOST BÍLÝCH SVĚTEL SMĚREM DOZADU

(viz odstavec 5.9 tohoto předpisu)

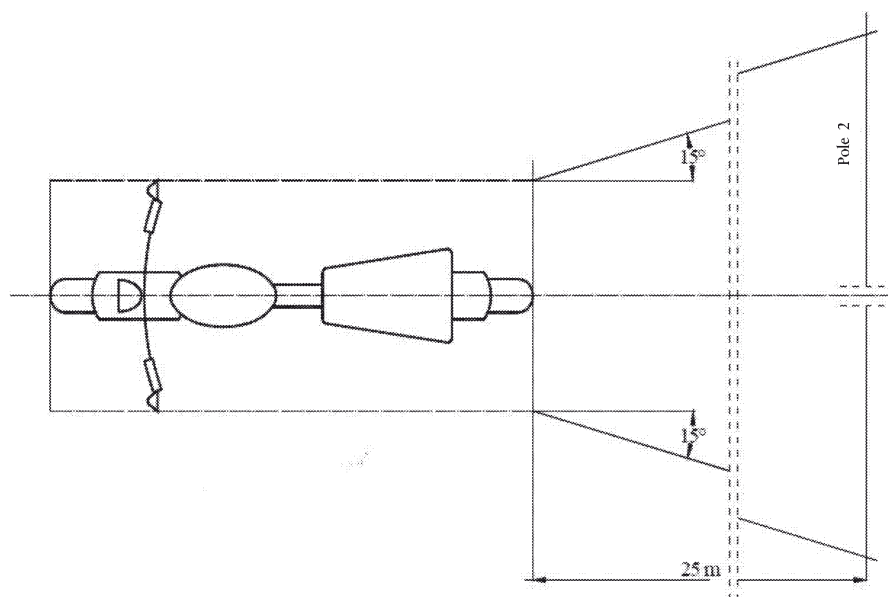
Obrázek 1

Viditelnost červeného světla směrem dopředu

Obrázek 2

Viditelnost bílého světla směrem dozadu

PŘÍLOHA 5

KONTROLA SHODNOSTI VÝROBY

1. ZKOUŠKY

1.1 Umístění světlometů nebo svítílen

Umístění světlometů/svítílen podle odstavce 6 se ověřuje z hlediska všeobecných požadavků stanovených v odstavci 5 tohoto předpisu. Naměřené hodnoty vzdáleností musí být takové, aby byly splněny jednotlivé požadavky, které se na každý světlomet / každou svítilnu vztahují.

1.2 Viditelnost světlometů nebo svítílen

1.2.1 Úhly geometrické viditelnosti se ověřují podle odstavce 2.11 tohoto předpisu. Naměřené hodnoty úhlů musí být takové, aby byly splněny jednotlivé požadavky, které se na každý světlomet / každou svítilnu vztahují, s tou výjimkou, že meze úhlů mohou mít přípustnou toleranci odpovídající přípustné odchylce $\pm 3^\circ$ pro montáž zařízení pro světelnou signalizaci, povolené v odstavci 5.3.

1.2.2 Viditelnost červeného světla směrem dopředu a bílého světla směrem dozadu se ověřuje podle odstavce 5.9. tohoto předpisu.

1.3 Seřízení potkávacích světlometů směrem dopředu

1.3.1 Výchozí sklon směrem dolů

(Výchozí sklon rozhraní potkávacího světla směrem dolů se ověřuje podle požadavků odstavce 6.2.5).

1.4 Elektrická zapojení a kontrolky

Elektrická zapojení se ověřují zapnutím každého světlometu/svítilny při napájení z elektrické soustavy motocyklu.

Světlomety/svítilny a kontrolky musí fungovat v souladu s ustanoveními odstavců 5.10 až 5.12 tohoto předpisu a jednotlivými požadavky vztahujícími se na každý světlomet / každou svítilnu.

1.5 Svítivost

1.5.1 Dálkové světlomety

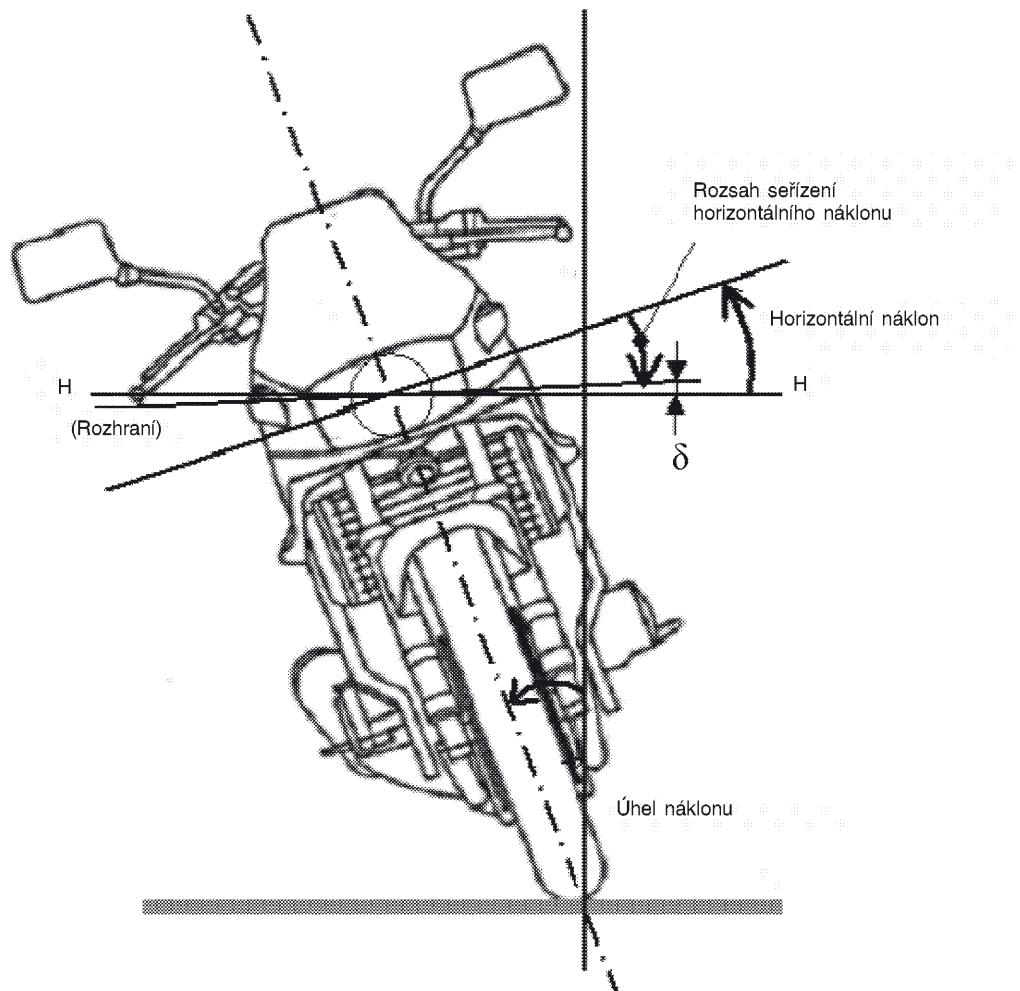
Úhrnná maximální svítivost dálkových světlometů musí splňovat požadavky odstavce 6.1.9 tohoto předpisu.

1.6 Namontování, počet, barva, uspořádání a případně kategorie světlometů/svítílen se ověřují vizuální kontrolou světlometů/svítílen a jejich značení. Výše uvedené parametry musí splňovat požadavky stanovené v odstavci 5.13 a jednotlivé požadavky vztahující se na každý světlomet / každou svítilnu.

PŘÍLOHA 6

VYSVĚTLENÍ „HORIZONTÁLNÍHO NÁKLONU“, „ÚHLU NÁKLONU“ A ÚHLU „ δ “

Obrázek 3

Poznámka: Tento obrázek vyobrazuje motocykl naklopený doprava.

Pouze původní texty EHK/OSN mají podle mezinárodního práva veřejného právní účinek. Je zapotřebí ověřit si status a datum vstupu tohoto předpisu v platnost v nejnovější verzi dokumentu EHK/OSN o statusu TRANS/WP.29/343, který je k dispozici na internetové adrese:

<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29docstts.html>.

Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 74 – Jednotná ustanovení pro schvalování vozidel kategorie L₁ z hlediska montáže zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci

Zahrnuje veškerá platná znění až po:

doplňek 6 k sérii změn 01 – datum vstupu v platnost: 22. července 2009

doplňek 7 k sérii změn 01 – datum vstupu v platnost: 18. listopadu 2012

OBSAH

PŘEDPIS

1. Oblast působnosti
2. Definice
3. Žádost o schválení
4. Schválení
5. Všeobecné požadavky
6. Jednotlivé požadavky
7. Registrace vozidel
8. Shodnost výroby
9. Postihy za neshodnost výroby
10. Změny a rozšíření schválení typu vozidla z hlediska montáže zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci
11. Definitivní ukončení výroby
12. Přejícná ustanovení
13. Názvy a adresy technických zkušeben odpovědných za provádění schvalovacích zkoušek a správních orgánů

PŘÍLOHY

- Příloha 1 – Sdělení týkající se udělení schválení nebo rozšíření, zamítnutí či odnětí schválení nebo definitivního ukončení výroby typu vozidla (mopedu) z hlediska montáže zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci podle předpisu č. 74
- Příloha 2 – Uspořádání značek schválení
- Příloha 3 – Povrchy svítení, vztažná osa a vztažný střed a úhly geometrické viditelnosti
- Příloha 4 – Viditelnost červených světél směrem dopředu a viditelnost bílých světél směrem dozadu
- Příloha 5 – Kontrola shodnosti výroby

1. OBLAST PŮSOBNOSTI

Tento předpis se vztahuje na vozidla kategorie L₁ ⁽¹⁾/ z hlediska montáže jejich zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci.

2. DEFINICE

Pro účely tohoto předpisu:

- 2.1 „schválením vozidla“ se rozumí schválení typu vozidla z hlediska počtu a způsobu montáže zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci;
- 2.2 „typem vozidla“ se rozumí kategorie motorových vozidel, které se navzájem neliší v takových podstatných hlediscích, jako:
- 2.2.1 rozměry a vnější tvar vozidla;
- 2.2.2 počet a umístění zařízení;
- 2.2.3 Za „vozidla odlišného typu“ se rovněž nepovažují:
- 2.2.3.1 vozidla, která se liší ve smyslu odstavců 2.2.1 a 2.2.2 výše, ale nikoliv v takové míře, aby došlo ke změně druhu, počtu, umístění a geometrické viditelnosti světlometů a svítilen předepsaných pro příslušný typ vozidla;
- 2.2.3.2 vozidla, na nichž jsou namontovány světlomety a svítilny schválené podle některého z předpisů připojených k Dohodě z roku 1958, nebo světlomety a svítilny schválené v zemi, ve které jsou vozidla registrována, nebo světlomety a svítilny nejsou namontovány, jestliže jejich montáž je nepovinná;
- 2.3 „příčnou rovinou“ se rozumí svislá rovina kolmá k podélné střední rovině vozidla;
- 2.4 „nenaloženým vozidlem“ se rozumí vozidlo bez řidiče nebo cestujícího, avšak s plnou nádrží paliva a s normálním vybavením nářadím;
- 2.5 „světlometem nebo svítilnou“ se rozumí zařízení určené k osvětlování vozovky nebo k vyzařování světelného signálu ostatním uživatelům vozovky. Zařízení k osvětlení zadní registrační tabulky a odrazky se rovněž považují za svítilny;
- 2.5.1 „rovnocennými světlomety nebo svítilnami“ se rozumí světlomety nebo svítilny, které mají stejnou funkci a stejné schválení v zemi, ve které je vozidlo registrováno; takové světlomety nebo svítilny mohou mít odlišné vlastnosti oproti světlometům nebo svítilnám, jimiž bylo vozidlo vybaveno při schválení, za předpokladu, že vyhovují požadavkům tohoto předpisu;
- 2.5.2 „samostatnými světlomety nebo svítilnami“ se rozumí zařízení, která mají samostatné svítící plochy, samostatné zdroje světla a samostatná pouzdra světlometů nebo svítilen;
- 2.5.3 „skupinovými světlomety nebo svítilnami“ se rozumí zařízení, která mají samostatné svítící plochy a samostatné zdroje světla, avšak společné pouzdro svítilen nebo světlometů;
- 2.5.4 „sdruženými světlomety nebo svítilnami“ se rozumí zařízení, která mají samostatné svítící plochy, avšak společný zdroj světla a společné pouzdro svítilen nebo světlometů;
- 2.5.5 „sloučenými světlomety nebo svítilnami“ se rozumí zařízení, která mají samostatné zdroje světla nebo jediný zdroj světla působící různými způsoby (např. odlišnosti optické, mechanické nebo elektrické), zcela nebo částečně společné svítící plochy a společné pouzdro svítilen nebo světlometů;
- 2.5.6 „dálkovým světlometem“ se rozumí světlomet sloužící k osvětlení vozovky na velkou vzdálenost před vozidlem;
- 2.5.7 „potkávacím světlometem“ se rozumí světlomet sloužící k osvětlení vozovky před vozidlem, aniž by nepatřičně oslňoval nebo obtěžoval řidiče přijíždějící z opačného směru nebo jiné uživatele vozovky;
- 2.5.8 „přední obrysovou svítilnou“ se rozumí svítilna užívaná k označení přítomnosti vozidla při pohledu zepředu;

⁽¹⁾ Podle definice v příloze 7 úplného znění usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3), (dokument TRANS/WP.29/78/Rev.1/Amend.2, ve znění změny č. 4).

- 2.5.9 „odrazkou“ se rozumí zařízení užívané k označení přítomnosti vozidla odrazem světla vyzařovaného ze zdroje světla, který není spojen s vozidlem, přičemž pozorovatel je v blízkosti tohoto zdroje světla.

Pro účely tohoto předpisu se za odrazky nepovažují registrační tabulky se zpětným odrazem;

- 2.5.10 „směrovou svítilnou“ se rozumí svítilna sloužící k upozornění ostatních uživatelů vozovky, že řidič zamýšlí změnit směr vpravo nebo vlevo.

Směrová svítilna nebo svítilny mohou být také užity podle ustanovení předpisu č. 97;

- 2.5.11 „brzdovou svítilnou“ se rozumí svítilna sloužící k upozornění ostatních uživatelů vozovky za vozidlem, že jeho řidič brzdí provozní brzdou;

- 2.5.12 „zadní obrysovou svítilnou“ se rozumí svítilna užívaná k označení přítomnosti vozidla při pohledu zezadu;

- 2.5.13 „zařízením k osvětlení zadní registrační tabulky“ se rozumí zařízení užívané k osvětlení prostoru určeného pro zadní registrační tabulku; toto zařízení se může skládat z několika optických součástí;

- 2.6 „plochou výstupu světla“ „zařízení pro osvětlení“, „zařízení pro světelnou signalizaci“ nebo odrazky se rozumí celý vnější povrch nebo jen část vnějšího povrchu průsvitného materiálu podle prohlášení výrobce zařízení na výkrese v žádosti o schválení (viz příloha 3);

- 2.7 „svítící plocha“ (viz příloha 3);

- 2.7.1 „svítící plochou zařízení pro osvětlení“ (odstavce 2.5.6 a 2.5.7) se rozumí kolmý průmět celého otvoru odrážače nebo u světlometů s elipsoidním odrážačem kolmý průmět „projekční čočky“ na příčnou rovinu. Nemá-li zařízení pro osvětlení žádný odrážač, použije se definice podle odstavce 2.7.2. Jestliže plocha výstupu světla pokrývá jen část celého otvoru odrážače, posuzuje se jen průmět této části.

V případě potkávacího světlometu je svítící plocha omezena zdánlivou stopou světelného rozhraní na rozptylovém skle. Jsou-li odrážače a rozptylové sklo vzájemně seřiditelné, použije se střední poloha seřízení.

- 2.7.2 „svítící plochou zařízení pro světelnou signalizaci kromě odrazky“ (odstavce 2.5.8, 2.5.10, 2.5.11 a 2.5.12) se rozumí kolmý průmět svítilny na rovinu kolmou k její vztažné ose a dotýkající se vnějšího povrchu plochy výstupu světla svítilny, přičemž tento průmět je ohraničen okraji stínítek umístěných v této rovině, z nichž každé dovoluje propustit ve směru vztažné osy pouze 98 % celkové svítivosti svítilny. Pro stanovení spodního, horního a bočních okrajů svítící plochy se použijí jen stínítka s vodorovným nebo svislým okrajem;

- 2.7.3 „svítící plochou odrazky“ (odstavec 2.5.9) se rozumí kolmý průmět odrazky do roviny kolmé na její vztažnou osu, ohraničený rovinami přilehlými k vnějším okrajovým částem optické soustavy odrazky a rovnoběžnými s touto osou. Pro stanovení spodního, horního a bočních okrajů zařízení se uvažují jen vodorovné a svislé roviny;

- 2.8 „přivracenou plochou“ pro určitý směr pozorování se podle požadavku výrobce nebo jeho řádně pověřeného zástupce rozumí kolmý průmět:

okraje svítící plochy promítnuté na vnější povrch rozptylového skla (a–b),

nebo plochy výstupu světla (c–d),

do roviny kolmé ke směru pozorování a tečné k nejvzdálenějšímu bodu rozptylového skla (viz příloha 3 tohoto předpisu);

- 2.9 „vztažnou osou“ se rozumí charakteristická osa světlometu nebo svítilny, určená výrobcem (světlometu nebo svítilny) pro použití jako vztažný směr ($H = 0^\circ$, $V = 0^\circ$) pro úhly pole při fotometrických měřeních a pro montáž světlometu nebo svítilny na vozidlo;

- 2.10 „vztažným středem“ se rozumí průsečík vztažné osy s vnějším povrchem vyzařujícím světlo; stanovuje jej výrobce světlometu nebo svítilny;

- 2.11 „úhly geometrické viditelnosti“ se rozumí úhly, které ohraničují pole minimálního prostorového úhlu, ve kterém musí být viditelná přivrácená plocha světlometu/svítilny. Tato oblast prostorového úhlu je vymezena úsečemi koule, jejíž střed se shoduje se vztažným středem světlometu nebo svítilny a jejíž rovník je rovnoběžný s vozovkou. Tyto úseče jsou určovány ve vztahu ke vztažné ose. Vodorovné úhly β odpovídají zeměpisné délce, svislé úhly α zeměpisné šířce. Uvnitř úhlů geometrické viditelnosti nesmí být při pozorování z nekonečna žádná překážka, bránící šíření světla z kterékoliv části přivrácené plochy světlometu/svítilny. Je-li měřeno v blízkosti světlometu/svítilny, musí být směr pozorování rovnoběžně posouván, aby bylo dosaženo shodné přesnosti.

K překážkám uvnitř úhlů geometrické viditelnosti se nepřihlíží, pokud existovaly již při schválení typu světlometu nebo svítilny.

Jestliže je po montáži světlometu nebo svítilny kterákoli část přivrácené plochy stíněna jakoukoli další částí vozidla, musí být ověřeno, zda část světlometu nebo svítilny nezastíněná překážkami ještě vyhovuje požadavkům na fotometrické hodnoty předepsané pro schválení zařízení jako optické jednotky (viz příloha 3 tohoto předpisu). Pokud však může být svislý úhel geometrické viditelnosti pod vodorovnou rovinu snížen na 5° (světlomet nebo svítilna montována níže než 750 mm nad vozovkou), může být fotometrické pole měření montovaného optického celku zmenšeno pod horizontálou na 5° ;

- 2.12 „vnějším obrysem“ na kterékoli straně vozidla se rozumí rovina rovnoběžná s podélnou střední rovinou vozidla, dotýkající se vnějšího bočního okraje vozidla, přičemž se nepřihlíží k přechínání zpětných zrcátek, směrových svítilen, obrysových svítilen a odrazek;
- 2.13 „celkovou šířkou“ se rozumí vzdálenost mezi dvěma svislými rovinami určenými ve výše uvedeném odstavci 2.12;
- 2.14 „jednotlivým světlometem nebo jednotlivou svítilnou“ se rozumí zařízení nebo část zařízení, které má jednu funkci a jednu přivrácenou plochu ve směru vztažné osy (viz odstavec 2.8 tohoto předpisu) a jeden nebo více zdrojů světla.

Pro účely montáže na vozidle se „jednotlivým světlometem nebo jednotlivou svítilnou“ rozumí rovněž jakákoli soustava dvou samostatných nebo skupinových světlometů nebo svítilen, ať shodných nebo odlišných, které mají stejnou funkci, jsou obě namontovány tak, že průměty jejich přivrácených ploch ve směru vztažné osy zaujmají nejméně 60 % plochy nejmenšího obdélníku opsaného průmětům zmíněných přivrácených ploch ve směru vztažné osy. Je-li vyžadováno schválení, schvaluje se každý (každá) z těchto světlometů nebo svítilen jako světlomety nebo svítilny typu „D“. Tuto kombinaci není možno použít u dálkových světlometů a potkávacích světlometů.

- 2.15 „vzdáleností mezi dvěma světlometry nebo svítilnami“ směřujícími tímž směrem se rozumí nejkratší vzdálenost mezi dvěma přivrácenými plochami ve směru vztažné osy. Splňuje-li vzdálenost mezi dvěma světlometry nebo svítilnami požadavky tohoto předpisu, není třeba stanovovat přesné okraje přivrácených ploch;
- 2.16 „kontrolkou činnosti“ se rozumí optický nebo zvukový signál (nebo jakýkoli rovnocenný signál) udávající, že zařízení bylo uvedeno v činnost a zda funguje správně, či nikoli;
- 2.17 „kontrolkou zapojení obvodu“ se rozumí optický (nebo jakýkoli rovnocenný) signál udávající, že zařízení bylo uvedeno v činnost, avšak neudávající, zda toto zařízení funguje správně, či nikoli;
- 2.18 „nepovinným světlometem nebo svítilnou“ se rozumí světlomet nebo svítilna, jejichž montáž je ponechána na úvaze výrobce;
- 2.19 „vozovkou“ se rozumí povrch, na němž vozidlo stojí a který by měl být v zásadě vodorovný;
- 2.20 „zařízením“ se rozumí část nebo soubor částí použitých za účelem výkonu jedné nebo více funkcí;
- 2.21 „barva světla vyzařovaného zařízením“: V tomto předpise se použijí definice barvy vyzařovaného světla uvedené v předpise č. 48 a jeho sériích změn platných v době podání žádosti o schválení typu.

3. ŽÁDOST O SCHVÁLENÍ
- 3.1 Žádost o schválení typu vozidla z hlediska montáže zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci podává výrobce vozidla nebo jeho řádně pověřený zástupce.
- 3.2 K žádosti se musí připojit dále uvedené dokumenty ve trojím vyhotovení a následující informace:
- 3.2.1 popis typu vozidla, pokud jde o položky uvedené v odstavcích 2.2.1 a 2.2.2 výše, přičemž musí být vyznačen typ vozidla;
- 3.2.2 seznam zařízení, která podle výrobce mají tvořit vybavení pro osvětlení a světelnou signalizaci: seznam může pro každou funkci zahrnovat několik typů zařízení; každý typ musí být řádně vyznačen (státní nebo mezinárodní značkou schválení typu, byl-li typ schválen, názvem výrobce atd.); kromě toho může být v seznamu u každé funkce uvedena přídatná poznámka „nebo rovnocenná zařízení“;
- 3.2.3 náčrty celého uspořádání zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci s vyznačením umístění jednotlivých zařízení na vozidle;
- 3.2.4 pro ověření, zda je vyhověno požadavkům tohoto předpisu, náčrty (náčrty) vyznačující u každého světloometu nebo svítidla svítící plochu podle definice v odstavci 2.7.1, plochu výstupu světla podle definice v odstavci 2.6, vztahnou osu podle definice v odstavci 2.9 a vztahný střed podle definice v odstavci 2.10. Tyto informace se nepožadují pro zařízení k osvětlení zadní registrační tabulky (odstavec 2.5.13);
- 3.2.5 žádost musí zahrnovat údaj o metodě zvolené ke stanovení přivrácené plochy (viz odstavec 2.8).
- 3.3 Technické zkušební odpovědné za provádění schvalovacích zkoušek musí být předáno nenaložené vozidlo vybavené kompletní soupravou zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci podle popisu v odstavci 3.2.2 výše představující typ vozidla, který má být schválen.
4. SCHVÁLENÍ
- 4.1 Schválení typu vozidla se udělí, pokud vozidlo předané ke schválení podle tohoto předpisu vyhoví požadavkům tohoto předpisu z hlediska všech zařízení uvedených v seznamu.
- 4.2 Každému schválenému typu se přidělí číslo schválení. První dvě číslice (v současnosti 01 pro předpis ve znění série změn 01) udávají sérii změn zahrnující nejnovější podstatné technické úpravy předpisu v době udělení schválení. Tatáž smluvní strana nesmí totéž číslo přidělit jinému typu vozidla ani témuž typu vozidla předanému s vybavením neuvedeným na seznamu zmíněném v odstavci 3.2.2 výše, s výjimkou případů, na něž se vztahuje odstavec 7 tohoto předpisu.
- 4.3 Sdělení o schválení nebo o prodloužení nebo zamítnutí schválení nebo definitivním ukončení výroby typu vozidla v souladu s tímto předpisem musí být sděleno stranám dohody, které uplatňují tento předpis, prostřednictvím formuláře sdělení, který je v souladu se vzorem uvedeným v příloze 1 tohoto předpisu.
- 4.4 Na každé vozidlo odpovídající typu vozidla schválenému podle tohoto předpisu se na dobře viditelném a snadno přístupném místě uvedeném ve formuláři schválení umístí mezinárodní značka schválení sestávající z:
- 4.4.1 písmene „E“ v kružnici, za nímž následuje rozlišovací číslo země, která schválení udělila; ⁽¹⁾/
- 4.4.2 čísla tohoto předpisu, za nímž následuje písmeno „R“, pomlčka a číslo schválení vpravo od kružnice předepsané v odstavci 4.4.1.

⁽¹⁾ Rozlišovací čísla smluvních stran Dohody z roku 1958 jsou uvedena v příloze 3 úplného usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3), dokument TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend.1.

- 4.5 Vyhovuje-li vozidlo typu vozidla schválenému podle jednoho nebo více dalších předpisů připojených k dohodě v zemi, která udělila schválení podle tohoto předpisu, není třeba symbol předepsaný v odstavci 4.4.1 opakovat; v takovém případě se čísla předpisů a čísla schválení a další symboly podle všech předpisů, podle nichž bylo uděleno schválení v zemi, která schválení podle tohoto předpisu udělila, umístí ve svislých sloupcích napravo od symbolu uvedeného v odstavci 4.4.1.
- 4.6 Značka schválení typu musí být zřetelně čitelná a nesmazatelná.
- 4.7 Značka schválení musí být umístěna v blízkosti štítku s údaji o vozidle, který připevňuje výrobce, nebo přímo na něj.
- 4.8 V příloze 2 tohoto nařízení jsou uvedeny příklady uspořádání značek schválení.
5. VŠEOBECNÉ POŽADAVKY
- 5.1 Zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci musí být namontována tak, aby si za normálních podmínek používání a přes otřesy, kterým mohou být vystavena, zachovala vlastnosti předepsané tímto předpisem, a vozidlo tak splňovalo požadavky tohoto předpisu. Zvláště nesmí být možné neúmyslné porušení seřízení světlometů nebo svítlen.
- 5.2 Světlomety musí být namontovány tak, aby bylo možné snadno správně seřadit jejich orientaci.
- 5.3 U všech zařízení pro světelnou signalizaci, včetně těch, jež jsou umístěna na bočních stěnách, musí být vztázná osa světlometu nebo svítilny namontované na vozidle rovnoběžná s rovinou, na níž vozidlo na vozovce stojí; nadto musí být tato osa u bočních odrazek kolmá k podélné střední rovině vozidla a rovnoběžná s touto rovinou u všech ostatních zařízení.
- V každém směru se připouští tolerance $\pm 3^\circ$.
- Kromě toho musí být dodrženy veškeré zvláštní předpisy výrobce pro montáž.
- 5.4 V případě, že nebyly vydány zvláštní pokyny, přezkouší se výška a orientace světlometů nebo svítlen s nenaloženým vozidlem stojícím na rovné vodorovné ploše, přičemž jeho podélná střední rovina musí být svislá a řídítka v poloze odpovídající přímé jízdě dopředu.
- 5.5 Pokud nebyly vydány zvláštní pokyny:
- 5.5.1 jednotlivé světlomety nebo svítilny nebo odrazky musí být montovány tak, aby jejich vztázný střed ležel v podélné střední rovině vozidla;
- 5.5.2 světlomety nebo svítilny tvořící dvojici a mající tutéž funkci musí:
- 5.5.2.1 být namontovány souměrně k podélné střední rovině;
- 5.5.2.2 být vzájemně souměrné vzhledem k podélné střední rovině;
- 5.5.2.3 splňovat shodné kolorimetrické požadavky;
- 5.5.2.4 mít shodné jmenovité fotometrické vlastnosti a
- 5.5.2.5 být zapínány a vypínány současně.
- 5.6 Světlomety nebo svítilny mohou být skupinové, sdružené nebo sloučené s jinými za předpokladu, že budou dodrženy veškeré požadavky na barvu, umístění, orientaci, geometrickou viditelnost, elektrické zapojení a případné ostatní požadavky pro každý světlomet nebo svítilnu.
- 5.7 Maximální výška nad vozovkou se měří od nejvyššího bodu a minimální výška od nejnižšího bodu přivrácené plochy ve směru vztázné osy. U potkávacích světlometů se minimální výška nad vozovkou měří od nejnižšího bodu činného výstupu optického systému (např. odrazky, rozptylového skla, projekční čočky) nezávisle na jeho užití.

Pokud (maximální a minimální) výška nad vozovkou jednoznačně vyhovuje požadavkům tohoto předpisu, není třeba určovat přesné okraje jakékoli plochy.

Z hlediska šířky se určuje poloha pro vzdálenost mezi světlomety nebo svítilnami od vnitřních okrajů přivrácené plochy ve směru vztažné osy.

Pokud umístění z hlediska šířky jednoznačně vyhovuje požadavkům tohoto předpisu, není třeba určovat přesné okraje jakékoli plochy.

- 5.8 V případě, že nebyly vydány zvláštní pokyny, nesmí žádný světlomet nebo svítilna, s výjimkou směrových svítilen a výstražného signálu nebezpečí mít přerušované světlo.
- 5.9 Žádné červené světlo nesmí být viditelné zepředu a žádné bílé světlo nesmí být viditelné zezadu. Splnění této podmínky se ověří způsobem uvedeným dále (viz výkres v příloze 4):
- 5.9.1 viditelnost červeného světla zepředu: červená svítilna nesmí být přímo viditelná pro pozorovatele, který se pohybuje uvnitř pásma 1 příčné roviny ležící ve vzdálenosti 25 m před vozidlem;
- 5.9.2 viditelnost bílého světla zezadu: bílá svítilna nesmí být přímo viditelná pro pozorovatele, který se pohybuje uvnitř pásma 2 příčné roviny ležící ve vzdálenosti 25 m za vozidlem;
- 5.9.3 pásma 1 a 2 jsou z hlediska pozorovatele v příslušných rovinách omezena takto:
- 5.9.3.1 na výšku dvěma vodorovnými rovinami umístěnými ve výšce 1 a 2,2 m nad vozovkou;
- 5.9.3.2 na šířku dvěma svislými rovinami svírajícími dopředu i dozadu úhel 15° směrem ven od podélné střední roviny vozidla a procházejícími bodem nebo body styku svislých rovin rovnoběžných s podélnou střední rovinou vozidla a vymezujících celkovou šířku vozidla; je-li více bodů styku, nejpodobnější z nich odpovídá přední rovině a nejzadnější zadní rovině.
- 5.10 Elektrická zapojení musí být taková, aby přední obrysová svítilna nebo potkávací světlomet, jestliže přední obrysová svítilna není namontována, zadní obrysová svítilna a zařízení k osvětlení zadní registrační tabulky nemohly být zapínány a vypínány jinak než současně.
- 5.11 V případě, že nebyly vydány zvláštní pokyny, elektrické zapojení musí zajistit, aby dálkový světlomet a potkávací světlomet nemohly být zapnuty, nejsou-li rovněž zapnuty svítilny uvedené v odstavci 5.10 výše. Splnění této podmínky se však nevyžaduje u dálkového světlometu a potkávacího světlometu, jestliže jejich světelná výstraha spočívá v přerušovaném rozsvěcování potkávacího světlometu v krátkých intervalech nebo ve střídavém rozsvěcování potkávacího a dálkového světlometu v krátkých intervalech.
- 5.11.1 Světlomet se musí automaticky rozsvítit, jakmile motor běží.
- 5.12 Kontrolky
- 5.12.1 Každá kontrolka musí být dobře viditelná řidičem v normální jízdní poloze.
- 5.12.2 Je-li tímto předpisem předepsána kontrolka „zapojení obvodu“, může být nahrazena kontrolkou „činnosti“.
- 5.13 Barvy světél ⁽¹⁾/
- Barvy světél uvedených v tomto předpisu, musí být:
Dálkový světlomet:	bílá
Potkávací světlomet:	bílá
Přední obrysová svítilna:	bílá

⁽¹⁾ Měření souřadnic barev vyzařovaného světla svítilnami nebo světlomety není součástí tohoto předpisu.

Přední odrazka jiná než trojúhelníková:
bílá

Boční odrazka jiná než trojúhelníková:
oranžová vpředu

oranžová nebo červená vzadu

Pedálová odrazka: oranžová

Zadní odrazka jiná než trojúhelníková:
červená

Směrová svítlna: oranžová

Brzdová svítlna: červená

Zadní obrysová svítlna: červená

Svítlna zadní registrační tabulky: bílá

5.14 Každé vozidlo předané ke schválení podle tohoto předpisu musí být vybaveno těmito zařízeními pro osvětlení a světelnou signalizaci:

5.14.1 potkávacím světlometem (odstavec 6.2);

5.14.2 zadní obrysovou svítilnou (odstavec 6.10);

5.14.3 boční odrazkou jinou než trojúhelníkovou (odstavec 6.5);

5.14.4 zadní odrazkou jinou než trojúhelníkovou (odstavec 6.7);

5.14.5 pedálovými odrazkami (odstavec 6.6) pouze v případě mopedů s pedály;

5.14.6 brzdovou svítilnou (odstavec 6.9);

5.14.7 zařízením k osvětlení zadní registrační tabulky, pokud se tato tabulka vyžaduje (odstavec 6.11).

5.15 Kromě toho může být vozidlo vybaveno těmito zařízeními pro osvětlení a světelnou signalizaci:

5.15.1 dálkovým světlometem (odstavec 6.1);

5.15.2 přední obrysovou svítilnou (odstavec 6.3);

5.15.3 přední odrazkou jinou než trojúhelníkovou (odstavec 6.4);

5.15.4 směrovými svítilnami (odstavec 6.8).

5.16 Montáž jednotlivých zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci podle odstavců 5.14 a 5.15 musí odpovídat příslušným požadavkům v odstavci 6 tohoto předpisu.

5.17 Montáž jakýchkoli jiných zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci než zařízení, která jsou uvedena v odstavcích 5.14 a 5.15, je zakázána s výjimkou příslušného zařízení k osvětlení zadní registrační tabulky, pokud tato tabulka existuje a vyžaduje se její osvětlení.

5.18 Typ zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci schválený pro motocykly a uvedený v odstavcích 5.16 a 5.17 může být montován také na mopedy.

6. JEDNOTLIVÉ POŽADAVKY

6.1 DÁLKOVÝ SVĚTLOMET

6.1.1 Počet

Jeden nebo dva typu schváleného podle:

a) předpisu č. 113;

- b) třídy A předpisu č. 112;
 - c) předpisu č. 1;
 - d) předpisu č. 57;
 - e) předpisu č. 72;
 - f) předpisu č. 76.
- 6.1.2 Uspořádání
Žádné zvláštní požadavky.
- 6.1.3 Umístění
- 6.1.3.1 Na šířku
- 6.1.3.1.1 Samostatný dálkový světlomet může být namontován nad jiný přední světlomet/jinou přední svítilnu, nebo pod něj/ni, nebo po jeho/její jedné straně; jsou-li tyto světlometry nad sebou, musí vztažený střed dálkového světlometu ležet na podélné střední rovině vozidla; jsou-li tyto světlometry vedle sebe, musí jejich vztažené středy ležet symetricky k podélné střední rovině vozidla.
- 6.1.3.1.2 Dálkový světlomet, který je sloučen s jiným předním světlometem/jinou přední svítilnou, musí být namontován tak, aby jeho vztažený střed ležel na podélné střední rovině vozidla. Pokud je však vozidlo vybaveno také samostatným světlometem potkávacího světla nebo světlometem potkávacího světla, který je sloučen s přední obrysovou svítilnou a který je vedle dálkového světlometu, musí být jejich vztažené středy vůči podélné střední rovině vozidla symetrické.
- 6.1.3.1.3 Dva dálkové světlometry, z nichž jsou jeden nebo oba sloučeny s jiným předním světlometem/jinou přední svítilnou, musí být namontovány tak, aby jejich vztažené středy ležely symetricky k podélné střední rovině vozidla.
- 6.1.3.2 Na délku: vpředu na vozidle. Tento požadavek se považuje za splněný, jestliže vyzařované světlo neobtěžuje řidiče ani přímo, ani nepřímo přes zpětná zrcátka nebo jiné plochy na vozidle odrážející světlo.
- 6.1.3.3 Vzdálenost mezi okrajem svítící plochy kteréhokoli samostatného dálkového světlometu a okraje svítící plochy potkávacího světlometu nesmí v žádném případě překročit 200 mm.
- 6.1.3.4 Vzdálenost mezi svítícími plochami dvou dálkových světlometů nesmí překročit 200 mm.
- 6.1.4 Geometrická viditelnost
Viditelnost svítící plochy, včetně pásem, která se nejeví jako osvětlená v uvažovaném směru pozorování, musí být zajištěna uvnitř rozvíhajícího se prostoru ohraničeného přímkami vycházejícími od obrysu svítící plochy a svírajícími se vztažnou osou světlometu úhel nejméně 5°.
- 6.1.5 Orientace
Směrem dopředu. Světlomet (světlometry) může (mohou) být pohyblivý (pohyblivé) s úhlem řízení.
- 6.1.6 Nesmí být sdružený (sdružené) s kterýmkoli jiným světlometem/kteroukoli jinou svítilnou.
- 6.1.7 Elektrická zapojení
Potkávací světlomet (světlometry) smí zůstat zapnut (zapnuty) současně s dálkovým světlometem (dálkovými světlometry).
- 6.1.8 Kontrolka „zapojení obvodu“
Povinná, nepřerušované modré světlo.

6.2 POTKÁVACÍ SVĚTLOMET

6.2.1 Počet

Jeden nebo dva typu schváleného podle:

- a) předpisu č. 113 (*);
- b) třídy A předpisu č. 112;
- c) předpisu č. 1;
- d) předpisu č. 56;
- e) předpisu č. 57;
- f) předpisu č. 72;
- g) předpisu č. 76;
- h) předpisu č. 82.

6.2.2 Uspořádání

Žádné zvláštní požadavky.

6.2.3 Umístění

6.2.3.1 Na šířku

6.2.3.1.1 Samostatný potkávací světlomet může být namontován nad jiný přední světlomet/jinou přední svítilnu, nebo pod něj/ni, nebo po jeho/její jedné straně; jsou-li tyto svítilny jedna nad druhou, musí vztažný střed potkávacího světlometu ležet na podélné střední rovině vozidla; jsou-li tyto světlometry vedle sebe, musí jejich vztažné středy ležet symetricky k podélné střední rovině vozidla.

6.2.3.1.2 Potkávací světlomet, který je sloučen s jiným předním světlometem/jinou přední svítilnou, musí být namontován tak, aby jeho vztažný střed ležel na podélné střední rovině vozidla. Pokud je však vozidlo vybaveno také samostatným dálkovým světlometem nebo dálkovým světlometem, který je sloučen s přední obrysovou svítilnou a který je vedle potkávacího světlometu, musí být jejich vztažné středy vůči podélné střední rovině vozidla symetrické.

6.2.3.1.3 Dva potkávací světlometry, z nichž jeden nebo oba jsou sloučeny s jiným předním světlometem/jinou přední svítilnou, musí být namontovány tak, aby jejich vztažné středy ležely symetricky k podélné střední rovině vozidla.

6.2.3.2 Na výšku: minimálně 500 mm a maximálně 1 200 mm nad vozovkou.

6.2.3.3 Na délku: vpředu na vozidle. Tento požadavek se považuje za splněný, jestliže vyzařované světlo neobtěžuje řidiče ani přímo, ani nepřímo přes zpětná zrcátka nebo jiné plochy na vozidle odrážející světlo.

6.2.3.4 Jsou-li potkávací světlometry dva, nesmí vzdálenost mezi svítícími plochami překročit 200 mm.

6.2.4 Geometrická viditelnost

Je určena úhly α a β uvedenými v odstavci 2.11:

α = 15° a 10° směrem dolů;

β = 45° směrem doleva a doprava pro jednotlivou svítilnu;

β = 45° směrem ven a 10° směrem dovnitř pro každou dvojici světlometů.

Přítomnost přepážek nebo jiných součástí vybavení v blízkosti světlometu nesmí vytvářet sekundární efekty, které by obtěžovaly ostatní uživatele vozovky.

(*) Světlometry třídy A s LED moduly podle předpisu č. 113 pouze u vozidel s maximální konstrukční rychlostí 25 km/h.

- 6.2.5 Orientace
Směrem dopředu. Světlo (světlo) může (mohou) být pohyblivý (pohyblivé) s úhlem řízení.
- 6.2.6 Nesmí být sdružený (sdružené) s kterýmkoli jiným světlo (světlo) / kteroukoli jinou svítilnou.
- 6.2.7 Elektrická zapojení
Přepínač pro přepínání na potkávací světlo (světla) musí současně vypnout dálkový světlo (dálkové světlo).
- 6.2.8 Kontrolka
Nepřerušovaná zelená kontrolka zapojení obvodu je volitelná.
- 6.3 PŘEDNÍ OBRYSOVÁ SVÍTILNA
- 6.3.1 Počet
Jedna nebo dvě.
- 6.3.2 Uspořádání
Žádné zvláštní požadavky.
- 6.3.3 Umístění
- 6.3.3.1 Na šířku:
Samostatná přední obrysová svítilna může být namontována nad jiný přední světlo / jinou přední svítilnu, nebo pod něj/ni, nebo po jeho/její jedné straně; jsou-li tyto svítilny jedna nad druhou, musí vztažený střed přední obrysové svítilny ležet na podélné střední rovině vozidla; jsou-li tyto svítilny vedle sebe, musí jejich vztažené středy ležet symetricky k podélné střední rovině vozidla.

Přední obrysová svítilna, která je sloučena s jiným předním světlo / jinou přední svítilnou, musí být namontována tak, aby její vztažený střed ležel na podélné střední rovině vozidla. Je-li však vozidlo vybaveno těsně vedle přední obrysové svítilny také jiným předním světlo / jinou přední svítilnou, musí jejich vztažené středy ležet symetricky k podélné střední rovině vozidla.

Dvě přední obrysové svítilny, z nichž jsou jedna nebo obě sloučeny s jiným předním světlo / jinou přední svítilnou, musí být namontovány tak, aby jejich vztažené středy ležely symetricky k podélné střední rovině vozidla.
- 6.3.3.2 Na výšku: nejméně 350 mm a nejvýše 1 200 mm nad vozovkou.
- 6.3.3.3 Na délku: vpředu na vozidle.
- 6.3.4 Geometrická viditelnost
Svislý úhel: 15° směrem nahoru a směrem dolů;

Svislý úhel pod horizontálou však může být zmenšen na 5°, je-li odrazka umístěna níže než 750 mm nad vozovkou.

Vodorovný úhel: 80° směrem doleva a doprava pro jednotlivou svítilnu;

vodorovný úhel může být 80° směrem ven a 45° směrem dovnitř pro každou dvojici svítilen.
- 6.3.5 Orientace
Směrem dopředu. Svítilna (svítilny) může (mohou) být pohyblivá (pohyblivé) s úhlem řízení.
- 6.3.6 Kontrolka
Buď volitelná nepřerušovaná zelená kontrolka zapojení obvodu, nebo osvětlení přístrojové desky.
- 6.3.7 Jiné požadavky
Žádné.

- 6.4 PŘEDNÍ ODRAZKA JINÁ NEŽ TROJÚHELNÍKOVÁ
- 6.4.1 Počet
Jedna.
- 6.4.2 Uspořádání
Žádné zvláštní požadavky.
- 6.4.3 Umístění
Na výšku: nejméně 400 mm a nejvýše 1 200 mm nad vozovkou.
- 6.4.4 Geometrická viditelnost
Vodorovný úhel: 30° vlevo a vpravo.

Svislý úhel: 15° nad vodorovnou rovinou a pod ní.

Svislý úhel pod horizontálou však může být zmenšen na 5°, je-li odrazka umístěna níže než 750 mm nad vozovkou.
- 6.4.5 Orientace
Směrem dopředu. Odrazka může být pohyblivá s úhlem řízení.
- 6.4.6 Jiné požadavky
Žádné.
- 6.5 BOČNÍ ODRAZKA JINÁ NEŽ TROJÚHELNÍKOVÁ
- 6.5.1 Počet na každé straně
Jedna nebo dvě.
- 6.5.2 Uspořádání
Žádné zvláštní požadavky.
- 6.5.3 Umístění
- 6.5.3.1 na boku vozidla.
- 6.5.3.2 Na výšku: nejméně 300 mm a nejvýše 1 000 mm nad vozovkou.
- 6.5.3.3 Na délku: měla by být umístěna v takové poloze, aby za normálních podmínek nemohla být zakryta oděvem řidiče nebo cestujícího.
- 6.5.4 Geometrická viditelnost
Vodorovný úhel: 30° dopředu a dozadu.

Svislý úhel: 15° nad vodorovnou rovinou a pod ní.

Svislý úhel pod horizontálou však může být zmenšen na 5°, je-li odrazka umístěna níže než 750 mm nad vozovkou.
- 6.5.5 Orientace
Vztažná osa odrazek musí být kolmá k podélné střední rovině a musí směřovat na vnější stranu. Přední boční odrazky mohou být pohyblivé s úhlem řízení.
- 6.6 PEDÁLOVÉ ODRAZKY
- 6.6.1 Počet
Čtyři odrazky nebo skupiny odrazek.

- 6.6.2 Uspořádání
Žádné zvláštní požadavky.
- 6.6.3 Jiné požadavky
Vnější svítící plocha odrazek musí být zapuštěna do tělesa pedálu.

Odrazky musí být zasazeny do tělesa pedálu tak, aby byly zřetelně viditelné jak při pohledu před vozidlem, tak i za vozidlem. Vztažná osa těchto odrazek, jejichž tvar musí být přizpůsoben tvaru tělesa pedálu, musí být kolmá k ose pedálu.

Pedálové odrazky se zasazují jen na takové pedály vozidla, které mohou klikou nebo podobným zařízením pohánět vozidlo místo motoru nebo současně s ním.

Nemontují se na pedály, které slouží jako ovládače na vozidle nebo pouze jako stupačky řidiče nebo spolujezdce.

Musí být viditelné směrem dopředu i dozadu.
- 6.7 ZADNÍ ODRAZKA JINÁ NEŽ TROJÚHELNÍKOVÁ
- 6.7.1 Počet
Jedna nebo dvě.
- 6.7.2 Uspořádání
Žádné zvláštní požadavky.
- 6.7.3 Umístění
- 6.7.3.1 Na výšku: nejméně 250 mm a nejvýše 900 mm nad vozovkou.
- 6.7.3.2 Na délku: na zadní části vozidla.
- 6.7.4 Geometrická viditelnost
Vodorovný úhel: 30° směrem doleva a doprava pro jednotlivou odrazku;
30° směrem ven a 10° směrem dovnitř pro každou dvojici odrazek;

Svislý úhel: 15° nad vodorovnou rovinou a pod ní.

Svislý úhel pod horizontálou však může být zmenšen na 5°, je-li odrazka umístěna níže než 750 mm nad vozovkou.
- 6.7.5 Orientace
Směrem dozadu.
- 6.8 SMĚROVÁ SVÍTILNA
- 6.8.1 Počet
Dvě na každé straně.
- 6.8.2 Uspořádání
Dvě přední směrové svítilny (kategorie 11) ⁽¹⁾/;

Dvě zadní směrové svítilny (kategorie 12) ⁽¹⁾/.
- 6.8.3 Umístění
- 6.8.3.1 Na šířku:

⁽¹⁾ Mohou být nahrazeny směrovými svítilnami kategorie 1 a 2 podle předpisu č. 6.

6.8.3.1.1 Pro přední směrové svítilny musí být splněny následující požadavky:

- 1) mezi svítícími plochami musí být minimální vzdálenost 240 mm;
- 2) směrové svítilny musí být umístěny na vnější straně podélné svislé roviny tečné k vnějším okrajům svítící plochy světlometu (světlometů);
- 3) mezi svítícími plochami směrových svítilen a potkávacího světlometu vzájemně v nejužším místě musí být tato minimální vzdálenost:

minimální intenzita směrového světla (cd)	minimální oddělení (mm)
90	75
175	40
250	20
400	≤ 20

6.8.3.1.2 U zadních směrových svítilen musí vzdálenost mezi vnitřními okraji dvou přivrácených ploch být nejméně 160 mm.

6.8.3.2 Na výšku: nejméně 350 mm a nejvýše 1 200 mm nad vozovkou.

6.8.3.3 Na délku: vzdálenost směrem dopředu mezi vztázným středem zadních směrových svítilen a příčnou rovinou, představující nejzadnější mez celkové délky vozidla, nesmí být větší než 300 mm.

6.8.4 Geometrická viditelnost

Vodorovný úhel: 20° směrem dovnitř a 80° směrem ven.

Svislý úhel: 15° nad vodorovnou rovinou a pod ní.

Svislý úhel pod horizontálou však může být zmenšen na 5°, je-li odrazka umístěna níže než 750 mm nad vozovkou.

6.8.5 Orientace

Přední směrové svítilny mohou být pohyblivé s úhlem řízení.

6.8.6 Nesmí být sdružené s kteroukoliv jinou svítilnou.

6.8.7 Nesmí být sloučené s kteroukoliv jinou svítilnou.

6.8.8 Elektrická zapojení

Směrové svítilny musí být zapínány nezávisle na ostatních světlometech nebo svítilnách. Všechny směrové svítilny na téže straně vozidla se musí zapínat a vypínat týmž ovládačem.

6.8.9 Jiné požadavky

Dále uvedené charakteristické vlastnosti se změří za stavu, kdy elektrický systém není vystaven jinému zatížení, než jaké vyžaduje provoz motoru a zařízení pro osvětlení.

6.8.9.1 U všech vozidel, jejichž směrové svítilny jsou napájeny stejnosměrným proudem, musí frekvence přerušování světla být 90 ± 30 cyklů za minutu.

6.8.9.1.1 Přerušování světla směrových svítilen na téže straně vozidla se musí dít současně nebo střídavě.

6.8.9.1.2 Po zapnutí spínače světelného signálu musí nejdéle do jedné sekundy následovat rozsvícení světla některé ze svítilen a nejdéle do jedné a půl sekundy první zhasnutí světla.

6.8.9.2 U vozidel, jejichž směrové svítilny jsou napájeny střídavým proudem, musí při otáčkách motoru v rozmezí od 50 % do 100 % otáček odpovídajících nejvyšší konstrukční rychlosti vozidla být světlo přerušováno frekvencí 90 ± 30 cyklů za minutu.

- 6.8.9.2.1 Přerušování světla směrových svítlen na téže straně vozidla se musí dít současně nebo střídavě.
- 6.8.9.2.2 Po zapnutí spínače světelného signálu musí nejdéle do jedné sekundy následovat rozsvícení světla některé ze svítlen a nejdéle do jedné a půl sekundy první zhasnutí světla.
- 6.8.9.3 U vozidel, jejichž směrové svítilny jsou napájeny střídavým proudem, musí při otáčkách motoru v rozmezí od volnoběžných otáček stanovených výrobcem a 50 % otáček motoru odpovídajících nejvyšší rychlosti vozidla být světlo směrových svítlen přerušováno frekvencí v rozmezí od 90 + 30 do 90 – 45 cyklů za minutu.
- 6.8.9.3.1 Přerušování světla směrových svítlen na téže straně vozidla se musí dít současně nebo střídavě.
- 6.8.9.3.2 Po zapnutí spínače světelného signálu musí nejdéle do jedné sekundy následovat rozsvícení světla některé ze svítlen a nejdéle do jedné a půl sekundy první zhasnutí světla.
- 6.8.10 V případě selhání některé ze směrových svítlen, s výjimkou zkratu, musí ostatní směrové svítilny dále vyzařovat přerušované světlo nebo zůstat rozsvíceny, avšak frekvence se v tomto stavu musí od předepsané frekvence lišit, pokud vozidlo není vybaveno kontrolkou.
- 6.8.11 Kontrolka
Povinná, pokud nejsou směrové svítilny pro řidiče viditelné: činná, zelená, přerušovaná a/nebo akustická. Při poruše směrové svítilny musí kontrolka zhasnout, zůstat rozsvícená nebo změnit frekvenci.
- 6.9 BRZDOVÁ SVÍTILNA
- 6.9.1 Počet
Jedna nebo dvě.
- 6.9.2 Uspořádání
Žádné zvláštní požadavky.
- 6.9.3 Umístění
- 6.9.3.1 Na výšku: nejméně 250 mm a nejvýše 1 500 mm nad vozovkou.
- 6.9.3.2 Na délku: na zadní části vozidla.
- 6.9.4 Geometrická viditelnost
Vodorovný úhel: 45° směrem doleva a doprava pro jednotlivou svítilnu;
45° směrem ven a 10° směrem dovnitř pro každou dvojici svítlen;
Svislý úhel: 15° nad vodorovnou rovinou a pod ní.
Svislý úhel pod horizontálou však může být zmenšen na 5°, je-li odrazka umístěna níže než 750 mm nad vozovkou.
- 6.9.5 Orientace
Směrem dozadu.
- 6.9.6 Elektrická zapojení
Musí se rozsvítit při každém použití provozní brzdy.
- 6.9.7 Jiné požadavky
Svítivost brzdové svítilny musí být zřetelně větší než svítivost zadní obrysové svítilny.
- 6.9.8 Kontrolka
Zakázaná.

- 6.10 ZADNÍ OBRYSOVÁ SVÍTILNA
- 6.10.1 Počet
Jedna nebo dvě.
- 6.10.2 Uspořádání
Žádné zvláštní požadavky.
- 6.10.3 Umístění
- 6.10.3.1 Na výšku: nejméně 250 mm a nejvýše 1 500 mm nad vozovkou.
- 6.10.3.2 Na délku: vzadu na vozidle.
- 6.10.4 Geometrická viditelnost
Vodorovný úhel: 80° směrem doleva a doprava pro jednotlivou svítilnu;
vodorovný úhel může být 80° směrem ven a 45° směrem dovnitř pro každou dvojici svítilen.
Svislý úhel: 15° nad vodorovnou rovinou a pod ní.
Svislý úhel pod horizontálou však může být zmenšen na 5°, je-li odrazka umístěna níže než 750 mm nad vozovkou.
- 6.10.5 Orientace
Směrem dozadu.
- 6.10.6 Kontrolka
Volitelná. Musí být sdružená s kontrolkou předních obrysových svítilen.
- 6.10.7 Jiné požadavky
Žádné.
- 6.11 ZAŘÍZENÍ K OSVĚTLENÍ ZADNÍ REGISTRAČNÍ TABULKY
- 6.11.1 Počet
Jedno. Zařízení se může skládat z několika optických součástí sloužících k osvětlení prostoru určeného pro registrační tabulku.
- 6.11.2 Uspořádání
- 6.11.3 Umístění
- 6.11.3.1 Na šířku:
- 6.11.3.2 Na výšku:
- 6.11.3.3 Na délku:
- 6.11.4 Geometrická viditelnost
- 6.11.5 Orientace
- } Takové, aby zařízení osvětlovalo prostor určený pro registrační tabulku.
- 6.11.6 Kontrolka
Volitelná: její funkci musí zastávat kontrolka předepsaná pro obrysovou svítilnu.
- 6.11.7 Jiné požadavky
Je-li svítilna zadní registrační tabulky sdružená se zadní obrysovou svítilnou nebo sloučena s brzdovou svítilnou, mohou se fotometrické vlastnosti svítilny zadní registrační tabulky měnit při rozsvícení brzdové svítilny.

7. REGISTRACE VOZIDEL
- Správním orgánům nic nebrání v tom, aby požadovaly nebo zakázaly namontování dálkového světlometu uvedeného v odstavci 5.15.1 na vozidlech registrovaných na jejich území, pokud o tom uvědomí generálního tajemníka Organizace spojených národů v souvislosti s oznámením o používání tohoto předpisu.
8. SHODNOST VÝROBY
- Postupy pro kontrolu shodnosti výroby musí být v souladu s postupy stanovenými v dohodě, dodatku 2 (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2), a s těmito požadavky:
- 8.1 Mopedy schválené podle tohoto předpisu musí být vyrobeny tak, aby byly shodné se schváleným typem tím, že splňují požadavky stanovené v odstavcích 5 a 6.
- 8.2 Musí být splněny minimální požadavky na postupy pro kontrolu shodnosti výroby stanovené v příloze 5 tohoto předpisu.
- 8.3 Orgán, který udělil schválení typu, může kdykoliv ověřit metody kontroly shodnosti používané v každém výrobním zařízení. Četnost těchto ověření je obvykle jednou za rok.
9. POSTIHY ZA NESHODNOST VÝROBY
- 9.1 Schválení vozidla udělené podle tohoto předpisu může být odňato, nejsou-li splněny výše uvedené požadavky.
- 9.2 Pokud smluvní strana dohody, která používá tento předpis, odejme schválení, které dříve udělila, musí o tom ihned uvědomit ostatní smluvní strany, které používají tento předpis, prostřednictvím formuláře sdělení, který je v souladu s přílohou 1 tohoto předpisu.
10. ZMĚNY A ROZŠÍŘENÍ SCHVÁLENÍ TYPU VOZIDLA Z HLEDISKA MONTÁŽE ZAŘÍZENÍ PRO OSVĚTLENÍ A SVĚTELNOU SIGNALIZACI
- 10.1 Každá změna typu vozidla se musí oznámit správnímu orgánu, který danému typu vozidla udělil schválení. Tento orgán pak může:
- 10.1.1 usoudit, že provedené úpravy pravděpodobně nemají znatelný nepříznivý vliv a že vozidlo v každém případě stále splňuje požadavky, nebo
- 10.1.2 požadovat od technické zkušebny odpovědné za provádění zkoušek nový zkušební protokol.
- 10.2 Potvrzení nebo zamítnutí schválení s uvedením příslušných změn se sdělí smluvním stranám dohody, které uplatňují tento předpis, postupem stanoveným výše v odstavci 4.3.
- 10.3 Příslušný orgán, který vydává rozšíření schválení, přidělí každému rozšíření pořadové číslo a uvědomí o tom ostatní smluvní strany dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis, a to prostřednictvím formuláře sdělení, který je v souladu s přílohou 1 tohoto předpisu.
11. DEFINITIVNÍ UKONČENÍ VÝROBY
- Pokud držitel schválení zcela ukončí výrobu typu vozidla schváleného podle tohoto předpisu, musí o tom informovat orgán, který schválení udělil. Ihned po obdržení takovéto zprávy o tom tento orgán informuje ostatní strany dohody z roku 1958, které používají tento předpis, prostřednictvím formuláře sdělení, který je v souladu s přílohou 1 tohoto předpisu.
12. PŘECHODNÁ USTANOVENÍ
- 12.1 Od data oficiálního vstupu série změn 01 v platnost neodmítne žádná smluvní strana, která používá tento předpis, udělit schválení typu podle tohoto předpisu ve znění série změn 01.

- 12.2 Po uplynutí 24 měsíců od data vstupu v platnost uvedeného výše v odstavci 12.1 udělí smluvní strany, které používají tento předpis, schválení pouze tehdy, pokud typ vozidla odpovídá z hlediska počtu a způsobu montáže zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci požadavkům série změn 01 tohoto předpisu.
- 12.3 Stávající schválení udělená podle tohoto předpisu před datem uvedeným výše v odstavci 12.2 zůstávají v platnosti. U vozidel registrovaných poprvé více než čtyři roky po datu vstupu v platnost uvedeném výše v odstavci 12.1 mohou smluvní strany, které používají tento předpis, zamítnout typ vozidla z hlediska počtu a způsobu montáže zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci, pokud nesplňuje požadavky série změn 01 tohoto předpisu.
13. NÁZVY A ADRESY TECHNICKÝCH ZKUŠEBEN ODPOVĚDNÝCH ZA PROVÁDĚNÍ SCHVALOVACÍCH ZKOUŠEK A SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ
- Strany dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis, sdělí sekretariátu Organizace spojených národů názvy a adresy technických zkušeben odpovědných za provádění schvalovacích zkoušek a správních orgánů, které schválení udělují a kterým se zasílají osvědčení o schválení nebo o zamítnutí či odnětí schválení vydaných v jiných zemích.
-

PŘÍLOHA 1

SDĚLENÍ

(Maximální formát: A4 (210 × 297 mm))

Vydal: Název správního orgánu

.....

.....

.....

Sdělení týkající se: ⁽²⁾ UDĚLENÍ SCHVÁLENÍ
 ROZŠÍŘENÍ SCHVÁLENÍ
 ZAMÍTNUTÍ SCHVÁLENÍ
 ODNĚTÍ SCHVÁLENÍ
 DEFINITIVNÍHO UKONČENÍ VÝROBY

typu vozidla (mopedu) z hlediska montáže zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci podle předpisu č. 74

Číslo schválení: Číslo rozšíření:

1. Obchodní název nebo značka vozidla:
2. Typ vozidla:
3. Název a adresa výrobce:
4. Jméno a adresa případného zástupce výrobce
5. Zařízení pro osvětlení na vozidlech předaných ke schválení ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
- 5.1 Dálkový světlomet: ano/ne ⁽²⁾
- 5.2 Potkávací světlomet: ano/ne ⁽²⁾
- 5.3 Přední obrysová svítlna: ano/ne ⁽²⁾
- 5.4 Bílá přední odrazka jiná než trojúhelníková: ano/ne ⁽²⁾
- 5.5 Oranžová boční odrazka jiná než trojúhelníková: ano/ne ⁽²⁾
- 5.6 Oranžové pedálové odrazky: ano/ne ⁽²⁾
- 5.7 Červená zadní odrazka jiná než trojúhelníková: ano/ne ⁽²⁾
- 5.8 Směrová svítlna: ano/ne ⁽²⁾
- 5.9 Brzdová svítlna: ano/ne ⁽²⁾
- 5.10 Zadní obrysová svítlna: ano/ne ⁽²⁾
- 5.11 Zařízení k osvětlení zadní registrační tabulky: ano/ne ⁽²⁾
6. Nejvyšší konstrukční rychlost: km/h
7. Varianty:
8. Vozidlo předáno ke schválení dne:
9. Technická zkušebna odpovědná za provádění schvalovacích zkoušek:
10. Datum protokolu vydaného touto technickou zkušebnou:
11. Číslo protokolu vydaného touto technickou zkušebnou:

12. Schválení uděleno/zamítnuto/rozšířeno/odňato ⁽²⁾
13. Případný důvod (případné důvody) rozšíření:
14. Umístění značky schválení na vozidle:
15. Vydáno v
16. Datum:
17. Podpis:

⁽¹⁾ Rozlišovací kód země, která udělila/rozšířila/zamítla/odňala schválení (viz ustanovení o schvalování v tomto předpisu).

⁽²⁾ Nehodící se škrtněte.

⁽³⁾ U každého zařízení uveďte na zvláštním formuláři (seznamu podle odstavce 3.2.2 tohoto předpisu) typy zařízení, řádně vyznačené, splňující požadavky na montáž podle tohoto předpisu.

⁽⁴⁾ Připojte schémata vozidel, jak je uvedeno v odstavci 3.2.2 tohoto předpisu.

PŘÍLOHA 2

USPOŘÁDÁNÍ ZNAČEK SCHVÁLENÍ

MODEL A

(viz odstavec 4.4 tohoto předpisu)

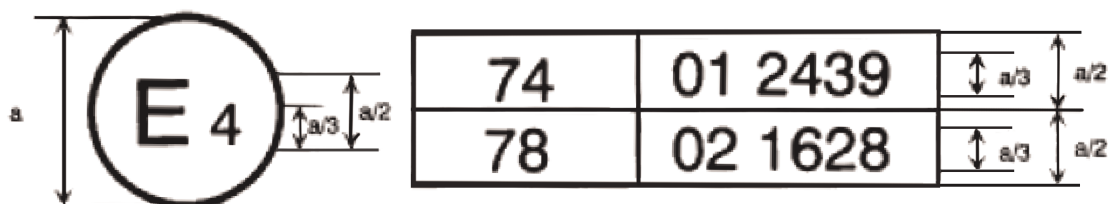

a = 8 mm (minimum)

Uvedená značka schválení umístěná na mopedu udává, že dotčený typ vozidla byl z hlediska montáže zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci schválen v Nizozemsku (E4) podle předpisu č. 74 s číslem schválení 012439. První dvě číslice čísla schválení udávají, že schválení bylo uděleno podle požadavků předpisu č. 74 ve znění série změn 01.

MODEL B

(viz odstavec 4.5 tohoto předpisu)

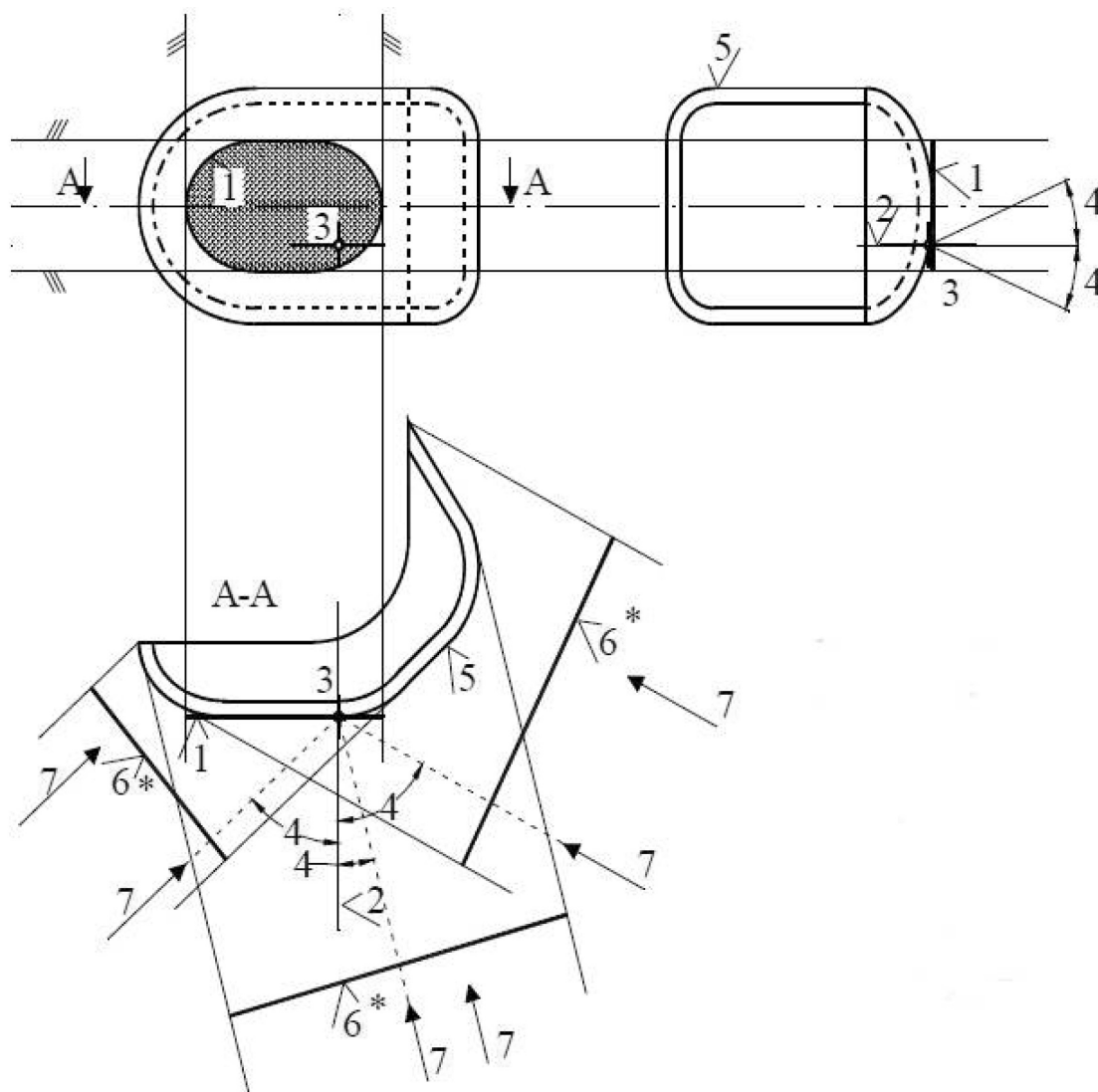
a = 8 mm (minimum)

Uvedená značka schválení umístěná na mopedu udává, že dotčený typ vozidla byl schválen v Nizozemsku (E4) podle předpisů č. 74 a č. 78 ⁽¹⁾. Číslo schválení udává, že k datu, kdy byla příslušná schválení udělena, zahrnoval předpis č. 74 sérii změn 01 a předpis č. 78 sérii změn 02.

⁽¹⁾ Druhé číslo je uvedeno pouze jako příklad.

PŘÍLOHA 3

POVRCHY SVÍTILEN, VZTAŽNÁ OSA A VZTAŽNÝ STŘED A ÚHLY GEOMETRICKÉ VIDITELNOSTI

* Tato plocha se považuje za tečnou k ploše výstupu světla

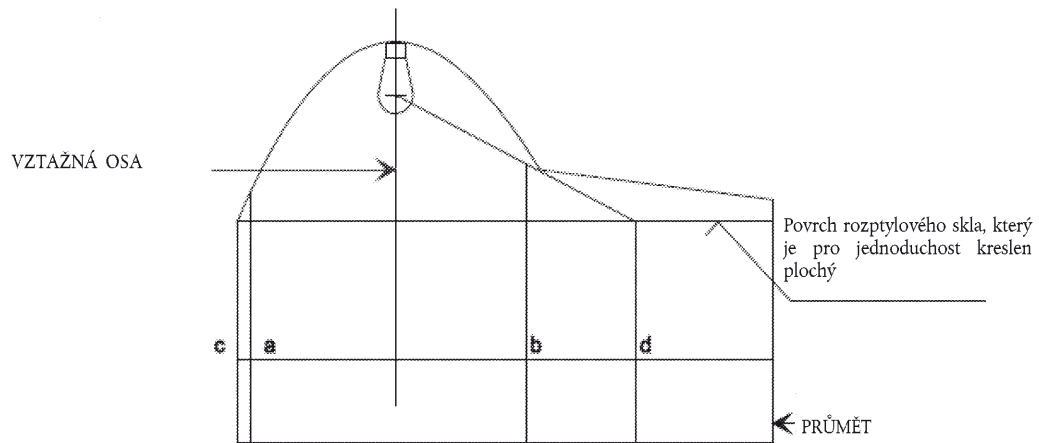
LEGENDA:

- 1. Svítící plocha
- 2. Vztažná osa
- 3. Vztažný střed
- 4. Úhel geometrické viditelnosti
- 5. Plocha výstupu světla
- 6. Přivrácená plocha
- 7. Směr pozorování

SROVNÁNÍ SVÍTÍCÍ PLOCHY A PLOCHY VÝSTUPU SVĚTLA

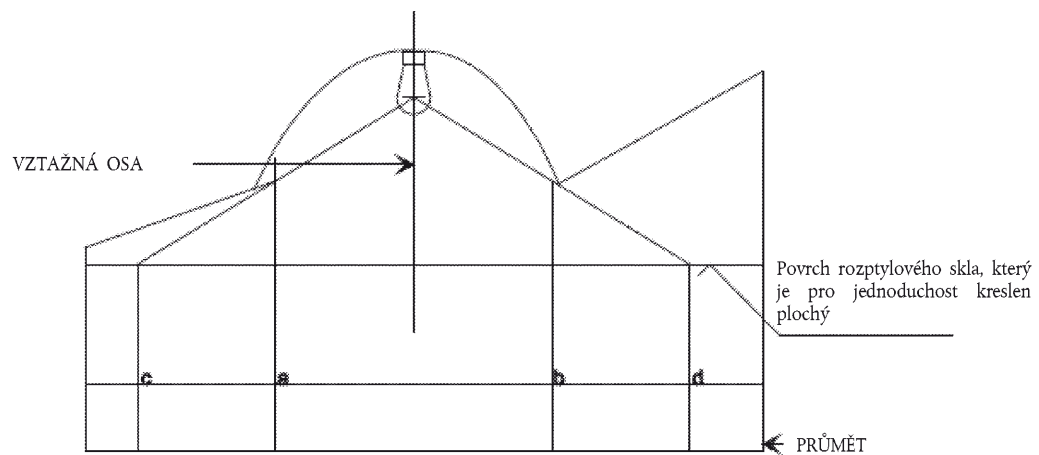
(viz odstavce 2.9 a 2.8 tohoto předpisu)

NÁKRES A

	Svíticí plocha	Plocha výstupu světla
Okraje jsou	a a b	c a d

NÁKRES B

	Svíticí plocha	Plocha výstupu světla
Okraje jsou	a a b	c a d

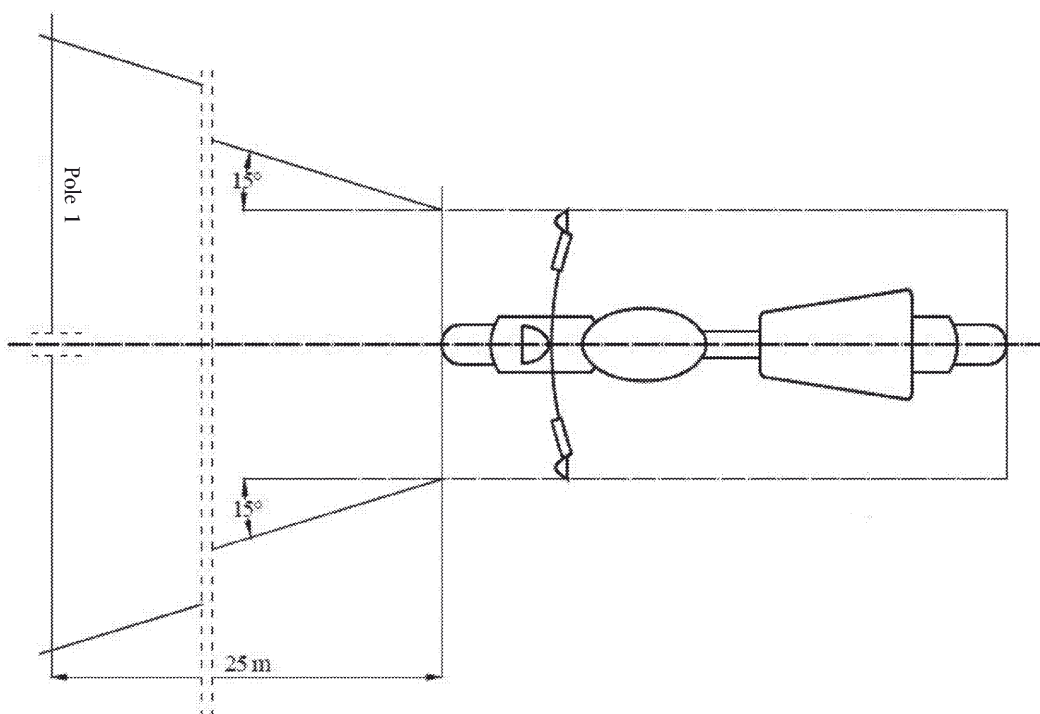
PŘÍLOHA 4

VIDITELNOST ČERVENÝCH SVĚTEL SMĚREM DOPŘEDU A VIDITELNOST BÍLÝCH SVĚTEL SMĚREM DOZADU

(viz odstavec 5.9 tohoto předpisu)

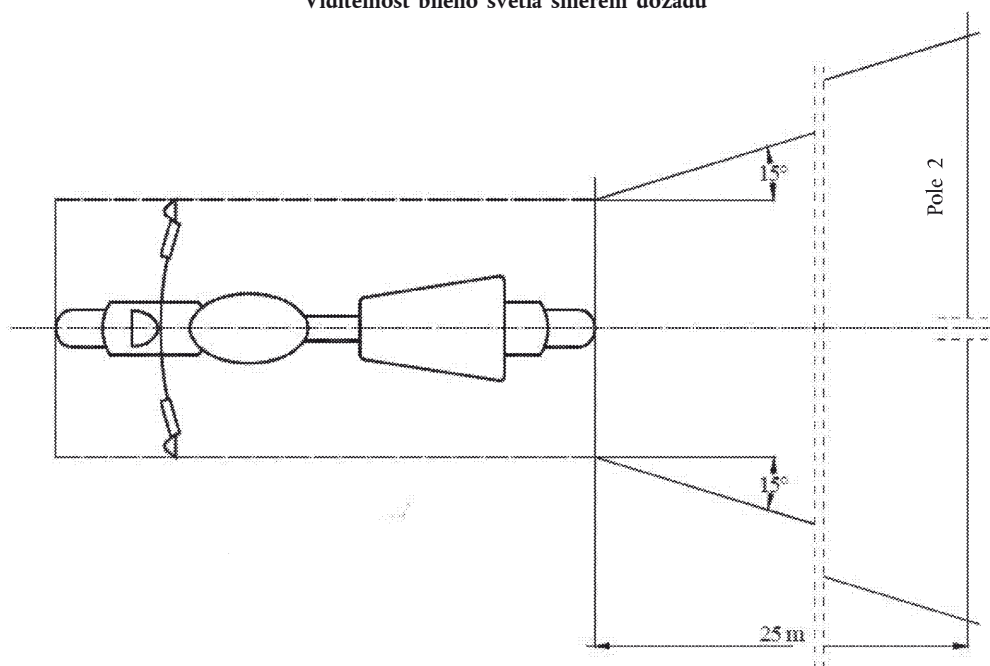
Obrázek 1

Viditelnost červeného světla směrem dopředu

Obrázek 2

Viditelnost bílého světla směrem dozadu

PŘÍLOHA 5

KONTROLA SHODNOSTI VÝROBY

1. ZKOUŠKY

1.1. Umístění světlometů nebo svítílen

Umístění světlometů/svítílen podle odstavce 6 se ověřuje z hlediska všeobecných požadavků stanovených v odstavci 5 tohoto předpisu.

Naměřené hodnoty vzdáleností musí být takové, aby byly splněny jednotlivé požadavky, které se na každý světlomet/každou svítilnu vztahují.

1.2. Viditelnost světlometů nebo svítílen

1.2.1. Úhly geometrické viditelnosti se ověřují podle odstavce 2.11 tohoto předpisu.

Naměřené hodnoty úhlů musí být takové, aby byly splněny jednotlivé požadavky, které se na každý světlomet/každou svítilnu vztahují, s tou výjimkou, že meze úhlů mohou mít přípustnou toleranci odpovídající přípustné odchylce $\pm 3^\circ$ pro montáž zařízení pro světelnou signalizaci, povolené v odstavci 5.3.

1.2.2. Viditelnost červeného světla směrem dopředu a bílého světla směrem dozadu se ověřuje podle odstavce 5.9 tohoto předpisu.

1.3. Elektrická zapojení a kontrolky

Elektrická zapojení se ověřují zapnutím každého světlometu/každé svítilny při napájení z elektrické soustavy mopedu. Světlomety nebo svítilny a kontrolky musí fungovat v souladu s ustanoveními odstavce 5.10 tohoto předpisu a jednotlivými požadavky vztahujícími se na každý světlomet/každou svítilnu.

1.4. Namontování, počet, barva, uspořádání a případně kategorie světlometů/svítílen se ověřují vizuální kontrolou světlometů/svítílen a jejich značení.

Výše uvedené parametry musí splňovat požadavky stanovené v odstavci 5.13 a jednotlivé požadavky vztahující se na každý světlomet/každou svítilnu.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2013 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 420 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	910 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS